

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΑ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΜΑ'

Πέμπτη 1 Δεκεμβρίου 2005

Αθήνα, σήμερα την 1η Δεκεμβρίου 2005, ημέρα Πέμπτη και ώρα 10.52' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Γ' Αντιπροέδρου αυτής, κ. **ΙΩΑΝΝΗ ΤΡΑΓΑΚΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καλημέρα και καλό μήνα. Αρχίζει η συνεδρίαση.

Παρακαλείται ο κύριος Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Σώμα.

(Ανακοινώνονται προς το Σώμα από τον κ. Γεώργιο Κοντογιάννη, Βουλευτή Ηλείας, τα ακόλουθα:

A. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1) Ο Βουλευτής Σερρών κ. ΚΩΝ/ΝΟΣ ΤΣΙΠΛΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Στρυμονικού Σερρών ζητεί την ίδρυση πολυδύναμου Αστυνομικού Τμήματος στο δήμο του.

2) Ο Βουλευτής Σερρών κ. ΚΩΝ/ΝΟΣ ΤΣΙΠΛΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ομοσπονδία Σωματείων – Συλλόγων Ατόμων με Σακχαρώδη Διαβήτη ζητεί την αναστολή της απόφασης του Ο.Γ.Α., να μειώσει τις παροχές αναλώσιμων υλικών, στους διαβητικούς ασφαλισμένους του.

3) Οι Βουλευτές Β. Αθηνών, Λασιθίου και Β'Πειραιώς αντιστοίχως, κύριοι ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΝΩΜΕΡΙΤΗΣ, ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ και ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ομοσπονδία Σωματείων – Συλλόγων Ατόμων με Σακχαρώδη Διαβήτη ζητεί την αναστολή της απόφασης του Ο.Γ.Α., να μειώσει τις παροχές αναλώσιμων υλικών, στους διαβητικούς ασφαλισμένους του.

4) Ο Βουλευτής Ιωαννίνων κ. ΜΙΧΑΗΛ ΠΑΝΤΟΥΛΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πρόεδρος της Κοινότητας Μηλέας Ιωαννίνων ζητεί την κατασκευή χιονοδρομικού κέντρου στα όρια των Νομών Ιωαννίνων και Τρικάλων κ.λπ.

5) Ο Βουλευτής Ιωαννίνων κ. ΜΙΧΑΗΛ ΠΑΝΤΟΥΛΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Μαστοροχωρίων Ιωαννίνων ζητεί τη χορήγηση αυτοκινήτου για τις ανάγκες του προγράμματος «Βοήθεια στο Σπίτι».

6) Ο Βουλευτής Φθιώτιδας κ. ΗΛΙΑΣ ΚΑΛΛΙΩΡΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι κύριοι Ρωμανός Λάμπρος και Καλαντζής Χρήστος ζητούν την ικανοποίηση αιτήματος σχετικά με την ισοτιμία πτυχίων Τ.Ε.Ι. Δασοπονίας και Γεωπονίας.

7) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ και ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής και Βουλευτής Β'Πειραιώς κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Παγκρήτιος Σύλλογος Αγώνα κατά του Διαβήτη διαμαρτύρεται για τη μείωση παροχών στους διαβητικούς ασφαλισμένους του Ο.Γ.Α..

8) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στις αντιδράσεις των κατοίκων του Δ.Δ. Βρουχά Αγίου Νικολάου Κρήτης στο ενδεχόμενο περιορισμού οικοδόμησης στην περιοχή.

9) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Παγκρήτια Ένωση Συνταξιούχων Δ.Ε.Η. ζητεί τη διασφάλιση του καθεστώτος απασχόλησης και ασφάλισης των εργαζομένων της ΔΕΗ.

10) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Γεωπόνων Νομού Λασιθίου διαμαρτύρεται για την επιχειρούμενη δυσφήμιση των ελληνικών κηπευτικών.

11) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Σωματείο Εργαζομένων Ελληνικών Αμυντικών Συστημάτων Υμηττού ζητεί την ανάθεση νέων συμβάσεων στις εταιρείες της Αμυντικής Βιομηχανίας κ.λπ..

12) Ο Βουλευτής Ιωαννίνων κ. ΜΙΧΑΗΛ ΠΑΝΤΟΥΛΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Εργαζομένων του Πανεπιστημιακού Γενικού Νοσοκομείου Ιωαννίνων ζητεί την ενίσχυση του νοσοκομείου με προσωπικό κ.λπ..

B. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

1. Στην με αριθμό 1750/1-9-05 ερώτηση της Βουλευτού κ. Άννας Διαμαντοπούλου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 46974/21-9-05 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ανωτέρω ερώτησης που κατέθεσε στη Βουλή η Βουλευτής κ. Άννα Διαμαντοπούλου και σύμφωνα με το 2337/13.9.2005 έγγραφο της Περιφέρειας Βορείου Αιγαίου, σας γνωρίζουμε τα παρακάτω.

Στα πλαίσια της ΔΙΠΠ/Φ.Εγκρ. 1/121/4603/16.4.2002 και βάση του άρθρου 6 του Ν. 2527/1997, το Περιφερειακό Ταμείο Ανάπτυξης έκανε τις νόμιμες διαδικασίες, ώστε να υπογραφούν στις 8.5.2002 πέντε (5) μονοετείς συμβάσεις μίσθωσης έργου

με ιδιώτες. Στη συνέχεια και στα πλαίσια της ΔΙΠΠ/Φ.Εγκρ. 1/271/12034/15.7.2003 στις 16.7.2003 καταρτίστηκαν νέες μονοτεείς συμβάσεις μίσθωσης έργου με τα εν λόγω άτομα.

Τα ανωτέρω άτομα παρείχαν το έργο τους στη Δ/ση Αλλοδαπών της Περιφέρειας Β. Αιγαίου έως την παράδοση-παράλαβή του έργου τους και την εξόφληση της οφειλής τους σύμφωνα με τα οριζόμενα στις ατομικές στους συμβάσεις και συνεπώς ουδέποτε έγινε καταγγελία των συμβάσεών τους.

Στις 20/7/2004, και ενώ εκκρεμούσαν οι αιτήσεις των ανωτέρω στο ΑΣΕΠ για τη μετατροπή των συμβάσεών τους σε συμβάσεις αορίστου χρόνου σύμφωνα με το ΠΔ 164/2004, οι τέσσερις από αυτούς υπέβαλαν στο Μονομελές Πρωτοδικείο Μυτιλήνης αίτηση ασφαλιστικών μέτρων (ακολούθησε αίτηση και του πέμπτου στις 6/8/2004), με την οποία ζητούσαν να ρυθμισθεί προσωρινά η εργασιακή τους σχέση, να υποχρεωθεί το Περιφερειακό Ταμείο Ανάπτυξης να αποδέχεται προσωρινά την εργασία τους μέχρι την έκδοση τελεσίδικης απόφασης και να αναγνωρισθεί ότι οι συμβάσεις τους ήταν κατ' ουσίαν συμβάσεις εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου.

Ακολούθως, εκδόθηκαν οι υπ' αριθ. 1224/2004 και 1225/2004 αποφάσεις του Μονομελούς Πρωτοδικείου Μυτιλήνης (με την διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων), οι οποίες έκαναν εν μέρει δεκτές τις αιτήσεις των συμβασιούχων, υποχρεώνοντας το Περιφερειακό Ταμείο Ανάπτυξης να αποδέχεται προσωρινά την προσφερόμενη εργασία των αιτούντων και απορρίπτοντας αυτές ως προς την Περιφέρεια Β. Αιγαίου, αφού έκρινε ότι δεν υφίσταται εργασιακή σχέση μεταξύ αυτής και των αιτούντων.

Για την πληρωμή των συμβασιούχων εξασφαλίστηκαν πιστώσεις, ενώ ενημερώθηκαν προφορικά από το Γενικό Γραμματέα αλλά και γραπτά με προσωπικές επιστολές (τις οποίες αρνήθηκαν να παραλάβουν) προκειμένου να προσκομίσουν τα από το νόμο προβλεπόμενα παραστατικά (απόδειξη παροχής υπηρεσιών, ασφαλιστική ενημερότητα κλπ), διαδικασία που δεν την αποδέχθηκαν και έτσι έχουν καταστεί υπερήμεροι.

Στις 15/7/2005 και στις 18/7/2005 κοινοποιήθηκαν στο Περιφερειακό Ταμείο Ανάπτυξης οι υπ' αριθ. 159/2005 και 160/2005 αποφάσεις του Μονομελούς Πρωτοδικείου Μυτιλήνης οι οποίες απέρριψαν τις αγωγές των συμβασιούχων ως προς την Περιφέρεια Β. Αιγαίου αναγνωρίζοντας ότι δεν υφίσταται εργασιακή σχέση μεταξύ τους και τις έκαναν δεκτές ως προς το Περιφερειακό Ταμείο Ανάπτυξης Β. Αιγαίου αναγνωρίζοντας ότι οι συμβάσεις έργου υπέκρυπταν συμβάσεις εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου χωρίς να κηρύσσονται αυτές προσωρινά εκτελεστές.

Σε συνεδρίασή του στις 26/5/2005 το Δ.Σ του Περιφερειακού Ταμείου Ανάπτυξης αποφάσισε την άσκηση έφεσης εναντίον των παραπάνω αποφάσεων.

Δυνατότητα πρόσληψης στο Περιφερειακό Ταμείο Ανάπτυξης δεν υπάρχει με βάση τις ισχύουσες διατάξεις ούτε με βάση τις 159/2005 και 160/2005 αποφάσεις του Μονομελούς Πρωτοδικείου Μυτιλήνης, αφού αυτές δεν είναι τελεσίδικες και σε κάθε περίπτωση το αντικείμενο του έργου τους εκφεύγει των αρμοδιοτήτων των Περιφερειακών Ταμείων Ανάπτυξης.

Όσον αφορά στη λειτουργία της έδρας της Δ/σης Αλλοδαπών της Περιφέρειας μας, σας γνωρίζουμε ότι σε αυτή έχουν τοποθετηθεί και υπηρετούν 9 (εννέα) μόνιμοι υπάλληλοι διαφόρων ειδικοτήτων και επιπλέον έχουν διατεθεί από την ΕΕΤΑΑ 3 (τρεις) με σύμβαση μίσθωσης έργου που καλύπτουν πλήρως τις σημαντικές ανάγκες της παραπάνω Υπηρεσίας.

Σε σχέση με την υπ' αριθ. 1111/25-1-2005 προκήρυξη που αναφέρεται στην εν λόγω εργασία σας γνωρίζουμε τα εξής:

Η ανωτέρω προκήρυξη εκδόθηκε στα πλαίσια του επιχειρησιακού προγράμματος «Μερική Απασχόληση» με το οποίο παρέχεται σε φορείς του Δημοσίου, στους ΟΤΑ α' και β' βαθμού και σε νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου η δυνατότητα να προσλαμβάνουν προσωπικό με συμβάσεις εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου μερικής απασχόλησης για την κάλυψη αναγκών που, αποσκοπούν στην παροχή υπηρεσιών κοινωνικού χαρακτήρα προς τους πολίτες και στην απασχόληση ατόμων που ανήκουν σε ευαίσθητες κοινωνικές ομάδες. (Ανεργοί,

μητέρες με ανήλικα τέκνα, άτομα με ειδικές ανάγκες, πολύτεκνοι κ.λπ.). Οι 20 θέσεις μερικής απασχόλησης που προκηρύχθηκαν στην Περιφέρεια Β. Αιγαίου κατανεμήθηκαν σε διάφορους τομείς κοινωνικών υπηρεσιών, 9 (εννέα) από τις οποίες αφορούν στην κοινωνική ενσωμάτωση μεταναστών και λαθρομεταναστών και δεν συνδέονται με το έργο που ασκούσαν οι 5 συμβασιούχοι κατά τη διάρκεια των συμβάσεών τους.

Η πρόσληψη αυτών των ατόμων θα γίνει με βάση το Ν. 3250/2004 «Μερική Απασχόληση στο Δημόσιο, στους ΟΤΑ και στα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου» σύμφωνα με διαδικασίες που υπόκεινται στον έλεγχο του ΑΣΕΠ και την ΚΥΑ αρ. 52769/2004 στην οποία καθορίζεται επακριβώς ο τρόπος και η διαδικασία πρόσληψης αυτών καθώς και τα προσόντα των υποψηφίων.

Ο Υφυπουργός
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ

2. Στην με αριθμό 1621/30-8-05 ερώτηση της Βουλευτού κ. Ευαγγελίας Σχοινάρακη-Ηλιάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 47232/21-9-05 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της παραπάνω ερώτησης, σχετικά με την επισκευή της γλίστρας στο αλιευτικό καταφύγιο Καλών Λιμένων του Ν. Ηρακλείου, σας γνωρίζουμε ότι το Τμήμα Εγγείων Βελτιώσεων της Δ/σης Δημοσίων Έργων της Περιφέρειας Κρήτης έχει εκπονήσει οριστική μελέτη με τίτλο «Βελτίωση αλιευτικού καταφυγίου Καλών Λιμένων Ν. Ηρακλείου», συνολικού προϋπολογισμού 1.420.000 ευρώ. Η μελέτη έχει κατατεθεί από το Δήμο Μοιρών στο Ε.Π. Αλιείας 2000-2006 του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων για την ένταξη του έργου. Σχετικό αίτημα έχει κατατεθεί και στο Υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας.

Κατά τα λοιπά αρμόδια να απαντήσουν είναι τα Υπουργεία Αγροτικής Ανάπτυξης & Τροφίμων και Εμπορικής Ναυτιλίας προς τα οποία κοινοποιείται αντίγραφο της ερώτησης.

Ο Υφυπουργός
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ

3. Στην με αριθμό 1731/1-9-05 ερώτηση της Βουλευτού κ. Χρύσας Αράπογλου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 47233/21-9-05 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ανωτέρω ερώτησης, σχετικά με την υδροδότηση της περιοχής Κολχικού Ν. Θεσσαλονίκης, σας γνωρίζουμε ότι η Δ.Ε.Υ.Α. Λαγκαδά υπέβαλε αίτηση για ένταξη του έργου με τίτλο: «Υδροδότηση οικισμών Κολχικού - Δρακοντίου - Ανάληψης Δ. Λαγκαδά» στο Π.Ε.Π. Κεντρικής Μακεδονίας.

Κατά τα λοιπά αρμόδια να απαντήσουν είναι το συνεργαζόμενο Υπουργείο Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και το Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών, στο οποίο κοινοποιούμε την ερώτηση.

Ο Υφυπουργός
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ

4. Στην με αριθμό 1645/31-8-05 ερώτηση του Βουλευτή κ. Μιχάλη Καρχιμάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 47670/21-9-05 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της παραπάνω ερώτησης και στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων μας, σας γνωρίζουμε ότι το ΥΠ.ΕΣ.Δ.Α. δεν έχει τη δυνατότητα χρηματοδότησης των Ο.Τ.Α. α' και β' βαθμού σε περίπτωση εκτεταμένων ζημιών από θεομηνίες.

Τα ποσά που διατίθενται είτε από τη ΣΑΤΑ, είτε από τη ΣΑΕ 055 είναι περιορισμένα και ικανά να καλύψουν μικρής έκτασης ζημιές ή έκτακτες πάσης φύσεως ανάγκες των Δήμων, καθώς και τμήμα των δαπανών για την καθαριότητα των χώρων σε περιστατικά δάση ή δίπλα σε χωματερές για την εφαρμογή των ενδεδειγμένων μέτρων πυροπροστασίας, εν όψει του θέρους. Στο πλαίσιο αυτών των δυνατοτήτων, για την λήψη μέτρων πυροπροστασίας και την αντιμετώπιση αναγκών πολιτικής προ-

στασίας, το ΥΠ.ΕΣ.Δ.Δ.Α. χρηματοδότησε το Δ. Σητείας κατά το έτος 2005 με το ποσό των 99.000 ευρώ.

Κατά τα λοιπά αρμόδιο να απαντήσει είναι το συνενωτώμενο Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων.

Ο Υφυπουργός
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ»

5. Στην με αριθμό 36/6.7.05 ερώτηση της Βουλευτού κ. Μαρίας Δαμανάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 68373-ΙΗ/29.7.05 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 36 /6.7.2005, την οποία κατέθεσε η Βουλευτής κ. Μαρία Δαμανάκη, σχετικά με τον Οργανισμό Παιδικών και Εφηβικών Βιβλιοθηκών, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Με το ν. 2174/93(210/τ.Α) κυρώθηκε η αριθμ.1643 σύμβαση μεταξύ του Ελληνικού Δημοσίου και της Εταιρείας Ίδρυσης Παιδικών και Εφηβικών Βιβλιοθηκών.

Με το άρθρο 1. του ανωτέρω Νόμου, ιδρύεται ίδιο Νομικό Πρόσωπο Ιδιωτικού Δικαίου με την επωνυμία «Οργανισμός Παιδικών και Εφηβικών Βιβλιοθηκών». Ο Οργανισμός απολαμβάνει οικονομικής και διοικητικής αυτοτέλειας και αυτονομίας και λειτουργεί βάσει των αρχών της ιδιωτικής οικονομίας, είναι κοινωνικά φελλής και όχι κερδοσκοπικός, τελεί δε υπό την εποπτεία του ΥΠ.Ε.Π.Θ..

Στο στοιχείο ζ του άρθρου 6 του Ν. 2174/93 ορίζεται ως πόροι του Οργανισμού, μεταξύ των άλλων, είναι και η ετήσια επιχορήγηση του Δημοσίου που ορίζεται εκάστοτε με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων.

Το ΥΠ.Ε.Π.Θ. στηρίζοντας το έργο του ανωτέρω Οργανισμού κάθε χρόνο επιχορηγεί αυτόν τόσο από τον Τακτικό Προϋπολογισμό όσο και από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων. Για το οικονομικό έτος 2005 επιχορηγήθηκε από τον τακτικό προϋπολογισμό του ΥΠ.Ε.Π.Θ. με το ποσό των 300.000 Ευρώ. Επίσης, έχει προγραμματιστεί να επιχορηγηθεί και από το Π.Δ.Ε., του οποίου οι πιστώσεις δεν έχουν ακόμα εγκριθεί από το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών. Το ΥΠ.Ε.Π.Θ. σε συνεργασία με το Γ.Λ.Κ. καταβάλλει προσπάθεια για την αύξηση της ετήσιας επιχορήγησης του Οργανισμού για το οικονομικό έτος 2005.

Από το 2000 και εντεύθεν ο οργανισμός ιδρύοντας βιβλιοθήκες, χωρίς καμία πολιτική για την επιβίωσή τους, παρουσιάζει - σύμφωνα με το αριθμ. 217/14-7-2005 έγγραφό του - τα ακόλουθα ελλείμματα: για το 2000 ποσό 61.274. δρχ., για το 2001 ποσό 194.494,63 ευρώ, για το 2002 ποσό 398.278,84 ευρώ, για το 2003 ποσό 480.833,82. ευρώ, για το 2004 ποσό 875.328,00 ευρώ. Επίσης ο Οργανισμός είχε οφειλή στο Ι.Κ.Α. από το 2003 750.000.00 ευρώ, εξαιτίας της οποίας δεν ήταν δυνατή, λόγω έλλειψης ασφαλιστικής, ενημερότητας, η ανάληψη χρημάτων για την κάλυψη των αναγκών του.

Σήμερα το ΥΠ.Ε.Π.Θ. προσπαθεί να αναστρέψει όσο είναι δυνατόν την κακή οικονομική κατάσταση του Οργανισμού ενεργώντας για την εξυγίανσή του, τη διατήρηση των Παιδικών Βιβλιοθηκών και τις πληρωμές του προσωπικού. Στην προσπάθειά του αυτή χρειάστηκε να γίνει παρέμβαση στο ΙΚΑ και γα πληρώσει ένα μέρος των οφειλών του Οργανισμού για να καταστεί δυνατή η ρύθμιση των χρεών του, η οποία μόλις τελείωσε, και θα αρχίσουν να αντιμετωπίζονται τα προβλήματά του.

Σε ό,τι αφορά την εξασφάλιση σταθερής χρηματοδότησης, στις προτάσεις κατάρτισης του προϋπολογισμού οικονομικού έτους 2006, στο ΚΑΕ 2529 η προτεινόμενη από το ΥΠ.Ε.Π.Θ. δαπάνη για τον Οργανισμό ανέρχεται στο ποσό των 1.090.000 ΕΥΡΩ για εναλλακτικές δαπάνες. του Οργανισμού καθώς και καταβολή αποδοχών του προσωπικού του.

Σημειώνεται δε ότι από τις διατάξεις του Ν. 2174/93 με τον οποίο κυρώθηκε η αριθμ.1643 σύμβαση μεταξύ του Ελληνικού Δημοσίου και της Εταιρείας Ίδρυσης Παιδικών και Εφηβικών Βιβλιοθηκών δεν προκύπτει ότι οι αποδοχές μισθοδοσίας του προσωπικού του Οργανισμού βαρύνουν το ΥΠ.Ε.Π.Θ..

Το αίτημα του ΥΠ.Ε.Π.Θ. στο Γενικό Λογιστήριο .του Κράτους για την αύξηση της ετήσιας επιχορήγησης του Οργανισμού, και της πρότασής του για την σταθερή χρηματοδότηση του Οργανισμού με τα απαιτούμενα κονδύλια για το έτος 2006, αποδεικνύουν το ιδιαίτερο ενδιαφέρον του ΥΠ.Ε.Π.Θ. για τη συνέχιση του έργου του Οργανισμού.

Ο Υφυπουργός
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΟΣ»

6. Στην με αριθμό 250/11.7.05 ερώτηση του Βουλευτή κ. Μάρκου Μπόλαρη δόθηκε με το υπ' αριθμ. Α.Π.Φ.21/198/ΑΣ 1474δς/25.7.05 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εξωτερικών η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην εν θέματι ερώτηση του Βουλευτή κ. Μάρκου Μπόλαρη, σας γνωρίζουμε ότι πρώτιστο μέλημα της ελληνικής Κυβέρνησης, το οποίο εκφράζεται σταθερά σε όλα τα επίπεδα, τόσο κατά τις διμερείς επαφές της με την Κυβέρνηση της Τουρκίας, όσο και στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αποτελεί ο σεβασμός αλλά και η προστασία των δικαιωμάτων του Οικουμενικού Πατριαρχείου.

Εξάλλου, ο σεβασμός της θρησκευτικής ελευθερίας και η προστασία των μειονοτικών δικαιωμάτων αποτελούν βασικά κριτήρια και προαπαιτούμενα της ευρωπαϊκής πορείας της γείτονος, τα οποία έχουν περιληφθεί στα αποτελέσματα της Συνόδου Κορυφής της Κοπεγχάγης.

Επιπλέον, η Έκθεση Προόδου της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 6ης Οκτωβρίου 2004, καθώς και η Κοινή Θέση της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά την 44η Σύνοδο του Συμβουλίου Σύνδεσης ΕΚ- Τουρκίας η οποία έλαβε χώρα στο Λουξεμβούργο την 26η Απριλίου τ.έ., καταγράφουν την πρακτική της γείτονος στον τομέα της θρησκευτικής ελευθερίας, προβαίνοντας σε εκτενή αναφορά στα προβλήματα τα οποία αντιμετωπίζει το Οικουμενικό Πατριαρχείο. Ένα από αυτά αφορά και το Ορφανοτροφείο Πριγκήπου, το οποίο, ως γνωστόν, ύστερα από τελεσίδικη απόφαση του Ανώτατου Ακυρωτικού Δικαστηρίου τον Μάρτιο τ.ε, τελεί υπό τη διαχείριση της Γενικής Διεύθυνσης Βακουφίων, ακυρώνοντας, κατ' αυτόν τον τρόπο, τον τίτλο ιδιοκτησίας του Πατριαρχείου, τον οποίο κατείχε από το έτος 1902.

Τα αρμόδια όργανα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής έχουν, ήδη, ενημερωθεί για τις τελευταίες εξελίξεις, ανάμεσα στις οποίες σημαντικότερη είναι η προσφυγή του Πατριαρχείου στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, προκειμένου να διεκδικηθεί η κυριότητα του Ορφανοτροφείου.

Σε κάθε περίπτωση πάντως, η υποστήριξη την οποία παρέχει η χώρα μας στην ευρωπαϊκή προοπτική της Τουρκίας, προσβλέπει, μεταξύ άλλων, και στην υιοθέτηση από την τελευταία όλων εκείνων των κανόνων και πρακτικών, οι οποίες εξασφαλίζουν την ισότιμη αντιμετώπιση των πολιτών της και εγγυώνται την απόλαυση του αναφαίρετου δικαιώματος στην ιδιοκτησία, ανεξαρτήτως θρησκείας ή εθνικής καταγωγής.

Ο Υφυπουργός
ΓΙΑΝΝΗΣ ΒΑΛΗΝΑΚΗΣ»

7. Στην με αριθμό 415/14-7-05 ερώτηση του Βουλευτή κ. Βασίλη Οικονόμου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 39394/3.8.05 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της υπ' αριθμ. 415/14-7-2005 ερώτησης, την οποία κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Β. Οικονόμου, αναφορικά με τη χρηματοδότηση προγραμμάτων λειτουργίας Μονάδων Κοινωνικής Μέριμνας που υλοποιούνται μέσω Δημοτικών επιχειρήσεων στο πλαίσιο του Επιχειρησιακού Προγράμματος του Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας «ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗ ΚΑΙ ΕΠΙΓΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΡΤΙΣΗ», σας γνωρίζουμε ότι, όσον αφορά τη δράση αυτή καθ' εαυτή, η αρμοδιότητα ανήκει στο προαναφερόμενο Υπουργείο, το οποίο με το υπ' αριθμ. 9548/20-5-2005 έγγραφό του, φωτοαντίγραφο του οποίου σας επισυνάπτουμε, έδωσε απάντηση σε σχετικές με το ανωτέρω θέμα Ερωτήσεις Βουλευτών, που κατατέθηκαν στη Βουλή.

Επισημαίνεται ότι σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 102 του Συντάγματος «Οι Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης έχουν διοικητική και οικονομική αυτοτέλεια» και «Το κράτος ασκεί στους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης εποπτεία που συνίσταται αποκλειστικά σε έλεγχο νομιμότητας και δεν επιτρέπεται να εμποδίζει την πρωτοβουλία και την ελεύθερη δράση τους».

Τέλος, σας γνωρίζουμε κατά λόγο αρμοδιότητάς μας, ότι οι πιστώσεις που χορηγούνται από το Υπουργείο μας σε όλους τους ΟΤΑ της χώρας, κατά την κείμενη νομοθεσία, προέρχονται:

α) Από τους Κεντρικούς Αυτοτελείς Πόρους (ΚΑΠ) και την ΣΑΤΑ, και διατίθενται στους ανωτέρω κατόπιν πρότασης της Κεντρικής Ένωσης Δήμων και Κοινοτήτων Ελλάδας (ΚΕΔΚΕ), αναφορικά με τα κριτήρια και τη διαδικασία κατανομής τους καθώς και

β) Από το πρόγραμμα «ΘΗΣΕΑΣ» κατόπιν γνώμης της ΚΕΔΚΕ και σύμφωνα με τη διαδικασία που έχει καθορισθεί από το Υπουργείο μας.

Ο Υφυπουργός
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ»

8. Στην με αριθμό 599/21/7/05 ερώτηση του Βουλευτή κ. Φώτη Κουβέλη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 73020/ΙΗ/2-8-2005 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 599/21-7-05, την οποία κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Φ. Κουβέλης και η οποία αναφέρεται στις αυξήσεις διδάκτρων στο Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο (Ε.Α.Π.), σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Η αύξηση των διδάκτρων από 600 Ευρώ σε 700 Ευρώ ανά θεματική ενότητα για τις προπτυχιακές σπουδές και από 700 Ευρώ σε 850 Ευρώ για τις μεταπτυχιακές σπουδές θα ισχύσει για όσους εισαχθούν από το επόμενο ακαδημαϊκό έτος 2005-2006 και δεν αφορά τους ήδη φοιτούντες στο Ε.Α.Π. για τους οποίους ισχύουν τα παλαιά διδάκτρα (600 ευρώ και 700 ευρώ αντίστοιχα) μέχρι τη συμπλήρωση του κανονικού χρόνου των σπουδών τους. Αυξήσεις ύψους 13,5% - 20% στα διδάκτρα σε ετήσια βάση είχαν επιβληθεί κατά καιρούς και από την προηγούμενη Διοικούσα Επιτροπή.

Το ΥΠ.Ε.Π.Θ. δεν έχει λόγο να διαφωνήσει με την πάγια άποψη τόσο της παλαιάς όσο και της νέας διοικούσας Επιτροπής, ότι τυχόν αναπροσαρμογές των διδάκτρων δεν πρέπει να επηρεάζουν όσους φοιτούν στην κανονική διάρκεια των σπουδών, αλλά μόνον εκείνους που παρατείνουν τη διάρκεια φοίτησής τους πέραν του κανονικού.

Δεδομένου ότι το Ε.Α.Π. απευθύνεται κατά βάση σε εργαζόμενους, το ύψος των διδάκτρων δε θεωρείται με κανένα τρόπο υπερβολικό.

Υπενθυμίζεται ωστόσο ότι για όσους επικαλεσθούν τεκμηριωμένα λόγους οικονομικούς και κοινωνικούς το Ε.Α.Π. χορηγεί υποτροφίες απαλλάσσοντάς τους από την υποχρέωση καταβολής διδάκτρων.

Ο Υφυπουργός
ΣΠΥΡΟΣ ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ»

9. Στην με αριθμό 1425/24.8.05 ερώτηση του Βουλευτή κ. Ανδρέα Ανδριανόπουλου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 487/14.9.05 έγγραφο από τον Υπουργό Εμπορικής Ναυτιλίας η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση του με αριθ. πρωτ. 1425/24-08-2005 εγγράφου σας, με το οποίο μας διαβιβάστηκε ερώτηση του Βουλευτή κ. Α. Ανδριανόπουλου, που κατατέθηκε στην Βουλή των Ελλήνων, σας γνωρίζουμε τ' ακόλουθα:

1. Με βάση τον ν. 2932/2001 και σύμφωνα με τον Κανονισμό 3577/92 (ΕΟΚ), η δρομολόγηση των ακτοπλοϊκών πλοίων στις θαλάσσιες ενδομεταφορές είναι ελεύθερη για τους Έλληνες και κοινοτικούς πλοιοκτήτες οι οποίοι δρομολογούν τα πλοία τους σε γραμμές της επιλογής τους, σύμφωνα με την επιχειρηματική τους πρωτοβουλία, ενώ ο ρόλος του Κράτους περιορίζεται

στο να ελέγχει ότι πληρούνται οι απαραίτητες προϋποθέσεις δρομολόγησης που προβλέπονται, καθώς επίσης και να παρεμβαίνει τόσο για λόγους δημοσίου συμφέροντος όσο και στις περιπτώσεις που οι δυνάμεις της αγοράς δεν μπορούν από μόνες τους να εξασφαλίσουν επαρκές επίπεδο εξυπηρέτησης.

2. Με γνώμονα την αναβάθμιση των παρεχομένων προς τους επιβάτες υπηρεσιών προωθείται σχέδιο διάταξης νόμου, με την οποία θα παρέχεται η δυνατότητα για τη σύναψη συμβάσεων ανάθεσης δημόσιας υπηρεσίας με ακτοπλοϊκές εταιρείες, έναντι μισθώματος, για την παροχή μεταφορικών υπηρεσιών σε ακτοπλοϊκές γραμμές κατόπιν διεθνών μειοδοτικών διαγωνισμών διάρκειας μέχρι 5 ετών (αντί ενός έτους που ισχύει σήμερα), στις οποίες θα περιλαμβάνονται και ποιοτικά κριτήρια επιλογής πλοίων.

3. Παράλληλα, σύμφωνα με τον Κανονισμό 3577/92 και με το ν. 2932/2001, επιβάλλονται στους πλοιοκτήτες υποχρεώσεις δημόσιας υπηρεσίας, χωρίς αντιστάθμισμα, οι οποίες μεταξύ άλλων αφορούν τους λιμένες που πρέπει να εξυπηρετούνται. Με τον τρόπο αυτό προστίθενται στα δρομολόγια των πλοίων προσεγγίσεις σε λιμένες που οι πλοιοκτήτες αρχικά δεν είχαν συμπεριλάβει στις δηλώσεις δρομολόγησης που υπέβαλαν. Οι ανωτέρω υποχρεώσεις επιβάλλονται μετά από γνωμοδότηση του Συμβουλίου Ακτοπλοϊκών Συγκοινωνιών (Σ.Α.Σ.), υπό τις προϋποθέσεις της αναλογικότητας και της μη δημιουργίας διακρίσεων μεταξύ των πλοιοκτητών.

4. Ως προς τους ναύλους, με απόφαση του ΥΕΝ μετά από γνωμοδότηση του Σ.Α.Σ., απελευθερώθηκε η τιμολόγηση των παρεχομένων υπηρεσιών σε πλοία που προτίθενται να εκτελούν δρομολόγια στις γραμμές:

α) από Λαύριο, Ελευσίνα, Κύμη,

β) από Ραφήνα προς τους λιμένες Άνδρου - Τήνου - Μυκόνου και επιστροφή, εφόσον δραστηριοποιούνται πλοία τουλάχιστον τριών ανεξάρτητων εταιρειών,

γ) Πάτρας - Κέρκυρας και

δ) μεταξύ ηπειρωτικών λιμένων.

Από τα ανωτέρω εξαιρούνται τα πλοία που εκτελούν δρομολόγια σε γραμμές δημόσιας υπηρεσίας καθώς και τους γραμμές Κύμης - Σκύρου και Λαυρίου - Κέας. Επιδιωκόμενος στόχος αυτού του μέτρου είναι η αποκέντρωση - αποσυμφόρηση του λιμένα Πειραιά, αλλά και η σταδιακή ανάπτυξη τους περιφέρειας.

5. Για τους πλοιοκτήτες που παρέχουν υπηρεσίες κατά παράβαση των όρων και των προϋποθέσεων του ν. 2932/2001 προβλέπεται, σύμφωνα με το ενδέκατο άρθρο, η επιβολή των ανάλογων κυρώσεων (πρόστιμα του άρθρου 157 του Κώδικα Δημοσίου Ναυτικού Δικαίου ή και οριστικός αποκλεισμός πλοιοκτήτη από την δραστηριοποίηση τους θαλάσσιες ενδομεταφορές).

6. Πάγια πολιτική του ΥΕΝ είναι η ικανοποίηση των ακτοπλοϊκών συγκοινωνιακών αναγκών υπό συνθήκες ελεύθερου και υγιούς ανταγωνισμού, για την αναβάθμιση της ποιότητας των παρεχομένων υπηρεσιών καθώς και για την προστασία του δημόσιου συμφέροντος, διασφαλίζοντας την κοινωνική συνοχή τους χώρες, με τακτικές, επαρκείς και αξιόπιστες συνδέσεις των νησιών μεταξύ τους και με την ηπειρωτική χώρα.

Ο Υπουργός
ΜΑΝΩΛΗΣ Κ. ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ»)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το δελτίο επικαίων ερωτήσεων της Παρασκευής 2 Δεκεμβρίου 2005.

Α. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρα 129 παράγραφος 2 και 3, 130 παράγραφος 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 257/29-11-2005 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Ιωάννη Γιαννέλλη προς τον Υπουργό Δικαιοσύνης, σχετικά με την ίδρυση Εφετείου Βορείου Αιγαίου.

2. Η με αριθμό 259/29-11-2005 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Θεοδώρας Τζάκρη προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων,

σχετικά με τον υπολογισμό της ηρτημένης παραγωγής βάμβακος στο Νομό Πέλλας.

3. Η με αριθμό 267/29-11-2005 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Αντωνίου Σκυλλάκου προς τον Υπουργό Δημόσιας Τάξης, σχετικά με την παρουσία αστυνομικών στη σύσκεψη του ΠΑ.ΜΕ στα γραφεία του Συνδικάτου Οικοδόμων της Αθήνας κ.λπ..

4. Η με αριθμό 264/16/29-11-2005 επίκαιρη ερώτηση του Προέδρου του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αλέξανδρου Αλαβάνου προς τον Πρωθυπουργό, σχετικά με τις υψηλές τιμές των καυσίμων στην Ελλάδα κ.λπ..

(θα απαντήσει ο Υπουργός Ανάπτυξης)

Β. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφος 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 258/29-11-2005 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Άρη Σταθάκη προς τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, σχετικά με τις καταστροφές από τις πρόσφατες πλημμύρες, τον καταλογισμό των ευθυνών κ.λπ..

2. Η με αριθμό 255/29-11-2005 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Δημητρίου

Βαρβαρίγου προς τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών, σχετικά με τον επανακαθορισμό της οριογραμμής του παλαιού αιγιαλού στο δημοτικό διαμέρισμα Καλαμακίου του Δήμου Λαγανά Ζακύνθου.

3. Η με αριθμό 268/29-11-2005 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Νικολάου Γκατζή προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με την καταβολή ολόκληρης της επιδότησης στους δικαιούχους παραγωγούς βρώσιμης ελιάς των Νομών Φθιώτιδας και Μαγνησίας.

4. Η με αριθμό 265/29-11-2005 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αθανασίου Λεβέντη προς τους Υπουργούς Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων και Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, σχετικά με την αποζημίωση των πληγέντων από τις πρόσφατες πλημμύρες κατοίκων της ανατολικής Αττικής, την κατασκευή των αναγκαίων αντιπλημμυρικών έργων κ.λπ..

5. Η με αριθμό 263/29-11-2005 επίκαιρη ερώτηση του ανεξάρτητου Βουλευτή κ. Ανδρέα Ανδριανόπουλου προς τον Υπουργό Πολιτισμού, σχετικά με τα επεισόδια οργανωμένων οπαδών ομάδων στους ποδοσφαιρικούς αγώνες κ.λπ..

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στη συζήτηση των

ΕΠΙΚΑΙΡΩΝ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

Επίκαιρες ερωτήσεις πρώτου κύκλου:

Θα συζητήσουμε την πρώτη επίκαιρη ερώτηση με αριθμό 246/28-11-2005 του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Γεωργίου Κοντογιάννη προς τον Υπουργό Πολιτισμού, σχετικά με την αποκατάσταση του στεγάστρου στο Ναό του Επικούρειου Απόλλωνα.

Η επίκαιρη ερώτηση του κυρίου συναδέλφου έχει ως εξής:

«Ο Αρχαιολογικός χώρος του Ναού του Επικούρειου Απόλλωνα στις Βάσες Φιγαλείας του Νομού Ηλείας αντιμετωπίζει σοβαρά προβλήματα. Το στέγαστρο το οποίο τοποθετήθηκε προ εικοσαετίας έχει υποστεί σοβαρές φθορές, με αποτέλεσμα να μην μπορεί να προστατεύσει τον Ναό από τα καιρικά φαινόμενα.

Εάν δεν γίνουν άμεσα ενέργειες για την αποκατάσταση του στεγάστρου, η κατάσταση θα επιδεινωθεί γιατί θα απομακρυνθεί το στρώμα αργίλου και θα προκύψει πρόβλημα αστάθειας. Δεδομένου ότι πρόκειται για ένα σημαντικό αρχαιολογικό μνημείο ερωτάται ο αρμόδιος Υφυπουργός:

1. Σε ποιες ενέργειες πρόκειται να προβεί για τη συντήρηση ή την αντικατάσταση του στεγάστρου;

2. Υπάρχει χρονική πρόβλεψη για την ολοκλήρωση των εργασιών συντήρησης του Ναού και περαιτέρω αξιοποίησής του στην τουριστική ανάπτυξη της περιοχής;»

Κύριε Υφυπουργέ, έχετε το λόγο για τρία λεπτά.

ΠΕΤΡΟΣ ΤΑΤΟΥΛΗΣ (Υφυπουργός Πολιτισμού): Κύριε Πρόεδρε, θεωρώ ότι η ερώτηση του κυρίου συναδέλφου είναι μία ερώτηση με ουσία και έχει ως στόχο να εκφραστεί η αγωνία η δική του, η αγωνία όλων των κατοίκων της περιοχής αλλά και όλων των πολιτών. Γιατί, όπως είναι γνωστό σε όλους μας, ο Ναός του Επικούρειου Απόλλωνα είναι ένα από τα μεγαλύτερα μνημεία της χώρας μας.

Είναι ένα μνημείο το οποίο δέχθηκε σε μεγάλη ένταση τη φθορά του χρόνου. Δέχθηκε την φθορά από τα φυσικά φαινόμενα, γιατί είναι γνωστό ότι βρίσκεται σε ένα βουνό με υψόμετρο 1.130 μέτρα. Είναι γνωστές οι φυσικές συνθήκες με τις μεγάλες χιονοπτώσεις, τον παγετό, αλλά και τους ανέμους που υπάρχουν στην περιοχή. Αυτό το μνημείο τόσα πολλά χρόνια έχει δεχθεί όλες αυτές τις φθοροποιές επιδράσεις και του χρόνου και των φυσικών φαινομένων.

Αναφερόμαστε εδώ στο κάλυμμα του στεγάστρου, γιατί το στέγαστρο έχει δύο άξονες, το μεταλλικό άξονα, το μεταλλικό φέροντα οργανισμό και την πάνινη επένδυση, που καλύπτει ουσιαστικά και προφυλάσσει το μνημείο από τα φυσικά φαινόμενα. Αυτό λοιπόν το στέγαστρο σε αυτή τη διάσταση –την πάνινη διάσταση– έχει υποστεί ζημιές.

Ήδη, όπως γνωρίζετε πάρα πολύ καλά ο κύριος συνάδελφος, έχει καλύψει τον προσδοκώμενο χρόνο επιβίωσης. Έχουμε ξεπεράσει τα δεκαοκτώ χρόνια, όπως προβλεπόταν από τη σύμβαση του αναδόχου που το είχε εγκαταστήσει. Το στέγαστρο είχε εγκατασταθεί το 1987 και παρ' όλες τις επιδιορθώσεις, που κατά καιρούς γίνονταν, αυτήν τη στιγμή παρουσιάζει προβλήματα.

Η επιτροπή που ασχολείται με όλες τις εργασίες στο μνημείο έδινε δύο λύσεις: Ή να πάμε σε μερική διόρθωση των βλαβών ή να προχωρήσουμε στην εγκατάσταση ενός καινούριου πάνινου στεγάστρου. Οι πληροφορίες που έχω και από τις τεχνικές υπηρεσίες είναι ότι μάλλον το πρώτο αποκλείεται. Ήδη η κατεύθυνση που θα δοθεί είναι να προχωρήσουμε στην αντικατάσταση του στεγάστρου, προκειμένου να δημιουργήσουμε όλες αυτές τις απαραίτητες προϋποθέσεις που απαιτούνται προκειμένου να προφυλαχθεί το μνημείο.

Είναι γεγονός ότι η εγκατάσταση αυτού του στεγάστρου έχει βοηθήσει πολλαπλώς το μνημείο γιατί παρατηρήθηκε ότι δεν είχαμε απώλεια υλικού. Οι επιδιορθώσεις επί των αρχιτεκτονικών μελών του Ναού ήταν ελάχιστες και βέβαια εκείνο που μας απασχολεί –και που νομίζω ότι θέλει πάρα πολύ να μάθει ο κύριος

συνάδελφος– είναι οι εργασίες στο ίδιο το μνημείο.

Οι υπηρεσίες μας υπολογίζουν ότι οι εργασίες αυτές θα χρειαστούν περίπου δεκαπέντε με δεκαοκτώ χρόνια. Είναι εργασίες πολύ λεπτές, είναι εργασίες οι οποίες θέλουν μεγάλη προσοχή, είναι εργασίες που απαιτούν και την απόκτηση καινούριων τεχνολογιών.

Θεωρούμε ότι το βόρειο πτερύω, αυτό δηλαδή στο οποίο γίνεται τώρα η προσπάθεια παρέμβασης, θα είναι έτοιμο μέχρι το 2007. Εκείνο όμως που έχει μεγάλη σημασία, κύριε συνάδελφε, είναι ότι καθ' όλη τη διάρκεια των εργασιών το μνημείο θα είναι επισκέψιμο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κύριε Κοντογιάννη έχετε το λόγο για δύο λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ: Κύριε Υπουργέ, όντως με αυτή την ερώτηση εκφράζω την αγωνία των κατοίκων της περιοχής πέρα από την προσωπική μου αγωνία. Διότι βλέπουμε ότι εν όψει του χειμώνα υπάρχει ένα μεγάλο πρόβλημα στο Ναό του Επικούρειου Απόλλωνα, ο οποίος είναι ένα από τα σημαντικότερα μνημεία της Ελλάδος.

Σήμερα τα νερά της βροχής δεν συγκρατούνται. Ένα ερώτημα είναι πότε θα γίνει η αντικατάσταση της τέντας, γιατί περί τέντας πρόκειται. Επηρεάζεται η ευστάθειά του, καθώς απομακρύνεται το στρώμα αργίλου που είχαν τοποθετήσει οι αρχαίοι ως υπόβαθρο, και ο ασβεστόλιθος των αρχιτεκτονικών μελών υφίσταται κάποιες φθορές.

Η Ηλεία, όπως γνωρίζετε κύριε Υπουργέ, βρίσκεται ανάμεσα στις πρώτες θέσεις τουριστικής ανάπτυξης για την Κυβέρνηση. Ο Ναός του Επικούρειου Απόλλωνα στον οποίο αντιπροσωπεύονται για πρώτη φορά οι τρεις αρχιτεκτονικοί ρυθμοί –ιωνικός, δωρικός, κορινθιακός– είναι το πιο σημαντικό μνημείο που διατηρείται σωστά στην Πελοπόννησο.

Με βάση τα παρόντα χρονοδιαγράμματα είπατε ότι θα χρειαστούν δεκαπέντε χρόνια ακόμα. Με τις δυνατότητες όμως που δίνει σήμερα η επιστήμη και από τη στιγμή που υπάρχει ανάλογη βούληση από την πολιτεία, το ερώτημα είναι μήπως οι εργασίες θα μπορούσαν να επισπευσθούν, να υπάρξει ανάλογη ενίσχυση του επιστημονικού προσωπικού, αλλά και του ανθρώπινου δυναμικού των συνεργείων που εργάζονται εκεί.

Πέρα από το φυσικό της κάλλος η Ηλεία, κύριε Υπουργέ, στηρίζει πολλά για την ανάπτυξή της και στην ιστορική κληρονομιά.

Πιστεύω ότι η πολιτεία πρέπει να δείξει πρόσθετο ενδιαφέρον για το ναό και όχι μόνο το δικό σας Υπουργείο. Να ληφθούν ταχύτατα αποφάσεις που θα επιταχύνουν τις εργασίες αποκατάστασης, αλλά και θα διευκολύνουν και την πρόσβαση στη δύσβατη περιοχή των Βασών, όπου βρίσκεται ο ναός. Θα είναι ευχής έργον να προλάβει η δική μας γενιά να δει αποκαταστημένο το ναό, αυτό το μεγάλης σημασίας αρχαιολογικό μνημείο, και προς αυτήν την κατεύθυνση προτείνω τον εμπλουτισμό των συνεργείων με περισσότερους εργάτες και μηχανήματα και την ενίσχυση, περαιτέρω, του επιστημονικού προσωπικού.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε συνάδελφε.

Κύριε Υφυπουργέ, και το Προεδρείο έχει ενδιαφέρον για το θέμα. Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΠΕΤΡΟΣ ΤΑΤΟΥΛΗΣ (Υφυπουργός Πολιτισμού): Κύριε Πρόεδρε, ανεξάρτητα από το ενδιαφέρον –που είναι έκδηλο– όλων των πτερυγίων της Βουλής και των εντοπίων κατοίκων, υπάρχει ενδιαφέρον απ' όλους τους Έλληνες πολίτες, αλλά και από τους πολίτες της διεθνούς κοινότητας. Γιατί, όπως ο κύριος συνάδελφος είπε, το μνημείο θεωρείται ένα από τα μεγαλύτερα μνημεία. Είναι, όπως γνωρίζετε πολύ καλά, έργο του Ικνίου, το οποίο κατασκευάστηκε περίπου στο τελευταίο τέταρτο του 5ου αιώνα προ Χριστού και ασφαλώς είναι ένα κορυφαίο μνημείο για τη χώρα μας. Θα ήθελα να πω ότι από τη στιγμή που θα μπορέσουν οι υπηρεσίες να προχωρήσουν γρήγορα στην αποκατάσταση αυτής της τέντας, αυτό θα γίνει. Είπα ότι ο προσανατολισμός μας είναι για την αντικατάσταση της τέντας, μιας και ο προσδοκώμενος χρόνος ολοκλήρωσης των εργασιών θα είναι αρκετά μεγάλος. Πιστεύω ότι αυτό θα γίνει, όταν βελτιωθούν

κάπως οι καιρικές συνθήκες και αφού «τρέξουν» οι διαδικασίες. Επιμένω ότι ο προσανατολισμός μας και οι οδηγίες που θα δοθούν είναι στην αλλαγή της τέντας.

Από την άλλη μεριά, θα πρέπει να γίνουν και κάποιες διορθώσεις στο φέροντα μεταλλικό οργανισμό, στις περιπτώσεις όπου υπάρχει κάποια οξειδωση του μεταλλικού οργανισμού.

Και βέβαια, στο μεγάλο ερώτημα που θέσατε για την επιτάχυνση των εργασιών, η απάντηση είναι ότι αυτό εξαρτάται από την τεχνονομία που αποκτάται. Δεν είναι το πρόβλημα να βάλουμε πολλά συνεργεία, γιατί θέλουμε ο ναός στην αρχιτεκτονική του μορφή να είναι επισκέψιμος, που σημαίνει ότι κάθε πλευρά, κάθε κομμάτι του ναού, έτσι όπως προβλέπεται από τις μελέτες οι οποίες έχουν εγκριθεί από το Κεντρικό Αρχαιολογικό Συμβούλιο, θα πρέπει να έχει το δικό του χρόνο υλοποίησης.

Οι επεμβάσεις που γίνονται στο μνημείο, είναι σημαντικές επεμβάσεις. Αποκαθλώνονται ολόκληρα κομμάτια του ναού, τα οποία συντηρούνται επί του εδάφους και μετά, βέβαια, όλα αυτά τα διάσπαρτα αρχιτεκτονικά μέλη, τα οποία βρίσκονται πέριξ του ναού, θα τα αναστηλώσουμε και θα δώσουμε μια τελειώς διαφορετική προσασία στο ίδιο το μνημείο.

Θα ήθελα, επίσης, να επιμείνω ότι στο βαθμό που η τεχνονομία ασφαλώς εξελίσσεται και υπάρχει η δυνατότητα για την επιτάχυνση των εργασιών, η πολιτεία οφείλει να υποστηρίξει μια τέτοια πολιτική. Και αυτό, βέβαια, αποτελεί κύριο μέλημα δικό μας, αλλά πιστεύω και των επομένων πολιτικών ηγεσιών στο Υπουργείο Πολιτισμού γιατί, όπως προηγουμένως είπαμε και παραδεχθήκαμε, το μνημείο είναι ένα από τα σημαντικά μνημεία της χώρας μας, αλλά ιδιαίτερα θα παίξει κι ένα πολύ σημαντικό ρόλο ανάπτυξης στην περιοχή με τα τόσα προβλήματα ανάπτυξης, που καλά γνωρίζω ότι υπάρχουν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε Υφυπουργέ.

Δεύτερη είναι η με αριθμό 243/28.11.2005 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Εμμανουήλ Όθωνα προς την Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, σχετικά με την κάλυψη των κενών στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση στο Νομό Ρεθύμνου.

Συγκεκριμένα, η επίκαιρη ερώτηση του κυρίου συναδέλφου έχει ως εξής:

«Παραμένουν τα κενά σε γυμνάσια και λύκεια του νομού Ρεθύμνου σε συγκεκριμένες ειδικότητες εκπαιδευτικών (π.χ. τεχνολόγων, καθηγητών ξένων γλωσσών και μουσικής). Τα κενά αφορούν στην κάλυψη τριακοσίων ενενήντα σχολικών ωρών και δημιουργήθηκαν μετά την έναρξη της σχολικής χρονιάς, όπου εκ των υστέρων χορηγήθηκαν άδειες αναρρωτικές και κήσης.

Τα κενά αυτά καλύπτονται προς το παρόν με υπερωριακή απασχόληση των υφιστάμενων εκπαιδευτικών, όμως το πρόβλημα της κάλυψης των κενών παραμένει.

Ερωτάται η αρμοδία Υπουργός:

Σκοπεύετε και πότε να προβείτε στην κάλυψη των ανωτέρω εκπαιδευτικών κενών στα γυμνάσια και λύκεια του Ρεθύμνου, προκειμένου να καλυφθούν οι τρέχουσες ανάγκες και να συνεχιστεί ομαλά η λειτουργία των σχολείων του νομού μας;»

Ο Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Καλός έχει το λόγο για τρία λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Με βάση τα στοιχεία της Υπηρεσίας του Υπουργείου Παιδείας και μετά τον σχετικό έλεγχο που έγινε για να δοθεί απάντηση στο συνάδελφο περί του αριθμού των κενών, για τα οποία κάνει λόγο -είτε αναφέρονται αυτά σε κάλυψή τους λειτουργική από αναπληρωτές καθηγητές είτε από ωρομισθίους- είχαμε την εξής καθαρή εικόνα όσον αφορά στο νομό Ρεθύμνου, την οποία και παρακαλώ να τη δώσω στην πρωτολογία μου, ώστε να καταλάβει και ο εκλεκτός συνάδελφος ότι όντως εντοπίζονται -όπως ο ίδιος ορθώς λέει στην ερώτησή του- αυτά τα λίγα κενά ως λειτουργικά και όχι οργανικά κενά, τα οποία όμως ήδη είναι καλυμμένα από καθηγητές. Γιατί συμβαίνει αυτό, κύριε συνάδελφε, πάρα πολλές φορές. Όταν οι μόνιμοι καθηγητές -και κυρίως οι καθηγητές ειδικοτήτων- έχουν στα πλαίσια του καθημερινού τους ωραρίου την ευχέρεια να προσθέσουν μία και δύο και

τρεις διδακτικές ώρες ως υπερωρία, καλύπτουν αυτά τα κενά.

Τώρα, γιατί δημιουργήθηκαν αυτά τα κενά; Γιατί, όπως σας είναι γνωστό, -το απαντήσαμε και σε επίκαιρη επερώτηση πριν από δεκαπέντε ημέρες του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος, της Κοινοβουλευτικής σας Ομάδας,- τα κενά αυτά δημιουργήθηκαν επειδή έπρεπε να διοριστούν πρώτον, ως μόνιμοι οι επιτυχόντες των ειδικοτήτων για την τεχνική και επαγγελματική εκπαίδευση από το Α.Σ.Ε.Π. και μετά να καλυφθούν, σύμφωνα με το νόμο, οι θέσεις αναπληρωτών και ωρομισθίων. Και προφανώς η καθυστέρηση του Α.Σ.Ε.Π. -για τους λόγους που έχει εξηγήσει στην Κυβέρνηση το Α.Σ.Ε.Π., που τους έχουμε κάνει δεκτούς και τους έχουμε πει σ' αυτήν την Αίθουσα- ήταν μέσα σ' έναν-ενάμιση μήνα για την έκδοση των αποτελεσμάτων. Όμως σας διαβεβαιώνω, κύριε Όθωνα, ότι σήμερα κιόλας το πρώι για όλες τις περιφέρειες της χώρας, μαζί και για την Α' και Β' εκπαιδευτική περιφέρεια του νομού Ρεθύμνου, έγιναν και οι τελευταίοι διορισμοί ειδικοτήτων της τελευταίας σειράς, για τους οποίους εξέδωσε αποτελέσματα το Α.Σ.Ε.Π.. Μιλώ για τις ειδικότητες τοπογράφων, πολιτικών μηχανικών, αρχιτεκτόνων και καθηγητών γραφιστικής τέχνης. Αυτές οι τελευταίες ειδικότητες δίνουν την ευκαιρία -έτσι όπως θα δείτε και μπορώ να σας ενημερώσω και κατ' ιδίαν- και στην Α' Ρεθύμνου, αλλά και στην Α' και Β' Χανίων, στην Α' Μεσσηνίας, στη Β' Πειραιά, στη Γ' Μεσσηνίας, στη Β' Δωδεκανήσου και στη Β' Κερκύρας να έχουμε τους τελευταίους διορισμούς μονίμων που θα καλύψουν αυτά τα κενά.

Επίσης, κάνοντας υπολογισμό των υπολοίπων ωρών, οι οποίες θα πρέπει να σταλούν σ' εσάς, βλέπω ότι μετά από τους διορισμούς αυτούς, που είναι σημερινή πραγματικότητα, θα χρειαστούν έξι περίπου αναπληρωτές με ωράριο είκοσι δύο ώρες την εβδομάδα, για να καλύψουν από σχολείο σε σχολείο τα κενά στο μάθημα της τεχνολογίας, τα οποία είναι κενά των όλων τεχνολογικών μαθημάτων, δηλαδή της συνολικής ύλης των Τ.Ε.Ε.. Αυτοί, λοιπόν, θα σταλούν με μία μέρα διαφορά, γιατί έτσι ορίζει ο νόμος, για να μπορεί να είναι σύννομος ο διορισμός αυτών των αναπληρωτών και ωρομισθίων, αμέσως μετά τη σημερινή τοποθέτηση των συγκεκριμένων επιτυχόντων του Α.Σ.Ε.Π. στα υπάρχοντα κενά. Έτσι κανένα κενό δεν θα υπάρχει στο νομό σας. Αυτή είναι η απάντηση του Υπουργείου Παιδείας. Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε Υφυπουργέ.

Ορίστε, κύριε Όθωνα, έχετε το λόγο για δύο λεπτά.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΟΘΩΝΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Είναι φανερό -και με βάση το έγγραφο από τη Διεύθυνση Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης του Νομού Ρεθύμνου, το οποίο έχω στη διάθεσή μου, όπως βεβαίως και του Υπουργείου- ότι το πρόβλημα, που με την πρωτοβουλία της κατάθεσης της επίκαιρης ερώτησης από την πλευρά μας εντοπίζεται, ήταν υπαρκτό σε πάρα πολύ μεγάλο βαθμό τουλάχιστον μέχρι σήμερα. Χαίρομαι που με την απάντησή του ο κύριος Υπουργός ανακοίνωσε ουσιαστικά και γνωστοποίησε ότι ολοκληρώνεται η διαδικασία τοποθέτησης, μέσω του Α.Σ.Ε.Π., των μόνιμων καθηγητών των ειδικοτήτων, όπου εντοπίζονται τα προβλήματα και γιατί θα καλυφθεί σημαντικό μέρος των κενών, αλλά κυρίως διότι εκπληρούνται η προϋπόθεση για να προχωρήσει το Υπουργείο -θα παρακαλούσα και θα ζητούσα κύριε Υπουργέ, με το συντομότερο δυνατό τρόπο- και στη συμπλήρωση των υπολοίπων κενών μέσω της διαδικασίας των αναπληρωτών.

Δεν πρέπει να διαφεύγει της προσοχής κανενός ότι με όλες αυτές τις καθυστερήσεις, κύριε Υπουργέ, οι οποίες ομολογούμενως έχουν μία διαχρονικότητα, θα πρέπει επιτέλους να βρούμε έναν τρόπο και καλύτερης συνεργασιμότητας ίσως με τον Α.Σ.Ε.Π., ούτως ώστε να μην επαναλαμβάνεται το εξής φαινόμενο.

Να έχει δηλαδή διανυθεί τυπικά μεν το 1/3 της σχολικής χρονιάς, αλλά ουσιαστικά επειδή όλες οι διακοπές είναι πίσω και η εκπαιδευτική εμπειρία δείχνει ότι τώρα έχει διανυθεί ο μισός αν όχι παραπάνω ωφέλιμος εκπαιδευτικός χρόνος και βασικές ειδικότητες να έχουν κενά και να λειτουργούν τα σχολεία με αυτά τα προβλήματα. Η υπερωριακή απασχόληση από τους μόνιμους

που επικαλεσθήκατε –και πράγματι επιχειρείται αυτό το διάστημα να γίνει έτσι- δεν αποτελεί απάντηση με την έννοια ότι ξέρετε πως είναι πάγια θέση -κατά την άποψη τη δική μας σεβαστή και κατανοητή- της Ο.Λ.Μ.Ε. να μην καλύπτουν με υπερωριακή απασχόληση οι καθηγητές τέτοια κενά. Το κάνουν σε ένα βαθμό για να βοηθήσουν στην παροχή των εκπαιδευτικών υπηρεσιών, όμως αυτό δεν αποτελεί λύση.

Είμαι βέβαιος ότι η δέσμευσή σας και ενώπιον του Σώματος για την τάχιση κάλυψη των κενών και μέσω των αναπληρωτών θα υλοποιηθεί το συντομότερο δυνατό. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Θα ήθελα να τονίσω για να γίνει γνωστό στην Αίθουσα, στην ακροαματική διαδικασία εδώ του κοινοβουλευτικού ελέγχου, ότι κενά ουσιαστικά στο ωρολόγιο πρόγραμμα δεν υπάρχουν. Τα μαθήματα όλα αυτά, κυρίως των τεχνολογικών εφαρμογών στα οποία αναφέρεστε για τις αντίστοιχες ώρες, κύριε συνάδελφε, είναι καλυμμένα. Δηλαδή η ύλη έχει προχωρήσει. Ήρθαμε σε επαφή με τη Διεύθυνση της Δευτεροβάθμιας και έχει προχωρήσει και μπορώ να σας δώσω και τα ονόματα των καθηγητών που καλύπτουν αυτές τις ανάγκες.

Συμφωνώ μαζί σας ότι είναι καλύτερα να υπάρχει ο καθηγητής που θα κάνει αυτόνομα το μάθημα και να έχει συγκεντρωμένες τις ώρες ως καθηγητής ειδικότητας, από το να το κάνει ο καθηγητής της αντίστοιχης ειδικότητας που έχει ένα πλήρες ωράριο και με το δίωρο-τρίωρο που διαθέτει να κάνει και αυτό. Όμως θέλω να σας πω ότι η Ο.Λ.Μ.Ε. θεωρεί ότι είναι νόμιμος αυτός ο τρόπος και μάλιστα προτρέπει τα μέλη της όταν μπορούν και θέλουν να παίρνουν κάποιες τέτοιες υπερωρίες.

Τώρα γιατί καθυστέρησε το Α.Σ.Ε.Π.: Εμείς δεν θέλουμε να ρίχνουμε τις ευθύνες στο Α.Σ.Ε.Π.. Δεν θέλω να πάω πίσω και να σας θυμίσω τι έγινε το 2002 και ότι φθάσαμε στο εξάμηνο για να βγουν τα αποτελέσματα και να ολοκληρωθεί η διαδικασία. Αλλά θα σας έλεγα ότι ενημερωθήκαμε, και ως πολιτική ηγεσία προσπαθήσαμε να δώσουμε λύση, ώστε γρήγορα να βγουν αυτά τα αποτελέσματα. Ξέρετε τι είπε το Α.Σ.Ε.Π.; Το Α.Σ.Ε.Π. ισχυρίστηκε –και δικαίως- ότι τα Πολυτεχνεία που θα έπρεπε να είχαν δώσει τους διορισμούς για τον διαγωνισμό των τεχνικών ειδικοτήτων, αφού προσλαμβάνονται τοπογράφοι, αρχιτέκτονες, πολιτικοί μηχανικοί, χημικοί μηχανικοί, έκαναν πρώτα τις δικές τους εξετάσεις του κύκλου Σεπτεμβρίου-Οκτωβρίου, έβγαλαν τα αποτελέσματα και μετά έστειλαν διδάκτορες και αναπληρωτές καθηγητές να διορθώσουν. Άρα, στην ουσία, φθάσαμε στο Νοέμβριο μετά από την ισχυρή πίεση τη δική μας να διορθωθούν τα γραπτά και να βγουν τα αποτελέσματα. Αυτή είναι η αλήθεια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Μια και είμαστε εδώ κύριε Υπουργέ, με τη Β' Πειραιώς τι γίνεται;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Η Β' Πειραιώς έχει πάρει και τους ωρομίσθιους της και πρέπει να είναι ευχαριστημένη κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ωραία.

Η υπ' αριθμ. 245/28.11.2005 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Αντώνη Σκυλλάκου προς τον Υπουργό Δημόσιας Τάξης, σχετικά με την παρουσία αστυνομικών στη σύσκεψη του Π.Α.ΜΕ. στα γραφεία του Συνδικάτου Οικοδόμων της Αθήνας κ.λπ., διαγράφεται λόγω κωλύματος του κυρίου Υπουργού.

Η υπ' αριθμ. 253/28.11.2005 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Ασημίνας Ξηροτύρη-Αικατερινάρη προς τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, σχετικά με το χωροταξικό και πολεοδομικό σχεδιασμό της χώρας μας, διαγράφεται λόγω κωλύματος του κυρίου Υπουργού.

Εισερχόμαστε στη συζήτηση των επικαίρων ερωτήσεων δεύτερου κύκλου.

Πρώτη είναι η υπ' αριθμ. 247/28.11.2005 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Αθανάσιου Παπαγεωργίου προς τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με την επίλυση των προβλημά-

των του ιδρύματος Μέρμινας Παιδιού Κατερίνης κ.λπ..

Η ερώτηση του κυρίου συναδέλφου έχει ως εξής:

«Η Μέρμινα του Παιδιού Κατερίνης παράγει σημαντικό κοινωνικό έργο, που την καταξίωσε στη συνείδηση των πολιτών της Πιερίας. Προσφέρει σοβαρές υπηρεσίες κατάρτισης και ένταξης, παιδαγωγικού και ανθρωπιστικού χαρακτήρα σε εκατόν πενήντα παιδιά με ειδικές ανάγκες, στηρίζοντας παράλληλα τις οικογένειες τους και συμβάλλοντας στην κοινωνική συνοχή του νομού.

Η Κυβέρνηση διά στόματος του σημερινού Πρωθυπουργού προεκλογικά και αρμοδίων Υπουργών πρόσφατα, δεσμεύτηκε επανειλημμένα για την ανάληψη πρωτοβουλιών καθώς και για την οριστική λύση του οικονομικού προβλήματος της Μέρμινας, κατηγορώντας μάλιστα την προηγούμενη κυβέρνηση για αδιαφορία και ημίμετρα. Καλλιεργήσε έτσι σοβαρές ελπίδες, που όμως διαψεύστηκαν παταγωδώς.

Μέχρι σήμερα, ούτε η υπόσχεση για δημοσιοποίηση προωθείται, αλλά ούτε και η πρόταση για ένταξη στις αποκεντρωμένες Μονάδες Κοινωνικής Φροντίδας του Π.Ε.Σ.Υ.Π. υλοποιείται. Παράλληλα η κρατική επιχορήγηση δεν συνεχίζει με τον ίδιο αυξητικό ρυθμό με αποτέλεσμα το οικονομικό αδιέξοδο. Η κατάσταση βρίσκεται σε οριακό σημείο με το προσωπικό να συνεχίζει την προσφορά των πολύτιμων υπηρεσιών του μήνες τώρα απλήρωτο ενώ η προοπτική της λύσης μετατίθεται στο απώτερο μέλλον.

Με βάση τα παραπάνω ερωτάσθε κύριε Υπουργέ:

Α) σε ποια ουσιαστική και μόνιμη λύση θα προβείτε όσον αφορά τη Μέρμινα Παιδιού Κατερίνης; Πως θα διασφαλίσετε το καθεστώς εργασιακών σχέσεων των εργαζομένων; Έχετε καταλήξει επ' αυτού;

Β) θα αυξήσετε την οικονομική ενίσχυση της Μέρμινας Παιδιού Κατερίνης; Με ποιο ποσό και πότε;»

Ο κύριος Υφυπουργός έχει το λόγο για τρία λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Κύριε Πρόεδρε, ευχαριστώ το συνάδελφο για την ερώτησή του γιατί θα αποδειχθεί εδώ τι έγινε τα τελευταία χρόνια για τη Μέρμινα Παιδιού Κατερίνης. Ο προϋπολογισμός της Μέρμινας Παιδιού Κατερίνης, κύριε Πρόεδρε, ανέρχεται σε 477.000 ευρώ ετησίως. Για το 2004 ο προϋπολογισμός αυτός καλύφθηκε ως εξής: Δόθηκαν 280.000 από τον κρατικό προϋπολογισμό μέσω των κεντρικών αυτοτελών πόρων, 140.000 ευρώ εκ των οποίων 110.000 ευρώ από τον ειδικό λογαριασμό του Υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και 30.000 ευρώ από το κρατικό λαχείο. Επίσης δόθηκαν άλλες 50.000 ευρώ επιχορήγηση από τον Ο.Π.Α.Π.. Δηλαδή από τις 477.000 ευρώ οι 470.000 δόθηκαν με τον α ή β τρόπο από το κράτος και έμειναν 7000 ευρώ να δοθούν από τη διοίκηση της Μέρμινας Παιδιού Κατερίνης δηλαδή μόλις το 3%. Σημειωτέον ότι τα τελευταία τέσσερα χρόνια διοικείται η Μέρμινα Παιδιού Κατερίνης από το Δήμο Κατερίνης, ο οποίος λοιπόν έπρεπε να καλύψει ένα κενό μόλις του 3%.

Να σημειώσουμε επίσης ότι το 2004, όταν αναλάβαμε, οι εργαζόμενοι ήταν απλήρωτοι για δεκαοκτώ έως είκοσι τέσσερις μήνες και αυτό γιατί το 2001 η Μέρμινα Παιδιού Κατερίνης επιχορηγήθηκε μόλις με 10.000.000 δραχμές δηλαδή περίπου 30.000 ευρώ, το 2002 έλαβε έκτακτη επιχορήγηση 30.000 ευρώ και από τον ειδικό λογαριασμό άλλες 30.000 ευρώ δηλαδή συνολικά 60.000 ευρώ. Το 2003 έλαβε μόλις 15.000 ευρώ από τον ειδικό λογαριασμό και μόλις 9.000 ευρώ από το ειδικό κρατικό λαχείο. Δηλαδή από 24.000 ευρώ που είχε λάβει το 2003, έλαβε 140.000 ευρώ το 2004 με τα οποία φυσικά καλύφθηκαν και χρέη της προς τους εργαζόμενους τα οποία υπήρχαν και όπως σας είπα ήταν απλήρωτοι οι εργαζόμενοι για δεκαοκτώ μήνες. Θα θυμάται καλά ο κύριος συνάδελφος, ήταν πάγια τακτική να βγαίνουν στους δρόμους οι εργαζόμενοι και να γίνονται έρανοι μέσω τηλεμαραθώνων αγάπης από τα τοπικά κανάλια.

Κατά 97% λοιπόν καλύπτεται από το κράτος και μένει μόνο ένα 3% από το Δήμο Κατερίνης ο οποίος έχει και την ευθύνη. Και μάλιστα προαναγγέλλει ότι μεθαύριο κάνει εγκαίνια μέσω των Π.Ε.Π. ενός άλλου κέντρου για τα Μ.Ε.Α. με τη συμβατική

υποχρέωση την οποία έχει υπογράψει για 600.000 ευρώ ετησίως ενώ δεν βρίσκει να πληρώσει 7000 ευρώ το χρόνο για να καλύψει τα έξοδα της Μέριμνας.

Εμείς πολύ ευχαρίστως είπαμε στην τελευταία συνάντηση που είχαμε, να κάνουμε προγραμματική σύμβαση, να καλύπτουμε το 100%. Τώρα αν για το 3% εγκαλούμεθα... Είπαμε να καλύψουμε το 100%. Και μάλιστα τώρα έχουμε κάνει κάτι πολύ πιο ουσιαστικό. Από 15 Δεκεμβρίου 2005 δηλαδή σε δεκαπέντε μέρες θα ισχύει το νέο προεδρικό διάταγμα με τον οποίο αναπροσαρμόζεται πλέον το νοσήλιο το οποίο δίνεται στα κέντρα αποκατάστασης ημερήσιας φροντίδας ανοικτής περιθάλψης μέσα στα οποία ανήκει και η Μέριμνα Παιδιού Κατερίνης. Είχε λοιπόν νοσήλιο 15 ευρώ και τώρα το νοσήλιο γίνεται 50 ευρώ. Και όταν είναι για πάνω από 8 ώρες πηγαίνει στα 70 ευρώ. Δηλαδή έχουμε μια αύξηση από 300% έως και 400%. Αυτό δεν έχει γίνει ποτέ μέχρι σήμερα και αυτό σημαίνει πλήρη βιωσιμότητα και πλήρη ανεξαρτησία.

Παρ' όλα αυτά είπαμε ότι θέλουμε μια διοίκηση με την οποία να μπορούμε να συνεργαστούμε και μάλιστα δεν θέλουμε να ανήκει στο χώρο της Νέας Δημοκρατίας αλλά να έχει δώσει δείγματα γραφής κατά το παρελθόν στη Μέριμνα Παιδιού Κατερίνης, όπως ήταν πριν το 2000 και να καλύψουμε μέχρι την πορεία προς τη δημοσιοποίηση η οποία θα γίνει. Σήμερα είναι ένας σύλλογος και πρέπει να γίνει ίδρυμα. Θα τα πω αυτά στη δευτερολογία μου και τον τρόπο με τον οποίο θα φθάσουμε εκεί και το πλήρες χρονοδιάγραμμα, ώστε για τον ένα χρόνο που θα κρατήσει αυτό να είναι καλυμμένη κατά 100% η χρηματοδότηση της Μέριμνας Παιδιού Κατερίνης.

Τελειώνοντας, θα ήθελα να πω το εξής: Αιδώς Αργείο!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε τον κύριο Υφυπουργό.

Ο κ. Παπαγεωργίου έχει το λόγο για δύο λεπτά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ: Κύριε Υπουργέ, είναι προσφιλής η μέθοδός σας να μεταπορίζετε τις ευθύνες στους προηγούμενους, στην κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ., τώρα στον τοπικό δήμο και στους εργαζόμενους και μάλιστα με την πρωτοφανή έκφραση ότι όλοι αυτοί θα πρέπει να ντρέπονται.

Όμως, είναι πρωτοφανής η ακύρωση των προεκλογικών και των μετεκλογικών δεσμεύσεών σας αναφορικά με το ίδρυμα της «Μέριμνας του Παιδιού».

Κύριε Υπουργέ, ο Πρωθυπουργός δεσμεύτηκε προεκλογικά στην Κατερίνη ότι θα λύσει οριστικά το πρόβλημα της «Μέριμνας του Παιδιού»; Εσείς ο ίδιος με ομιλίες, με συμμετοχή σε συλλαλητήρια στα οποία πρωταγωνιστούσατε, με ερωτήσεις και με «θορύβους» δεν δεσμευθήκατε προεκλογικά ότι θα λύσετε το πρόβλημα της «Μέριμνας του Παιδιού»; Μετεκλογικά εσείς ο ίδιος, κύριε Υπουργέ, άμα τη αναλήψει των καθηκόντων σας δεν δεσμευθήκατε ότι θα υιοθετήσετε την άποψη του ΠΕ.Σ.Υ. τότε και Δ.Υ.Π.Ε. τώρα ότι θα την εντάξετε στις δομές στήριξης; Υπάρχει εισήγηση και απόφαση του ΠΕ.Σ.Υ. Δεν την υιοθετήσατε και στη συνέχεια την απορρίψατε.

Δεν δεσμευθήκατε πέρσι το Νοέμβριο, κύριε Υπουργέ, ότι θα υιοθετήσετε την άποψη και θα δρομολογήσετε την απόφασή σας για δημοσιοποίηση; Μάλιστα τότε, για να δείτε την αναντιστοιχία λόγων και έργων, επικαλεσθήκατε και συγκεκριμένο λογαριασμό. Λέγατε ότι ο κωδικός είναι ο 5115 και ότι μέσα στο 2005 θα λυθεί το πρόβλημα. Τώρα ξαφνικά μετά από ένα χρόνο ανακαλύψατε ότι δεν είναι ίδρυμα και προκειμένου να υιοθετηθεί η λογική της δημοσιοποίησης, πρέπει να «ιδρυματοποιηθεί». Μα, δεν τα ξέρατε αυτά, κύριε Υπουργέ, όταν δεσμευόσασταν, παρά μόνο επιρρίπτετε τώρα τις ευθύνες στην τοπική κοινωνία;

Ποια χρηματοδότηση δώσατε, κύριε Υπουργέ; Προσφεύγετε πάλι σε «αλλημείες» για να πείτε ότι χρηματοδοτήσατε. Το τραγικότερο όλων ξέρετε ποιο είναι, κύριε Υπουργέ; Θέλετε να αλλάξετε τη διοίκηση και φυσικά «ευστόχως» λέτε: «Δεν θέλουμε να είναι κομματικός ο νέος πρόεδρος». Σας αφορά μόνο να χειραγωγήσετε τη διοίκηση επιρρίπτοντας τις ευθύνες στην τοπική κοινωνία και στο δήμο. Σας ενδιαφέρει μόνο να βάλετε κομματικούς, όπως κάνουν και σ' όλες τις άλλες δραστηριότητες, όπως στο νοσοκομείο, όπου ο κομματισμός πάει και έρχεται και σας το έχω επισημάνει αυτό σαν πρόβλημα.

Κύριε Υπουργέ, θεωρώ ότι είναι η ώρα να συνέλθετε κι εσείς προσωπικά, επειδή έχετε αναλάβει πάρα πολλές ευθύνες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε τον κύριο συνάδελφο.

Ορίστε, κύριε Υφυπουργέ, έχετε το λόγο για δύο λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Κύριε συνάδελφε, δεν θα ανεβάσω τους τόνους. Κατανοώ την αγωνία σας, κατανοώ ότι εκλέγεστε στο νομό Πιερίας, κατανοώ την αντιπολιτευτική σας διάθεση, αλλά όλα έχουν τα όριά τους. Όταν σας λέω ότι δίνετε 23.000 ευρώ κι εμείς δώσαμε 140.000 ευρώ, όταν σας λέω ότι κατά 97% επιχορηγείται πλέον από το κράτος, μου λέτε να γίνει αποκεντρωμένη μονάδα των ΠΕ.Σ.Υ.Π., όπου πήρε μία απόφαση το προηγούμενο ΠΕ.Σ.Υ.Π., όταν πλέον δεν υπάρχουν αποκεντρωμένες μονάδες, όταν ξέρετε πολύ καλά ότι είναι ένας σύλλογος. Το είπα στους εργαζόμενους, το είπα και στη διοίκηση και το κατάλαβαν πάρα πολύ καλά. Βάλαμε ένα χρονοδιάγραμμα έξι μηνών να γίνει πρώτα ίδρυμα γιατί δεν μπορεί να γίνει αλλιώς, εκτός αν καταλύσετε το Σύνταγμα.

Ξέρετε πολύ καλά ότι στο Σύνταγμα υπάρχει το άρθρο το οποίο προστατεύει τις συλλογικές ελευθερίες. Δεν μπορείτε να πάρετε έναν ιδιωτικό σύλλογο και να τον κρατικοποιήσετε επειδή έτσι θέλεις και επειδή θέλεις να τον ελέγξεις. Υπάρχουν βασικά άρθρα του Συντάγματος τα οποία πρέπει να προστατεύσουμε.

Ο σύλλογος αυτός είχε υποχρέωση πρώτα να γίνει ίδρυμα. Έρχεται εδώ και ο έγκριτος συνταγματολόγος, ο οποίος μπορεί να μας το πει. Δεν μπορούμε να κρατικοποιήσουμε, δεν μπορούμε να δημοσιοποιήσουμε ένα σύλλογο δέκα ανθρώπων ή πενήντα ανθρώπων. Πρέπει πρώτα να μετατραπεί σε ίδρυμα. Θα γίνει λοιπόν ίδρυμα. Αυτή είναι μία διαδικασία στην οποία θα συμβάλουμε όλοι. Θα εκδοθεί το προεδρικό διάταγμα να γίνει ίδρυμα και μετά πολύ ευχαρίστως στον κωδικό είναι διασφαλισμένα τα χρήματα αυτά, στον 5015, γιατί είναι για τις νέες πράξεις τις οποίες θα κάνουμε στο χώρο αυτό.

Ήμασταν η μόνη Κυβέρνηση τα τελευταία είκοσι χρόνια που δημοσιοποιήσαμε ίδρυμα και το κάναμε στη Θεσσαλονίκη με το «Κέντρο Βορείου Ελλάδος», ακολουθεί η «Σχολή Τυφλών», έπεται η «Μέριμνα Κατερίνης» και μετά η «Μέριμνα Πατρών». Υπάρχει μία συγκεκριμένη εθνική στρατηγική για το ποια ιδρύματα θα δημοσιοποιήσουμε για το καλό των τοπικών κοινωνιών.

Η δέσμευση του Πρωθυπουργού που έγινε στην Κατερίνη ισχύει και το επαναλαμβάνω εδώ μέσα. Υπάρχουν τα χρήματα. Είναι δέσμευση του Πρωθυπουργού και θα γίνει, αφού γίνει πρώτα ίδρυμα η «Μέριμνα Παιδιού Κατερίνης». Σας λέω ότι μέσα σ' ένα χρόνο το πολύ θα γίνει αυτό. Είναι διασφαλισμένα τα χρήματα και καταλαβαίνω την αγωνία σας.

Άλλος συνάδελφος έκανε κάτι περισσότερο. Έστειλε ανοικτή επιστολή με την οποία ζητούσε να σταθεί στο προηγούμενο νομοσχέδιο που αφορούσε τη δευτεροβάθμια κοινωνική φροντίδα, όπου κάναμε νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου δευτεροβάθμια ιδρύματα πρόνοιας σ' όλη τη χώρα, ξεχνώντας ότι αυτό είναι ένα πρωτοβάθμιο όργανο.

Στο νομοσχέδιο που θα έλθει για την πρωτοβάθμια κοινωνική φροντίδα η «Μέριμνα Παιδιού Κατερίνης» θα είναι οπωσδήποτε μέσα. Επαναλαμβάνω ότι μέχρι τότε θα είναι εξασφαλισμένη η κρατική επιχορήγηση κατά 100%. Το 2004 ήταν κατά 97%, το 2005 θα φθάσει στο 100%, το 2006 με προγραμματική σύμβαση την οποία υπογράφουμε με τη «Μέριμνα Παιδιού Κατερίνης» θα είναι εξασφαλισμένη η χρηματοδότηση κατά 100%.

Μάλιστα, τους διασφαλίζουμε με το προεδρικό διάταγμα με το οποίο σας είπα ότι αυξήσαμε τα νοσήλια αποκατάστασης ανοικτής περιθάλψης κατά 400%. Τι άλλο να κάνουμε πλέον; Αρκεί να κάνουν τις συμβάσεις αυτοί πλέον με τα ασφαλιστικά τους ταμεία. Είμαστε εδώ για να διασφαλίσουμε αυτές τις συμβάσεις.

Όταν, λοιπόν, εξασφαλίζουμε 100% κρατική επιχορήγηση, όταν εξασφαλίζουμε με συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα τη δημοσιοποίηση αυτού, καταλαβαίνω τους λόγους για τους οποίους έρχεστε εδώ να ασκήσετε αντιπολίτευση και καταλαβαίνω αυτούς οι οποίοι ανησυχούν.

Εμείς είμαστε εδώ για να διαφυλάξουμε το κοινωνικό κράτος και φυσικά και αντίστοιχα σωματεία τα οποία παρέχουν υψηλές υπηρεσίες σε άτομα με αναπηρίες.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε πολύ τον κύριο Υφυπουργό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι η Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Αλέκα Παπαρήγα και οι Βουλευτές του Κόμματος της κατέθεσαν πρόταση νόμου: «Ρύθμιση σχέσεων Πολιτείας και Εκκλησίας, θρησκευτικές ενώσεις και κατοχύρωση της θρησκευτικής ελευθερίας».

Παραπέμπεται στην αρμόδια Διαιτική Επιτροπή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η δεύτερη επίκαιρη ερώτηση του δεύτερου κύκλου με αριθμό 254/28-11-2005 της Βουλαιτού του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Λιάνας Κανέλλη προς τον Υπουργό Ανάπτυξης, σχετικά με την απόφαση του Υπουργείου να ενσωματώσει στις λαϊκές αγορές των συμβατικών προϊόντων και τα βιολογικά προϊόντα κ.λπ., διαγράφεται λόγω κωλύματος του κυρίου Υπουργού.

Θα συζητηθεί η τρίτη με αριθμό 252/28-11-2005 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αθανασίου Λεβέντη προς τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με τα προβλήματα στη λειτουργία του νοσοκομείου «Ευαγγελισμός» κ.λπ..

Η επίκαιρη ερώτηση του κυρίου συναδέλφου έχει ως εξής:

«Ο «Ευαγγελισμός», το μεγαλύτερο νοσοκομείο της χώρας, παρουσιάζει σειρά ελλείψεων που δυσχεραίνουν τη λειτουργία του και υποβαθμίζουν το επίπεδο των προσφερόμενων υπηρεσιών. Σημαντικότερα είναι τα μεγάλα κενά σε προσωπικό, άνω του 30% των οργανικών θέσεων. Ανάμεσά τους είναι εκατόν σαράντα πέντε θέσεις γιατρών, τετρακόσιες είκοσι έξι θέσεις νοσηλευτικού, πεντακόσιες ογδόντα επτά διοικητικού και ογδόντα μία εχνικού προσωπικού. Συνέπεια η μέχρις εξαντλήσεως εργαζών, η αδυναμία λειτουργίας επτά κλινών Μ.Ε.Θ., η υπολειτουργία πολλών τμημάτων, η μεγάλη ταλαιπωρία των ασθενών. Σε αντίσταθμισμα έχουν προκληθεί εξήντα θέσεις νοσηλευτικού προσωπικού, ενώ ήδη προγραμματίζουν την αποχώρησή τους πενήντα εργαζόμενοι. Από τους εργαζόμενους καταγγέλλεται δεσποτική συμπεριφορά της διοίκησης, που εκδηλώνεται και με αυθαίρετες μετακινήσεις προσωπικού, ανακλήσεις ή διακοπές αδειών κ.λπ..

Πολλές υπηρεσίες έχουν εκχωρηθεί, όπως και στα άλλα δημόσια νοσοκομεία, στον ιδιωτικό τομέα (φύλαξη, καθαριότητα, σίτιση). Στον «Ευαγγελισμό» επιπλέον έχει εγκατασταθεί στο λογιστήριο ιδιωτικό συνεργείο με αιτιολογία την απογραφή, που όμως παραμένει και ασχολείται με εργασίες του λογιστηρίου, παρά το ότι η αποστολή του έχει τελειώσει προ πολλού, προάγγελος ενδεχομένως σχεδιαζόμενης ιδιωτικοποίησης.

Καταγράφεται επίσης άναρχη δόμηση, κατάληψη όλων των ελεύθερων χώρων, πλήρης απουσία χώρων στάθμευσης, ενώ οι αίθουσες χειρουργείων είναι ανεπαρκείς και πεπαλαιωμένες. Αντίστοιχα προβλήματα εμφανίζουν όλες οι υγειονομικές μονάδες της χώρας, εδώ όμως μεγεθύνονται λόγω του γιγαντισμού του νοσοκομείου.

Κατόπιν των ανωτέρω, ερωτάστε, κύριε Υπουργέ: Τι μέτρα προτίθεστε να πάρετε, ώστε να καλυφθούν τα τεράστια κενά σε προσωπικό όλων των κατηγοριών, να εκσυγχρονισθούν τα χειρουργεία και ο επιστημονικός εξοπλισμός, να λειτουργήσουν οι κενές κλίνες της Μ.Ε.Θ., να αναπτύξει όλο το δυναμικό του το νοσοκομείο για καλύτερη εξυπηρέτηση των ασθενών και ώστε να απελευθερωθεί το λογιστήριο από την κηδεμονία των εξω-νοσοκομειακών ιδιωτικών εταιρειών και να γίνουν σεβαστά από τη διοίκηση τα εργασιακά και ανθρώπινα δικαιώματα όλων των εργαζομένων;»

Ο Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης έχει το λόγο για τρία λεπτά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, χαίρομαι γιατί δίνεται η ευκαιρία να απαντήσουμε για τον «Ευαγγελισμό», το ιστορικό αυτό νοσοκομείο με τη μεγάλη κοι-

νωνική προσφορά και δράση και βέβαια με την υψηλότερη ποιότητα των παρεχόμενων υπηρεσιών υγείας.

Το 1992 υπήρξε μία ρυθμιστική μελέτη για τη δημιουργία μιας συνδετήριας «γέφυρας» μεταξύ παλαιού και καινούργιου, όπου εκεί θα τοποθετούνταν νέα χειρουργεία, όπως επίσης και το ακτινοθεραπευτικό εργαστήριο. Από τότε πέρασαν τόσα χρόνια και στο χώρο αυτό δεν έγινε απολύτως τίποτα. Η μελέτη αυτή τότε είχε επικαιροποιηθεί. Ήταν περί το 1,5 δισεκατομμύριο.

Έχετε δίκιο ότι τα χειρουργεία του «Ευαγγελισμού» είναι πεπαλαιωμένα και ότι κατά καιρούς υφίστανται διάφορες τροποποιήσεις, αναπλάσεις και επιδιορθώσεις. Είναι δεκαπέντε αίθουσες χειρουργείου. Άλλες λειτουργούν και άλλες περιοδικά αναλαμβάνουν λειτουργική δράση ανάλογα με τις ανάγκες που παρουσιάζουν οι κλινικές.

Σήμερα αυτή η παλιά μελέτη επικαιροποιείται, διότι πρέπει να τεθεί υπ' όψιν και ο καινούργιος αντισεισμικός κανονισμός –λόγω των σεισμών του 1999– και θα υπάρξει μία βελτίωση των υποδομών, ώστε τα χειρουργεία να είναι σύγχρονα, όπως είναι αυτά του «Λαϊκού Νοσοκομείου», του «Αγίου Σάββα», του «Αττικού», του «Ασκληπείου Βούλας».

Ως προς το θέμα του εξοπλισμού των χειρουργείων, αυτός συνεχώς ανανεώνεται με καινούργια χειρουργικά τραπέζια, λυχνίες και γνωρίζετε πολύ καλά πως είναι η διάταξη των χειρουργικών αιθουσών. Στο επίπεδο των εντατικών μονάδων τα μη λειτουργούντα εξοπλισμένα πλήρως κρεβάτια είναι ελάχιστα, είναι περί τα έξι κρεβάτια. Το σύνολο του αριθμού των κλινών εντατικής θεραπείας ιδιαίτερα στον «Ευαγγελισμό» σε σύγκριση με τα ανεπτυγμένα κρεβάτια είναι σε έναν πολύ καλό συντελεστή, γιατί πραγματικά ο συντελεστής 8,46 είναι στα επτά πεδία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Το νοσοκομείο ξέρετε πολύ καλά ότι υπολείπεται στελεχειακού δυναμικού, όπως επίσης υποστελεχωμένα είναι όλα τα νοσοκομεία μας. Αυτήν τη στιγμή υπάρχει μια εξέλιξη των προκηρύξεων, σαράντα πέντε είναι σε επίπεδο ιατρικής υπηρεσίας και ήδη έχει ολοκληρωθεί σε πάρα πολλές προκηρύξεις η εισήγηση και γίνεται η πλήρωση των θέσεων και επίσης και στο επίπεδο της νοσηλευτικής υπηρεσίας από τον παλιό διαγωνισμό του 2003. Από το διαγωνισμό του 2003, κύριε Λεβέντη, ολοκληρώνεται τώρα και σταδιακά πηγαίνουν νοσηλεύτριες.

Παράλληλα, είναι προς ανάρτηση τα ονόματα εξήντα ενός ατόμων νοσηλευτικής υπηρεσίας με τον καινούργιο διαγωνισμό. Κατ' αυτόν τον τρόπο θα υπάρξει μία βελτίωση των παρεχόμενων υπηρεσιών υγείας, όχι όμως ότι λύνεται απολύτως το θέμα της νοσηλευτικής υπηρεσίας στο νοσοκομείο «Ευαγγελισμός».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε Υφυπουργέ και, αν μου επιτρέπει ο κ. Λεβέντης, θα ήθελα να κάνω μια παρατήρηση.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Επειδή βλέπω ότι όλες οι πτέρυγες συμφωνούν για την πρόσληψη νοσηλευτικού προσωπικού στα νοσοκομεία και επειδή τώρα άκουσα μετ' εκπλήξεως ότι από το διαγωνισμό του 2003 τώρα θα διορισθούν άτομα και θα καλυφθούν οι θέσεις, αφού υπάρχει τέτοια διακομματική συναίνεση γιατί δεν φέρνουμε ένα νόμο με τον οποίον να μπορούμε να πάρουμε το προσωπικό που υπολείπεται σε όλα τα νοσοκομεία –αφού το αναγνωρίζουμε όλοι– για να λύσουμε το θέμα; Αν μου επιτρέπειτε, δηλαδή.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Να σας απαντήσω, κύριε Πρόεδρε.

Είχε δοθεί η δυνατότητα με συμφωνία όλων των πτερύγων να γίνει η προκήρυξη των θέσεων, όπως και έγινε των χιλίων εννιακοσίων είκοσι έξι θέσεων εντός και εκτός Α.Σ.Ε.Π., δηλαδή με μόρια –είναι αυτό που τώρα είναι σε εξέλιξη– για να ξεπεράσουμε τις αδυναμίες του ν. 2091. Όμως και αυτός ο διαγωνισμός και αυτή η προκήρυξη έχουν πάλι τις χρονικές αδυναμίες τους. Βέβαια, δεν είναι αυτή η τραγική χρονική διάρκεια που είχαν οι παλιοί διαγωνισμοί, αλλά και πάλι έχουμε μεγάλη χρονική καθυστέρηση.

Ο κ. Βενιζέλος, ο συνταγματολόγος, είναι εδώ και θα ήταν

ευχής έργον τότε, παλαιότερα, μέσα στην αναθεώρηση του Συντάγματος, εάν ήταν δυνατόν –δεν το κατέχω αυτό– να υπήρχε εξαίρεση της νοσηλευτικής ιδιαίτερα υπηρεσίας, γιατί είναι αδιανόητο να πιστεύει κανείς ότι οι νοσηλεύτριες-νοσηλεύτριες θα έμπαιναν σε αυτήν τη λογική. Γιατί εγώ έχω ζήσει παλιά διαγωνισμούς στα νοσοκομεία –που τα διοικητικά συμβούλια των νοσοκομείων έκαναν τους διαγωνισμούς– και είχαμε ταχυστάτη πλήρωση των θέσεων. Θα ήταν δηλαδή αδιανόητο να πιστεύει κανείς ότι οι διοικήσεις των νοσοκομείων θα εξυπηρετούσαν εκλεκτικά κάποια άτομα, τα οποία θα ανήκαν ή στον έναν ή στον άλλον πολιτικό χώρο.

Δεν νομίζω ότι μπορεί αλλιώς να θεραπευτεί αυτό το θέμα, μόνο εάν όλες οι πολιτικές πτέρυγες πάρουμε ένα ρίσκο, όσον αφορά την προκήρυξη, διότι μην ξεχνάτε ότι έχουμε και το Συμβούλιο Επικρατείας όπου κάποιοι μπορεί να προσφύγουν και να καταπέσει αυτή η διάταξη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε πάρα πολύ, κύριε Υφυπουργέ.

Με συγχωρείτε για την παρέμβαση. Πήρα αφορμή από το Γενικό Κρατικό Νοσοκομείο της Νίκαιας στο οποίο –και ο κ. Βενιζέλος θα μας πει γιατί το επισκέφθηκε πρόσφατα– είκοσι τέσσερις θέσεις στη μονάδα εντατικής θεραπείας δεν λειτουργούν από έλλειψη προσωπικού! Δηλαδή, είναι αδιανόητο να έχουμε είκοσι τέσσερις θέσεις έτοιμες για μονάδες εντατικής θεραπείας που τις έχουμε τόσο ανάγκη!

Ήταν βέβαια κάπως αδόκιμη και εκτός Κανονισμού η παρέμβασή μου, αλλά κάναμε μια ελεύθερη συζήτηση και ευχαριστώ για την ανοχή του κ. Λεβέντη, ο οποίος έχει το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα για μισό λεπτό το λόγο, αφού όλοι αναφέρατε σε εμένα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ορίστε, κύριε Βενιζέλο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Θα ήθελα να σας πω το εξής: Να σταματήσει ο μύθος ότι φταίει το Σύνταγμα και το Α.Σ.Ε.Π.. Ψηφίστηκε πρόσφατα νόμος με πρωτοβουλία της σημερινής Κυβέρνησης που επιταχύνει και απλουστεύει τις διαδικασίες υπό τον έλεγχο του Α.Σ.Ε.Π.. Το Α.Σ.Ε.Π. δεν είναι μπαμπούλας. Μπορεί ο έλεγχός του να είναι οριακός, εγγυητικός και η διοίκηση να κινηθεί πολύ γρήγορα. Δεν υπάρχουν λεφτά! Όταν η Κυβέρνηση, ο Πρωθυπουργός και ο Υπουργός Οικονομίας δεν διαθέτουν κονδύλια και μειώνονται οι προβλέψεις στον προϋπολογισμό του 2006 –και τον τακτικό και των δημοσίων επενδύσεων– για την υγεία, δεν μας φταίει το Α.Σ.Ε.Π.. Μας φταίνει οι κακές αντιλήψεις και οι κακές κατανομές των κονδυλίων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστώ, κύριε Βενιζέλο. Ευχαριστώ για την παρέμβασή σας και ευχαριστώ όλους για την ανοχή που δείξατε. Αγγλικό Κοινοβούλιο το κάναμε σήμερα, δεν περνάει.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Καλό είναι αυτό.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Νομίζω ότι είχε ενδιαφέρον, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ορίστε, κύριε Λεβέντη, έχετε το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Πρέπει να ομολογήσουμε ότι το υγειονομικό μας σύστημα νοσεί, πάσχει και αυτό δεν είναι τωρινό, είναι και παλαιότερο. Το Ε.Σ.Υ. προσέφερε, λίμνασε, από εκεί και πέρα δεν προχώρησε και δεν εκσυγχρονίστηκε. Η κύρια αιτία είναι ότι δεν υπάρχουν χρήματα –το είπε και ο κ. Βενιζέλος. Το 2,7%-2,8% του Α.Ε.Π. δεν φτάνει και γι' αυτό έχουμε τεράστιες ελλείψεις ιδιαίτερα σε νοσηλευτικό προσωπικό.

Θα ήθελα να πω ότι τα τελευταία χρόνια, κάθε χρόνο, προσλήφθηκαν γύρω στα χίλια πεντακόσια άτομα. Τα τελευταία δυο χρόνια και το 2004 και το 2005 προσλήφθηκαν χίλια με χίλια πενήντα άτομα. Αυτό είναι πάρα πολύ μικρό νούμερο.

Τώρα όσον αφορά τον «Ευαγγελισμό» για τον οποίον έγινε και η επίκαιρη ερώτηση, υποτίθεται ότι είναι η ναυαρχίδα του υγειονομικού μας συστήματος. Δυστυχώς, αυτή η ναυαρχίδα «μπάζει νερά», κύριε Υπουργέ και το ξέρετε πολύ καλά, όπως επίσης παραπατά –όπως και να το κάνουμε– και το «Αττικό» και τα άλλα νοσοκομεία και θαλασσοδέρνονται. Έχουμε τεράστιες

ελλείψεις σε νοσηλευτικό και όχι μόνο προσωπικό και σας παρέθεσα νούμερα, τα οποία θα καταθέσω και στα Πρακτικά, κύριε Υπουργέ. Λείπουν τετρακόσια είκοσι τέσσερα άτομα νοσηλευτικού προσωπικού από τον «Ευαγγελισμό» για κενές οργανικές θέσεις με τους πεπαλαιωμένους οργανισμούς του νοσοκομείου που υπήρχαν πριν από είκοσι χρόνια όταν ήταν άλλες οι ανάγκες. Αντίστοιχα, στον ιατρικό τομέα λείπουν εκατόν σαράντα πέντε γιατροί, αλλά μην σας κουράζω θα τα καταθέσω και στα Πρακτικά.

Από και και πέρα τι κάνουμε; Εμείς θα πρέπει να ξέρουμε ότι το υγειονομικό σύστημα, έτσι όπως πάει, δεν διορθώνεται. Πήγαμε στον «Ευαγγελισμό» με τον Πρόεδρο του Συνασπισμού, τον κ. Αλαβάνο. Πρέπει να πω, κύριε Υπουργέ, εδώ και το εξής, ότι δεν ήταν ιδιαίτερα φιλική η υποδοχή που είχαμε από τη διοίκηση εκεί πέρα. Απαγόρευσε στις κάμερες να ανέβουν, όχι στους ασθενείς, αλλά στο δώμα επάνω όπου θα γινόταν η συζήτηση. Υπήρξε συνοδεία μερικών ανθρώπων από την εταιρεία security, οι οποίοι παρατάχθηκαν μπροστά στην πόρτα και θύμιζαν άλλες εποχές.

Πέραν τούτου, εκπέμπουν S.O.S. όλοι οι εργαζόμενοι. Θα καταθέσω επίσης στα Πρακτικά για τη μονάδα εντατικής θεραπείας ότι οι εργαζόμενοι εκεί δεν έχουν πάρει την άδειά τους φέτος –κύριε Πρόεδρε κι εσείς το ρωτήσατε– και δεν την πήραν και πέρουν γιατί ήταν ολυμπιακό νοσοκομείο και δεν μπορούσαν να πάρουν άδεια. Έχουν φτάσει στα όριά τους, έχουν εξαντληθεί! Έχει παραδεχθεί και ο κύριος Πρωθυπουργός ότι εάν δεν υπήρχαν αυτοί οι άνθρωποι, το σύστημα θα είχε καταρρεύσει. Και όμως αγωνίζονται ηρωικά και προσπαθούν.

Επίσης, στο λογιστήριο υπάρχει πρόβλημα. Έχει εγκατασταθεί μια ιδιωτική εταιρεία στο λογιστήριο, η οποία θα έκανε απογραφή. Έχουν περάσει μήνες, τελείωσε η απογραφή της, πληρώθηκε γι' αυτόν το σκοπό και όμως εξακολουθεί να παραμένει και καταγγέλλουν οι εργαζόμενοι ότι εκεί προετοιμάζεται το έδαφος για να περάσει στον ιδιωτικό τομέα –φαίνεται– και το λογιστήριο. Δεν ξέρω τι ακριβώς τεκταίνεται, τι ακριβώς σχεδιάζει η Κυβέρνηση.

Επομένως, κύριε Υπουργέ, εάν θέλουμε να βελτιωθεί η κατάσταση, θα πρέπει πρώτον να αυξήσουμε τα κονδύλια και άμεσα να προσλάβουμε προσωπικό. Το είπε και ο κ. Βενιζέλος, δεν είναι δικαιολογία ότι το Α.Σ.Ε.Π. καθυστερεί. Πιστεύουμε ότι το Α.Σ.Ε.Π. θα μπορούσε να λειτουργήσει πολύ πιο αποτελεσματικά, πολύ πιο γρήγορα. Δεν έγινε αυτό. Φέρατε ένα νόμο που ψηφίστηκε πριν από ένα και περισσότερο χρόνο από τη Βουλή, από την πλειοψηφία. Γιατί δεν τον εφαρμόζετε, που μπορεί οι διαδικασίες να είναι συνοπτικές;

Συγκεκριμένα στον «Ευαγγελισμό» είπατε ότι έχουν προκηρυχθεί εξήντα μία θέσεις νοσηλευτικού προσωπικού. Είναι αλήθεια. Όμως, ξέρετε πόσοι φεύγουν μέχρι το τέλος του χρόνου; Πενήντα άτομα φεύγουν, κύριε Υπουργέ. Τι είναι ο κάβουρας, τι είναι το ζουμί του; Τι θα απομείνει;

Λοιπόν, ας κάνουμε κάτι και για τον «Ευαγγελισμό» και για το «Δρομοκαΐτειο» που έφτασαν οι ποντικοί –τα τρωκτικά λυμάνονται άλλωστε το χώρο της υγείας απ' όλες τις πλευρές– μέχρι τις κατσαρόλες και τη σούπα. Ας πάρουμε και καμιά γάτα, ας κάνουμε κάτι περισσότερο.

Ευχαριστώ.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αθανάσιος Λεβέντης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο Αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε Λεβέντη.

Ορίστε, κύριε Υφυπουργέ, έχετε το λόγο για δύο λεπτά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Κύριε Πρόεδρε, ο κύριος συνάδελφος δεν είναι εκτός του χώρου της υγείας. Υπήρξε διακεκριμένος συνάδελφος, επί σειρά ετών διευθυντής σε μεγάλα νοσοκομεία.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Και στον «Ευαγγελισμό».

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Ξέρετε πολύ καλά, κύριε συνάδελ-

φε, τα προβλήματα τα οποία υπάρχουν. Εμένα δεν μου αρέσει να ωραιοποιώ γενικότερα τις ελλείψεις που υπάρχουν, διότι με ειλικρίνεια πρέπει να αντιμετωπίσουμε το πρόβλημα αυτό στο οποίο και εσείς αναφέρεστε.

Μετά την παρέμβαση του εκλεκτού συναδέλφου καθηγητού του Συνταγματικού Δικαίου, του κ. Βενιζέλου οφείλω να κάνω μία διευκρίνιση.

Δεν είναι θέμα χρημάτων. Είναι θέμα ακριβώς αυτής της διαδικασίας, που και η σημερινή είναι χρονοβόρος, χωρίς να είναι το Α.Σ.Ε.Π. μπαμπούλας. Αλλά όταν κάνουμε την προκήρυξη τον Αύγουστο, θέλουμε τριάντα ημέρες για την κατάθεση των υποψηφιοτήτων, μετά είναι η επιλογή από την τριμελή επιτροπή και στη συνέχεια πηγαίνουμε τα στοιχεία να διασταυρωθούν στο Α.Σ.Ε.Π..

Θα πρέπει να γνωρίζετε ότι δεν μπορούμε σ' έναν νοσηλευτή να αποκλείσουμε τη δυνατότητα των πολλών υποψηφιοτήτων στα νοσοκομεία, διότι έχουμε απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας που έθεσε σε ακυρότητα προηγούμενο διαγωνισμό που ήταν με μοναδική προτίμηση. Και αυτό γιατί; Διότι του απέκλειες την πιθανότητα – δυνατότητα να έχει περισσότερες επιλογές.

Σήμερα τι συμβαίνει; Πολλές νοσηλεύτριες έχουν υποβάλει αίτηση σε πέντε νοσοκομεία. Σύμφωνα με την κατάταξη που έχουν, μέσω της επιλογής που έγινε και τον έλεγχο από το Α.Σ.Ε.Π., έχουν επιλεγεί και στα πέντε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Γιατί προκηρύξατε όλες τις θέσεις μαζί;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Πρέπει να επιλέξει την πρώτη προτίμησή της και μετά στα άλλα νοσοκομεία, σύμφωνα με τις προτιμήσεις που είχε, μένουν κενά, οπότε πρέπει να πάμε στον κατάλογο των επιλαχουσών, επιλαχόντων.

Θέλω να πω ότι είναι ένα πρόβλημα, το οποίο είναι χρονοβόρο. Αλλά μην απεραντολογούμε στο θέμα αυτό που, ξέρετε, και εμάς μας απασχολεί ιδιαίτερα όπως και εσάς σας προβληματίζει.

Έρχομαι στο θέμα που αναφέρατε για το λογιστήριο, όπως και για άλλες υπηρεσίες στον «Ευαγγελισμό».

Ο δικός μας νόμος, ο ν. 3329 που είναι σε τροποποίηση του ν. 2646/1998 δίνει τη δυνατότητα, κάποιες υπηρεσίες να πάνε στον ιδιωτικό τομέα, όπως είναι η εστίαση, η καθαριότητα, η φύλαξη κ.λπ..

Το ίδιο και για το λογιστήριο, επειδή τα λογιστήρια, κύριε Λεβέντη –το ξέρετε πολύ καλά- ήταν «μπάτε σκύλοι αλέστε και αλεστικά μη δίνετε». Έπρεπε να γίνει ένα νοικοκύρεμα. Αυτό το προσωπικό το οποίο έχει τοποθετηθεί για ένα μικρό χρονικό διάστημα από ιδιωτική εταιρεία είναι για να μπει ακριβώς στη φιλοσοφία της δημιουργίας του διπλογραφικού συστήματος. Χωρίς να έχουμε ελεγκτικούς μηχανισμούς μέσα στα λογιστήρια, μέσα στα νοσοκομεία, εκεί που υπάρχει η διαχείριση οικονομικής ύλης, καταλαβαίνετε που πάνε τα χρέη και τι γίνεται. Τα έχετε σχολιάσει, τα έχουμε σχολιάσει, τα έχουμε πει.

Νομίζω ότι το νοικοκύρεμα το θέλουμε όλοι. Δεν το θέλουμε μόνο εμείς και εσείς το θέλετε. Διότι πόροι του 40%, σύμφωνα με επίσημη μελέτη του Καποδιστριακού Πανεπιστημίου, σπαταλώνται, χάνονται.

Να, λοιπόν, που δίνεται η ευκαιρία μέσω αυτής της δυνατότητας. Σέβομαι την ιδεολογία σας, σέβομαι τις θέσεις σας. Δεν είναι μέσα στη λογική σας ξένες ιδιωτικές επιχειρήσεις να αναλαμβάνουν αυτές τις πρωτοβουλίες, αλλά δυστυχώς δεν είναι δυνατόν να γίνει διαφορετικά.

Όσον αφορά τις άλλες θέσεις εργασίας σε επίπεδο καθαριότητας, φύλαξης κ.λπ., σας λέω ότι όλα τα νοσοκομειακά σύγχρονα μοντέλα έχουν πάει ήδη προς αυτήν την κατεύθυνση. Δηλαδή, ιδιωτικά συνεργεία έχουν αναλάβει όλες αυτές τις δραστηριότητες.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε Υφυπουργέ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώθηκε η συζήτηση των επικαίρων ερωτήσεων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου της πρότασης νόμου αρμοδιότητας του Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας: «Για τη θεσμοθέτηση του ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος και συνοδευτικών υπηρεσιών κοινωνικής υποστήριξης».

Όπως γνωρίζετε η πρόταση αυτή συζητήθηκε στην επιτροπή και η επιτροπή δεν προχώρησε σε ψηφοφορία, διότι η πρόταση αυτή εμπίπτει στους περιορισμούς της παραγράφου 3 του άρθρου 73 του Συντάγματος.

Θέλω να υπενθυμίσω στους κυρίους συναδέλφους ότι, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 73 παράγραφος 3, δεν εισάγεται για συζήτηση πρόταση νόμου εφ' όσον συνεπάγεται εις βάρος του δημοσίου ή των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης ή άλλων νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου δαπάνες ή ελάττωση εσόδων ή της περιουσίας τους για να δοθεί μισθός ή σύνταξη ή γενικά όφελος σε κάποιο πρόσωπο.

Πρέπει να σας πω όμως ότι η πρακτική την οποία ακολουθούμε όλα αυτά τα χρόνια, είναι να συζητούμε αυτές τις προτάσεις νόμου χωρίς να προχωρούμε σε ψηφοφορία γιατί δεν μπορούμε από το Σύνταγμα. Τις εισάγουμε γιατί έτσι δίνεται η δυνατότητα με τη συζήτηση στη Βουλή, στα κόμματα, σε όλους τους Βουλευτές, αλλά και στην Κυβέρνηση να πάρουν θέση σε σοβαρά ζητήματα, τα οποία επιχειρούν να ρυθμίσουν οι προτάσεις νόμου, όπως κάνει και η παρούσα πρόταση.

Επίσης, θα ήθελα να ανακοινώσω προς το Σώμα ότι από τη Γραμματέα του Προεδρείου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΠΑ.ΣΟ.Κ. πήραμε επιστολή με την οποία ορίζεται ως Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο η συνάδελφος Βουλευτής κ. Αντωνίου.

Επίσης, από τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Κολοζώφ πήραμε επιστολή που ορίζει ως Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο τη συνάδελφο Βουλευτή κ. Παντελάκη.

Ο εισηγητής κ. Ιωάννης Δραγασάκης έχει το λόγο, για 15' λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, ευχαριστούμε κατ' αρχάς το Προεδρείο το οποίο έφερε αυτή την πρόταση για συζήτηση στην Ολομέλεια. Υπάρχει βέβαια ένα γενικότερο θέμα με τις νομοθετικές πρωτοβουλίες Βουλευτών όπου αν θέλουμε να υπάρχουν, θα πρέπει να ληφθούν και μέτρα, ούτως ώστε να ενθαρρυνθούν τέτοιες πρωτοβουλίες.

Πολλοί βέβαια θα νόμισαν ότι σήμερα ήλθαμε εδώ για να κάνουμε μία κηδεία ή έστω ένα μνημόσυνο μιας πρότασης νόμου, η οποία συζητήθηκε στην αρμόδια επιτροπή της Βουλής και δεν εγκρίθηκε.

Για μας αυτή η συζήτηση δεν είναι ο επίλογος της προσπάθειας που αρχίσαμε πέρυσι, αλλά είναι μία νέα αρχή, διότι το πρόβλημα της φτώχειας και της ακραίας φτώχειας υπάρχει. Πολιτική που να το αντιμετωπίζει δεν υπάρχει και επομένως, το πρόβλημα είναι μπροστά μας.

Το γεγονός ότι επί τόσα χρόνια από τις κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν εφαρμόστηκε το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα, έστω με τη μορφή που έχει εφαρμοστεί στις περισσότερες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είναι θέμα πολιτικής βούλησης. Δεν ήθελαν. Το γεγονός ότι σήμερα η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας απορρίπτει την πρότασή μας, επίσης είναι θέμα πολιτικής βούλησης. Δεν θέλει. Ωστόσο τόσο η συζήτηση στην επιτροπή όσο και γενικότερα στην κοινωνία –κάποια άρθρα που γράφτηκαν, κάποια δημοσιεύματα που υπήρξαν– έδειξαν ότι υπάρχει και ένα πρόβλημα άγνοιας, ένα θέμα παρανοήσεων και μία απόσταση που νομίζω πως έχουμε ως κοινωνία από μία παγκόσμια συζήτηση που γίνεται γύρω από αυτό το θέμα.

Γι' αυτό, σήμερα θα αφιερώσω την εισήγησή μου, όχι τόσο στην περιγραφή της συγκεκριμένης πρότασης νόμου που έχουμε κάνει –θα μιλήσουν και άλλοι συνάδελφοι επ' αυτής– όσο στα

εισαγωγικά, στα εννοιολογικά, στις θεωρητικές βάσεις αυτής της πρότασης.

Θα ήθελα λοιπόν, πρώτον, να πω τι είναι, κατά την άποψή μας, το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα, υπό ποιες μορφές ή μοντέλα έχει παγκοσμίως εφαρμοστεί ή προταθεί, πού εντάσσεται μέσα στο φάσμα αυτό η δική μας πρόταση και γιατί, και λίγα λόγια για τη στάση των άλλων κομμάτων, όπως αυτή καταγράφηκε στην επιτροπή της Βουλής.

Το ελάχιστο, λοιπόν, εγγυημένο εισόδημα δεν είναι ένα επίδομα. Δεν είναι ένα ποσό χρημάτων. Κατ' αρχάς, είναι δικαίωμα του πολίτη και υποχρέωση της κοινωνίας. Είναι υποχρέωση μιας κοινωνίας να ορίζει ένα ελάχιστο όριο όρων ζωής. Δεν λέω «αξιοπρεπούς ζωής», διότι δεν ορίζεται με νόμους η αξιοπρέπεια. Κατακτιέται.

Ένα όριο, λοιπόν, όρων ζωής κάτω από το οποίο δεν θα ζει κανένα μέλος αυτής της κοινωνίας. Και είναι το δικαίωμα του πολίτη, όλων των πολιτών ανεξαρτήτως χρώματος, φύλου, ηλικίας κ.λπ., να έχουν ένα τέτοιο ελάχιστο εγγυημένο σύνολο όρων ζωής. Αυτό είναι για μας το θέμα.

Το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα, ως χρηματική απόδοση, αποτελεί μόνο μία πτυχή: Την εισοδηματική έκφραση αυτών των όρων ζωής.

Αποτελεί ένα μέρος τους, μάλιστα, διότι οι όροι αυτοί έχουν να κάνουν με τη δυνατότητα πρόσβασης στην εκπαίδευση –και στο Διαδίκτυο τώρα που το συζητάμε– στις υπηρεσίες υγείας, τις δυνατότητες στέγασης και ό,τι άλλο συγκροτεί ένα τέτοιο σύνολο όρων και προϋποθέσεων ζωής.

Συνεπώς, το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα έχει να κάνει με την αντίληψή μας για την κοινωνία. Από τη μια μεριά, είναι η αντίληψη που θεωρεί ότι η κοινωνία είναι ένα άθροισμα ιδιωτών, όπου ο κάθε ιδιώτης είναι άξιος της τύχης του και από την άλλη, είναι η αντίληψη που μας έχει παραδώσει ο Διαφωτισμός από παλιά, ότι δηλαδή η κοινωνία αποτελεί ένα συλλογικό υποκείμενο, ότι τα μέλη αυτού του υποκειμένου έχουν υποχρεώσεις και δικαιώματα, έχουν πρόσβαση στα δημόσια και συλλογικά αγαθά, έχουν πρόσβαση στον πλούτο που δημιουργεί αυτή η κοινωνία.

Επομένως, η πολιτική επιλογή που κατ' αρχήν έχουμε να κάνουμε δεν αφορά το ύψος του ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος ούτε άλλες ποσοτικές ή θεσμικές εξειδικεύσεις του. Όλα αυτά ακολουθούν. Πριν από αυτά, η επιλογή που έχουμε να κάνουμε είναι αν θα ορίσουμε ένα τέτοιο ελάχιστο όριο όρων ζωής ή όχι, ένα όριο αποτροπής του κοινωνικού αποκλεισμού και της ακραίας φτώχειας.

Είμαστε υπέρ του να υπάρχει ένα τέτοιο όριο; Διότι σήμερα δεν το έχουμε. Ή το θεωρούμε δευτερεύον, αδιάφορο; Ή διαφωνούμε τελικά;

Το δεύτερο θέμα είναι το εξής: Υπό ποιες μορφές έχει προταθεί ιστορικά και εφαρμοστεί εμπειρικά ο θεσμός του ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος; Νομίζω ότι ήδη φάνηκε, το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα δεν έχει ένα στατικό, από τα πριν καθορισμένο νόημα, ως ένα αυτόνομο ή αποσπασματικό μέτρο. Το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα αποκτά συγκεκριμένο νόημα και αξία ανάλογα με το πλαίσιο στο οποίο εντάσσεται, τη στρατηγική την οποία υπηρετεί.

Από αυτήν την άποψη, πρέπει να επιστημονούμε ότι υπάρχει πίσω μας μια μακρά και πλούσια σε περιεχόμενο ιστορική παράδοση θεωρητικών αναζητήσεων και εμπειρικών εφαρμογών.

Χωρίς να θέλω να κάνω ιστορική ανάλυση, θα ήθελα πάντως να επιστημονώ –έστω και συνοπτικά– ότι η συζήτηση αυτή έχει τις ρίζες της ήδη στις αρχές της Αναγέννησης, όταν δηλαδή αρχίζει να γίνεται συνείδηση ότι η φτώχεια δεν είναι μία κατάρρα που τη στέλνει ο Θεός στη γη, αλλά έχει κοινωνικές αιτίες.

Από τότε, λοιπόν, αρχίζει μια διαδικασία αναζήτησης κοινωνικών μέτρων, επομένως, για την άρση αυτών των κοινωνικών αιτιών της φτώχειας.

Αυτές οι αναζητήσεις πήραν πιο συγκεκριμένη μορφή μέσα στις συνθήκες της Γαλλικής Επανάστασης, όταν ο Τόμας Πέιν, στο κλασικό του έργο για τα δικαιώματα του ανθρώπου, πρότεινε όλοι όσοι γίνονται ιδιοκτήτες της γης ή των μέσων παραγωγής να συνεισφέρουν στην κοινωνία ένα ποσό, το οποίο η

κοινωνία θα μοιράζει ως ένα ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα σε όσους δεν έχουν ιδιοκτησία.

Ο Πέιν διείδε ότι ο καπιταλισμός χωρίζει την κοινωνία σε ιδιοκτήτες και μη και θέλησε μ' αυτόν τον τρόπο να επιφέρει μία εξισορρόπηση δικαιωμάτων στο πλαίσιο του καπιταλισμού.

Οι σχετικές συζητήσεις αναζωπυρώθηκαν στη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου –και αυτό δεν είναι τυχαίο– όταν ο λόρδος Μπέβεριτζ, στη Βρετανία, με βάση το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα, πρότεινε ένα ολοκληρωμένο και εναλλακτικό ως προς τα συστήματα τύπου Μπίσμαρκ μοντέλο κοινωνικής ασφάλισης και αντιμετώπισης της φτώχειας που απευθυνόταν πια όχι μόνο στους εργάτες ή τους ανέργους, αλλά σε όλους τους πολίτες, άνδρες και γυναίκες, ηλικιωμένους και παιδιά.

Τέλος, στην εποχή μας, εξαιτίας κυρίως του διογκούμενου κοινωνικού αποκλεισμού, οι σχετικές αναζητήσεις αποκτούν ξανά μία νέα δυναμική.

Μπορούμε, λοιπόν, να ξεχωρίσουμε τρεις τύπους, τρία μοντέλα υπό τα οποία τίθεται το συγκεκριμένο ζήτημα. Πρώτον, στις χώρες όπου λειτουργούν ασφαλιστικά συστήματα τύπου Μπίσμαρκ ή μεικτά –σαν το δικό μας, δηλαδή αναδιανεμητικά συστήματα– υπό την κρατική εγγύηση, το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα προτείνεται ή και εφαρμόζεται, ως ένα συμπλήρωμα αυτού του συστήματος, για την κάλυψη ατόμων που για διάφορους λόγους δεν καλύπτονται από αυτό το σύστημα. Τέτοια είναι η εμπειρία πολλών χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Δεύτερος τύπος. Η ιδέα του ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος δεν άφησε ασυγκίνητους ακόμα και ορισμένους θεωρητικούς του νεοφιλελευθερισμού. Για παράδειγμα ο Μίλτον Φρίντμαν, στη δεκαετία του '60, υιοθέτησε την ιδέα του ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος υπό τη μορφή ενός αρνητικού φόρου, ενός επιστρεφόμενου φόρου.

Εντάξει, όμως, αυτήν την ιδέα σε μια προσπάθεια περιορισμού του κοινωνικού κράτους. Και δεν είναι τυχαίο ότι ο Φρίντμαν υιοθέτησε αυτήν την ιδέα ακριβώς σε μια περίοδο, όπου κυριαρχούσε το κενσιανό οικονομικό μοντέλο και είχαμε μία επέκταση του κοινωνικού κράτους. Ο Φρίντμαν, δηλαδή, οικειοποιείται την ιδέα του ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος όχι ως ένα μέσο ενίσχυσης του κοινωνικού κράτους, αλλά ως έναν τακτικό ελιγμό για τον περιορισμό του ή και την υποκατάστασή του.

Πρέπει να αναγνωρίσουμε ότι αυτό το γεγονός σκόρπισε κάποια σύγχυση ή και συκοφάντηση του ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος, ιδιαίτερα σε χώρες που όπως και η δική μας, όπως είπα, δεν έχουν μία εμπειρία ολοκληρωμένης γνώσης και συζήτησης του θέματος. Όμως, όπως έδειξα, το πρόβλημα δε βρίσκεται στην ιδέα του ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος αυτή καθ' εαυτή, αλλά στην ευρύτερη στόχευση, στην οποία επιχείρησε να το εντάξει ο κ. Φρίντμαν.

Τέλος, τρίτο μοντέλο είναι το εξής: Η ιδέα του ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος προτείνεται και υπό ένα ριζοσπαστικό περιεχόμενο, ενταγμένη είτε σε μία λογική εξισορρόπηση των δικαιωμάτων στο πλαίσιο του καπιταλισμού αλλά Πέιν, με τη λογική δηλαδή του Πέιν, είτε σε μία λογική εμπνευσμένη από το όραμα μιας άλλης κοινωνίας, μιας κομμουνιστικής κοινωνίας, όπου όλοι οι άνθρωποι μπορούν να έχουν έναν ελάχιστο κοινωνικό μισθό.

Διανοητές της εποχής μας, όπως οι Νέγκρι και Χαρτ στο έργο τους: «Η Αυτοκρατορία», αλλά και πολλοί άλλοι που ασχολούνται με τη φτώχεια και τους νεόπτωχους κ.λπ., διατυπώνουν τέτοιου τύπου προτάσεις.

Εμείς θεωρούμε γόνιμες αυτές τις συζητήσεις. Παρ' όλα αυτά, η πρότασή μας κινείται σε ένα μινιμαλιστικό πλαίσιο. Και αυτό το κάναμε συνειδητά. Ακόμα και από το ευρύ φάσμα ευρωπαϊκών εμπειριών, εμείς δεν υιοθετήσαμε τη σκανδιναβική εμπειρία που είναι αρκετά προωθημένη. Περισσότερο στραφήκαμε να δούμε το παράδειγμα της Πορτογαλίας και της Ιταλίας, χωρών δηλαδή του νότου με ανάλογες καθυστερήσεις όπως και εμείς.

Οι επιλογές που είχαμε ήταν δύο. Και μιλάω πολιτικά. Η πρώτη επιλογή ήταν να κάνουμε μία πρόταση προωθημένη, να απορριφθεί αυτή η πρόταση και μετά εμείς να επενδύσουμε την

καταγγελία μας σ' αυτήν την απόρριψη και η δεύτερη επιλογή που είχαμε ήταν να κάνουμε μία πρόταση με στόχο να υλοποιηθεί, να είναι εφαρμόσιμη.

Αυτήν την επιλογή κάναμε. Την κάναμε αυτήν την επιλογή έχοντας μία επίγνωση της κατάστασης, της πολιτικής του ΠΑ.ΣΟ.Κ., της πολιτικής της Νέας Δημοκρατίας, αλλά έχοντας επίγνωση και της απουσίας ενός κοινωνικού κινήματος, το οποίο να προωθούσε ή να πιέζει γι' αυτήν την πρόταση.

Η πρότασή μας αποσκοπεί όχι στην αντιμετώπιση της φτώχειας γενικώς, αλλά στην αντιμετώπιση της ακραίας φτώχειας και πέρα από το εισοδηματικό της στοιχείο, βασική της διάσταση είναι η δημιουργία ενός μηχανισμού, μιας υπηρεσίας υποβοήθησης ατόμων που είναι ικανά για εργασία, να εξασφαλίσουν εργασία. Όσοι για λόγους βιολογικούς δεν είναι ικανοί για εργασία βεβαίως, σ' αυτούς είναι μόνο το συγκεκριμένο επίδομα.

Σε ό,τι αφορά τη στάση των κομμάτων, η Νέα Δημοκρατία επικαλείται το θέμα των πόρων, αλλά στη συζήτηση για τον προϋπολογισμό θα αποδείξω, κύριε Υπουργέ, πόσα έχετε δώσει από τους μη υπάρχοντες πόρους στο μεγάλο κεφάλαιο. Τους έχετε δώσει πολλά και κάθε μέρα τους δίνετε. Δεν είναι δυνατό να λέτε δηλαδή ότι εδώ δεν έχουμε πόρους και αλλού έχουμε.

Σε ό,τι αφορά το ΠΑ.ΣΟ.Κ., και στην επιτροπή φάνηκε ένας πλουραλισμός απόψεων. Δεν με ενδιαφέρουν απόψεις που είτε δεν έχουν κατανοήσει είτε δεν θέλουν να υιοθετήσουν το μέτρο. Με ενδιαφέρουν απόψεις, οι οποίες φαίνεται να το υιοθετούν –θα ακούσουμε και σήμερα εδώ– και με αυτές τις απόψεις και τους φορείς πρέπει να οργανώσουμε κοινωνική δράση, διαφορετικά αυτό δεν θα εφαρμοστεί.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να πάρω και το χρόνο της δευτερολογίας μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Έχετε άνεση χρόνου, γιατί είστε, όπως ξέρετε, οι καταθέτοντες την πρόταση νόμου, επομένως από το Προεδρείο θα έχετε άνεση.

Συνεχίστε, κύριε Δραγασάκη.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Θέλω να ασχοληθώ με το Κ.Κ.Ε. και να αφιερώσω λίγο χρόνο εδώ. Και αυτό, γιατί όταν ετοιμάζα την πρόταση, υπολόγιζα σε μία συμμαχία του, υπολόγιζα ότι θα στηριζε αυτή την πρόταση. Αποδείχτηκε ο μεγαλύτερος πολέμιος της πρότασης αυτής το Κ.Κ.Ε., μαζί με το φίλο μου τον κ. Μίμη Ανδρουλάκη. Και ο κ. Ανδρουλάκης αφιέρωσε ένα ολόκληρο βιβλίο, λίβελλο ενάντια στο ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα. Θέλω τουλάχιστον να καταλάβω τους λόγους της αντίθεσης.

Σε τι διαφωνεί το Κ.Κ.Ε.; Στην αρχή ή στο ύψος του ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος; Το θεωρεί δηλαδή χαμηλό; Εάν διαφωνεί στην αρχή, γιατί διαφωνεί; Δηλαδή τι έπαθαν οι χώρες και οι εργαζόμενοι και οι φτωχοί των χωρών όπου εφαρμόστηκε το μέτρο αυτό; Μπορεί να μην πήγαν στον παράδεισο, μπορεί να μη λύθηκαν τα προβλήματα, μπορεί τα προβλήματα να παραμένουν, υπήρξε όμως κάποιο έγκλημα που θέλουμε να αποφύγουμε; Ή υπάρχει η άποψη ότι η εφαρμογή του μέτρου αυτού θα καθυστερήσει την επανάσταση; Μήπως υπάρχει η άποψη ότι η εξαθλίωση επαναστατικοποιεί τις συνειδήσεις; Διότι αυτό που ξέρω εγώ είναι ότι η εξαθλίωση οδηγεί στην υποταγή και στην εξάρτηση.

Εάν διαφωνεί ως προς το ύψος του ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος, διότι ειρωνικά ο εισηγητής του Κ.Κ.Ε. είπε «προτείνουμε 247 ή 300 ευρώ», τότε ας το ψηφίσει επί της αρχής και να οργανώσουμε τον αγώνα, ούτως ώστε το ύψος του να πάει εκεί που θέλουμε να πάει. Αυτή είναι η απορία που θέλω να διατυπώσω.

Ως προς το ύψος του ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος ειδικότερα, αυτό δεν μπορεί να οριστεί ανεξάρτητα από το βασικό μισθό. Αν δηλαδή ο βασικός μισθός σε μια χώρα είναι 500 ευρώ, το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα, με τη λογική τουλάχιστον που εδώ το προτείνουμε, δεν μπορεί να είναι πάνω από το 40% με 50% του βασικού μισθού. Άρα, ο αγώνας πρέπει

να είναι να μεγαλώνει ο βασικός μισθός, για να μεγαλώνει το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα.

Αλλά ο αγώνας αυτός προϋποθέτει τη θεσμοθέτησή του. Υπάρχουν χώρες, όπως η Αυστρία και άλλες Σκανδιναβικές, που το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα είναι 600, 700, 800 ευρώ. Στη Δανία ο κάθε φοιτητής παίρνει 600 ευρώ για να σπουδάσει. Αυτά, όμως, προϋποθέτουν υιοθέτηση του μέτρου. Αν για παράδειγμα δεν είχαμε στη χώρα μας κατώτατο θεσμοθετημένο μισθό, θα ήταν ακόμα πιο δύσκολα τα πράγματα. Τώρα έχουμε τον κατώτατο μισθό, είναι χαμηλός, αλλά αγωνίζεσαι και να τον διατηρήσεις και να τον αυξήσεις.

Τρίτο θέμα. Να ρωτήσουμε και τον κόσμο. Εγώ προτείνω στους συναδέλφους όλων των κομμάτων το εξής. Πηγαίνετε σε έναν ανάπηρο που δεν παίρνει αναπηρική σύνταξη, πηγαίνετε σε μια μητέρα με ένα μωρό χωρίς δουλειά και χωρίς άλλα εισοδήματα, πηγαίνετε σε μια αγρότισσα που δεν έχει άλλα εισοδήματα πέρα από τη σύνταξη και πείτε της «ο Συνασπισμός μας έφερε μια πρόταση στη Βουλή που ζητάει να παίρνετε 300 ευρώ» -αυτή ήταν η ενδεικτική πρόταση που κάναμε το 2006- «αλλά εμείς την καταψηφίζουμε, γιατί είναι λίγα τα λεφτά». Ρωτήστε τον κόσμο να δούμε τι θα σας πει. Επαναλαμβάνω ότι εδώ μιλάμε για στρώματα που δεν έχουν «στον ήλιο μοίρα». Η απάντηση σ' αυτό δεν είναι «μα, και εμείς είμαστε φτωχοί». Βεβαίως, να αρχίσουμε από τα κάτω προς τα πάνω.

Και ένα προτελευταίο ερώτημα. Διαφωνεί το Κ.Κ.Ε. με την πρότασή μας. Γιατί τη διαστρεβλώνει; Διαβάζω μια συνέντευξη της Αλέκας Παπαρήγα στο «ΕΘΝΟΣ». Λέει «ο Συνασπισμός ορέζι το όριο της λαϊκής οικογένειας στο ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα». Κατάλαβε κανείς τέτοιο πράγμα; Λέμε εμείς ότι ένας βιοτέχνης που έχει 2.000.000 εισόδημα θα έχει τώρα το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα; Λέμε εμείς ότι κάποιος που δουλεύει θα έχει το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα ως όριό του; Πώς υπήρξε αυτή η παρεξήγηση; Το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα αφορά, όπως είπα, αυτόν που δεν έχει τίποτα και αρχίζει από κάτω. Και επίσης είπα, αν η άποψη αυτή εν πάση περιπτώσει, αφορά το ύψος, να το συζητήσουμε το ύψος. Αλλά γιατί αυτή η πολεμική; Γράφτηκαν άρθρα στα έντυπα του Κ.Κ.Ε. που λένε ότι στην Αγγλία φταίει το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα για τη φτώχεια και όχι ο καπιταλισμός ή ο θάνατος της εργασίας.

Και κάτι τελευταίο. Ας γίνουμε ειλικρινείς. Εγώ, όταν επεξεργάστηκα μαζί με τους συνεργάτες και τους άλλους συναδέλφους την πρότασή μου, μία από τις προτάσεις που πήρα σοβαρά υπ' όψιν μου ήταν η πρόταση νόμου που κατέθεσε το Κομμουνιστικό Κόμμα Πορτογαλίας στο Πορτογαλικό Κοινοβούλιο. Καταγγείλετε, λοιπόν και το Πορτογαλικό Κομμουνιστικό Κόμμα. Γιατί δεν λέτε ότι υπάρχει ένα θέμα και μέσα στο παγκόσμιο αριστερό κίνημα γίνονται συζητήσεις, άλλοι το υποστηρίζουν, άλλοι δεν το υποστηρίζουν; Όχι, όμως, ότι πρόκειται για κάποιο έγκλημα που πάμε να κάνουμε.

Και τελειώνω μ' αυτό. Ας υποθέσουμε ότι αρχίζει τώρα η συζήτηση. Εγώ γι' αυτό τα είπα αυτά. Δεν με ενδιαφέρει να κάνω πολεμική. Αλλωστε απαντάμε σε πολεμικές. Ας υποθέσουμε, κύριε Υπουργέ, ότι αρχίζει τώρα το θέμα αυτό. Εμείς έχουμε κάνει μια συγκεκριμένη πρόταση μινιμαλιστικού χαρακτήρα. Έχουμε προτείνει έναν τρόπο πιλοτικής εφαρμογής της. Εάν η πρόταση αυτή υιοθετηθεί φέτος, στον προϋπολογισμό του 2006 μπορεί να μπει ένα μικρό ποσό, απλώς για το στήσιμο του μηχανισμού και για να γίνουν κάποιες μελέτες καταγραφής και απογραφής και μέσα σε μια τριετία, τετραετία, πενταετία, αυτός ο θεσμός να ολοκληρωθεί.

Διαφορετικά θα παραμένουμε η μόνη χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τουλάχιστον των δεκαπέντε, η οποία δεν θα έχει καταφέρει στις αρχές του 21ου αιώνα, παρά τα μεγάλα βαλκανικά και άλλα οράματα μας, παρά τα υπερκέρδη, παρ' όλα τα μεγάλα λόγια που λέγατε και σεις προεκλογικά, που αυτή την εξαιρετικά μινιμαλιστική πρόταση που κατέθεσε ο Συνασπισμός, δεν είναι σε θέση να την υιοθετήσει.

Θέλω να πω και αυτό και τελειώνω. Από τη στιγμή που η Κυβέρνηση απορρίπτει αυτή την πρόταση, επιβεβαιώνεται και αυτό που από την αρχή πιστεύαμε. Μόνο η συγκρότηση ενός κοινωνικού κινήματος μπορεί να οδηγήσει την πρόταση αυτή

στην εφαρμογή της.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε συνάδελφε.

Κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία, τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν, αφού πρώτα ξεναγήθηκαν στην έκθεση με θέμα: «30 Χρόνια από το Σύνταγμα του 1975», καθώς και στους λοιπούς χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων, τριάντα ένας μαθητές και μαθήτριες και δύο συνοδοί-καθηγητές από το 1ο Λύκειο Νικαίας Πειραιά.

Τους καλωσορίζουμε στο Κοινοβούλιο.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Παραμιλιπόντως θα ήθελα να πω ότι και ο Πρόεδρος, εγώ που προεδρεύω αυτή τη στιγμή του Σώματος, είμαι απόφοιτος του 1ου Λυκείου Νικαίας.

Ο συνάδελφος κ. Τσιάρας έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι γεγονός πως σε μια συζήτηση που αφορά μια πρόταση νόμου για το λεγόμενο ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα, θα μπορούσαν να εκφραστούν πολλές και διαφορετικές απόψεις, απόψεις που αφορούν τον τρόπο με τον οποίο η κάθε πολιτική παράταξη μπορεί να προσεγγίσει τα σοβαρά κοινωνικά προβλήματα που έχουμε τη δυνατότητα να καταγράψουμε. Γιατί είναι γεγονός επίσης πως οι σημερινές καταγραφές αποδεικνύουν πως ένα μεγάλο ποσοστό των συμπολιτών μας ζει κάτω από τα όρια της φτώχειας, ζει περιθωριοποιημένο μέσα σε συνθήκες κοινωνικού αποκλεισμού, με σαφέστατα υποβαθμισμένη ποιότητα ζωής.

Επιπλέον, αποτελεί κοινή παραδοχή πως η αύξηση των οικονομικών μεγεθών δεν συνεπάγεται απαραίτητα και τη λεγόμενη κοινωνική ευημερία. Η παλαιότερη θεωρία που συνέδεε την κοινωνική ευημερία με τους οικονομικούς δείκτες, γνωρίζουμε πάρα πολύ καλά ότι έχει απορριφθεί εδώ και πάρα πολύ καιρό. Ωστόσο, είναι θετικό πως οι σύγχρονες ανεπτυγμένες κοινωνίες αρχίζουν να εκτιμούν σοβαρά τον παράγοντα που λέγεται κοινωνική συνοχή. Η κοινωνική συνοχή δίνει τη δυνατότητα στις σύγχρονες κοινωνίες να προσπαθήσουν απεριόιστα για το καλύτερο και ταυτόχρονα τα κίνητρα και τη διάθεση στους πολίτες να προσπαθούν και να προσδεύουν. Είναι επίσης πραγματικότητα πως στις σύγχρονες ευρωπαϊκές κοινωνίες, η κοινωνική συνοχή αποτελεί μείζον ζητούμενο για τις κυβερνήσεις τους.

Αυτή, όμως, η πραγματικότητα για τη χώρα μας, αν θέλουμε να την εκτιμήσουμε από κοντά, θα δούμε πως δεν είναι και τόσο ευχάριστη. Στην Ελλάδα το 21% των νοικοκυριών ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας, σε σχέση με το 15,2% του κοινοτικού μέσου όρου.

Βεβαίως, δεν πρέπει να μας εκπλήσσει αυτό το νούμερο, γιατί η χώρα μας διεκδικεί την αρνητική πρωτοπορία στην Ευρωπαϊκή Ένωση σε όλους σχεδόν τους οικονομικούς δείκτες, στο κατά κεφαλήν εισόδημα, στα δημοσιονομικά ελλείμματα, στην ανταγωνιστικότητα, στις εξαγωγές, στην ανεργία, στην αδιαφάνεια, στο δημόσιο χρέος. Αν αυτήν τη στιγμή, αντί για τη συζήτηση που αφορά το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα προσπαθούσαμε να αναζητήσουμε και να αποδώσουμε ευθύνες και μόνο, μάλλον θα βγαίναμε από μία αρκετά δύσκολη θέση, εφόσον η απάντηση είναι αρκετά εύκολη. Φυσικά, θα μπορούσα εύκολα να αναφερθώ στις προηγούμενες κυβερνήσεις. Η σημερινή, όμως, συζήτηση αφορά τη θεσμοθέτηση του ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος και συνοδευτικών υπηρεσιών κοινωνικής υποστήριξης, όπως αναφέρθηκε νωρίτερα.

Κύριοι συνάδελφοι, όπως επισημάνθηκε και στην Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων, όταν μιλάμε για κοινωνική πολιτική, αναφερόμαστε στην αυτονομία επιδίωξη κάθε κυβέρνησης. Η στήριξη των οικονομικά και κοινωνικά ασθενέστερων είναι υποχρέωση κάθε ευνομούμενης πολιτείας και τουλάχιστον η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας έχει τονίσει από την πρώτη στιγμή την ανάγκη αναδιοργάνωσης και στήριξης του λεγόμενου κοινωνικού κράτους. Υιοθετούμε, λοιπόν, εδώ και αρκετό

καιρό πολιτικές που συμβάλλουν στην επίτευξη αυτού του στόχου.

Είναι γεγονός πως το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα λειτουργεί ως θεσμός στις περισσότερες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης των δεκαπέντε. Βεβαίως, αν μπορούμε να κάνουμε εδώ μία παρένθεση για να πούμε ορισμένα πράγματα, θα άξιζε να θυμηθούμε πως ακόμα και σε αυτές τις χώρες στα κέντρα αρκετών πλούσια διακοσμημένων πρωτευουσών δεκάδες άστεγοι έχασαν τη ζωή τους με τα κρύα του προηγούμενου χειμώνα. Ακόμη όμως και μέσα από αυτήν την εκτίμηση, δεν θα μπορούσε κανείς εύκολα να αρνηθεί τη θέσπισή του και στη χώρα μας. Άλλωστε, αυτήν την άποψη έρχεται να στηρίξει και το γεγονός πως οι μέχρι τώρα πολιτικές κατά της φτώχειας έχουν κατά γενική ομολογία αποτύχει. Χαρακτηριστικά θα σας αναφέρω πως το σύνολο των δαπανών για κοινωνικές παροχές κατάφερε να απαλλάξει μόλις το 3% των ελληνικών νοικοκυριών από τη φτώχεια. Την ίδια στιγμή οι περισσότερες ευρωπαϊκές χώρες κατάφεραν να πετύχουν εξαιρετικά μεγαλύτερο δείκτη αποτελεσματικότητας, εφαρμόζοντας ανάλογες πρακτικές.

Εδώ, όμως, μπορούμε να εντοπίσουμε μία επιπλέον σοβαρή αδυναμία του κρατικού μας μηχανισμού, την αδυναμία να καταγράψουμε τους πραγματικούς δικαιούχους των κοινωνικών επιδομάτων. Δεν είναι δυνατόν τα 16.000.000.000 ευρώ, που δαπανήθηκαν το 2004 για κοινωνικές παροχές, να έφεραν ένα τόσο μικρό αποτέλεσμα. Γιατί, αν αυτά τα χρήματα αποδίδονταν στους πραγματικά φτωχούς, θα είχαμε περιορίσει σημαντικά το ποσοστό του πληθυσμού που ζει κάτω από τα όρια της φτώχειας.

Το σημαντικότερο, όμως, στοιχείο που μπορεί να μας οδηγήσει στην όποια απόφαση σχετίζεται με τα δημοσιονομικά της χώρας μας. Είμαστε έτοιμοι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε μία χρονική στιγμή που καταβάλλεται μία υπερπροσπάθεια, για να καλυτερεύσουμε τα δεδομένα της εθνικής μας οικονομίας, να αναλάβουμε και το βάρος ενός ακόμη, τουλάχιστον εκ πρώτης όψεως, αμφίβολης αποτελεσματικότητας κοινωνικού μέτρου; Όλοι γνωρίζουμε ποια είναι η πραγματικότητα για την εθνική μας οικονομία. Ταυτόχρονα, όλοι δεχόμαστε πως οι Έλληνες πολίτες είναι αναγκασμένοι να κινηθούν σε μία πορεία ήπιας δημοσιονομικής προσαρμογής. Οι αποφάσεις της Κυβέρνησης σε ό,τι αφορά τα οικονομικά πρέπει να είναι προσεκτικές και μετρημένες. Στόχος μας είναι να βγάλουμε τους Έλληνες πολίτες από το τραγικό αδιέξοδο που τους οδήγησαν οι προηγούμενες κυβερνήσεις. Γι' αυτό και η προσπάθειά μας επικεντρώνεται στον περιορισμό του σπάταλου κράτους και στην ενθάρρυνση της οικονομικής μας ανάκαμψης. Εκ προοιμίου, όμως, αυτή η προσπάθεια οφείλει να είναι επίμονη και μακροχρόνια. Η παγκόσμια οικονομική συγκυρία δημιουργεί ένα αρνητικό περιβάλλον προϋποθέσεων επιτυχίας. Βλέπετε πως χειρίζεται η νέα γερμανική κυβέρνηση τις δυσκολίες της χώρας της. Η κα Μέρκελ ζήτησε από τους συμπατριώτες της θυσίες και σκληρή εργασία, προκειμένου να καταστήσουν τη Γερμανία, όπως και μετά το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, οικονομική υπερδύναμη. Ακόμη, όμως, και μέσα απ' αυτό το αρνητικό οικονομικό περιβάλλον, είμαστε πεπεισμένοι πως η κοινωνική συνοχή και η ποιότητα του πολιτισμού μας μπορούν να διασφαλιστούν μόνο μέσα από το κοινωνικό κράτος. Γι' αυτό και η οργάνωση του τελευταίου εξακολουθεί να είναι η σοβαρότερη πρόθεση των κυβερνητικών δράσεων.

Σε ότι αφορά το σχέδιο νόμου, θα ήθελα να σας τονίσω πως, ενώ θεωρούμε ότι η πρόταση του Συνασπισμού κινείται προς τη σωστή κατεύθυνση, δεν μπορούμε να την υιοθετήσουμε κυρίως για τους δύο λόγους που προανέφερα, δηλαδή την ανυπαρξία ενός μηχανισμού καταγραφής των πραγματικά δικαιούχων του επιδόματος και την κακή δημοσιονομική κατάσταση της χώρας μας.

Εδώ, όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οφείλουμε να επισημάνουμε και κάποιους κινδύνους που εγκυμονούν. Υπάρχει σοβαρή περίπτωση περιθωριοποίησης όλων αυτών των ανθρώπων οι οποίοι μπορούν να θεωρηθούν ως δικαιούχοι. Και το λέω γιατί θα είναι πραγματικά επικίνδυνο να μπλέξουμε μέσα από ένα σύστημα μίας γραφειοκρατικής διαδικασίας, το οποίο κάθε

φορά θα καλείται να αναζητεί τους πραγματικούς δικαιούχους.

Ωστόσο, δεν πρέπει σε καμία περίπτωση αυτοί οι δικαιούχοι πολίτες να γίνουν παθητικοί δέκτες των όποιων κοινωνικών επιδομάτων, γιατί η απάντηση στο συγκεκριμένο πρόβλημα είναι κάπου αλλού. Είμαστε υποχρεωμένοι ως πολιτεία να κάνουμε ένα βήμα παρακάτω, σχεδιάζοντας και προσδιορίζοντας πολύ περισσότερο τα αίτια της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού. Πρέπει να απαντήσουμε με πολιτικές δράσεις που θα περιορίσουν σημαντικά τους δικαιούχους των κοινωνικών επιδομάτων, ενισχύοντας τις κοινωνικές και προνοιακές πρωτοβουλίες. Την απάντηση αυτή μπορεί να τη δώσει μόνο ένα κράτος ισχυρό οικονομικά, με σοβαρά αναπτυγμένες τις κοινωνικές του δομές. Αυτή έχω την εντύπωση ότι είναι η πρόκληση για όλους εμάς, αυτό είναι το στοίχημα που πρέπει να κερδίσουμε όχι ως Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, αλλά ως ελληνική κοινωνία.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα απ' την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε συνάδελφε.

Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Χωρέμης εκ μέρους του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΧΩΡΕΜΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μπροστά στη νέα εποχή και τις ραγδαίες εξελίξεις που διαμορφώνουν μία νέα κοινωνική πραγματικότητα, οι βαθιές κοινωνικές και οικονομικές αλλαγές που έχουν ήδη επέλθει μας επιβάλλουν να εντεινουμε τις προσπάθειές μας, ώστε η ελληνική κοινωνία να παραμείνει δημοκρατική και ανθρωποκεντρική. Απέναντι σ' αυτές τις αλλαγές που από τη μία ελευθερώνουν και από την άλλη εγκλωβίζουν τον πολίτη, που συνιστούν ευκαιρίες οικονομικής προόδου και θεσμικής αναδιάρθρωσης, αλλά και που ταυτόχρονα αυξάνουν τη φτώχεια, τις ανισότητες και τον κοινωνικό αποκλεισμό, απέναντι σ' αυτές τις αλλαγές οφείλουμε να επιμεινουμε στο όραμά μας, ώστε να έχουμε ισχυρή κοινωνία με ισχυρούς πολίτες. Παράλληλα, όμως, με τις συνεχείς προσπάθειες για την ενδυνάμωση της διεθνούς θέσης της χώρας μας, για τη διεύρυνση των δημοκρατικών θεσμών και της λειτουργίας αυτών των θεσμών η ανάπτυξη της χώρας οφείλει να παρακολουθεί τη διάχυση της βελτίωσης του βιοτικού επιπέδου σε όλους τους Έλληνες, ανεξαιρέτως.

Εμείς με κάθε ευκαιρία τονίζουμε συνεχώς ότι η πολιτική και οι κοινωνία έχουν για εμάς τον πρώτο λόγο, αφού η αγορά και ο αγοραϊσμός αυτοματισμός της που είναι η σημαία του νέου φιλελευθερισμού σήμερα δεν έχουν νου, ψυχή και ευαισθησίες. Απέναντι στις μεγάλες κοινωνικές ανισότητες και τη φτώχεια, που μοιραία οδηγούν στην κοινωνική πώληση και την όξυνση, εμείς οφείλουμε να επιμεινουμε στο μοντέλο της οικονομικής ανάπτυξης που πρωτίτως οφείλει να είναι κοινωνική ανάπτυξη. Πρέπει να επιμεινουμε και να συμπληρώσουμε τις πολιτικές που διαπνέονται από τις αρχές της αλληλεγγύης και του ουμανισμού. Αυτό δεν μπορεί να γίνει με την ασυνέπεια, με τη μη τήρηση των δεσμεύσεων και των εξαγγελιών. Δεν μπορεί να γίνει με συμβιβασμούς, με επαναπαύσεις, με άστοχο και αδιέξοδο επιλογές που αποτελούν το χαρακτηριστικό γνώρισμα της σημερινής Κυβέρνησης, που συνιστούν κίνδυνο κατάρρευσης των όσων έκτισε τις τελευταίες δεκαετίες ο ελληνικός λαός. Πρέπει να κινηθούμε με πίστη στο ρυθμιστικό και αναδιανεμητικό ρόλο της πολιτείας, στο πλαίσιο που είχε ήδη δημιουργηθεί από τις κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Συμφωνούμε με τις άλλες δυνάμεις της Βουλής ότι θα πρέπει να εμπλουτίσουμε αυτό το πλαίσιο, να κατακτήσουμε δηλαδή το νέο σύγχρονο κοινωνικό κεκτημένο, προχωρώντας πιο πέρα στην εξειδίκευση της κοινωνικής πολιτικής σε όλους τους τομείς και ιδιαίτερα προχωρώντας στην ασφαλιστική και φορολογική μεταρρύθμιση. Όλα αυτά πρέπει να γίνουν με χαρακτήρα έντονα αναδιανεμητικό υπέρ των χαμηλόμισθων, των συνταξιούχων, των αγροτών, των ανέργων, των σπουδαστών, των ατόμων με αναπηρίες και κατά προτεραιότητα των φτωχών και των κοινωνικά αποκλεισμένων που πλήττονται περισσότερο από κάθε άλλη κοινωνική ομάδα και οδηγούνται στην περιθωριοποίηση και στην εξαθλίωση.

Το σύγχρονο ελληνικό κράτος, όπως προσδιορίστηκε τα τελευταία χρόνια, μέσα από συγκεκριμένες παρεμβάσεις στον τομέα της κοινωνικής πολιτικής, στην υγεία, στην παιδεία, στην απασχόληση, στην κοινωνική φροντίδα οφείλει να επιμείνεται και να ενισχύσει τη συμβολή και την προσπάθειά του για την αντιμετώπιση των ανισοτήτων και των νέων προβλημάτων που προκύπτουν και αποκαλύπτουν τα κενά και τις αντιφάσεις στην άσκηση της συνολικής κοινωνικής πολιτικής, αντιφάσεις και κενά που αναπόφευκτα δημιουργούνται σε κάθε διαχείριση της σύνθετης κοινωνικής πραγματικότητας στη δική μας κοινωνία, στην ελληνική κοινωνία.

Η θετική πρόταση νόμου των Βουλευτών του Συνασπισμού συνιστά μια άριστη ευκαιρία για να ανοίξει δημόσια η συζήτηση για την φτώχεια και τον κοινωνικό αποκλεισμό στη χώρα μας.

Η πρωτοβουλία τους αυτή, έρχεται να συναντήσει τον προβληματισμό των Βουλευτών του ΠΑ.ΣΟ.Κ. όπως είχε κατατεθεί ως πρόταση νόμου κατά την προηγούμενη κοινοβουλευτική περίοδο και έρχεται να συναντήσει τις εμπειρίες πολλών ευρωπαϊκών χωρών που είχαν μια θετική καταγραφή στον τομέα του ελαχίστου εγγυημένου εισοδήματος αλλά και δυσκολίες έως και ακύρωση αυτών των προσπαθειών στην εφαρμογή του.

Συναντά την εμπειρία που κατακτήθηκε από τα μέτρα κοινωνικής προστασίας που έλαβαν οι κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. τα προηγούμενα χρόνια αλλά και τη βασική θέση του πρόσφατου συνεδρίου μας για την ανάγκη διασφάλισης για όλους, ενός επιπέδου αξιοπρεπούς διαβίωσης χωρίς κενά και αντιφάσεις. Θέση για διαβούλευση με τους κοινωνικούς εταίρους, την Αυτοδιοίκηση και τις μη κυβερνητικές οργανώσεις ώστε να γίνει αντικείμενο μιας πολυεπίπεδης θέσης μετρώ και δράσεων.

Η διασφάλιση του επιπέδου αξιοπρεπούς διαβίωσης για όλους δεν αφορά μόνο το οικογενειακό εισόδημα αλλά και τη στέγαση, τη συνταξιοδοτική κάλυψη, την ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, την αντιμετώπιση της μακροχρόνιας ανεργίας, την εκπαίδευση, την κατάρτιση, τη συμμετοχή στον αθλητισμό και πολιτισμό, την προστασία των ηλικιωμένων που ζουν μόνοι, τις μονογονεϊκές οικογένειες και όλες τις άλλες πτυχές της σύγχρονης κοινωνικής πραγματικότητας.

Τα προηγούμενα χρόνια το ΠΑ.ΣΟ.Κ. καθιέρωσε και διέφυγε πλήθος θεσμών κοινωνικής αλληλεγγύης και προστασίας. Σε αντίθεση με αυτά που είπε ο εισηγητής της Πλειοψηφίας αν και η σημερινή Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας παρέλαβε πάρα πολλές υπηρεσίες για τη στήριξη των πιο ευάλωτων κοινωνικά ομάδων σε όλη τη χώρα, όπως βρεφονηπιακούς σταθμούς, βοήθεια στο σπίτι, κοινωνική επανένταξη, αποασυλοποίηση των ψυχικά ασθενών, δομές για τα άτομα με ειδικές ανάγκες, κέντρα δημιουργικής απασχόλησης παιδιών, προγράμματα καταπολέμησης κοινωνικού αποκλεισμού.

Όλες αυτές οι πολιτικές ενίσχυσης της κοινωνικής συνοχής βρίσκονται επί εικοσι ένα μήνες σε εκκρεμότητα. Υποχρηματοδοτούνται, αγνοείται το μέλλον τους και όταν τυχόν διεκπεριώνεται κάτι, αυτό γίνεται με τεράστια καθυστέρηση.

Η Κυβέρνηση αν και επιτιθέμενη στις προηγούμενες κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. απέναντι στην Ευρωπαϊκή Ένωση έχει υιοθετήσει πλήρως και κατά τον πλέον επίσημο τρόπο την πολιτική της δικής μας κυβέρνησης για τη φτώχεια και τον κοινωνικό αποκλεισμό όπως αποτυπώθηκε στο εθνικό σχέδιο δράσης για την κοινωνική ενσωμάτωση του 2003-2004. Ενώ στο αντίστοιχο σχέδιο του 2005-2006 αν και εγκωμιάζει την πολιτική της κυβέρνησης του ΠΑ.ΣΟ.Κ. η σημερινή Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας απαντά με εκθέσεις ιδεών αποδεικνύοντας ότι δεν διαθέτει ούτε το ενδιαφέρον αλλά ούτε και το σχέδιο για την καταπολέμηση της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού.

Στους εικοσι ένα μήνες διακυβέρνησης από τη Νέα Δημοκρατία ο κοινωνικός διάλογος εξάλλου για το ζήτημα της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού δεν έχει καν ανοίξει. Η δε εθνική επιτροπή κοινωνικής προστασίας που εμείς θεσμοθετήσαμε έχει αποκτήσει καθαρά διακοσμητικό ρόλο. Κανένα νέο μέτρο, καμιά πολιτική πρωτοβουλία δεν έχει αναληφθεί. Τα κοινωνικά μέτρα που υποσχέθηκε η κυβέρνηση κατά τις προγραμματικές της δηλώσεις, π.χ. για την απασχόληση ανέργων, νέων και μητέρων αποτελούν κενό γράμμα και έπρεπε να επιβεβαιώ-

σουν και αυτά όπως τόσες και τόσες άλλες υποσχέσεις της Κυβέρνησης σε όλους τους άλλους τομείς της δημόσιας ζωής, την αδυναμία, την ανεπάρκεια και την ασυνεία της.

Εξάλλου η οικονομική πολιτική που εφαρμόζει πέραν του ότι δημιουργεί μια νέα φτώχεια και νέους αποκλεισμούς οδηγώντας στην ανέχεια μεγάλα τμήματα του ελληνικού πληθυσμού, στο πάγωμα της αγοράς και στην έκρηξη της ανεργίας, στερεί εκ των αποτελεσμάτων της όπως φαίνεται και στον προϋπολογισμό του 2006 τους αντίστοιχους πόρους προκειμένου να στηριχθούν οι πολιτικές για την αντιμετώπιση της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού. Τα δε νέα έκτακτα μέτρα που ετοιμάζει η Κυβέρνηση εξ αιτίας της πλήρους κατάρρευσης των προϋπολογισμών και εξ αιτίας του καθεστώτος επιτήρησης από την Ευρωπαϊκή Ένωση, ενός καθεστώτος αποτέλεσματος μιας μικροπολιτικής, θα έλεγε κανείς εμπαθούς πολιτικής επιλογής, της επιλογής της απογραφής επιτείνουν τον φαύλο κύκλο, κάνοντας τους φτωχούς φτωχότερους και οδηγώντας στην ανέχεια όλο και περισσότερους Έλληνες.

Γι' αυτό χρειάζεται πιστεύουμε, μια άλλη πολιτική που να συνδυάζει ανάπτυξη και κοινωνική δικαιοσύνη, ώστε η οικονομία να ξαναβρεί τον δυναμισμό της και έτσι να μπορεί πράγματι να μειώσει τις κοινωνικές ανισότητες. Μια οικονομική πολιτική που αποτελεί προϋπόθεση με αυτά τα χαρακτηριστικά, να διαθέτει δηλαδή ως κύριο γνώρισμα τη σύνδεση της αναπτυξιακής οικονομικής διαδικασίας ενίσχυσης της εθνικής οικονομίας, παράλληλα, με την ενίσχυση των θεσμών της κοινωνικής δικαιοσύνης. Αυτό αποτελεί πράγματι προϋπόθεση προκειμένου να βρουν τόπο και να υπάρξει εφαρμογή και υλοποίηση τέτοιων θετικών προτάσεων που αφορούν τη διασφάλιση ενός εγγυημένου εισοδήματος απέναντι στους Έλληνες πολίτες.

Οι ανάγκες όμως σήμερα στην ελληνική κοινωνία πυκνώνουν διαρκώς και θα έπρεπε μετά το δίκτυο κατά της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού να γίνουν νέα σημαντικά βήματα. Στόχος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. είναι η θέσπιση οριζόντιων μέτρων που μπορούν να άρουν τις αδικίες και τις αντιφάσεις και να καλύψουν τα κενά του κοινωνικού κράτους για τους εργαζόμενους, τους συνταξιούχους, τους ανέργους, τους ανασφάλιστους ανάλογα με την πραγματική κατάσταση κάθε νοικοκυριού και κάθε προσώπου, ξεχωριστά.

Όμως, χωρίς ένα συνολικό πλέγμα μέτρων και κριτηρίων το εισοδηματικό επίδομα, το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα είτε δεν θα μπορέσει να εφαρμοστεί, είτε θα οδηγεί σε νέες αντιφάσεις και αδικίες. Το όλο σύστημα μέτρων επίσης πρέπει να κινείται κοντά στις τοπικές κοινωνίες που βιώνουν τα προβλήματα και γνωρίζουν πρόσωπα και καταστάσεις, εκεί που κρίνεται το αποτέλεσμα που φθάνει στον πολίτη και αφορά στην πρόσληψη και στην είσπραξη άμεσα από τον ίδιο και από το κάθε αναξιοπαθόντα ή κοινωνικά αποκλεισμένο του ενδιαφέροντος της πολιτείας. Η διαβούλευση με τους θεσμοθετημένους φορείς και τις εθελοντικές οργανώσεις είναι απαραίτητη προκειμένου να ανιχνεύσει αλλά και να προκαλέσει την ευρύτερη ευαισθησία. Διαβούλευση, έρευνα, επεξεργασία, ως απάντηση στον ανορθολογισμό που υφίσταται, στην πανσπερμία επιδομάτων αλλά και στις αδυναμίες που υφίσταται ως αποτέλεσμα προτεραιοτήτων που τέθηκαν λόγω της ισχύος διαφορετικών ομάδων πίεσης.

Πρέπει να επεξεργαστούμε τα χαρακτηριστικά της ποιότητας, της καθολικότητας και της δίκαιης κατανομής ώστε να περιορίσουμε αυτό τον ανορθολογισμό και αυτές τις αδικίες. Από το 1981 μέχρι σήμερα δόθηκε προτεραιότητα από τις κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. χάρη στην οποία μπορούμε να μιλάμε σήμερα για οργανωμένο κοινωνικό κράτος στην Ελλάδα. Στην τεράστια αύξηση των κοινωνικών δαπανών στα στοιχεία του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος. Σε επίπεδο κοινωνικού κράτους, σε αντίθεση με ότι λέχθηκε από τον εισηγητή της Πλειοψηφίας, είχαμε επιτύχει ποσοστά σύγκρισης αντίστοιχα με τις άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Και είναι επιτακτική ανάγκη να συνεχιστεί αυτός ο αγώνας και η περαιτέρω επεξεργασία της ποιότητας και της καθολικότητας των παρεχομένων υπηρεσιών αλλά και της στάθμισης των προτεραιοτήτων απέναντι στις οποίες οι αδύναμοι, οι αποκλεισμένοι, οι

άνεργοι, πρέπει να έχουν τον πρώτο λόγο ώστε η σημαντική κοινωνική δαπάνη να ενισχύσει αποφασιστικά την καταπολέμηση της φτώχειας και του αποκλεισμού.

Δυστυχώς η αντιμετώπιση από την σημερινή κυβέρνηση δεν επιτρέπει να υπάρχει αισιοδοξία σε αυτό τον τομέα. Χρειάζεται μια άλλη κοινωνική πολιτική και νομίζω χρειάζεται μια άλλη πολιτική φιλοσοφία και αντίληψη. Χρειάζεται μια άλλη κυβέρνηση δηλαδή για να μπορέσει να οδηγήσει στη στόχευση της άρσης αυτών των αρνητικών κοινωνικών φαινομένων της φτώχειας και του αποκλεισμού.

Μερικές παρατηρήσεις στην πρόταση νόμου. Η διασφάλιση του επιπέδου αξιοπρεπούς διαβίωσης για όλους πρέπει να διαφυλαχθεί από τις παρενέργειες μιας παθητικής πολιτικής που μπορεί να αποβεί αντικίνητρο για την απασχόληση, ιδιαίτερα εάν το επίδομα είναι υψηλό. Σε κάθε περίπτωση πρέπει να συνδυάζεται με ενεργές πολιτικές απασχόλησης, προγράμματα κατάρτισης και εργασιακής ένταξης.

Δεύτερον, η φτώχεια έχει ασφαλώς οικονομική διάσταση αλλά η ποιότητα της διαβίωσης στη σύγχρονη εποχή έχει και άλλες διαστάσεις πέραν της οικονομικής. Συνεπώς, το όριο της φτώχειας επηρεάζεται από τις συνθήκες διαβίωσης και τις ιδιαίτερες κάθε νοικοκυριού και κάθε προσώπου.

Μια εισοδηματική αντιμετώπιση της φτώχειας οφείλει να λάβει υπ' όψιν της σωρεία παραγόντων. Η έλλειψη μηχανισμών επιλογής των δικαιούχων και διανομής του επιδόματος συνιστά βεβαίως έναν κίνδυνο κατάχρησης εξαιτίας του υψηλού αριθμού των έργων που θα σπεύσουν να επωφεληθούν. Η έλλειψη μηχανισμών ελέγχου των εισοδημάτων, η υψηλή φοροδιαφυγή, η αδήλωτη εργασία, τα υψηλά ποσοστά πολιτών ...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, δεν θα δευτερολογήσω. Παρακαλώ να μου επιτρέψετε να ολοκληρώσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Συνεχίστε, κύριε συνάδελφε.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΧΩΡΕΜΗΣ: Η έλλειψη μηχανισμών ελέγχου των εισοδημάτων, η υψηλή φοροδιαφυγή, η αδήλωτη εργασία, τα υψηλά ποσοστά πολιτών που δεν υποβάλλουν φορολογική δήλωση, αποτελούν κινδύνους δημιουργίας πλασματικών δικαιούχων, πελατειακών σχέσεων και αμφισβήτησης και ανυποληψίας του εγγχειρήματος. Η ύπαρξη επαρκούς και κατάλληλα εκπαιδευμένου ανθρώπινου δυναμικού σε τοπικό επίπεδο είναι απαραίτητη ώστε να διασφαλίζεται η αποτελεσματικότητα του μέτρου.

Υπάρχει επίσης ο κίνδυνος εκμετάλλευσης από πελατειακού τύπου δίκτυα και καταστάσεις.

Το διοικητικό κόστος του προγράμματος υπολογίζεται στο επίπεδο του 0,25% επί του Α.Ε.Π. για τα περίπου εξακόσιες εβδομήντα πέντε χιλιάδες άτομα που βρίσκονται στο όριο της φτώχειας. Αλλά εκτιμούμε ότι είναι υψηλότερο και αυτό οφείλεται στην ανάγκη εξειδίκευσης, στελέχωσης και συντονισμού των υπηρεσιών προκειμένου να εφαρμοστεί το πρόγραμμα.

Μέχρι σήμερα η πολιτική σ' αυτή την κατεύθυνση είχε συγκεκριμένη στόχευση. Μιλώ για τις κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Για παράδειγμα το επίδομα Ε.Κ.Α.Σ. των συνταξιούχων, οι δράσεις για τα άτομα με ειδικές ανάγκες, τα προγράμματα του Ο.Ε.Κ., η κατεύθυνση ήταν τότε να υπάρξουν στοχευμένες πολιτικές προκειμένου να διασφαλίζονται οι πόροι, να προστίθενται νέες κοινωνικές ομάδες, να επικαιροποιούνται τα κριτήρια και να βελτιώνονται τεκμηριωμένα οι ενισχύσεις.

Οι μετρήσεις επίσης κατέληξαν ότι σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν έχουν ληφθεί υπ' όψιν καθοριστικοί παράγοντες για την κατάταξη των πολιτών σύμφωνα με το όριο της φτώχειας.

Αυτοί οι παράγοντες είναι πολλοί σημαντικοί για τη χώρα μας. Πρώτον, η ιδιοκτησία στέγης. Στην Ελλάδα υπάρχει το μεγαλύτερο ευρωπαϊκό ποσοστό πολιτών που διαθέτουν ιδιόκτητη στέγη. Δεύτερον, η ιδιοκατανάλωση βρίσκεται επίσης σε υψηλό επίπεδο λόγω του εκτεταμένου αγροτικού τομέα.

Όσον αφορά το πρώτο, δηλαδή τη στέγη, αυτό συνεπάγεται ότι ο ιδιοκτήτης της στέγης ασφαλώς διαθέτει ένα ποσοστό της

τάξης περίπου του 30% σε σχέση με έναν ενοικιαστή. Και ασφαλώς ο παράγοντας κατοικία είναι θώρακας προστασίας. Πρέπει να επεξεργαστούμε αυτό το ζήτημα το οποίο επηρεάζει και αλλοιώνει μερικές φορές την εικόνα της φτώχειας στη χώρα μας.

Επιπλέον, η στρατηγική του δικτύου της αλληλεγγύης ως σήμερα περιελάμβανε δράσεις απολύτως στοχευμένες σε άτομα με διαπιστωμένη ανάγκη. Η βελτίωση του δικτύου και η διεύρυνση των δικαιούχων πρέπει να γίνει με βάση διακριβωμένα στοιχεία ώστε κάθε μέτρο να έχει σωστό αποδέκτη. Η θέσπιση ενός γενικότερου επιδόματος να μην αντιστρατεύεται επ' ουδενί τα συμφέροντα των πολιτών που έχουν ανάγκη και να μην επιτρέπει τη χρησιμοποίηση ανακριβών στοιχείων που θα καθιστούσαν αυτό το πρόγραμμα τυφλό κοινωνικό μέτρο.

Η ιδέα του δικαίου και αποτελεσματικού κράτους σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να χρησιμοποιηθεί στο να δαπανούμε σημαντικά κονδύλια για την κοινωνική πολιτική τροφοδοτώντας την ανισότητα και όχι βοηθώντας τους πραγματικά αδύναμους. Γι' αυτό πρέπει να διασφαλιστούν αυτές οι προϋποθέσεις γιατί μόνο έτσι μπορούμε πράγματι να προχωρήσουμε στην κατεύθυνση, πάντα, του να μειώσουμε τις κοινωνικές ανισότητες, να υποβοηθήσουμε τη σύγκληση και να πλησιάσουμε αυτό τον πολύ δύσκολο στόχο στη σημερινή εποχή της ύπαρξης μιας κοινωνικής συνοχής.

Αυτές οι επισημάνσεις σε καμία περίπτωση δεν συνιστούν απόρριψη της πρότασης. Αντίθετα, επισημαίνουν την ανάγκη περαιτέρω επεξεργασίας προσοχής και διαλόγου για μια αποτελεσματική και εφαρμόσιμη πολιτική του ελάχιστου επιπέδου διαβίωσης που θα ανταποκρίνεται στις ιδιαίτερες συνθήκες και τα χαρακτηριστικά της φτώχειας στην Ελλάδα και θα εμπεριέχει μείγμα χρηματικών μεταβιβάσεων, κοινωνικών υπηρεσιών και κινήτρων εργασιακής ένταξης.

Σε κάθε περίπτωση χαιρετίζουμε την πρωτοβουλία του Συνταξιούχου να φέρει στη Βουλή προς συζήτηση το ζήτημα του ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος και με αφορμή αυτό το συνολικό ζήτημα του επιπέδου της κοινωνικής προστασίας και των μέτρων ενάντια στη φτώχεια και τον κοινωνικό αποκλεισμό, μια πρωτοβουλία που προστίθεται και στις δικές μας πρωτοβουλίες και πιέσεις προς την Κυβέρνηση ώστε να αναλάβει τις ευθύνες της, μια πρωτοβουλία που προστίθεται και στις δικές μας δεσμεύσεις, ώστε αύριο, ως κυβέρνηση το ΠΑ.ΣΟ.Κ., να επιδώσει, να υλοποιήσει και να εφαρμόσει αυτές τις δεσμεύσεις προκειμένου να διασφαλίσει το αξιοπρεπές επίπεδο διαβίωσης για όλους τους Έλληνες.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Το λόγο έχει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. Γεώργιος Σούρας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΑΣ (Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής):

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν θα αναφερθώ στην ουσία του ζητήματος που θέτει η πρόταση νόμου. Αναμφισβήτητα υπάρχει ανάγκη να στηριχθούν οι οικονομικά αδύνατοι, να ζήσουν στοιχειωδώς ανθρώπινα. Ακόμη γνωρίζουμε ότι υπάρχει η ανάγκη να στηρίξουμε κάποιους απλά και μόνο να επιβιώσουν.

Αυτές τις εκτιμήσεις, απόψεις για την αναγκαιότητα τις είχα εκθέσει, μαζί με δεκατέσσερις συναδέλφους το 1998. Προστέθηκαν σήμερα σημαντικά στοιχεία από τους εισηγητές.

Εγώ θα κάνω μια αναδρομή γι' αυτό το θέμα του ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος. Και θα πω ότι απασχολεί τη Βουλή εδώ και σαράντα τέσσερα χρόνια. Από την ανασκόπηση προκύπτουν διαπιστώσεις και συμπεράσματα που δεν είναι καθόλου κολακευτικά για την πατρίδα μας, την Ελλάδα, για τα κόμματα, για τις κυβερνήσεις, για τους πολιτικούς.

Δεν είναι κολακευτικό το γεγονός ότι η χώρα μας το 1961, πριν από σαράντα τέσσερα χρόνια συνυπέγραψε στο Συμβούλιο της Ευρώπης τον ευρωπαϊκό κοινωνικό χάρτη. Ο χάρτης αυτός συμπεριλαμβάνει και το άρθρο 13, το οποίο λέει ότι «τα συμβαλλόμενα μέλη αναλαμβάνουν τις υποχρεώσεις να μεριμνήσουν για τους οικονομικά αδυνάτους». Και λέει συγκεκριμένα στην παράγραφο 2 ότι «όταν δεν βοηθούνται, δεν παρέχο-

νται τα απαραίτητα μέσα για να ζήσουν, το ελάχιστο εισόδημα δεν υπάρχει, περιορίζονται τα πολιτικά και κοινωνικά τους δικαιώματα». Και αυτόν τον καταστατικό χάρτη τον υπογράψαμε όλοι και κυρώθηκε το 1984 με το ν. 1246 απ' όλα τα κόμματα που συμμετείχαν τότε στη Βουλή των Ελλήνων. Σχεδόν όλα τα άλλα κράτη του Συμβουλίου της Ευρώπης έχουν προχωρήσει στην υλοποίηση αυτής της δέσμευσης, ακόμη και η Κύπρος, πλην όμως η Ελλάδα παραμένει στάσιμη.

Είναι αρνητικό στοιχείο για τα κόμματα και για την Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ., όταν το 1998 δεκαπέντε Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας και ο παριστάμενος Υφυπουργός κ. Γιακουμάτος, καταθέσαμε πρόταση περί κοινωνικής προστασίας των οικονομικά αδυνάτων. Η πρόταση απερρίφθη με επαίνους και πρώτα από την Αριστερά, κύριε Πρόεδρε του Συνασπισμού. Απερρίφθη διότι δεν ήταν ολοκληρωμένη. Απερρίφθη από το Κ.Κ.Ε. διότι δεν ήταν επαρκής.

Τι εισέπραξα εγώ τότε ως εισηγητής; Ότι δεν έπρεπε να γίνει αποδεκτή γιατί προερχόταν από Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας! Και αλίμονο εάν οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας πάrouν πρωτοβουλία για θέματα μεζονος κοινωνικής σημασίας!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Πότε έγινε αυτό;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ (Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Το 1998 και απερρίφθη η πρόταση.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Να το κάνει τώρα η Νέα Δημοκρατία, κύριε Πρόεδρε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ (Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Αντί, λοιπόν, να καθίσουμε να κουβεντιάσουμε μια μεγάλη ευκαιρία και αφορμή, να δούμε προς τα πού θα πάμε, απερρίφθη εκείνη η πρόταση. Ήταν τότε από την πλευρά του Συνασπισμού ως εισηγήτρια η συνάδελφος από τον Πειραιά κ. Αληφιέρη.

Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ως κυβέρνηση, βεβαίως είπε ότι δεν είναι επαρκής η πρόταση αλλά εμείς θα φέρουμε ένα σχέδιο νόμου για να καθοριστεί το ελάχιστο εισόδημα.

Αυτό, κύριοι συνάδελφοι, αναφέρεται στα Πρακτικά της Βουλής του 1999, στις 29 Ιουλίου και συγκεκριμένα στη σελίδα 509.

Έτσι, λοιπόν, απερρίφθη η πρόταση της Νέας Δημοκρατίας. Έρχονται όμως πενήντα Βουλευτές του ΠΑ.ΣΟ.Κ. το 2001, η μισή Κοινοβουλευτική Ομάδα, κύριοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και κάνουν μια πρόταση τότε με επικεφαλής τον κ. Τσουκάτο.

Και τι λέει στην εισηγητική έκθεση; «Αυξάνονται οι αποκλεισμοί, οι ανισότητες, η φτώχεια οδηγεί μοιραία στον πολιτικό και κοινωνικό κατακερματισμό με σημαντικές πολιτικές και οικονομικές συνέπειες».

Η πρόταση πενήντα Βουλευτών του ΠΑ.ΣΟ.Κ. απορρίφθηκε. Σπεύδουν τότε οι Υπουργοί Υγείας, Εργασίας και Εθνικής Οικονομίας 10/1/2001 να ανακοινώσουν ότι θα καταρτιστεί νομοσχέδιο, θα υποβληθεί στη Βουλή, θα ψηφιστεί και θα αρχίσει η εφαρμογή παροχής του ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος από την 1/1/2002 πράγμα που βέβαια αυτό ποτέ δεν έγινε. Δηλαδή βλέπουμε κυβέρνηση εναντίον πενήντα Βουλευτών κυβερνητικών. Βλέπουμε κινήσεις πανικού, ποιος θα προλάβει τον άλλο. Αυτά όλα πλήττουν το κύρος του Νομοθετικού Σώματος. Θέτουν πολύ σοβαρά ζητήματα, πολύ σοβαρότερα ακόμα από αυτό καθ' αυτό το θέμα που σωστά φέρει σήμερα ο Συνασπισμός.

Αλλά όμως και η Νέα Δημοκρατία έχει το μερίδιο ης ευθύνης πάνω σ' αυτό το θέμα. Γίνονται δηλώσεις από Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας που ήταν στην αντιπολίτευση, επικεφαλείς των τομέων, για εθνικό πρόγραμμα αξιοπρεπούς διαβίωσης και μάλιστα για ένα προσχέδιο που ετοιμάστηκε και υποβλήθηκε τότε στον Αρχηγό της Νέας Δημοκρατίας και νυν Πρωθυπουργό και συγκεκριμένη πρόταση, ότι όταν θα υπάρξει ένα εισόδημα το οποίο υπολογίζετε στα 200 ευρώ, πρέπει η πολιτεία να καταβάλει άλλα 250 ευρώ για να υπάρχει το ελάχιστο εισόδημα. Και τότε σπεύδουν Υπουργοί σήμερα της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας στο Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών, να πουν, καλή είναι η ιδέα αυτή των τομεαρχών της Νέας Δημοκρατίας. Και όταν αυτά συμβαίνουν όλα, τότε αναλογίζετε κανείς πού πάει το κύρος του νομοθετικού σώματος, πού πάει η αξιοπιστία, πού πάει η συνέπεια του πολιτικού κόσμου, πού

πάει η υπεύθυνη συμπεριφορά και στάση απέναντι στους Βουλευτές που προτείνουν νομοθετικές ρυθμίσεις; Και γιατί μερικοί δικαιούνται να μονοπωλούν αυτήν την κοινωνική ευαισθησία.

Ήρθα, λοιπόν, και πήρα το λόγο για να κάνω αυτή την αναδρομή σε μία προσπάθεια να θέσω προβληματισμούς, να δούμε πώς λειτουργούμε ως μέλη του εθνικού Κοινοβουλίου, πώς λειτουργούμε από τη θέση της Αντιπολίτευσης, πώς λειτουργούμε από τη θέση της Κυβέρνησης, πόσο σοβαροί είμαστε απέναντι στον ελληνικό λαό, πόσο σεβόμαστε πραγματικά τις κοινωνικές ομάδες οι οποίες έχουν προβλήματα επιβίωσης. Πόσο είμαστε εντάξει απέναντι στη μεγάλη κοινωνική ανισότητα που υπάρχει; Άλλοι δεν έχουν πού να διαθέσουν τον πακτωλό χρημάτων –βρόμια τις περισσότερες φορές– και άλλοι δεν έχουν τα προς το ζην.

Ποια είναι λοιπόν η δική μας συμπεριφορά, η στάση, η αξιοπρέπεια; Το κύρος του Κοινοβουλίου πώς προασπίζεται; Γι' αυτό δεν μπήκα στην ουσία, τα θεωρώ πάρα πολύ σημαντικά όλα αυτά στα οποία αναφέρθηκα.

Με απασχόλησε δηλαδή, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, περισσότερο όχι η φτώχεια, η ανέχεια που πρέπει να αντιμετωπιστεί. Η φτώχεια η πολιτική σε συνέπεια, σε σοβαρότητα και υπευθυνότητα. Εγώ, ως Βουλευτής χρόνια σ' αυτό το Κοινοβούλιο και ως Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας, περιμένω από έναν ευαίσθητο Πρωθυπουργό που έδωσε μάχες μαζί μας και μαζί μου θα έλεγα τότε, από το 1998 και πιστεύει βαθιά στην αναγκαιότητα να θεσπιστεί ένα πλαίσιο για την ενίσχυση των οικονομικά αδυνάτων, για το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα και αγωγή μάλιστα εισόδημα, περιμένω από τον Υπουργό –το ξέρω ότι μέσα του το αισθάνεται, δεν ξέρω αν έχει κυβερνητική εντολή– σήμερα να πει, ναι, μπράβο στο Συνασπισμό που καλά έκανε και έφερε την πρόταση, αλλά όμως ακόμη η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, η Κυβέρνηση που και εγώ στηρίζω και όλοι εδώ μέσα οι της Νέας Δημοκρατίας, να αναλάβει μία δέσμευση για να φέρει ένα ολοκληρωμένο σχέδιο, να συζητηθεί πάλι με εκπροσώπους όλων των κομμάτων, άτυπα ή μέσα από τις προβλεπόμενες διαδικασίες.

Και, κυρίες Υπουργέ, αν τα οικονομικά δεν αντέχουν, εγώ δεν το κατάλαβα ποτέ, γιατί αντέχουν για τις καταχρήσεις της Ολυμπιάδας και περριτά έξοδα της τάξεως των πολλών τρισεκατομμυρίων για άλλη περίπτωση; Και δεν υπάρχουν κάποια χρήματα για τους αναξιοπαθούντες. Να δεσμευθείτε, περιμένω, σήμερα ότι θα φέρετε μία ολοκληρωμένη πρόταση. Και αν τα οικονομικά δεν αντέχουν, κυρίες Υπουργέ, να ξεκινήσουμε με μία σταδιακή εφαρμογή σε απώτερο χρόνο. Ε, λοιπόν, να πούμε ότι έμπρακτα είμαστε κοντά σ' αυτούς τους φτωχούς, τους αναξιοπαθούντες και όχι θεωρητικά, ανάλογα από τη θέση που κατέχουμε και από σκοπιμότητες που μας διέπουν.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις Πτέρυγες)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Να καταγραφεί παρακαλώ στα Πρακτικά ότι τα χειροκροτήματα ήταν από όλες τις Πτέρυγες της Βουλής.

Η συνάδελφος, Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ Παντελάκη έχει το λόγο.

ΕΛΠΙΔΑ ΠΑΝΤΕΛΑΚΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Το Κομμουνιστικό Κόμμα γιατί είναι αρνητικό στο εγγυημένο ελάχιστο εισόδημα; Μήπως γιατί είναι της λογικής του άσπρου ή μαύρου, του όλα ή τίποτα; Ή και αυτό, το καλύτερο που άκουσα από τον εισηγητή του Συνασπισμού ότι θα καθυστερήσει η επανάσταση από αυτό;

Το μόνο σίγουρο είναι ότι δεν καθυστερεί η επανάσταση από αυτό. Η επανάσταση θα καθυστερεί όσο ο κόσμος δεν συνειδητοποιεί ότι αυτό το δίκιο που συνειδητοποιεί ότι έχει, μπορεί να το επιβάλει. Αυτό είναι το ζήτημα.

Είναι αυτό λοιπόν; Είναι το ύψος, είναι το ποσό ότι είναι λίγο; Και αν ήταν περισσότερο θα λέγαμε ναι; Όχι, βέβαια. Και ούτε θα σταθώ στο ζήτημα των 247 ευρώ ή των 300 ευρώ. Δεν είναι αυτό το θέμα μας. Δεν είναι αυτό καθ' αυτό. Εμείς διαφωνούμε κατ' αρχήν επί της αρχής. Γιατί ακριβώς θα συμφωνήσω στο ότι η τοποθέτηση πάνω σ' αυτό το ζήτημα δείχνει την αντίληψη του

καθένα από εμάς, του κάθε κόμματος για την κοινωνία, για τη ζωή, για το τι θεωρεί μέτρα της εποχής μας, για τον εαυτό του, για το πώς αποδέχεται τα μέτρα της κυρίαρχης πολιτικής αν θέλετε. Και εμείς δεν μπορούμε σε καμία περίπτωση να θέσουμε το ζήτημα να έχει πρόσβαση ο εργαζόμενος στον πλούτο. Εμείς λέμε ότι ο πλούτος ανήκει σ' αυτόν. Η αφετηρία της σκέψης μας ποια είναι; Γιατί είναι και θεωρητικό ζήτημα και πρακτικό.

Πραγματικά, υπάρχει μια μεγάλη παγκόσμια συζήτηση αλλά και μία πρακτική στην οποία θα κάνω και εγώ αναφορά. Τι αποτελέσματα είχε αυτή η πρακτική, πρέπει να βγουν συμπεράσματα και το τι γίνεται σήμερα με την κλιμάκωση της επίθεσης σε ό,τι έχει σχέση με δικαιώματα που έχουν απομείνει πλέον σε παγκόσμιο επίπεδο, πώς εκφράζεται, ας πούμε, στη χώρα μας και στην Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά και διεθνώς.

Ξεκινώ από την αρχή. Εμείς δεν προσπερνάμε το εξής ζήτημα με τίποτα: Ποιος παράγει τον πλούτο και ποιος τον καρπώνεται. Δεν μπορούμε να βάλουμε ως θέμα συζήτησης το 0,5%, το 1% του Α.Ε.Π. και να μη μιλήσουμε για όλη την πίτα. Δεν μπορούμε να διαπραγματευόμαστε τα ψίχουλα. Αυτό δεν είναι προσβολή, δεν μιλάω σε σχέση με το Συνασπισμό που δεν μιλάει γι' αυτό ακριβώς. Και θέλω να γίνει κατανοητό ότι το Κομμουνιστικό Κόμμα όταν μιλάει για ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα, καταλαβαίνει από την πρόταση του Συνασπισμού ότι μιλάει για τα πιο φτωχά από τα φτωχά νοικοκυριά, μιλάει για τους ανέργους και τα άτομα χωρίς προοπτική εργασίας. Γι' αυτό γίνεται αυτή η πρόταση, δεν μιλάει για το σύνολο του ελληνικού λαού.

Απ' αυτό, λοιπόν, ξεκινώ και λέω ποιος παράγει τον πλούτο. Τον παράγουν οι εργαζόμενοι, αυτοί πρέπει να τον καρπώνονται. Τα στοιχεία που έχουμε είναι συγκλονιστικά. Στη δεκαετία από το 1995 μέχρι το 2004 διπλασιάστηκε η πίτα. Από την μοιρασιά λοιπόν της πίτας του Α.Ε.Π. να γίνουμε πιο συγκεκριμένοι. Γιατί είναι υπόλογη η Κυβέρνηση απέναντι και στο πώς απαντά στο σχέδιο νόμου και πώς απαντά στα γενικότερα ζητήματα. Και ο κρατικός προϋπολογισμός συζητιέται ήδη στην επιτροπή της Βουλής. Δημοσιονομική πολιτική, δημοσιονομική πειθαρχία και δεν μπορεί να αντιμετωπίσει τα ελάχιστα ζητήματα, τα πιο αυτονόητα που αφορούν τη ζωή των εργαζομένων.

Να δούμε λοιπόν, η μοιρασιά της πίτας πού πήγε στην δεκαετία. Και συνεχίζεται και στον προηγούμενο χρόνο. Το 2004 λοιπόν, 165,2 δις ευρώ, από 79,9 δις ευρώ. Και θα πω ακριβώς πού πήγαν αυτά τα χρήματα, δεν θα πω γενικώς ότι πήγαν στους λίγους τα πολλά και στους πολλούς τα λίγα. Λοιπόν, 30,1 δις ευρώ, το 35,3% σε μισθούς και συντάξεις. Το 43,2 δις ευρώ ακαθάριστο λειτουργικό πλεόνασμα 50,7%, δηλαδή σε κέρδη των επιχειρήσεων βιομήχανοι, τραπεζίτες, μεγαλοεισοδηματίες. Τα 12,6 δις ευρώ, το 14,7% φόροι στην παραγωγή και στις εισαγωγές. Δηλαδή μετατράπηκαν σε φόρους που τους πλήρωσαν στα ταμεία του κράτους οι εργαζόμενοι και εν γένει οι καταναλωτές, αφού το μεγάλο κεφάλαιο απολαμβάνει φορολογικής ασυλίας. Και το 0,6 δις ευρώ, το 0,7% ήταν οι διάφορες επιδοτήσεις.

Ποιος δημιούργησε μέχρι σήμερα τα ελλείμματα; Όχι πάντως οι μισθωτοί, οι συνταξιούχοι και οι μικρομεσαίοι που τσακίζονται και με τις περαιώσεις δέχονται τη μία χαριστική βολή μετά την άλλη. Κέρδισαν οι ίδιοι, οι γνωστοί-άγνωστοι μεγαλοεπιχειρηματίες. Αυτοί πρέπει να καλύψουν τα ελλείμματα. Και αυτό που καυχιέται η Κυβέρνηση ότι λίγο-λίγο έχει βελτιώσει. Πάλι οι ίδιοι το πλήρωσαν το προηγούμενο διάστημα, στο διάστημα αυτού του χρόνου. Καθρέφτης αυτών των ζητημάτων από άποψη περιεχομένου και κατεύθυνσης είναι ο ίδιος ο προϋπολογισμός που έρχεται.

Άρα, από αυτό εμείς δεν μπορούμε να ξεφύγουμε. Λέμε λοιπόν ότι αυτόν τον πλούτο που παράγουν οι εργαζόμενοι, τον δικαιούνται. Δηλαδή, το σύστημα που ζούμε δημιούργησε έναν πολιτισμό. Η ανάπτυξη της τεχνολογίας, της παραγωγής δημιούργησε μια έκρηξη επιτευγμάτων του πολιτισμού που έχει δικαίωμα να τα έχει όλα ο εργαζόμενος.

Εμείς λοιπόν, ξεκινάμε από αυτήν την αντίληψη και λέμε ότι τα μέτρα της ευτυχίας που πρέπει να έχει ένας άνθρωπος, σ' αυτήν τη σύντομη παρένθεση που λέγεται ζωή και ζειν, είναι να

έχει εργασία, να έχει σταθερή εργασία με ασφαλιστικά, συνταξιοδοτικά δικαιώματα κ.λπ.. Δεν είναι μόνο το οικονομικό εισόδημα αυτό καθ' εαυτό, είναι όλες οι πλευρές της ζωής, να έχει υψηλού επιπέδου παροχές, αλλά όχι γενικώς, αορίστως και κάποτε. Αυτά θα πρέπει από τώρα να τα βάζει μπροστά, γιατί είναι δικά του. Να έχει υγεία, παιδεία, πολιτισμό, αθλητισμό και ελεύθερο χρόνο για να τα έχει όλα.

Την ώρα λοιπόν που σήμερα υπάρχει μια κλιμάκωση της επίθεσης και σου τα παίρνουν όλα, πρέπει να τα ζητήσεις όλα. Και ρωτά κάποιος το Κ.Κ.Ε.: Περιμένεις να τα δώσουν όλα, αφού δε δίνουν τα ψίχουλα; Όχι βέβαια. Έχουμε σαφή αντίληψη του τι γίνεται όπως και όλοι μας εδώ. Αλλά εσύ τι γραμμή χαράξεις αυτήν τη στιγμή και τι να ζητήσεις όταν ξεκινάς από το ελάχιστο που ούτε αυτά θα πάρεις;

Μόνο μέσα από ένα κίνημα που μπορεί να συγκρούεται με αυτήν την πολιτική, στην προοπτική να την ανατρέψει, αλλά όχι εναλλακτικά μέσα από αυτό το σύστημα της εξουσίας, γιατί είσαι χαμένος, υπάρχει βαρβαρότητα που, δυστυχώς, δε ρυθμίζεται συνολικότερα από το σύστημα της εξουσίας που ζούμε σήμερα, μπορείς να πετύχεις κάτι.

Επομένως, ξεκινάει η αντίληψή μας από αυτό. Και έρχεσαι στα πιο φτωχά από τα φτωχά νοικοκυριά, ανέργους και άτομα χωρίς προοπτική εργασίας και καταλήγεις στο δια ταύτα. Τι κάνεις με αυτά; Υπάρχουν συγκεκριμένες προτάσεις. Όλοι έχουν ευαισθησία, αλλά το θέμα είναι ότι η ευαισθησία είναι ταξική. Στο κλείσιμο της ομιλίας μου θα αναφερθώ γι' αυτά τα τρία ζητήματα που προτείνονται από την πρόταση νόμου του Συνασπισμού, απομονώνοντας τα άλλα ζητήματα που μήπικαν και από τις προτάσεις που κάνει το Κομμουνιστικό Κόμμα και δημόσια και στην επιτροπή και που έγιναν από το σύντροφό μου Τσιόγκα.

Έχει όμως ενδιαφέρον να κάνω και εγώ από τη δική μου μεριά την ιστορική αυτή αναδρομή. Θα ξεκινήσω από τον προηγούμενο αιώνα, γιατί θεωρώ πολύ ενδιαφέρον το αμερικάνικο μοντέλο, δηλαδή τη μελέτη πάνω στο ζήτημα του αμερικάνικου μοντέλου, γιατί αυτό ήταν και ο πιλότος το τι έγινε στη Δυτική Ευρώπη.

Όντως, το 1962-1963 είχε ξεκινήσει μία συζήτηση στο πώς θα εφαρμοστεί στην πράξη το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα. Υπήρχαν διαφορετικές απόψεις ανάμεσα σε οικονομολόγους κ.λπ., υπήρξαν παραλλαγές πάνω στο θέμα για το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα μαζί με τον αρνητικό φόρο εισοδήματος. Εγώ πολύ απλά θα πω τα παραδείγματα. Έχουν δε ενδιαφέρον τα βιβλία που έχουν βγάλει οι οικονομολόγοι πάνω σ' αυτό το ζήτημα.

Το αποτέλεσμα ήταν να δημιουργήσουν υπηρεσίες εθελοντών, που είναι μέχρι και σήμερα, για ανακούφιση της φτώχειας, υπηρεσίες φοιτητικών προγραμμάτων –υπάρχουν και Βουλευτές που έχουν σπουδάσει στην Αμερική και έχουν πολλά στοιχεία από αυτήν την εμπειρία– όπου οι φοιτητές πήγαιναν και έκαναν όλες τις δουλειές στα σχολεία, στα γυμνάσια, στα πανεπιστήμια, έκαναν όλη τη λάντζα των κοινωνικών παροχών και υποδομών που δεν υπήρχε και αντί για χρήματα έπαιρναν ένα χαρτζιλίκι και τους έδιναν τροφή και στέγη. Γίνεται και σήμερα αυτό. Ιδιαίτερα από το 1993 και μετά επί Κλίντον καλύπτεται αυτό το πρόγραμμα σε δύο-τρία μεγάλα πανεπιστημιακά ιδρύματα. Είναι μορφές παραλλαγής του ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος που δεν κατέληξαν τελικά να το προχωρήσουν με τη μορφή που προχώρησε στην Ευρώπη.

Αυτά, λοιπόν, τα πανεπιστημιακά ιδρύματα έπαιρναν τους φοιτητές, τους έλεγαν ότι θα τους καλύψουν τα έξοδα της τροφής της διαβίωσης και των σπουδών με την προϋπόθεση ότι όταν τα τελειώσουν για δύο χρόνια θα είχαν υποχρέωση να αποδώσουν στα ζητήματα της παιδείας και του περιβάλλοντος. Το κλειδί της κοινωνικής μεταρρύθμισης λοιπόν ήταν η παροχή πιλοτικών υπηρεσιών. Σκιώδεις αμοιβές για εθελοντική εργασία και κοινωνική αμοιβή για κοινωνικές υπηρεσίες. Αυτό είναι το μοντέλο της κοινωνικής οικονομίας εδώ και δέκα χρόνια που προσπαθούν να προωθήσουν στην Ευρώπη. Προωθήθηκε λοιπόν εκεί ο συνδυασμός εισοδήματος με την προσφορά κοινοτικών υπηρεσιών που θα βοηθήσουν στην ανάπτυξη και στην εξέ-

λιξη της κοινωνικής οικονομίας. Στόχος η παροχή υπηρεσιών προς το κοινωνικό σύνολο, η στοιχειώδης επιβίωση και απαλλαγή από την φορολογία. Αυτό ήταν, αυτό γίνεται στην πράξη και συνεχίζεται και τώρα.

Βεβαίως η Αμερική είναι η χώρα εκείνη με τα πιο σημαντικά κρατικά συστήματα από τον κρατικό προϋπολογισμό για να αντιμετωπίζει τα διάφορα γκέτα των εξαθλιωμένων και αστέγων.

Στη Δυτική Ευρώπη είναι χρόνια αυτή η ιστορία. Αναφέρθηκαν πολλά παραδείγματα. Ποιο είναι όμως το αποτέλεσμα, αλλά ποιο είναι το αποτέλεσμα και στην Αμερική που είναι η πιο πλούσια χώρα του κόσμου, που έχει αυτές τις μεγάλες κοινωνικές ανισότητες, που όλο και μεγαλώνει αυτός ο κόσμος που εξαθλιώνεται και αντί για σχολεία κτίζουν φυλακές;

Δεν χρειάζεται, κύριοι συνάδελφοι, να κάνουμε ανάλυση ποια είναι η κατάσταση συνολικά. Σπάει κόκαλα η ανεργία και κατά εκατοντάδες χιλιάδες ο κόσμος πετάγεται από τα εργοστάσια. Αυτό, λοιπόν, το γαλλικό σχέδιο που προώθησαν εδώ για το εγγυημένο εισόδημα με αντάλλαγμα την παροχή κοινοτικών και πολιτιστικών υπηρεσιών, επανειδικεύσεις και επανεκπαιδεύσεις, τι αποτέλεσμα έφερε; Κατέβασε πιο κάτω την τιμή της εργατικής δύναμης. Είχαν και προβλήματα υποχώρησης του κοινωνικού κράτους. Δεν θα αναφέρω το παράδειγμα της Γερμανίας, γιατί έχουμε πει και άλλες φορές τι προβλήματα υπάρχουν συνολικότερα. Ό,τι είχε δημιουργήσει πάνω όλα πίσω και το πρώτο μάλιστα πράγμα που είπε η καγκελάριος μόλις εκλέχθηκε στο πλαίσιο της δημοσιονομικής πειθαρχίας, ήταν να κόψουν το μισό από το δώρο των Χριστουγέννων.

Στη Γερμανία στα τέλη της δεκαετίας 1980 στα πλαίσια αυτής της λογικής είχαν δημιουργήσει τριακόσιες χιλιάδες εθελοντικές οργανώσεις. Αυτό είναι λοιπόν το μοτίβο. Όμως, ας δούμε τι έγινε και στα τελευταία δέκα-δεκαπέντε χρόνια με τα κοινοτικά πλαίσια στήριξης στη χώρα μας. Μια μορφή ήταν να αντιμετωπίσουμε τα προβλήματα και τους περιττούς ανθρώπους που δημιουργούσε το καπιταλιστικό σύστημα όλα αυτά τα χρόνια. Γιατί δεν προήλθε από ενδιαφέρον ότι νοιάζονται γι' αυτούς τους ανθρώπους, αλλά γιατί θέλουν να εκτονώσουν ακριβώς την αγανάκτηση να υπονομεύσουν τα δικαιώματα, να μπολιάσουν τις συνειδήσεις με τη λογική του ελαχίστου. Αυτό είναι το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα. Είναι η σκούπα του συστήματος για να μαζέψει στην κυριολεξία τους περιττούς ανθρώπους που δημιουργεί το σύστημα.

Τι έγινε με τα κοινοτικά πλαίσια στήριξης; Για να θυμηθούμε τι έγινε με τα τοπικά σύμφωνα απασχόλησης; Θυμάμαι τότε από το 1995-1996 τις επιλεγμένες πιλοτικές περιοχές με την ανεργία που ξεκίνησαν. Ξεκοκαλίστηκαν τα χρήματα πήγαινε κόσμος ειδικεύονταν και πάλι ανακυκλωνόταν στην ανεργία. Μέσα από αυτήν την ιστορία πόσες σταθερές θέσεις απασχόλησης δημιουργήθηκαν με τα τρία αυτά πακέτα; Έχει ενδιαφέρον και θα πρέπει να το ξέρουμε. Δεν είναι ζήτημα κριτικής αντιπαράθεσης. Είναι πολύτιμη αυτή η εμπειρία.

Αρα, τίποτα από αυτά τα προγράμματα, αν δεν υπάρχει μια πολιτική που να κάνει επενδύσεις και να σου δίνει σταθερές θέσεις εργασίας, δεν έγινε.

Το πιο σημαντικό όμως είναι ότι αυτήν τη στιγμή που όλα τα εργαλεία ανάπτυξης της οικονομίας βρίσκονται στα χέρια του μεγάλου κεφαλαίου, έχει τελειώσει η ιστορία. Από τη στιγμή που έχεις όλες αυτές τις ιδιωτικοποιήσεις μπροστά, όλες αυτές τις υπηρεσίες κοινής ωφελείας, την παιδεία, την υγεία κ.λπ., που ιδιωτικοποιούνται και εμπορευματοποιούνται τα πάντα, πώς θα έχει το κράτος τη δύναμη για να ασκήσει κοινωνική πολιτική; Αφού η επιλογή του κράτους είναι η ανάπτυξη να μην είναι μοχλός του δημόσιου κρατικού σχεδιασμού. Και δεν εννοώ βέβαια το σημερινό που είναι συνυφασμένος με το μεγάλο κεφάλαιο τη ρεμούλα κ.λπ.. Αυτό είναι το πρόβλημα και από εκεί ξεκινά η λογική μας. Το θέμα είναι τι δρόμο ανοίγεις στον άνεργο και πρέπει να του αναπτερώσεις την ελπίδα ότι μπορεί να τα καταφέρει και να κερδίσει, γιατί αλλιώς δε γίνεται. Θα ζουν μια ζωή χαμοζωή. Αυτό είναι το ζήτημα.

Το δε ζήτημα της κοινωνικής συνοχής ακριβώς αυτό είναι. Δεν είναι εθνικός στόχος η κοινωνική συνοχή και η ανταγωνιστικότητα συνολικά. Είναι στόχος του μεγάλου κεφαλαίου, είναι

στόχος της ανταγωνιστικότητας και δεν αφορά τους εργαζόμενους. Η κοινωνική συνοχή σημαίνει παραίτηση από τα δικαιώματα. Κοινωνική συνοχή είναι όλοι μαζί, να αγωνιστούμε για το κοινό καλό, που το κοινό καλό είναι των ολίγων επιχειρηματικών ομίλων στην Ελλάδα και στην Ευρώπη. Δεν είναι της πλειοψηφίας του ελληνικού λαού, αυτός ο εθνικός στόχος. Ο εθνικός στόχος της πλειοψηφίας του λαού είναι να μπορεί να απολαύσει τα αγαθά του πολιτισμού.

Με αυτήν λοιπόν την πολιτική και τη βαρβαρότητα δεν μπορεί να συμβεί αυτό το πράγμα. Δεν μπορεί να ρυθμιστεί, γιατί είναι τέτοια η κλιμάκωση που υπάρχει που δε γίνεται διαφορετικά.

Εδώ προχωρούμε σε αυτήν την κατεύθυνση. Τι μέτρα εκτός, από τη συζήτηση, λαμβάνονται στην Ευρώπη; Κατάργηση του κατώτατου μισθού –αυτά είναι στην ημερήσια διάταξη των συλλογικών συμβάσεων- διευθέτηση του ημερήσιου χρόνου εργασίας υπέρ των εργοδοτών –και αυτό εδώ ψηφίστηκε πριν από λίγο καιρό- απελευθέρωση απολύσεων, ασφαλιστικό, συνταξιοδοτικό που είναι ο στόχος. Εμείς τι να ζητάμε δηλαδή αυτήν τη στιγμή για τους ανθρώπους που είναι ανάπηροι και ανίκανοι για εργασία;

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ.)

Έρχομαι τώρα στις συγκεκριμένες τρεις προτάσεις. Αυτό, λοιπόν, είναι το ζήτημα της συνολικής φιλοσοφίας μας και ανταποκρίνεται στο δια ταύτα, σήμερα. Ότι δηλαδή χρειάζεται στόχους πάλης, που να μπορείς μέσα απ' αυτό τον αγώνα να αποσπάς.

Άτομα χωρίς προοπτική εργασίας: Εδώ πραγματικά πρέπει να αντιμετωπιστεί το ζήτημα όλων των επιδομάτων αναπηρίας. Είναι μερικά ζητήματα που τα θεωρούμε κρίσιμα, έπρεπε να είχαν γίνει χθες: Ενοποίηση όλων των επιδομάτων αναπηρίας, μετατροπή τους σε κοινωνική σύνταξη, που θα επιβαρύνει 100% τον κρατικό προϋπολογισμό και επέκτασή τους σε κατηγορίες που σήμερα δεν παίρνουν, όπως ημιπληγικοί, ακρωτηριασμένοι, κωφοί από τα δεκαοκτώ και πάνω, πάσχοντες από γεροντική άνοια, Αλτσχάιμερ, κ.λπ. Το ύψος να καλύπτει τις ανάγκες που προκύπτουν από την αναπηρία, ύψος που δεν μπορεί να είναι μικρότερο από 650 ευρώ για εργαζόμενους και συνταξιούχους και τα 1.050 ευρώ για άνεργους και ανίκανους προς εργασία. Και το ύψος αυτό, βεβαίως, προσαυξάνεται προς τα πάνω και ανάλογα με τη βαρύτητα της αναπηρίας, όπως τετραπληγικοί, κ.λπ.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτή)

Θα συντομεύω, κύριε Πρόεδρε. Λίγη κατανόηση.

Ορίστε, τι συζητάμε τώρα; Παγκόσμια ημέρα σήμερα κατά του AIDS. Χωρίς περιθάλψη οι ανασφάλιστοι ασθενείς. Ο πρόεδρος του Κέντρου Ελέγχου Ειδικών Λοιμώξεων και Πρόληψης Νοσημάτων, ο κ. Χατζάκης, έδωσε τα στοιχεία. Αυτό είναι το κοινωνικό πρόσωπο της Κυβέρνησης, το οποίο δεν είναι σημερινό, όχι μόνο αυτής της Κυβέρνησης, αλλά όλων των κυβερνήσεων που περνούν από τη χώρα μας. Σήμερα, λοιπόν, είναι η Παγκόσμια Ημέρα κατά του AIDS. Να μιλήσουμε για ποιο ελάχιστο εισόδημα σ' αυτούς; Να πάμε να τους πούμε: «θέλετε 300 ευρώ ή να ζήσετε και να τα έχετε όλα»; Εγώ πήγα στα Νέα Λιόσια και από το 1999 οι άνθρωποι, οι οποίοι ήταν σεισμόπληκτοι, άτομα με αναπηρία, με ειδικές ανάγκες –εξάλλου βγήκαν και στην τηλεόραση- είναι ακόμα σε τροχόσπιτα. Τι να πας να τους πεις; Για ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα; Αυτή είναι η κατάσταση σήμερα και αυτή είναι η αναληψία που υπάρχει. Ευαισθησία έχουμε όλοι. Αλλά πώς εκφράζεται είναι το θέμα.

Δεύτερο ζήτημα οι άνεργοι: Εδώ έχουμε όχι μόνο αυτούς τους πεντακόσιες χιλιάδες άνεργους που υπάρχουν σήμερα, αλλά έχουμε αυτούς που μπαίνουν στην εργασία, αυτούς που είναι μακράς διάρκειας άνεργοι. Οπότε εδώ τα πράγματα είναι συγκεκριμένα. Η Κυβέρνηση ένα πράγμα μπορεί να κάνει: Κατ' αρχήν, αφού δεν μπορεί να δώσει νέες θέσεις εργασίας, να δώσει το 80% του βασικού μισθού. Και βασικός μισθός για μας δεν μπορεί να είναι τα 550, τα 570 ή τα 600 ευρώ. Γιατί το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα που συζητάμε καταργεί τον κατώτατο μισθό. Γι' αυτό προχωράει και ο Σ.Ε.Β.. Γι' αυτό το θέλουν -

δεν είναι τυχαίο ότι όλοι οι διεθνείς καπιταλιστικοί οργανισμοί το έχουν πρώτο- για να καταργηθεί ο κατώτατος μισθός, για να ξεκινηθούν από εκεί. Από εκεί και πάνω...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Αφού το θέλουν όλοι, γιατί δεν το εφαρμόζετε;

ΕΛΠΙΔΑ ΠΑΝΤΕΛΑΚΗ: Να εφαρμοστεί. Εμείς αν είχαμε την εξουσία, δεν θα το κάναμε αυτό. Δεν θα μιλούσαμε. Και αν έλεγε η Κυβέρνηση «θα το εφαρμόσω», εμείς δεν θα λέγαμε «μην το εφαρμόσετε». Μακάρι να βγει ο κύριος Υπουργός και να πει «το δέχομαι, να το κάνω». Αυτές οι προτάσεις ακούστηκαν. Εδώ είναι η Κυβέρνηση, ας τις βάλει μπροστά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κυρία Παντελάκη, ολοκληρώστε, παρακαλώ.

ΕΛΠΙΔΑ ΠΑΝΤΕΛΑΚΗ: Συντομεύω, κύριε Πρόεδρε.

Για τους πιο φτωχούς από τους φτωχούς, για τα ακραία φαινόμενα. Δεν μπορεί να το ρίξουμε στη φιλανθρωπία και σε όλα αυτά. Είναι συγκεκριμένη η πολιτική επιλογή που υπάρχει, ώστε τα προβλήματα της δημοσιονομικής πειθαρχίας να μην αντιμετωπιστούν αυτά τα φαινόμενα. Αυτά έπρεπε να είχαν γίνει χτες. Δεν μπορεί, δηλαδή, να αυξάνονται τα φάρμακα και να μην παίρνετε ένα μέτρο που να λείει κατάργηση του Φ.Π.Α., δωρεάν φάρμακα σ' αυτούς που υποφέρουν, επιδότηση ενοικίου, πάγωμα των δόσεων, δωρεάν σταθμοί, ειδικό πρόγραμμα για άστεγους. Είναι, δηλαδή, συγκεκριμένα ζητήματα που δεν μπορεί να τα καλύψει ένα ελάχιστο εισόδημα. Ακριβώς δεν το βλέπουμε εμείς, αλλά είναι μία πτυχή, δεν είναι το σύνολο.

Επομένως –και εδώ τελειώνω– για μας το μεγάλο πρόβλημα που υπάρχει αυτήν τη στιγμή δεν είναι η πολιτική που ακολουθεί, αν θέλετε, σήμερα η Νέα Δημοκρατία και αυτή που ακολουθούσε το Π.Α.Σ.Ο.Κ. Το μεγάλο πρόβλημα είναι ότι ο κόσμος δεν ανασκουμπώνετε εύκολα. Πρέπει όμως να ανασκουμπωθεί για να μπορέσει να αντιμετωπίσει τα δικά του προβλήματα και να ξεπεράσει ή να γυρίσει την πλάτη σ' αυτήν την πολιτική που τον πλήττει. Και μπορεί να βρεθεί ο δρόμος να αντιπαλέψουμε μαζί το σύστημα της εξουσίας. Διαχρονικά κάποτε η Αριστερά ήταν ανατρεπτική στο σύστημα της εξουσίας. Σήμερα οι παγκόσμιες εξελίξεις είναι πιο δύσκολες. Έχει εναλλακτική πρόταση το σύστημα της εξουσίας. Αυτό ιστορικά θα πάρει άλλο δρόμο.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε την κ. Παντελάκη.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς, ο κ. Κουβέλης.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν θα ζητούσα το λόγο στο σημείο αυτό, αλλά αυτά που ακούστηκαν νομίζω ότι επιβάλλουν την άμεση απάντηση.

Το έτος 2001 ο Συνασπισμός κατέθεσε πρόταση στο πλαίσιο της αναθεωρητικής διαδικασίας του Συντάγματος, η οποία απερίφραστη από την τότε Πλειοψηφία της Αναθεωρητικής Βουλής, για την καθιέρωση ενός εισοδήματος αξιοπρεπούς διαβίωσης. Στη συνέχεια, εξειδίκευσε την πρότασή του αυτή ο Συνασπισμός Ριζοσπαστικής Αριστεράς με την πρόταση για την καθιέρωση του ελαχίστου εγγυημένου εισοδήματος. Και πιθανολογούσαμε τις αντιδράσεις από το κόμμα της Συμπολίτευσης σήμερα ή και τις επιφυλάξεις από το κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης σήμερα και όπως διατυπώθηκαν και ανεξάρτητα από το γεγονός ότι θεώρησε η Αξιωματική Αντιπολίτευση ότι αποτελεί μια βάση διαλόγου η πρόταση του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς.

Δεν μπορούσαμε όμως, κύριε Πρόεδρε, να φανταστούμε ότι η πρόταση για την καθιέρωση ενός ελαχίστου εγγυημένου εισοδήματος θα έβρισκε ως αντίπαλο λόγο ότι μπορεί να λειτουργήσει εκμαυλιστικά για την κοινωνία. Αυτά είναι πρωτοφανή πράγματα, όταν μιλάμε με σαφήνεια η πρότασή μας υποστηρίζει ότι από μόνη της η θεσμοθέτηση του ελαχίστου εγγυημένου εισοδήματος δεν εξασφαλίζει μιαν αξιοπρεπή ζωή, γιατί η αξιοπρεπής ζωή εξαρτάται από πολλούς άλλους παράγοντες. Επισημαίνει ακόμη ο Συνασπισμός –και σήμερα για τον κάθε καλοπροαίρετο, γι' αυτόν που θέλει να ακούσει– ότι ο θεσμός του ελαχίστου εγγυημένου εισοδήματος πρέπει να εντάσσεται σ' ένα ευρύτερο και συνεκτικό πλέγμα πολιτικής, που θα αντι-

μετωπίζει όχι μόνο την ακραία φτώχεια, αλλά συνολικότερα τη φτώχεια, τις ανισότητες και τις αιτίες που τη δημιουργούν. Ο κάθε καλοπροαίρετος –επαναλαμβάνω– βλέπει καμία αντίφαση ανάμεσα στο ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα και στην οφειλόμενη πολιτική στήριξης του κοινωνικού κράτους, στήριξης του εισοδήματος των ανθρώπων της μισθωτής εργασίας, ολοκληρωμένης πολιτικής για την αντιμετώπιση της ανεργίας; Προφανώς –επαναλαμβάνω– ο καλοπροαίρετος δεν μπορεί να τα βλέπει αυτά.

Σήμερα ακούσαμε –είναι μία εξαιρετικά ενδιαφέρουσα πληροφορία– ότι ο Σύνδεσμος Ελληνικών Βιομηχανιών θέλει, λέει, την καθιέρωση του ελαχίστου εγγυημένου εισοδήματος. Εμείς δεν την έχουμε ακούσει αυτήν την πρόταση. Όποιος όμως την έχει ακούσει, γιατί δεν μας την τεκμηριώνει ως πληροφορία και γιατί ο Σ.Ε.Β. δεν πιέζει και αυτός για την καθιέρωση του ελαχίστου εγγυημένου εισοδήματος; Προφανώς, διότι το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα βεβαίως δεν είναι ανατρεπτικό στοιχείο, είναι όμως ένα στοιχείο που μπορεί και αυτό να εντάσσεται σε μία πολιτική προστασίας των πολιτών.

Κύριε Πρόεδρε, σε τι θα βλάβει η καθιέρωση του ελαχίστου εγγυημένου εισοδήματος, όταν έχουμε στην Ελλάδα 576.500 άτομα ή διακόσιες τριάντα χιλιάδες περίπου νοικοκυριά που ζουν υπό συνθήκες ακραίας φτώχειας με εισόδημα λιγότερο από 5 ευρώ την ημέρα; Θα ζημιώσει, εάν καθιερωθεί το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα αυτά τα άτομα που ζουν με 5 ευρώ την ημέρα ή αυτά τα νοικοκυριά που επίσης ζουν με 5 ευρώ την ημέρα; Προφανώς όχι. Κοντά στο νου και η γνώση. Αυτό είναι ένα όριο και από κει και πέρα η διεκδίκηση είναι διεκδίκηση.

Και απευθυνόμενος και προς τον παρόντα κύριο Υπουργό, τον ερωτώ: Εάν αποδεχθείτε την καθιέρωση του ελαχίστου εγγυημένου εισοδήματος σ' ένα ποσό που μπορούμε να το συζητήσουμε –ο κ. Δραγασάκης υπήρξε διεξοδικά αναλυτικός σ' αυτό– πιστεύετε ότι θα ανατραπεί το οικοδόμημα της οικονομικής σας πολιτικής; Δεν θα ανατραπεί. Αλλά τι φοβάστε και δεν το δέχεστε; Ότι ρηγματώνεται η συντηρητική σας πολιτική, διότι κάνετε ένα βήμα προς ένα θεσμό, ο οποίος μαρτυρά άλλες πολιτικές επιλογές, τελειώς διαφορετικές απ' αυτές που εσείς θέλετε και που προωθείτε και όπως αυτή η προώθηση καταγράφεται και αναδεικνύει το συντηρητισμό της κυβερνητικής πολιτικής, τόσο στον κρατικό προϋπολογισμό όσο και στις ΔΕΚΟ και σε άλλες μεταρρυθμίσεις, όπως μάθαμε να τις ακούμε, γιατί έτσι τις λέτε. Γι' αυτό δεν θέλετε το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα; Διότι έρχεται να ρηγματώσει μια πολιτική αντίληψη, η οποία είναι καθιερωμένη χρόνια στην Ελλάδα. Αυτό σας ενοχλεί. Και βεβαίως το Κ.Κ.Ε. το ενοχλεί ότι η πρόταση αυτή έρχεται από το Συνασπισμό Ριζοσπαστικής Αριστεράς.

Κύριε Πρόεδρε, θα επανέλθω αν χρειαστεί. Θεώρησα όμως αναγκαίο να επισημάνω αυτά τα ζητήματα τα οποία θεωρώ εξαιρετικά αναγκαία στο πλαίσιο της εξέλιξης της συζήτησής μας.

Απευθυνόμενος όμως στο Π.Α.Σ.Ο.Κ., στην Αξιωματική Αντιπολίτευση πρέπει να σας πω αγαπητοί συνάδελφοι ότι επιφυλάξεις είχατε και το θεωρήσατε ως βάση συζήτησής το 2001. Επιφυλάξεις είχατε όταν το συζητήσαμε επ' αφορμή άλλου γεγονότος θα σας πω και το θεωρήσατε και τότε ως βάση συζήτησης. Παρήλθε ο χρόνος. Δεν πιστεύετε ότι έχουν ωριμάσει οι συνθήκες, αυτή τη βάση συζήτησης που θεωρείτε ότι διαμορφώνει η πρόταση του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς να την αξιοποιήσετε, να την αξιοποιήσουμε και να δεσμευτείτε συγκεκριμένα; Θα σας έλεγα ότι είναι πολιτικά εντιμότερο, να πείτε ένα όχι, διότι έτσι πιστεύετε, το κατανοώ έστω και αν διαφωνώ. Αλλά πείτε ένα ναι με δεδομένη την ωρίμανση των γεγονότων από το 2001 και των συνθηκών μέχρι το 2005.

Κύριε Πρόεδρε, συναφώς τα ίδια ακούσαμε και από τη σημερινή Κυβέρνηση και τότε αντιπολίτευση και από τη σημερινή Αξιωματική Αντιπολίτευση και τότε κυβέρνηση, όταν φέρναμε την πρόταση νόμου για τη στήριξη των ανθρώπων της παρατεταμένης ανεργίας; Βάση συζητήσεων. Αλλά αυτές οι προτάσεις μας και τότε απερίφραστη μετ' επαίνων.

Αλλά οι καιροί ου μενετοί και δεν είναι δυνατόν η επαναλαμβανόμενη αν θέλετε προσχηματική στάση να δικαιολογείται. Είναι προφανές ότι είναι προσχηματική η στάση. Και επανα-

λαμβάνω, όποιοι πιστεύουν ότι το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα αποτελεί βάση για να διαμορφώσουμε μία κοινή θέση, για να στηρίξουμε αυτούς τους ανθρώπους που ζουν όχι κάτω από τα όρια της φτώχειας, αλλά στο πλαίσιο της αθλιότητας, δεν έχουν τίποτε άλλο να κάνουν παρά να ψηφίσουν αυτήν την πρόταση νόμου του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς. Όλα τα άλλα είναι προφάσεις εν αμαρτίαις.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Με την άδεια του Σώματος, θα μου επιτρέψετε κύριε Κουβέλη να πω κατά παρέκκλιση λόγω της θέσης που έχω αυτή τη στιγμή ότι και το 1988 όταν για πρώτη φορά στη κοινοβουλευτική ιστορία της Ελλάδος κατετέθη πρόταση νόμου από δεκαπέντε Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας, που είχα την τιμή να είμαι εισηγητής, είχαν επιφυλάξεις όλα τα κόμματα. Ήταν μια χρυσή ευκαιρία να ανοίξει ο δρόμος για τη θέσπιση αυτού του δικαίου αιτήματος.

Ο κ. Βενιζέλος έχει το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, θέλω κατ' αρχήν να επαναφέρω την παρατήρηση που και άλλες φορές έχω κάνει σε σχέση με το αληθές νόημα του άρθρου 73 παράγραφος 3 του Συντάγματος που δεν απαγορεύει τη συζήτηση και ψήφιση προτάσεων νόμου οι οποίες συνεπάγονται επιβάρυνση για τον κρατικό προϋπολογισμό, αλλά προτάσεων νόμων που έχουν ατομικό χαρακτήρα και παρέχουν ατομικά σε συγκεκριμένα πρόσωπα, μισθό, σύνταξη ή χορηγία. Πρόκειται για κραυγαλέα παρερμηνεία της διάταξης αυτής, η πρακτική που ακολουθεί το Κοινοβούλιο και στην οποία επιμένει το Προεδρείο του Σώματος.

Το άρθρο 75 του Συντάγματος ρυθμίζει τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες ελέγχεται η δημοσιονομική επιβάρυνση ενώ η ειδική ρήτρα του άρθρου 73 παράγραφος 3 αφορά τους ατομικούς συνταξιοδοτικούς ή άλλους συναφείς νόμους. Τέλος πάντων.

Εμείς, όπως είπε και ο κ. Χωρέμης, χαιρετίζουμε την πρωτοβουλία του Συνασπισμού και συγχαίρουμε το Συνασπισμό γιατί επιμένει στο να θέτει ένα θέμα το οποίο έχει τεράστιο κοινωνικό και αναπτυξιακό ενδιαφέρον.

Το πρόσφατο συνέδριο του ΠΑ.ΣΟ.Κ. έχει αποδεχθεί με ομόφωνη απόφασή του, την ανάγκη οργάνωσης ενός εγγυημένου επιπέδου αξιοπρεπούς διαβίωσης. Και βασική προγραμματική πρόταση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. εν όψει των επόμενων βουλευτικών εκλογών είναι η λεπτομερής επεξεργασία του συστήματος του εγγυημένου, όχι ελαχίστου, αλλά επαρκούς και αξιοπρεπούς επιπέδου διαβίωσης για όλους τους Έλληνες.

Αυτό προϋποθέτει τη συγκρότηση ενός πλέγματος μέτρων που περιλαμβάνουν και εισοδήματα και εισοδηματικά επιδόματα και άλλες μεταβιβάσιμες παροχές, αλλά βεβαίως και θεσμούς του κοινωνικού κράτους που πρέπει να λειτουργούν χωρίς κενά και χωρίς αντιφάσεις. Γιατί δεν υπάρχει καμία απολύτως αμφιβολία ότι το ελληνικό κοινωνικό κράτος έχει αναπτυχθεί και με υστερήσεις και με αντιφάσεις και εντοπίζονται κατά καιρούς κενά για κρίσιμες κοινωνικές ομάδες, οι οποίες ξαφνικά μένουν χωρίς δίχτυ προστασίας, άρα χρειάζονται οριζόντια μέτρα κάλυψης όλων των πιθανών κενών. Και μέσα σ' αυτά τα οριζόντια μέτρα είναι και οι εισοδηματικές ενισχύσεις συμπληρωματικού και εγγυητικού χαρακτήρα, ιδίως όταν έχουμε να αντιμετωπίσουμε φαινόμενα απόλυτης φτώχειας. Διότι φυσικά είναι άλλη η μεταχείριση της απόλυτης φτώχειας, της εξαθλίωσης, του κοινωνικού αποκλεισμού και άλλη η μεταχείριση της σχετικής φτώχειας, δηλαδή ουσιαστικά των εισοδηματικών ανισοτήτων που και υπάρχουν και αναπαράγονται και εντείνονται. Και αν θέλετε και στη δική μας περίοδο οξύνθηκαν τα φαινόμενα αυτά παρ' ότι αναμφίβολα βελτιώθηκε το συνολικό επίπεδο της εθνικής οικονομίας, βελτιώθηκε η οικονομία ως μακροοικονομικό μέγεθος, αλλά δεν εισέπραξαν όλες οι κοινωνικές ομάδες, όλες οι οικογένειες, όλοι οι Έλληνες την ίδια αίσθηση συμμετοχής στο μέρισμα της ανάπτυξης και στο μέρισμα της κοινωνικής πρόόδου. Και αυτό είναι κάτι που μας απασχολεί και είναι για μας βασικό θέμα και της ιδεολογικής μας ταυτότητας, αλλά και της κοινωνικής ευαισθησίας που έχουμε

ως χώρος και ως παράταξη. Μόνο που εμείς έχουμε ένα πρόβλημα αυξημένης πολιτικής αξιοπιστίας και κυβερνητικής ικανότητας, γιατί το ΠΑ.ΣΟ.Κ. κυβέρνησε και θα κυβερνήσει τον τόπο αυτό, ενώ καλώς ή κακώς ο Συνασπισμός έχει την άνεση ενός μικρού κοινοβουλευτικού κόμματος που δεν θα κληθεί να εφαρμόσει τις προγραμματικές δεσμεύσεις και τις ιδεολογικές του διακηρύξεις ως επόμενη κυβέρνηση της χώρας.

Άρα, εμείς έχουμε πολύ συγκροτημένη και δημοσιονομικά τεκμηριωμένη προσέγγιση των θεμάτων αυτών. Και γνωρίζουμε πάρα πολύ καλά ότι η βαθύτερη ουσία και φιλοσοφία του κοινωνικού κράτους είναι πραγματικά η παραδοχή ότι η φτώχεια, ο κοινωνικός αποκλεισμός, τα γηρατειά, η αρρώστια δεν είναι προσωπικό ατύχημα, αλλά είναι κοινωνικό πρόβλημα, είναι τελικά πολιτικό πρόβλημα, είναι πρόβλημα που αφορά τη δημοκρατική νομιμοποίηση και την κοινωνική αποδοχή των κυβερνητικών πολιτικών σε όλη την Ευρώπη. Και αυτό είναι το βαθύτερο πρόβλημα συνολικά της Ευρωπαϊκής Ένωσης, γι' αυτό ετέθη το πολιτικό πρόβλημα της Ευρωπαϊκής Ένωσης με την απόρριψη του σχεδίου του ευρωπαϊκού Συντάγματος και γι' αυτό υπάρχουν κοινωνικές κρίσεις μεγάλης έντασης σε πολλές ευρωπαϊκές χώρες.

Άρα, κυρίες και κύριοι Βουλευτές για εμάς, για το ΠΑ.ΣΟ.Κ. το εγγυημένο επίπεδο αξιοπρεπούς διαβίωσης είναι εμβληματική θέση μας στην οποία πιστεύουμε και την οποία και προετοιμάζουμε και θα εφαρμόσουμε ως επόμενη κυβέρνηση της χώρας.

Βεβαίως είναι γεγονός ότι το δίκτυο κατά της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού που εφαρμόσαμε δεν απέδωσε τα αναμενόμενα αποτελέσματα. Και δεν απέδωσε τα αναμενόμενα αποτελέσματα γιατί έχει για ιστορικούς λόγους επικρατήσει η πρακτική, βασική κοινωνική παροχή για την άρση των ανισοτήτων στην Ελλάδα να είναι η σύνταξη. Το συνταξιοδοτικό σύστημα καλύπτει έμμεσα ή άμεσα πολλές ανάγκες οι οποίες δεν είναι κατ' ακριβολογία συνταξιοδοτικές. Γι' αυτό έχει πάρα πολύ μεγάλη σημασία ο λογιστικός διαχωρισμός του ελληνικού συστήματος κοινωνικής ασφάλισης σ' ένα κατά κυριολεξία διανεμητικό σύστημα που χρηματοδοτείται τριμερώς και σε προνοιακές παροχές που πρέπει να βαραίνουν τον κρατικό προϋπολογισμό.

Και είναι πραγματικό σκάνδαλο η Κυβέρνηση και η κοινοβουλευτική Πλειοψηφία να αντιμετωπίζει με ρητορικό τρόπο την πρόταση του Συνασπισμού και τις θέσεις των άλλων κομμάτων της Αντιπολίτευσης σήμερα, παραμονές της συζήτησης του προϋπολογισμού του κράτους για το 2006, με δεδομένο το τελευταίο, το πιο πρόσφατο και πάντα υπό αναθεώρηση σχέδιο του κρατικού προϋπολογισμού που αποτυπώνει με προκλητικό τρόπο το έλλειμμα κοινωνικής ευαισθησίας της Κυβέρνησης.

Να συζητήσουμε για το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα και να διεκδικήσουμε το εγγυημένο επίπεδο αξιοπρεπούς διαβίωσης, με ποιον κρατικό προϋπολογισμό; Μ' έναν κρατικό προϋπολογισμό απ' τον οποίο λείπουν εξ' ορισμού, από «χέρι», 1.800.000.000 ευρώ για τη χρηματοδότηση του Ι.Κ.Α. και των άλλων φορέων κοινωνικής ασφάλισης, για τον κλάδο σύνταξης και τον κλάδο υγείας;

Το έλλειμμα αυτό ήταν στο αρχικό σχέδιο του κ. Αλογοσκούφη πριν την απόρριψη από τον κ. Αλμούνια, πριν την απόρριψη της τιτλοποίησης, ονομαστικά 1,2 δισεκατομμύρια ευρώ και στο κατατεθειμένο σχέδιο το ονομαστικό έλλειμμα για την κοινωνική ασφάλιση είναι 1,8 δισεκατομμύρια ευρώ. Αν λάβουμε υπ' όψιν τις λειτουργικές ανάγκες πολλών μικρότερων ασφαλιστικών ταμείων θα φτάσουμε τα 3.000.000.000 ευρώ.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Στον κλάδο της υγείας και της πρόνοιας έχουμε προκλητική μείωση και του τακτικού προϋπολογισμού και του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων. Έχουμε ουσιαστικά για πρώτη φορά μείωση των δαπανών του τακτικού προϋπολογισμού για την υγεία ως ποσοστό επί του Α.Ε.Π. από 2,8% πέρυσι και 2,9% πρόκειται στο 2,7% φέτος.

Η αύξηση δεν καλύπτει ούτε την ονομαστική αύξηση του Α.Ε.Π.. Υπολείπεται κατά 2,5 μονάδες της ονομαστικής αύξη-

σης του Α.Ε.Π.. Στο δε Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων έχουμε μείωση κατά 3,5% και για τις προσλήψεις προσωπικού έχουμε πρόβλεψη μόνο 30.000.000 ευρώ, ενώ το πρόγραμμα των συγχρηματοδοτούμενων έργων βαίνει μειούμενο, δηλαδή η απορροφητικότητα του Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης με πρόβλεψη μόνο 135.000.000 ευρώ έναντι 190.000.000 ευρώ πέρυσι. Για να έχετε ένα και μόνο μικρό δείγμα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει ξανά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα λίγο την ανοχή σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Παρακαλώ, κύριε Βενιζέλο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Όταν μιλάμε για το εγγυημένο εισόδημα και όταν ξέρουμε ότι η φτώχεια συνδέεται κυρίως με τα γηρατεία στην Ελλάδα, με τις χαμηλές συντάξεις, όταν ξέρουμε ότι η φτώχεια συνδέεται με την άνεργη νεότητα και τα περιορισμένα χρονικά και ποσοτικά επιδόματα ανεργίας, με την αναπηρία

–μεθαύριο γιορτάζουμε την Παγκόσμια Ημέρα της Αναπηρίας– με την ασθένεια, σήμερα γιορτάζουμε την ημέρα κατά του AIDS– όταν ξέρουμε ότι οι μονογονεϊκές οικογένειες είναι αυτές που είναι φτωχές, όταν ξέρουμε ότι υπάρχουν μετανάστες οι οποίοι έχουν διολισθήσει στα όρια της απόλυτης φτώχειας, με πορτούμε να μιλάμε με τη σημερινή Κυβέρνηση, η οποία έχει εκλεγεί και βρίσκεται στη θέση της επειδή υποσχέθηκε βασική σύνταξη του Ο.Γ.Α., στο τέλος της τετραετίας, στα 220 ευρώ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Βενιζέλο, να τα πούμε αυτά στον προϋπολογισμό;

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: ...και Ε.Κ.Α.Σ. 230 ευρώ και έχουμε, με τα σημερινά δεδομένα, ένα Ε.Κ.Α.Σ. που έχει φτάσει μόλις τα 149 ευρώ, δηλαδή υπολείπονται 80 ευρώ για τα επόμενα δύο χρόνια και μία βασική σύνταξη Ο.Γ.Α. που έχει φτάσει τα 213 ευρώ, δηλαδή υπολείπονται 112 ευρώ για τα επόμενα δύο χρόνια;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Βενιζέλο, σας παρακαλώ ολοκληρώστε.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Είναι δυνατόν αξιόπιστα να εμφανίζεται η Κυβέρνηση και η κοινοβουλευτική Πλειοψηφία και να κάνει δηλώσεις κοινωνικής ευαισθησίας και επαγρύπνησης, όταν εμφανίζεται ένας τέτοιος προκλητικά ανάλγητος προϋπολογισμός ο οποίος...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Σας παρακαλώ, δεν είναι το θέμα μας αυτό τώρα!

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: ...αποτυπώνει όχι μόνο το έλλειμμα κοινωνικής ευαισθησίας, αλλά και το έλλειμμα...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Βενιζέλο, γιατί αγνοείτε το Προεδρείο;

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: ...οικονομικού και πολιτικού σχεδιασμού της Κυβέρνησης. Αυτό είναι το πρόβλημα και αυτό είναι το μέτωπο που πρέπει να ανοίξουμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του Κομμουνιστικού Κόμματος και του Συνασπισμού.

Δεν είναι ώρα για το παλιό γνωστό, καλό διμέτωπο. Είναι η ώρα για ένα ενιαίο κοινωνικό μέτωπο που εκφράζει την επιθυμία και την αγωνία της μεγάλης πλειοψηφίας των Ελλήνων, συμπεριλαμβανομένων κι αυτών που ψήφισαν τον κ. Καραμανλή...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Βενιζέλο, σας παρακαλώ, ολοκληρώστε.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: ...γιατί πείστηκαν ότι είναι δήθεν σοσιαλδημοκράτης για να εμφανιστεί ως επίγονος του κ. Μητσοτάκη και μάλιστα κακέκτυπος επίγονος του κ. Μητσοτάκη.

(Χειροκροτήματα απ' την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Βενιζέλο, υποχρεώνετε το Προεδρείο να παρεμβαίνει, να σας διακόπτει, εσείς που τόσες φορές μας εγκαλείτε για μη εφαρμογή του κανονισμού. Δεν πρέπει να τον εφαρμόζουμε εδώ ως προς το χρόνο;

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ (Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να

κάνω μία παρέμβαση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ορίστε, κύριε Υπουργέ.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ (Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Κύριε Βενιζέλο, σας άκουσα με μεγάλη προσοχή. Μια και θέλετε απάντηση, αυτή η Κυβέρνηση σας απαντά.

Ελάχιστη εγγυημένη μνήμη, ελάχιστη εγγυημένη ειλικρίνεια και ελάχιστη εγγυημένη ντροπή διαθέτετε; Αυτό είναι το ερώτημα και η απάντηση προς τους τόσα χρόνια κυβερνώντες του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Έλεος, κύριε Βενιζέλο! Ποιος κοροϊδεύει ποιον; Σε λίγο δεν θα σας πιστεύει κανείς, όπως τον λύκο με τα πρόβατα. Σας το λέω αυτό συμβουλευτικά, με μεγάλη συμπάθεια.

Πενήντα Βουλευτές του ΠΑ.ΣΟ.Κ. με τον κ. Τσουκάνο, τον πρώην στρατηγό και εξ απορρήτων του κυρίου Πρωθυπουργού, κ. Σημίτη, δημιούργησαν φασαρία στη Βουλή για το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα. Και έρχεστε σήμερα και εγκαλείτε την Κυβέρνηση για ελλειμματική κοινωνική ευαισθησία;

Θα πρέπει, κύριε Βενιζέλο, να δείτε αυτά που κάνετε είκοσι ολόκληρα χρόνια. Σας αφιερώνω για το κράτος πρόνοιας την προχθεσινή ανακοίνωση στην Κάλυμνο, όπου πήγε από τη Λέρο ταξιτζής με επίδομα αναπηρίας τυφλού –ολική τυφλότητα– με άδεια ταξί να κάνει σύμβαση και να παίρνει τα παιδιά να τα πηγαίνει σχολείο. Αυτό το κράτος, το κράτος της ρεμούλας, το κράτος της αδιαφάνειας, αυτό το κράτος συντηρούσατε τόσα χρόνια.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κανονικά πρέπει να απαντήσετε στη δευτερολογία σας.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, αν μου επιτρέπετε για τη ροή της συζήτησης και επειδή ήταν προσωπική η αναφορά, να μιλήσω για λίγα δευτερόλεπτα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Δεν ήταν προσωπική. Πολιτική αναφορά είναι. Και εσείς κάνετε πολιτικές αναφορές.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Σας παρακαλώ, μετρήστε λίγα δευτερόλεπτα, με την ανοχή σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ορίστε, σας δίνω ένα λεπτό.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Καλώς ήλθατε στην Ελλάδα, κύριε Υφυπουργέ. Φαίνεται ότι μόλις προσγειωθήκατε και δεν γνωρίζετε ποιος κυβερνά αυτό τον τόπο επί είκοσι ολόκληρους μήνες! Πράγματι δεν τον κυβερνάνε εσείς αυτόν τον τόπο, γιατί η Κυβέρνηση δεν ασκείται από τα τηλεοπτικά δίκτυα και τις πρωινές εκπομπές, αλλά από την πλατεία Συντάγματος, από τον κ. Αλογοσκούφη, από την τραγική απογραφή του, η οποία οδήγησε σε πλήρες δημοσιονομικό και οικονομικό αδιέξοδο τον Αρχηγό σας και όλη την παράταξή σας.

Γι' αυτό τώρα τρέχετε με ρητορικά σχήματα και ευφυσολογήματα να δικαιολογήσετε τα αδικαιολόγητα, δηλαδή την προεκλογική παραπλάνηση, τη μετεκλογική διάψευση, το αδιέξοδο και την έκπτωση όλων των πολιτικών αξιών που έχετε καταφέρει να επιβάλλετε στον τόπο αυτό.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ (Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Κύριε Βενιζέλο...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο για να απαντήσετε.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ (Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Θα σας πω, κύριε Βενιζέλο, ότι πράγματι δεν κυβερνάει η Νέα Δημοκρατία και ξέρετε γιατί; Γιατί υπάρχει το παρασιτικό κράτος, το κράτος που έχετε εκθρεύσει από τη Χαριλάου Τρικούπη, που είναι παντού με καθεστωτική νοοτροπία και αντίληψη στο 70% όλου του δημόσιου τομέα. Αυτό που κάνετε είναι να γκρεμίζετε, να ισοπεδώνετε, να κάνετε μηδενιστική πολιτική. Αυτό λέγεται πολιτική. Σας τη χαρίζουμε.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Η χώρα, λοιπόν, δεν έχει Κυβέρνηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Σας παρακαλώ θερμά, κύριε Βενιζέλο. Εσείς που επικαλείστε τον Κανονισμό δεν πρέπει να τον παραβιάζετε.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: (Δεν ακούστηκε)

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ (Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Το ίδιο έκαναν οι Τελώνες και οι Φαρισαίοι, απομόνωναν λέξεις. Είστε τελώνης και φαρισαίος, απομονώνετε λέξεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Καθίστε και οι δύο, σας παρακαλώ. Κύριε Υπουργέ, σας παρακαλώ.

ΤΟΝΙΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κυρία Αντωνίου, ξέρετε ότι για να μιλήσετε κανονικά, πρέπει να ολοκληρωθεί ο κατάλογος. Αλλά αν θέλετε να κάνετε μία σύντομη παρέμβαση, μπορείτε.

ΤΟΝΙΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, θα είμαι πάρα πολύ σύντομη.

Θα ήθελα να πω στον κ. Γιακουμάτο να μην εγκαλεί το ΠΑ.ΣΟ.Κ. για ελάχιστη εγγυημένη μνημή. Πριν λίγο ο Πρόεδρος του Σώματος εγκάλεσε εσάς, διότι εσείς μαζί με άλλους δεκατέσσερις Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας, όταν ήσασταν αξιωματική αντιπολίτευση φέρατε πρόταση νόμου για το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα.

Αυτή τη στιγμή έχετε την ευθύνη της διακυβέρνησης της χώρας –αν δεν σας διαφεύγει αυτό!– και σήμερα αντί να συζητάμε πρόταση του Συνασπισμού, έπρεπε εσείς να φέρετε νόμο και να συζητάμε τη δική σας κυβερνητική πρόταση. Βέβαια είναι πολύ δύσκολο να φέρετε μία τέτοια πρόταση μετά τη μεγάλη οικονομική πολιτική που κάνει ο κ. Αλογοσκούφης και η Κυβέρνησή σας.

Όσο για τα θέματα της διαφθοράς, καλό θα είναι να μας εξηγήσετε εσείς τι θέλει να πει ο κ. Παλαιοκρασσάς, διότι εδώ βλέπουμε τον κ. Αλογοσκούφη που είναι βασικός μέτοχος της Δ.Ε.Η....

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κυρία Αντωνίου, σας παρακαλώ.

ΤΟΝΙΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Όχι, κύριε Πρόεδρε, συγγνώμη. Δεν μιλήσαμε εμείς σε μία τέτοια συζήτηση που ενδιαφέρει τους Έλληνες πολίτες, τα χαμηλά κοινωνικά στρώματα, που αφορά τη φτώχεια και πώς θα την αντιμετωπίσουμε, αλλά ο κύριος Υπουργός μιλάει για φαινόμενα διαφθοράς της προηγούμενης κυβέρνησης.

Να μας απαντήσει, λοιπόν, αυτήν τη στιγμή, που ο Πρωθυπουργός είναι απλός θεατής στην αντιπαράθεση του κ. Αλογοσκούφη, του κ. Σιούφα και του κ. Παλαιοκρασσά. Γιατί μιλάμε για μια πολύ μεγάλη Δ.Ε.Κ.Ο., που έχει πολύ μεγάλη σημασία για τον πολίτη και τον καταναλωτή, –τώρα που φέρνετε κι ένα νομοσχέδιο για τις Δ.Ε.Κ.Ο.– και θα την πληρώσουν οι εργαζόμενοι και οι πολίτες λόγω της διαχειριστικής σας ανικανότητας.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Εγώ πάλι θα υποβάλω την έκκληση προς όλες τις πλευρές να μην απομακρυνόμαστε από το συζητούμενο νομοσχέδιο, από το θέμα ημερησίας διάταξης.

ΤΟΝΙΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Δεν ευθυνόμαστε εμείς, κύριε Πρόεδρε. Ο κύριος Υπουργός ευθύνεται γι' αυτό.

(Θόρυβος στην Αίθουσα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Το λέω αυτό γιατί έτσι πιστεύω ότι είναι καλύτερα.

Τώρα να επανέλθουμε στο συζητούμενο νομοσχέδιο. Η κ. Ξηροτύρη-Αικατερινάρη έχει το λόγο.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΥΤΥΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Με την πρόταση νόμου που έχουμε καταθέσει δεν αποσκοπούμε μόνο στην υιοθέτηση ενός ώριμου κοινωνικού μέτρου, όπως είναι η θεσμοθέτηση του ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος, αλλά έχουμε ως σκοπό –και προχωράει αυτό μέσα από τη συζήτηση που γίνεται σήμερα– να φέρουμε στο προσκήνιο τα μεγάλα προβλήματα των κοινωνικών ανισοτήτων, της ανεργίας, της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού. Αυτό το θεωρούμε ως ένα διαρκές καθήκον και όχι ως ένα στιγμιαίο επεισόδιο. Έχει επέκταση αυτή η τοποθέτησή μου τώρα.

Όπως αναφέρουμε, λοιπόν, και στην αιτιολογική έκθεση της πρότασης νόμου, η αποτελεσματικότητα του μέσου αυτού είναι μεγαλύτερη εάν εντάσσεται σε μια συνολική στρατηγική ενά-

ντια στις ανισότητες, στην ανεργία, στη φτώχεια και στον κοινωνικό αποκλεισμό. Με τη συγκεκριμένη πρόταση νόμου, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σας καλούμε να αναγνωρίσουμε ως κοινωνία και να θεσμοθετήσουμε ως Βουλή το δικαίωμα όλων όσων ζουν νόμιμα στη χώρα μας σ' ένα ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα, ως ένα καθολικό δικαίωμα συνυφασμένο με την ιδιότητα του πολίτη. Να κάνουμε πράξη αυτό το δικαίωμα, αρχίζοντας από εκείνους τους συμπολίτες μας που έχουν περισσότερο ανάγκη. Και βέβαια η κοινωνία μας σήμερα έχει πάρα πολλούς πολίτες που έχουν αυτήν τη μεγάλη ανάγκη. Γιατί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι –απευθύνομαι και στους συναδέλφους του ΠΑ.ΣΟ.Κ., με τα τόσα χρόνια διακυβέρνησης, και στους συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας– η κοινωνία μας έχει στοιχία εγκατάλειψης. Πρόκειται για πολλές κοινωνικές ομάδες που ζουν σε συνθήκες μακράς φτώχειας. Σύμφωνα με την πρόσφατη έρευνα του Εθνικού Κέντρου Κοινωνικών Ερευνών, η χώρα μας έχει ένα από τα μεγαλύτερα ποσοστά φτώχειας σ' όλη την Ευρώπη. Παρ' όλο που το όριο της φτώχειας ορίζεται σε χαμηλά, σχετικά, επίπεδα, πολλά άτομα ακόμη στη χώρα μας ζουν κάτω από το όριο αυτό.

Το φαινόμενο της φτώχειας λοιπόν, σύμφυτο με τον καπιταλισμό, εμφανίζεται στη χώρα μας οξύτερο, σε σχέση με τη συνολική της ανάπτυξη, τους πολυδιαφημιζόμενους δείκτες επί σειρά ετών και του ΠΑ.ΣΟ.Κ. αλλά και της Νέας Δημοκρατίας, που υπόσχεται ότι θα κρατήσει αυτούς τους δείκτες, και ότι με τις ιδιωτικοποιήσεις, με τις μεταρρυθμίσεις που φέρνει στις Δ.Ε.Κ.Ο. κ.λπ. θα δημιουργήσει την ανάπτυξη. Ποια ανάπτυξη; Την ανάπτυξη των μεγάλων κοινωνικών ανισοτήτων, την ανάπτυξη αυτή που μεγαλώνει ακόμη περισσότερο το όριο της φτώχειας;

Με αυτή μας, λοιπόν, την παρέμβαση, με αυτήν την πρόταση νόμου, εμείς έχουμε πράγματι σκοπό να αναδείξουμε εδώ τις πιο ακραίες καταστάσεις φτώχειας, που αφορούν όμως ένα μεγάλο πληθυσμό της χώρας. Και αυτές τις κοινωνικές ομάδες που έχουν υψηλό κίνδυνο, που ορισμένοι ειδικοί τις ονομάζουν «ειδικού κινδύνου», εμείς θέλουμε να τις προσεγγίσουμε, να βρούμε σταδιακά λύση για να απεπεξέλθουν στην κοινωνία. Οι ομάδες αυτές είναι: οι υπερήλικες χωρίς θεμελιωμένο συνταξιοδοτικό δικαίωμα, είναι οι άνεργοι μακράς διάρκειας, είναι οι μονογονεϊκές οικογένειες, είναι τα άτομα με αναπηρίες και διάφορες χρόνιες ασθένειες, είναι οι νέοι και οι νέες χωρίς οικογενειακή υποστήριξη που αντιμετωπίζουν το μεγάλο φάσμα της ανεργίας, είναι οι άνεργες γυναίκες που αντιμετωπίζουν εξίσου μεγάλο φάσμα ανεργίας, είναι τα άτομα που πρόσβαση τους στην αγορά εργασίας προσκρούει σε προκαταλήψεις και διακρίσεις.

Για μια τέτοια ομάδα πληθυσμού, λοιπόν, θέλω να αφιερώσω την υπόλοιπη ομιλία μου. Θέλω να ασχοληθώ με το γυναικείο πληθυσμό, όπως και με τις μονογονεϊκές οικογένειες που ζουν σήμερα στην Ελλάδα κάτω από το όριο της φτώχειας και για τις οποίες ακόμη και το εγγυημένο εισόδημα –εκτός από όλα τα άλλα μέτρα που πρέπει να πάρει η πολιτεία– είναι ανάγκη για τη φυσική επιβίωσή τους.

Κύριοι συνάδελφοι, κάθε χρόνο ο εργασιακός χώρος για το γυναικείο πληθυσμό γίνεται όλο και πιο δυσπρόσιτος, πιο στενός. Σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία της EUROSTAT, το 35% των νεαρών γυναικών και το 28% των νέων κάτω των είκοσι πέντε ετών δεν βρίσκουν δουλειά στη χώρα μας. Και όλα αυτά, τη στιγμή που ο μέσος κοινοτικός όρος είναι 16% για τις άνεργες Ευρωπαίες γυναίκες. Δεν είναι λοιπόν, θλίψη ή πολιτική ελεημοσύνης, αλλά είναι η αγανάκτησή μας να διαπιστώνουμε ότι η ανεργία χτυπά τους νέους και περισσότερο τις γυναίκες από κάθε άλλη κοινωνική ομάδα στη χώρα μας και μάλιστα χωρίς να υπάρχει η ελάχιστη ουσιαστική στήριξη από την πολιτεία.

Η Ελληνίδα, λοιπόν, έχει να αντιμετωπίσει σήμερα –πέρα από την ανισοτήτητα αντιμετώπιση της ακόμη στην πράξη, παρ' όλο που το θεσμικό πλαίσιο έχει ολοκληρωθεί,– τους αντεργατικούς νόμους που έχουν έρθει. Πρόκειται για τους νόμους που πλήττουν το σταθερό ημερήσιο χρόνο εργασίας, εφαρμόζουν και επεκτείνουν το μοντέλο της μερικής απασχόλησης και της ελαστικοποίησης των σχέσεων εργασίας, αυξάνουν το όριο της

συνταξιοδότησης, μειώνουν την ασφαλιστική εισφορά των εργοδοτών. Πως είναι δυνατόν, λοιπόν, μια άνεργη Ελληνίδα, με τόσες υποχρεώσεις που την βαρύνουν ως σύζυγο ή μητέρα, να αντεπεξέλθει σε τόσες δυσκολίες και να επιβιώσει στον ασφυκτικό κλειστό εργασιακό της χώρο, που τις περισσότερες φορές είναι ανδροκρατούμενος;

Η σύγχρονη μάστιγα της ανεργίας πλήττει ένα μεγάλο μέρος της κοινωνίας και μάλιστα το πιο ζωτικό, τους νέους και τις γυναίκες. Και βέβαια κανείς δεν αμφισβητεί πλέον ότι το κοινωνικό κράτος είναι αποσπασματικό και το δίκτυο της κοινωνικής ασφάλειας διάτρητο, με αποτέλεσμα να μένουν χωρίς προστασία τα άτομα που είναι ιδιαίτερα αναγκαία για την κοινωνία.

Με την πρόταση νόμου που συζητάμε σήμερα βασική μας επιδίωξη δεν είναι μόνο να θεσμοθετηθεί και να εφαρμοστεί το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα, αλλά να επαναδιατυπωθεί η δυσμενής θέση της γυναίκας στην ελληνική κοινωνία, σε σχέση με τους πολλούς και αντιφατικούς της ρόλους: εργαζόμενη για δέκα ώρες την ημέρα –δώδεκα πλέον- μητέρα και σύζυγος είκοσι τέσσερις ώρες την ημέρα και πολλές φορές σε δύσκολες εργασίες που πληρώνονται πολύ λιγότερο από τους άνδρες, παρ' όλη την ισότητα.

Ειδικότερα για το θέμα που θέλω να θίξω, για τα μονογονεϊκά νοικοκυριά, –θα μου δώσετε ένα λεπτό ακόμη, κύριε Πρόεδρε- η εικόνα που έχουμε απ' όλα τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι ότι τα μονογονεϊκά νοικοκυριά εμπίπτουν στα νοικοκυριά με το χαμηλότερο εισόδημα στην εισοδηματική κλίμακα και περίπου τα 2/3 των οικογενειών στην Ελλάδα ζουν σε συνθήκες φτώχειας. Αυτή είναι η κατάσταση. Οι μονογονεϊκές οικογένειες αποτελούν μια ομάδα που, όπως είπαμε, κατ' εξοχήν κινδυνεύει από τον κοινωνικό αποκλεισμό και για την οποία δεν υπάρχει καμία μακροπρόθεσμη και συνδυασμένη πολιτική. Δεν υπάρχει δηλαδή σφαιρική στρατηγική, για να καλύψει τις πολυδιάστατες ανάγκες. Κατά συνέπεια, ο επιδιωκόμενος στόχος μιας κοινωνικής πολιτικής νέου τύπου για την Ελλάδα, για την καταπολέμηση του κοινωνικού αποκλεισμού των μονογονεϊκών οικογενειών, θα πρέπει να είναι η στήριξή τους κατά τέτοιο τρόπο έτσι ώστε να μην μειωθούν τα ατομικά κίνητρα και η δυνατότητα ατομικών επιλογών, ενώ ταυτόχρονα να δοθεί η δυνατότητα εγκαθίδρυσης ενός δικτύου, το οποίο όμως θα είναι αποτέλεσμα ατομικής και δημόσιας προσπάθειας.

Από την άλλη πλευρά στην Ελλάδα παρ' όλο που έχουν γίνει διάφορα προγράμματα καταπολέμησης του κοινωνικού αποκλεισμού δεν έχει συζητηθεί ευρέως το θέμα και δεν έχει τεθεί το ερώτημα ως ποιο βαθμό οι προσπάθειες καταπολέμησης του αποκλεισμού θα πρέπει να στοχεύουν, κυρίως, στην ένταξη ή επανένταξη της αγοράς εργασίας. Υπάρχει, λοιπόν, ένα μεγάλο πεδίο για τη στήριξη αυτών των μονογονεϊκών οικογενειών, για τη στήριξη των άνεργων γυναικών, για τη στήριξη των νέων. Υπάρχουν παραδείγματα: Στο Λουξεμβούργο τους δίνεται επίδομα προκειμένου για ένα σημαντικό διάστημα οι μόνοι γονείς να μπορούν να προσφέρουν τις υπηρεσίες τους στα παιδιά και αργότερα να υπάρξει η ένταξή τους στην εργασία. Γιατί υπάρχει και αυτή η υποχρέωση.

Εδώ, λοιπόν, έχει μία άμεση εφαρμογή η πρόταση την οποία θέτουμε. Οι νέοι οι οποίοι σπουδάζουν και οι οποίοι παράλληλα μπορούν να δημιουργήσουν οικογένεια στη Δανία έχουν ένα σημαντικό επίδομα. Επομένως η πρότασή μας αυτή, η πρόταση του ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος και για τις μονογονεϊκές οικογένειες και για τις άνεργες γυναίκες και για τα νέα παιδιά έχει πολύ μεγάλη σημασία να τα στηρίξει στην αρχή, να τους δώσει τις στοιχειώδεις συνθήκες επιβίωσης και στη συνέχεια με μία συνολική πολιτική να μπορεί να τους εντάξει στο χώρο εργασίας, στην κοινωνική τους ζωή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αλέξανδρος Αλαβάνος και οι Βουλευτές του κόμματός του κατέθεσαν πρόταση νόμου: «Ρύθμιση σχέσεων Πολιτείας και Εκκλησίας, θρησκευτικές ενώσεις και κατοχύρωση της θρησκευτικής ελευθερίας».

Επίσης, οι Βουλευτές κύριοι Ανδρέας Ανδριανόπουλος και

Στέφανος Μάνος, κατέθεσαν πρόταση νόμου: «Ρύθμιση σχέσεων Πολιτείας και Εκκλησίας, θρησκευτικές ενώσεις και κατοχύρωση της θρησκευτικής ελευθερίας».

Παραπέμπονται στην αρμόδια Διαρκή Επιτροπή.

Ο κ. Ανδρέας Ανδριανόπουλος έχει το λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΑΝΔΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, νομίζω ότι σήμερα συζητάμε ένα πολύ κρίσιμο ζήτημα και λυπάμαι που το συζητάμε ουσιαστικά μπροστά σε κενά εδώλια διότι δεν υπάρχει περίπτωση να μην εκφράζουν οι πάντες την κοινωνική τους ευαισθησία. Πολλές φορές θα το έλεγα εντός εισαγωγικών, αλλά όταν συζητάμε για κρίσιμα θέματα που έχουν σχέση και με το οικονομικό βάρος μιας τέτοιας ρύθμισης, βλέπω πως ελάχιστοι παρίστανται και ελάχιστοι δηλώνουν και ουσιαστικό ενδιαφέρον. Μάλιστα, μου κάνει εντύπωση διότι διαπιστώνω κάποιες πολύ ριζικές αντιφάσεις που φτάνουν στα όρια της πολιτικής της σχιζοφρένειας πάνω στο ζήτημα αυτό.

Παραδείγματος χάρι παρακολουθώντας τους ομιλητές, ακόμη και τους διαξιφισμούς μεταξύ Κυβέρνησης, Αντιπολίτευσης και εκπροσώπων άλλων κομμάτων, διαπιστώνω ότι όλοι καταγγέλλουν τις αδυναμίες του υπάρχοντος στην Ελλάδα συστήματος προσφοράς κοινωνικής προστασίας. Δεν υπάρχει κανείς που να είναι ικανοποιημένος. Όλοι μιλούν για αδιέξοδο, για εξαρθρωμένο κράτος, για προβλήματα, για φαυλοκρατία και χίλια δυο άλλα. Εν τούτοις οποτεδήποτε υπάρχει πολιτική ή πρόθεση κάτι να αλλάξει, όλοι ξιφουλκούν εναντίον της αλλαγής του υπάρχοντος κοινωνικού μοντέλου, το οποίο τόσο θετικό θεωρείται πως είναι. Και ερωτώ: Πότε λέμε ψέματα και πότε λέμε την αλήθεια; Αν είμαστε ευχαριστημένοι με το κοινωνικό μοντέλο που υπάρχει, τότε για ποιο λόγο μονίμως το καταγγέλλουμε και λέμε ότι οδηγεί σε αδιέξοδο και δεν θέλουμε την οποιαδήποτε αλλαγή του; Αυτό είναι ένα μεγάλο ερωτηματικό που για μένα ομολογώ παραμένει συνεχώς αναπάντητο.

Όσον αφορά την πρόταση που Συνασπισμού χαίρομαι που για πρώτη φορά τουλάχιστον, καθ' όσον έχω παρακολουθήσει, ο Συνασπισμός προσεγγίζει τουλάχιστον στην πολιτική φιλοσοφία και στις προθέσεις σε αρχές που εκφράζουν και οι σύγχρονοι φιλελεύθεροι. Εγώ είμαι σαφώς υπέρ της θεσμοθέτησης ενός ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος. Θα ξέρετε εξάλλου πως αυτή η ιδέα σαν πολιτική πρόταση δεν είναι κάτι καινούργιο. Έχει προέλθει για χρόνια και κυρίως από την περίφημη Σχολή του Σικάγο και το Μίλτον Φρίντμαν. Δεν είναι εφεύρεση της Αριστεράς, είναι εφεύρεση καθαρά φιλελεύθερων επιλογών κάτω από μία συγκεκριμένη και συγκροτημένη λογική βέβαια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Από το 1984.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΑΝΔΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ: Ακριβώς.

Και ποια είναι η λογική αυτή; Η λογική λέει ότι δεν πρέπει να υπάρχει πολίτης κάτω από ένα συγκεκριμένο εισόδημα. Και για να μπορέσεις να καθιερώσεις και να ελέγξεις και να εντοπίσεις αυτό το εισόδημα, θα πρέπει όλοι οι πολίτες να υποβάλουν φορολογική δήλωση. Εφ' όσον κάποιος δεν συγκεντρώνει εισοδηματικά το ποσό που δικαιολογεί την υποβολή της φορολογικής δήλωσης, το ποσό αυτό το συμπληρώνει το κράτος επιδοτώντας τους ή χρηματοδοτώντας τους. Όχι δηλαδή σαν ένα είδος βοήθηματος αλλά σαν ένα είδος μηχανισμού ο οποίος εξασφαλίζει την ίση εκκίνηση όλων κάτω από ένα εισόδημα. Έτσι επέρχεται μία ορθολογικοποίηση θα έλεγα του φορολογικού συστήματος, όλοι ξέρουν από πού ξεκινάνε και ξέρουμε ακριβώς τι εντοπίζουμε και πώς.

Εδώ υπάρχουν μερικά ερωτηματικά βέβαια που έχουν σχέση και με τη λειτουργία του δικού μας συστήματος. Στην Ελλάδα όταν μιλάμε για εισοδήματα, κατά βάση μιλάμε γι' αυτό που ο καθένας δηλώνει στην εφορία, τι εισπράττει από μισθούς, ενοίκια και προσόδους. Δεν μιλάμε για τον πλούτο του καθενός, πόσο αξίζει ο καθένας δηλαδή. Μπορεί κάποιος να έχει μετοχές, μπορεί να έχει αμοιβαία κεφάλαια, μπορεί να έχει ομόλογα, μπορεί κάποιος να έχει εισπράξει μέσω κληρονομιών τέτοιου είδους άυλα αγαθά, τα οποία ενδεχομένως να του προσφέρουν τεράστιο εισόδημα και το καθαρό του εισόδημα να είναι απειροελάχιστο. Αυτός πού εντάσσεται; Εντάσσεται στην κατηγορία των ανθρώπων ο οποίος χρειάζεται μια ειδική ενίσχυση ή

έχει κάποια υψηλότερα εισοδήματα τα οποία δεν φαίνονται πουθενά; Πολλές φορές διαβάζω, όταν υποβάλλονται οι φορολογικές δηλώσεις, σε πολλές εφημερίδες, ότι οι μισθωτοί φέρουν πάντα το βάρος των φόρων και λένε ότι ο Σούρλας ή ο Ανδριανόπουλος για παράδειγμα οι οποίοι είναι γνωστοί βαθύπλουτοι –δεν μιλάω συγκεκριμένα, κύριε Πρόεδρε- δηλώνουν σαν εισόδημα απλώς 50.000 ευρώ ή 100.000 ευρώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Μακάρι να συνέβαινε αυτό!

ΑΝΔΡΕΑΣ ΑΝΔΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ: Παραγνώνιζον έτσι το γεγονός ότι αυτό που δηλώνουν σαν εισόδημα είναι ο μισθός που έχουν στην επιχείρηση στην οποία μετέχουν και η οποία είναι δική τους. Βεβαίως, πληρώνουν τα εξαπλάσια σαν φόρο της επιχείρησης. Αυτό δεν υπολογίζεται από πουθενά.

Κατά συνέπεια ένα ζήτημα είναι ότι αν καθιερώσουμε ένα σύστημα τέτοιου ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος είναι απαραίτητο να καθορίσουμε ότι δεν μπορεί ο πολίτης να μετριάται μόνο με αυτά που δηλώνει στην εφορία, αλλά με το σύνολο των περιουσιακών του στοιχείων και τον πλούτο που ενδεχομένως συγκεντρώνει. Διαφορετικά, είναι αδύνατον να βγάλετε άκρη.

Είδα με προσοχή, με αρκετή προσοχή πιστεύω την πρόταση νόμου του Συνασπισμού η οποία στο μεγαλύτερο της κομμάτι είναι περιγραφική. Δηλαδή δύσκολα, ακόμη και αν ήταν Υπουργός Εθνικής Οικονομίας ο κ. Δραγασάκης, θα υιοθετούσε αυτήν την πρόταση νόμου όπως είναι διότι δεν μπορείς εύκολα να εντοπίσεις και να καθορίσεις ποιες είναι οι επιβαρύνσεις. Για παράδειγμα εκεί που λέτε ποια είναι τα κριτήρια «Δικαιούται οποιοδήποτε άτομο ανεξάρτητα από την υπηκοότητα εφ' όσον πληρούνται τα κάτωθι κριτήρια. Εισόδημα» -όπως τα είπαμε- «διαθεσιμότητα του ενδιαφερομένου για τη συμμετοχή στα προγράμματα εργασίας, εξάντληση... κ.λπ.». Τι θα πει δηλαδή ότι κάποιος έχει ή δεν έχει προοπτική ανεργίας; Πώς μπορεί αυτό να εντοπιστεί νομικά και να δεσμευθεί το δημόσιο να τον χρηματοδοτήσει;

Μετά υπάρχουν διάφορα ζητήματα. Υπάρχουν δεκάδες ρυθμίσεις που αφορούν επιδόματα που παίρνουν είτε οι χαμηλοσυνταξιούχοι είτε οικογένειες με παιδιά που στέλνουν στα πανεπιστήμια και δεν έχουν μεγάλο εισόδημα, εργαζόμενοι σε διάφορες επιχειρήσεις κ.ο.κ. Με αυτά τι θα κάνετε; Πώς θα τα ρυθμίσετε και θα τα φέρετε όλα σε μια ισορροπία ώστε οι πάντες να ξεκινούν από το ίδιο σημείο εκκίνησης και να μπορούμε να υπολογίσουμε απολύτως ποιο είναι το πραγματικό τους εισόδημα ώστε να καλύψουμε τη διαφορά;

Υπάρχουν, λοιπόν, ζητήματα τα οποία θέλουν επεξεργασία και θα σας έλεγα, εφ' όσον και ο παριστάμενος Υπουργός εδώ ήταν απ' αυτούς που είχαν υπογράψει μια αντίστοιχη πρόταση νόμου σαν αντιπολίτευση τότε, ότι θα έπρεπε να γίνει μία Διακομματική Επιτροπή της Βουλής –και δεν βλέπω κανείς να διαφωνεί για τη ρύθμιση αυτή- να μελετηθεί σε λεπτομέρεια με τη συμμετοχή συνδικαλιστικών οργανώσεων, για παράδειγμα, τη Γ.Σ.Ε.Ε.. Είχα μιλήσει με συνδικαλιστές και μου είχαν εξηγήσει πολλές επιφυλάξεις που έχουν στις ρυθμίσεις που ενδεχομένως καταργούν ευνοϊκές άλλες διατάξεις και επιδόματα που υπάρχουν από άλλες κατηγορίες. Αν τα καταργήσετε δια μιας αυτά μπορεί ενδεχομένως με τη ρύθμιση αυτή κάποιους να τους χαμηλώσετε αντί να τους ανεβάσετε εισοδηματικά.

Και υπάρχει και ένα τρίτο ζήτημα που ετέθη, κυρίως, από την πλευρά του Κ.Κ.Ε. αλλά και άλλοι εμμέσως το εννοούν.

Δηλαδή όταν μιλάμε για ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα, μιλάμε μόνο για εισόδημα ή μιλάμε για την κάλυψη των βασικών αρχών κοινωνικής προστασίας; Είναι ένα μεγάλο ερωτηματικό και ερωτώ: Για να βρεθούν χρήματα ώστε μία χώρα να μπορεί αποτελεσματικά και ικανοποιητικά να προσφέρει κοινωνική προστασία, είναι εύλογο ότι πρέπει από κάπου να περικόψει τις δαπάνες του δημοσίου. Τι θα κάνει; Θα πάρουμε από το κεφάλαιο; Εγώ σας λέω ότι εάν εντοπίσετε το όποιο κεφάλαιο στην Ελλάδα και δημεύσετε τις περιουσίες και τις μοιράσετε, θα δείτε πως το συνολικό ποσό που αναλογεί στον κάθε Έλληνα πολίτη είναι πάρα πολύ μικρότερο απ' αυτό που εσείς σκέφτεστε ότι πρέπει να είναι ικανοποιητικό για να ανεβάσετε είτε τις

κοινωνικές παροχές είτε το ελάχιστο ετήσιο εισόδημα. Εξάλλου έχουμε παραδείγματα από χώρες που προσπάθησαν να εφαρμόσουν τέτοια συστήματα και είδαμε σε τι αδιέξοδα οδηγήθηκαν.

Τι θα κάνετε λοιπόν; Πρέπει το κράτος να έχει τέτοια οικονομικά μέσα ώστε να μπορεί να προσφέρει ικανοποιητική κοινωνική προστασία και για να έχει τέτοια οικονομικά μέσα θα πρέπει να περικόψει δαπάνες από τομείς που δεν έχουν καμία σχέση με την κοινωνική προστασία.

Μονίμως η ένστασή μου στην Ελλάδα είναι ότι μπερδεύουμε την οικονομική πολιτική με την κοινωνική πολιτική, ακόμα και με την εκπαιδευτική πολιτική. Παραδείγματος χάρη, προ καιρού περάσαμε εδώ ένα νομοσχέδιο που έλεγε ότι επιτρέπονται οι μεταγραφές εάν ο φοιτητής δεν έχει τα χρήματα να καλύψει την διαμονή του σε μία άλλη πόλη. Μα, αυτό δεν έχει σχέση με την παιδεία. Έτσι, παραδείγματος χάρη, του δίνετε το δικαίωμα να πάει στη Νομική Αθηνών. Άρα, φορτώνουμε τη Νομική Αθηνών και καταστρέφουμε τον τρόπο λειτουργίας της ενώ θα έπρεπε το κράτος να πει ότι «η κοινωνική μου πολιτική είναι τέτοια που έχω ένα ποσό στο πλάι και ενισχύω οικονομικά τον ασθενή εισοδηματικά φοιτητή να μπορεί να πάει εκεί που πέτυχε». Το ίδιο ισχύει σε πολλές δημόσιες επιχειρήσεις, δηλαδή το κράτος καθορίζει το ύψος της τιμής της υπηρεσίας, οι επιχειρήσεις πολλές φορές «μπαίνουν μέσα» οικονομικά διότι το πραγματικό κόστος είναι υψηλότερο και «φορτώνουμε» το αποτέλεσμα στα ελλείμματα των επιχειρήσεων.

Θα έπρεπε να πει το κράτος: «Κύριοι, εγώ έχω ένα ταμείο κοινωνικής προστασίας, οι επιχειρήσεις λειτουργούν με βάση καθαρά οικονομικά κριτήρια και όπου υπάρχει διαφορά και τα χαμηλά εισοδήματα δεν μπορούν να ανταποκριθούν στο ύψος των τελών, εγώ επιδοτώ τα εισοδήματα για να φέρουν στο ύψος των πραγματικών αξιών ώστε να μπορούν να ανταποκριθούν στις απαιτήσεις». Δεν το κάνουμε. Τα ανακατεύουμε όλα σ' ένα κορβανά και δεν ξέρουμε ποτέ πόσο πραγματικά στοιχίζει η κοινωνική προστασία.

Άρα -και τελειώνω, κύριε Πρόεδρε- νομίζω πως θα έπρεπε να ξεκαθαρίσουμε δύο πράγματα. Πρέπει το δημόσιο να ασχολείται αποκλειστικά -γιατί αυτός είναι ο σκοπός του πέραν των μεγάλων κατευθύνσεων που είναι η ασφάλεια, η άμυνα ή διπλωματία κ.λπ.- με την κοινωνική προστασία, δηλαδή υγεία, πρόνοια, παιδεία, ενδεχομένως και πολιτισμός. Για όλα τα άλλα δεν έχει λόγο να ξοδεύει λεφτά. Αλλά όταν μου λέτε να μην κλείσουμε την Ολυμπιακή, να καλύψουμε τα ελλείμματα της Ολυμπιακής και των άλλων επιχειρήσεων και παράλληλα βέβαια να ενισχύσουμε την κοινωνική προστασία, με τι χρήματα, κύριοι συνάδελφοι, με τι λεφτά; Πού θα τα βρούμε;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΑΝΔΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Θεωρώ, λοιπόν, ότι πρέπει να ξεκαθαρίσουμε αυτές τις δύο κατευθύνσεις. Είναι άλλο πράγμα η κοινωνική προστασία και για να μπορούμε να εξασφαλίσουμε χρήματα για την κάνουμε αποτελεσματική και υψηλού επιπέδου, ίδια με την Ευρώπη, θα πρέπει να μειώσουμε από αλλού τα έξοδά μας. Δεν μπορεί παντού να λέμε «δώσε», γιατί αν λέμε παντού «δώσε», θα πρέπει κάποια στιγμή να πληρώσουμε τον λογαριασμό. Δέχονται τα κόμματα να έλθει ο λογαριασμός στις θυρίδες τους; Αν το δέχονται, τότε εγώ δεν έχω καμία αντίρρηση.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίαση μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση με θέμα: «30 Χρόνια από το Σύνταγμα του 1975» καθώς και στους λοιπούς χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων, είκοσι οκτώ μαθητές και μαθήτριες και τέσσερις συνοδοί - καθηγητές από το Γυμνάσιο Δάφνης Καλαβρύτων.

Η Βουλή τους καλωσορίζει και τους εύχεται καλές σπουδές. (Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Ο κ. Μπούγας έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΓΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Νέα Δημοκρατία, αμέσως μετά την ανάληψη της διακυβέρνησης της χώρας, κλήθηκε να αντιμετωπίσει μία δυσχερέστατη οικονομική και κοινωνική κατάσταση την οποία το ΠΑ.ΣΟ.Κ., με διάφορες μεθοδεύσεις, επιχειρούσε να συγκαλύπτει. Υπενθυμίζω ότι το χρέος της γενικής κυβέρνησης ήταν άνω του 110% του Α.Ε.Π., το έλλειμμα πάνω από 6,6%, η ανεργία υπερέβαινε το 11% του εργατικού δυναμικού και το ποσοστό των Ελλήνων που ζούσαν κάτω από το όριο της φτώχειας ήταν άνω του 20%, διογκούμενο από το πρωτόγνωρο κύμα της νέας φτώχειας που προκάλεσαν τα χρηματιστηριακά παιχνίδια των ετών 1999-2000.

Είναι γεγονός ότι η φτώχεια πλήττει τις ευαίσθητες κοινωνικές ομάδες και κυρίως τους ηλικιωμένους, καθώς η μεγάλη ηλικία εξακολουθεί να αποτελεί το σοβαρότερο επιβαρυντικό παράγοντα κινδύνου φτώχειας στην Ελλάδα, 28,1% το 2003.

Επίσης, ως περισσότερο ευάλωτες στην φτώχεια πληθυσμιακές ομάδες εμφανίζονται οι γυναίκες, οι κάτοικοι των αγροτικών περιοχών, ενώ ακόμα και οι εργαζόμενοι σε κίνδυνο φτώχειας αγγίζουν το 14,2%.

Αυτή η κατάσταση της κοινωνικής ανασφάλειας εντείνεται αν συσχετιστεί, ειδικότερα, η φτώχεια με την οικογενειακή κατάσταση. Μεταξύ των κατηγοριών με τα υψηλότερα ποσοστά φτώχειας συναντώνται οι μονογονεϊκές οικογένειες -34,5% το 2003- οι πολύτεκνες οικογένειες -31,5% το 2003- τα ζευγάρια των ηλικιωμένων -27,8% το ίδιο έτος- οι άνεργοι -31,6%- και οι συνταξιούχοι σε ποσοστό 29,5%.

Ιδιαίτερη επιδείνωση παρουσιάζει η φτώχεια ακόμα και στα παιδιά. Ανησυχητική είναι επίσης η αύξηση των κοινωνικών ανισοτήτων αφού, όπως προκύπτει, η σχετική θέση του πληθυσμού με το χαμηλότερο ισοδύναμο εισόδημα παρουσιάζει επιδείνωση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα διαθέσιμα στοιχεία δείχνουν ότι ενώ το 2001 το πιο εύπορο τμήμα του πληθυσμού είχε εισόδημα υψηλότερο κατά πέντε, επτά φορές σε σχέση με τον πιο φτωχό, το 2003 -και αυτό αποτελεί «κατόρθωμα» του ΠΑ.ΣΟ.Κ.- η αναλογία αυτή έφτασε στο 6,6.

Συνεπώς καταδεικνύεται ότι ο παραγόμενος πλούτος και οι υψηλοί ρυθμοί ανάπτυξης, λόγω των εσφαλμένων πολιτικών που ακολουθήθηκαν από τις προηγούμενες κυβερνήσεις και στις οποίες ουδείς από τους Βουλευτές της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης αναφέρθηκε, δε διαχέονταν στο σύνολο της κοινωνίας, αλλά κατανέμονταν κατά τρόπο άνισο μεταξύ των διάφορων κοινωνικών ομάδων του πληθυσμού.

Η οδυνηρή πραγματικότητα των αριθμών καταδεικνύει με τον πιο αμείλικτο τρόπο τη φιλοσοφία που διέκρινε τις κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και χαρακτηρίζει τα πεπραγμένα του, της συνέπειες των οποίων καλούμεθα σήμερα να διαχειριστούμε.

Η Κυβέρνηση αντιλαμβάνεται ως ύψιστη υποχρέωσή της απέναντι στην κοινωνία τη στήριξη των ασθενέστερων οικονομικά και δοκιμαζόμενων συνανθρώπων μας ώστε να ζουν σε συνθήκες ανθρώπινης αξιοπρέπειας.

Θα ήμαστε ασφαλώς ιδιαίτερα ευτυχείς, εάν οι συνθήκες επέτρεπαν στη σημερινή Κυβέρνηση να προχωρήσει στη θεσμοθέτηση του ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος, όπως ζητείται με την συζητούμενη πρόταση νόμου, η οποία αναλύθηκε λεπτομερέστατα από τον εισηγητή και τους υπόλοιπους ομιλητές του Συνασπισμού.

Επιτρέψτε μου να πω ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. είναι το τελευταίο το οποίο μπορεί να εγκαλεί την Κυβέρνηση για το γεγονός ότι δεν υπερψηφίζει τη σημερινή πρόταση νόμου. Το ίδιο είχε τη δυνατότητα το 2001 να αποδεχθεί μία όμοια πρόταση η οποία είχε γίνει από πενήντα Βουλευτές του. Τότε όμως, σε αντίφαση με τον εαυτό του, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. απέρριψε την πρόταση αυτή και ερωτάται: «Σήμερα ανακαλύπτουν οι Βουλευτές του ΠΑ.ΣΟ.Κ. τη φτώχεια;».

Ωστόσο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν πρέπει να υποβαθμίζονται οι προσπάθειες της Κυβέρνησης η οποία, παρά τα ασφυκτικά δημοσιονομικά ελλείμματα, προσπαθεί να ενισχύσει ιδιαίτερα τις ευπαθέστερες και περισσότερο ευάλωτες στον

κίνδυνο της φτώχειας κοινωνικές ομάδες.

Πρέπει να τονίσουμε ότι οι δαπάνες του τακτικού προϋπολογισμού για μισθούς και συντάξεις αυξήθηκαν κατά 5,8% το 2005, ενώ αναμένεται να αυξηθούν κατά 6,1% το επόμενο έτος. Οι δαπάνες για την ασφάλιση και την περίθαλψη αυξήθηκαν κατά 8,9% για το τρέχον έτος σε σχέση με το προηγούμενο και εκείνες του Υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης κατά 5,7%.

Τα ανωτέρω αδιαμφισβήτητα στοιχεία, σε συνδυασμό με άλλα, κοινωνικού χαρακτήρα, μέτρα που έλαβε η Κυβέρνηση όπως η κατάργηση του Λ.Α.Φ.Κ.Α., οι πρόσφατες ρυθμίσεις του ν. 3408, που με την διεύρυνση του επιδόματος εξομάλυνσης οδηγούν σε αύξηση των συντάξεων που λαμβάνουν οι συνταξιούχοι του δημοσίου, και η πρόβλεψη για μισοδής και συντάξεις πάνω από τον πληθωρισμό, δείχνουν την ιδιαίτερη ευαισθησία με την οποία η Κυβέρνηση αντιμετωπίζει τις ευπαθέστερες και οικονομικά ασθενέστερες κοινωνικές ομάδες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, διαρκής στόχος μας είναι -και πρέπει να είναι- ο εξοστρακισμός κάθε μορφής κοινωνικού αποκλεισμού από την εκπαίδευση, τις υπηρεσίες υγείας και πρόνοιας, την απασχόληση. Η ελληνική πολιτεία οφείλει να εξασφαλίσει ένα επίπεδο αξιοπρεπούς διαβίωσης σε όλους τους πολίτες, οργανώνοντας μεθοδικά ολοκληρωμένες παρεμβάσεις για την εξουδετέρωση όλων εκείνων των παραγόντων που ενεργούν αποτρεπτικά στην απασχόληση και την ισότιμη απόλαυση των λοιπών συνταγματικών δικαιωμάτων, όπως είναι το δικαίωμα στην ασφάλιση, το δικαίωμα στην υγεία και το δικαίωμα στην εκπαίδευση. Σε αυτό ακριβώς το καθήκον η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, λαμβανομένων υπ' όψιν των δυσχερών οικονομικών συγκυριών, ανταποκρίνεται με ωριμότητα και ευθύνη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κατά τη δική μου εκτίμηση, η έλλειψη συγκεκριμένων στοιχείων για τον ακριβή αριθμό δικαιούχων του ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος και, κατά συνέπεια, η αδυναμία υπολογισμού για το ακριβές ύψος της δαπάνης και της επιβάρυνσης του κρατικού προϋπολογισμού, αποτελούν τους σημαντικότερους λόγους που εμποδίζουν την επί του παρόντος αποδοχή της συζητούμενης πρότασης νόμου. Η έλλειψη των στοιχείων αυτών θα μπορούσε ενδεχομένως να οδηγήσει σε ανισότητες και νέες αδικίες μεταξύ αυτών που θα θεωρηθούν σε πρώτη ανάγνωση ως δικαιούχοι του επιδόματος του ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος.

Εν' όψει αυτών των αντικειμενικών δυσχερειών, οι προσπάθειες που καταβάλλονται από την Κυβέρνηση, και ειδικότερα, από το Υπουργείο Απασχόλησης, για περισσότερες θέσεις εργασίας, με εξειδικευμένες παρεμβάσεις, με εθνικά σχέδια για την απασχόληση, την κοινωνική ένταξη και συνοχή, οι προσπάθειες για την ενσωμάτωση των μεταναστών και τη διαμόρφωση ενός εθνικού δικτύου ασφάλειας και προστασίας για όλους, αποτελούν την αποτελεσματικότερη στήριξη στις ασθενέστερες εισοδηματικά και ευπαθέστερες κοινωνικές ομάδες.

Σήμερα, η Κυβέρνηση με υπευθυνότητα και κοινωνική ευαισθησία δίδει αυτά που οι αντοχές της ελληνικής οικονομίας επιτρέπουν να δώσει. Η αύξηση των κατώτατων μισθών και συντάξεων, η ενίσχυση των επιδομάτων ανεργίας, η αύξηση της οικονομικής ενίσχυσης των οικογενειών χαμηλού εισοδήματος ορεινών και μειονεκτικών περιοχών, οι αλλαγές στην εκπαίδευση, η βελτίωση παροχής υπηρεσιών υγείας και πρόνοιας διαμορφώνουν σταδιακά, σε συνδυασμό με όσα παραπάνω ανέφερα, ένα πλαίσιο, εντός του οποίου αμβλύνονται οι κοινωνικές ανισότητες και ενισχύεται η κοινωνική αλληλεγγύη.

Εντός του πλαισίου αυτού ελπίζω σύντομα να εξετάσουμε με πληρότητα και έχοντας όλα τα απαραίτητα στοιχεία, τη θεσμοθέτηση του ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος, ώστε να πετύχουμε όλοι οι πολίτες να ζουν με υπερηφάνεια και αξιοπρέπεια. Γιατί αυτός, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ο αταλάντευτος στόχος της Νέας Δημοκρατίας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Μπούγα.

Το λόγο έχει ο Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς, κ. Αλέξανδρος Αλαβάνος.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΛΑΒΑΝΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, με την πρόταση νόμου που κατέθεσε ο Συνασπισμός ουσιαστικά ερχόμαστε να μιλήσουμε για τον κόσμο της φτώχειας, του αποκλεισμού, του περιθωρίου, τους σύγχρονους ξυπόλητους που μπορεί να έχουν παπούτσια, αλλά δεν μπορούν να ανταποκριθούν στις στοιχειώδεις για την εποχή μας, ανάγκες και υποχρεώσεις, τις οποίες έχουν.

Αφού αναφερόμαστε σε αυτόν τον κόσμο, η πρώτη επισημάνσή μου θα εντοπιστεί στο ζήτημα το οποίο συνδέεται μ' έναν τέτοιο κόσμο και παγκοσμίως και στη χώρα μας και στο οποίο είναι αφιερωμένη η σημερινή ημέρα, δηλαδή στο θέμα του AIDS. Στο θέμα του AIDS που είναι μία διεθνής μάστιγα και για το οποίο δεν μπορεί να πει κανείς ότι δεν έχουν αφιερωθεί οικονομικοί πόροι.

Σύμφωνα με τα στοιχεία που έδωσε χθες η αρμόδια επιτροπή του Ο.Η.Ε., από τη δεκαετία του '80 έχουν αφιερωθεί στην καταπολέμηση του AIDS 22.000.000.000 δολάρια. Παρ' όλα αυτά εμφανίζεται ως ένα θέμα, το οποίο έχει τεράστια οξύτητα και εμμονή. Πλήττει εκείνες τις κατηγορίες των κοινωνιών μας που είναι οι πιο δυναμικές, δηλαδή τους νέους και τις νέες που είναι σε αναπαραγωγική φάση της ηλικίας τους.

Έχουμε φτάσει ειδικά τις φτωχιές χώρες, κυρίως στην Αφρική, σε τρομακτικά επίπεδα σχετικά με τη διάδοση του AIDS. Σας λέω χαρακτηριστικά ότι στη Σουαζιλάνδη πάνω από το 40% του πληθυσμού έχει AIDS. Στη Μποτσουάνα το ποσοστό είναι 37%. Στη Νότια Αφρική είναι 30%. Τις ίδιες τάσεις επέκτασης εμφανίζει στη Νότια και Νοτιοανατολική Ασία όπου επτάμισι εκατομμύρια άνθρωποι αυτήν τη στιγμή πλήττονται από το AIDS.

Το γεγονός της εξαθλίωσης, της πείνας, της παρουσίας στρατευμάτων αλληλοπαρασσόμενων φατριών σε διάφορες αφρικανικές χώρες, του περάσματος των μισοφορών, των μεταναστών στα ορυχεία διαμαντιού, στο Κογκό ή σε άλλες χώρες είναι ορισμένοι από τους παράγοντες που έχουν οδηγήσει σε μια τεράστια επέκταση αυτού του προβλήματος. Ταυτόχρονα με το γεγονός ότι λόγω της πολιτικής της κυβέρνησης Μπους δεν υπάρχει παρέμβαση στο θέμα της πρόληψης.

Η κυβέρνηση Μπους μία από τις πρώτες κινήσεις που έκανε στο θέμα του AIDS είναι να αναστείλει τις χρηματοδοτήσεις εκείνες, οι οποίες αποσκοπούσαν στην ενημέρωση για τη χρήση των προφυλακτικών μέτρων στις σεξουαλικές σχέσεις και να κατευθύνει, κυρίως, τις δαπάνες των Ηνωμένων Πολιτειών, αλλά και διεθνών οργανισμών στα θέματα όχι της πρόληψης, αλλά της καταστολής και της χρήσης των πανάκριβων τότε φαρμάκων για το AIDS.

Είναι σωστό επομένως ότι κεντρικό θέμα της καμπάνιας σε πολλές ευρωπαϊκές χώρες σήμερα είναι «Your voice, not your money», όχι ότι δεν χρειάζεται το χρήμα, ίσως αυτό είναι λάθος, αλλά χρειάζεται και η φωνή, χρειάζεται η ενημέρωση, χρειάζεται η αγωγή, χρειάζεται η πρόληψη.

Τα νούμερα είναι ανησυχητικά και για την Ελλάδα, γιατί στην Ελλάδα υπάρχει ένα σύστημα πρόληψης, αλλά την ίδια στιγμή βλέπουμε ότι λόγω του ότι η ενημέρωση και η πληροφόρηση έχει ατονήσει, ενώ η καμπύλη τα τελευταία χρόνια ήταν φθίνουσα, τον τελευταίο χρόνο παρουσίασε μια αύξηση 10%, πράγμα το οποίο οδηγεί σε μεγάλες ανησυχίες.

Πρέπει να δούμε με προσοχή και στη χώρα μας -παράλληλα με τη διεθνή παρουσία που θα έπρεπε να είχαμε- τα ειδικά μέτρα που πρέπει να πάρουμε σε πάρα πολλούς τομείς, πρώτα απ' όλα στα θέματα της ενημέρωσης, όπου φορείς οι οποίοι έχουν ένα βάρος στη συνείδηση του πολίτη πρέπει να πάρουν μια υπεύθυνη θέση.

Και δεν μπορεί σήμερα να έχουμε μέσα στα σχολεία μέχρι πριν από λίγο καιρό CD-ROM, το οποίο προερχόταν από την Εκκλησία και το οποίο σε σχέση με αυτά τα ζητήματα έλεγε ότι ο μόνος τρόπος είναι η αποφυγή των προγαμιαίων σχέσεων. Μα, σήμερα στην Ελλάδα οι νέοι παντρεύονται πάνω από τριάντα ετών και σήμερα η μεγάλη πλειοψηφία των νέων -δικαιώμα

τους είναι- έχει προγαμιαίες σχέσεις. Δεν μπορεί η Εκκλησία να σιωπά ή να δημιουργεί λαθεμένες αντιλήψεις σ' αυτό το θέμα, όταν τίθεται εν κινδύνω ο έφηβος, ο μετέφηβος, ο φοιτητής, η φοιτήτρια, ο νέος εργάτης, ο νέος άνεργος, η νέα άνεργη.

Θυμάμαι την παρουσία του Πατριάρχη Βαρθολομαίου πριν από μια δεκαετία στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, όταν σ' ένα τέτοιο θέμα του είχε τεθεί η ερώτηση: «Είστε ενάντια στη χρήση προφυλακτικών μέσων στη σεξουαλική επαφή;». Και ο Πατριάρχης -προς τιμήν του- ούτε τάχθηκε ενάντια στις προγαμιαίες σχέσεις ούτε τάχθηκε ενάντια στα προφυλακτικά μέτρα, εξέφρασε την ανησυχία του για το μεγάλο κοινωνικό ζήτημα του AIDS και τη στήριξή του σε κάθε δυνατότητα, η οποία θα μπορούσε να το περιορίσει.

Περιμένουμε σήμερα, την ημέρα του AIDS, έστω ένα μέλος της Ιεράς Συνόδου -ένα μέλος!- να μιλήσει με ευαισθησία και συμπάσχοντας με αυτούς που ήδη είναι θύματα, που είναι φορείς του ιού ή θα μπορούσαν να γίνουν εν δυνάμει, και να δώσει μία άλλη αντίληψη σε αυτά τα ζητήματα.

Παράλληλα όμως στη χώρα μας υπάρχουν και άλλα προβλήματα. Η απουσία αποτελεσματικού δικτύου πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας είναι ένας βασικός παράγοντας. Η έλλειψη δυνατοτήτων ενός τμήματος του περιθωριοποιημένου κόσμου που υπάρχει στη χώρα μας να προσφεύγει στις υπηρεσίες του Εθνικού Συστήματος Υγείας.

Και εδώ αναφερόμαι κυρίως στους μετανάστες. Χρειάζεται να έχει ένα εξαιρετικά οξύ πρόβλημα ένας μετανάστης, ο οποίος δεν είναι νομιμοποιημένος, για να μπει στο νοσοκομείο. Και ο μετανάστης ο άλλος, που θέλει απλώς να κάνει έναν έλεγχο, μία εξέταση αίματος για να δει αν έχει AIDS και ο οποίος μπορεί εν τη αγνοία του να είναι φορέας, γιατί να αποκλείεται από αυτές τις υπηρεσίες, που δεν αφορούν μόνον αυτόν; Είναι και γι' αυτόν, αλλά είναι και για όλη την κοινωνία.

Και φυσικά, η ανάγκη αναβάθμισης του Κέντρου Ελέγχου Ειδικών Λοιμώξεων, που έχει ένα αξιόλογο προσωπικό. Όμως ένα προσωπικό υποαμειβόμενο σε δυσχερείς συνθήκες, όχι επαρκές αριθμητικά, για να αντιμετωπίσει τέτοια προβλήματα.

Νομίζω ότι άξιζε σήμερα ο Υπουργός Υγείας να ήταν εδώ πέρα αυτήν τη μέρα, όπως γίνεται σε πάρα πολλά άλλα Κοινοβούλια και να κάνουμε μία συζήτηση και γι' αυτό το θέμα.

Η πρώτη επισημάνση συνδέεται με την πρόταση νόμου, γιατί είναι ο κόσμος του περιθωρίου και της φτώχειας αυτός ο οποίος επανδρώνει, αν θέλετε, τις στρατιές παγκοσμίως των ασθενών με το AIDS.

Το δεύτερο σημείο αναφέρεται στην πρόταση νόμου. Νομίζω ότι είναι μια σημαντική πρωτοβουλία του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς και μία σημαντική δουλειά που έκανε ο συνάδελφος ο Γιάννης ο Δραγασάκης μαζί με το επιτελείο της Κοινοβουλευτικής Ομάδας των συνιστωσών του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς.

Θέλω να ευχαριστήσω τους Βουλευτές απ' όλες σχεδόν τις πλευρές του Κοινοβουλίου, οι οποίοι συντάχθηκαν όχι μόνο μ' αυτήν την πρόθεση, αλλά και μ' αυτήν την πρόταση. Και συμπεριλαμβάnow και εσάς, κύριε Πρόεδρε, σ' αυτό το θέμα που παρακολούθησα πάρα πολύ την ομιλία σας. Θέλω να πω ότι δεν ισχύει για το Συνασπισμό Ριζοσπαστικής Αριστεράς το ότι εμείς θα καταψηφίσουμε κάτι, επειδή προέρχεται από ένα κόμμα, το οποίο είναι σε μεγάλη απόσταση από μας. Δεν διαστάζουμε είτε πρόκειται για την Εκκλησία, όπως φαίνεται σήμερα -σήμερα δόθηκε ένα δείγμα τέτοιο- είτε πρόκειται για τα κοινωνικά δικαιώματα, είτε πρόκειται για τις αναπτυξιακές δυνατότητες της χώρας μας, εφόσον βλέπουμε ότι συνάδελφοι ή κόμματα προωθούν στόχους οι οποίοι αξίζουν της στήριξης και της συμπαράταξης, να το κάνουμε αυτό.

Τρίτο σημείο. Ένα μεγάλο επιχείρημα, με το οποίο κατέληξε και ο συνάδελφος της Νέας Δημοκρατίας τώρα, είναι ότι δεν αντέχει η ελληνική οικονομία. Αντίστοιχα επιχειρήματα βρέθηκαν και στην ομιλία του κ. Ανδριανόπουλου. Φαντάζομαι, κύριε Υφυπουργέ, ότι για τέτοια επιχειρήματα ετοιμάζεστε και εσείς σ' ένα βαθμό.

Δεν το δεχόμαστε εμείς αυτό γιατί πιστεύουμε ότι η δημοσιονομική στενότητα είναι αποτέλεσμα της αναπτυξιακής ανι-

κανότητας των κυβερνήσεων, αλλά και μέσα στα πλαίσια αυτής της δημοσιονομικής στενότητας, υπάρχουν δυνατότητες επιλογών.

Γιατί δεν υπάρχουν χρήματα για την πρόταση του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς για το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα και υπάρχουν χρήματα, κύριε Υπουργέ –και εξηγήστε το μας να το καταλάβουμε κι εμείς και κάποιοι Βουλευτές του ΠΑ.ΣΟ.Κ., αν μπορεί, να μας το εξηγήσει- για την κατάργηση της φορολογίας των διαφημίσεων στην τηλεόραση; Δεν μπορούμε να το καταλάβουμε αυτό. Είναι αδύνατον να το καταλάβουμε. Αυτές τις μέρες βλέπουμε μία πολιορκία σε νέα παιδιά με παιχνίδια πολυεθνικών. Παιδιά τα οποία τα μαθαίνουμε να γίνουν καταναλωτές χωρίς σκέψη αυτού που μεταδίδεται από το Μέσο Μαζικής Ενημέρωσης. Η κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. μείωσε τη φορολογία από το 30% στο 20%, αν θυμάμαι καλά, και η δικιά σας Κυβέρνηση μέχρι το 2007 πάει να τη μηδενίσει.

Μα, πώς μπορείτε να μιλάτε για δημοσιονομική στενότητα; Εξαρτάται τι επιλέγει κανείς να απαλλάξει. Εσείς απαλλάσσετε τους διαφημιζόμενους, απαλλάσσετε τις πολυεθνικές, απαλλάσσετε την Αμερικανίδα που έχει τη Barbie που τη βλέπουμε από το πρωί μέχρι το βράδυ αυτές τις μέρες πλησιάζοντας τα Χριστούγεννα, απαλλάσσετε την ιδιοκτησία των μεγάλων τηλεοπτικών σταθμών και λέτε ότι δεν έχουμε λεφτά για το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα.

Αντίστοιχες συγκρίσεις θα μπορούσε να είχε κάνει κανείς για πάρα πολλά ζητήματα, όπως οι φοροαπαλλαγές που έχετε δώσει με τα άλλα νομοσχέδια κ.λπ..

Και εδώ θα έπρεπε να γίνει σαφές και προς την πλευρά του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας ότι γίνεται μία σκληρή μάχη για την ανακατανομή του εισοδήματος σε πάρα πολλά μέτωπα είτε είναι διαφημίσεις, είτε είναι οι φοροαπαλλαγές στους μεγάλους, είτε είναι το αφορολόγητο για το μισθωτό, είτε είναι η τιμариθμοποίηση της φορολογικής κλίμακας. Γίνεται μία σκληρή μάχη, η οποία θα εμφανισθεί και στον προϋπολογισμό σε σχέση με το πού θα πάνε οι πόροι. Αν οι πόροι θα ακολουθήσουν τους ισχυρούς ή θα υπάρξει μία κατανομή υπέρ των ασθενέστερων στρωμάτων. Ένα στοιχείο αυτής της μεγάλης μάχης είναι και το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα.

Τέταρτο σημείο. Χρειάζεται στην Ελλάδα; Είμαστε μία χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Πόσοι είναι οι φτωχοί στην Ελλάδα; Ήταν δύο εκατομμύρια εκατόν εξήντα πέντε χιλιάδες, το 2004, περισσότεροι κατά διακόσιες πενήντα χιλιάδες σε σχέση με το 2003. Και αναμένεται το 2005 –όχι κατά το Συνασπισμό Ριζοσπαστικής Αριστεράς, αλλά σύμφωνα με εκτιμήσεις της Εθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας- να αυξηθούν κατά τριακόσιες είκοσι χιλιάδες άτομα. Μιλάμε για δυόμισι εκατομμύρια πολίτες της χώρας μας, οι οποίοι είναι φτωχοί.

Ποιοι είναι αυτοί οι φτωχοί, γιατί μπορούν να περιμένουν ίσως το σοσιαλισμό; Ανάλογα με την ηλικία και το φύλο, η πρώτη κατηγορία είναι «γυναίκα άνω των εξήντα πέντε ετών» και ακολουθεί «άνδρας νέος δεκαέξι έως είκοσι τεσσάρων ετών». Ο νέος άνδρας από δεκαέξι έως είκοσι τεσσάρων ετών μπορεί να περιμένει το σοσιαλισμό.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του Προέδρου του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αλέξανδρου Αλαβάνου)

Θα ήθελα και το χρόνο της δευτερολογίας μου, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Παρακαλώ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΛΑΒΑΝΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Τι θα γίνει με τη γυναίκα άνω των εξήντα πέντε ετών; Τι θα γίνει μ' αυτήν τη γυναίκα για την οποία τα 300 ευρώ είναι κάτι σημαντικό; Όπως και το Ε.Κ.Α.Σ. μπορεί για κάποιους να είναι κάτι σημαντικό, εάν είχε κι ένα λογικό μέγεθος. Τι θα πούμε σ' αυτήν τη γυναίκα; «Περίμενε να 'ρθουν τα κόκκινα λάβαρα»; Εμείς –η Αριστερά- μέσα στα στοιχεία της υπεράσπισης και της ενίσχυσης του κοινωνικού κράτους δεν θα αγωνιστούμε γι' αυτήν τη γυναίκα;

Ή ανάλογα με το είδος του νοικοκυριού, ποιοι είναι, πρώτα απ' όλα, οι φτωχοί; Νοικοκυριά ενός ατόμου ή γυναίκας άνω των εξήντα πέντε ετών ή δύο ενηλίκων άνω των εξήντα πέντε

ετών. Τι θα πούμε σ' όλους αυτούς;

Δεν είναι εγκατάλειψη των μεγάλων στόχων, επαναστατικής αλλαγής του συστήματος να αγωνίζεσαι για μεγαλύτερο *minimum* μισθό, να αγωνίζεσαι για επίδομα ανεργίας το οποίο να είναι για περισσότερο χρόνο, να αγωνίζεσαι για ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα ή να αγωνίζεσαι για το επίδομα θέρμανσης, το οποίο υποστηρίζει το Κ.Κ.Ε.

Γιατί το επίδομα θέρμανσης το υποστηρίζει το Κ.Κ.Ε. και δεν υποστηρίζει το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα; Για ποιο λόγο; Φοβάμαι ότι γίνεται το εξής μέσα στην Αριστερά: Μία παθολογία είναι ότι λόγω της πολιτικής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, δεν υπάρχει η συνεργασία και η δυναμική που θα μπορούσε να έχει η Αριστερά. Το δεύτερο είναι ότι για να δικαιολογηθεί η έλλειψη της συνεργασίας ανακαλύπτονται διαφορές, πράγμα το οποίο στρεβλώνει την ίδια την πολιτική σκέψη. Η άρνηση είναι γιατί προέρχεται από τον Δραγασάκη, από το Συνασπισμό της Ριζοσπαστικής Αριστεράς αυτή η πρόταση.

Και τι θα πούμε εκεί πέρα που έχουν αγωνισθεί τα κομμουνιστικά κόμματα; Να καταργηθεί το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα; Στην Πορτογαλία, που ανέφερε ο Γιάννης ο Δραγασάκης, που έχει πρωτοστατήσει το Κομμουνιστικό Κόμμα και που έχει καθιερωθεί, τι θα πούμε; Να καταργηθεί; Στην Κύπρο, όπου λειτουργεί σ' αυτήν την κατεύθυνση το Α.Κ.Ε.Λ., τι θα πει η Αριστερά της Ελλάδας; «Καταργείστε το γιατί παραπλανά τον πολίτη και παραπλανά τον κόσμο κ.λπ.»;

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ**)

Το πέμπτο στοιχείο που θέλω να πω είναι για μία κατάσταση που υπάρχει σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση των δεκαπέντε χωρίς εξαίρεση. Είναι μία ιδέα που έχει βαθιές ρίζες, αναπτύχθηκε τον καιρό της Γαλλικής Επανάστασης και ενσωματώθηκε στην ευρωπαϊκή νομοθεσία με κεντρική τη γερμανική νομοθεσία από τις αρχές της δεκαετίας του '60. Ομοσπονδιακή Πράξη 30 Ιουνίου του 1961, *sozial hilfer* στη Γερμανία, την περίοδο τη μεταπολεμική της διαμόρφωσης του κοινωνικού κράτους στην Ευρώπη, κάτω από τους αγώνες των εργαζομένων, κάτω από την επίδραση των συσχετισμών που υπήρχαν, κάτω από τους φόβους που υπήρχαν στη δύση σε σχέση με την ανατολή.

Τότε μπήκε ως στοιχείο του κοινωνικού κράτους –και ως μη το βαπτίζει αλλιώς ο κ. Ανδριανόπουλος- σ' όλες τις χώρες. Στο Βέλγιο από το 1974, στις σκανδιναβικές χώρες εδώ και δεκαετίες και συνεχώς το εκσυγχρονίζουν. Και τα μεγέθη του; Δεν έχουν προϋπολογισμό; Δεν έχουν δημοσιονομικές πιέσεις; Έχουν. Πώς το Βέλγιο δίνει 583 ευρώ; Πώς δίνει η Δανία 1.100 ευρώ; Πώς η Γαλλία δίνει 411 ευρώ, το Λουξεμβούργο 974 ευρώ, η Ολλανδία 540 ευρώ, η Βρετανία 737 ευρώ;

Ο Συνασπισμός Ριζοσπαστικής Αριστεράς με την πρόταση νόμου πραγματικά κάνει μία ριζοσπαστική πρόταση, η οποία ταυτόχρονα είναι και μετρημένη πρόταση και θα έπρεπε να ήταν απ' όλους αποδεκτή.

Πέρα απ' αυτό, αυτό στηρίζεται στη διεθνή νομοθεσία. Αναφέρομαι εδώ, παίρνοντας από το μεταπτυχιακό της νομικού Ευαγγελίας Κουβέλη, στο γεγονός ότι η Οικουμενική Διακήρυξη των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου του Ο.Η.Ε. προβλέπει στο άρθρο 25 το δικαίωμα για επαρκές βιοτικό επίπεδο όλων των πληθυσμιακών κατηγοριών που στερούνται τα μέσα συντήρησής.

Το Διεθνές Σύμφωνο για τα Οικονομικά, Κοινωνικά και Πολιτιστικά Δικαιώματα προβλέπει στο άρθρο 11 το δικαίωμα κάθε προσώπου για ένα επίπεδο διαβίωσης ανεκτό για τον ίδιο και την οικογένειά του.

Το Συμβούλιο της Ευρώπης, στα πλαίσια του Ευρωπαϊκού Κώδικα Κοινωνικής Ασφάλειας, εξειδικεύει από το 1964 τα ελάχιστα όρια κοινωνικής ασφάλειας στην προνοιακή τους διάσταση.

Έχουμε, επίσης, την υπογραφή του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Χάρτη από το Συμβούλιο της Ευρώπης.

Ακόμα και στην Ευρωπαϊκή Ένωση, οι συστάσεις 92/441 και 92/442 είναι σχετικές με την κατοχύρωση ενός ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος.

Γιατί, κύριε Υπουργέ, να εναρμονιζόμαστε στις αυξήσεις των

φόρων, των ειδικών φόρων για το πετρέλαιο ή σε μία σειρά αρνητικά μέτρα, τα οποία σωρηδόν έρχονται από την Ευρωπαϊκή Ένωση και στις λίγες εκείνες δυνατότητες όπου υπάρχει ένα νομοθετικό πλαίσιο, να λέμε έχουμε δημοσιονομική στενότητα ή δεν υπάρχει μηχανισμός καταγραφής;

Καταλήγοντας θέλω να πω ότι είναι μια ευκαιρία. Ο Συνασπισμός κατέθεσε το νομοσχέδιο και οι συνάδελφοι είχαν τη δυνατότητα στην επιτροπή να κάνουν τις προτάσεις τους, τις τροπολογίες τους κ.λπ. Αυτό που μετράει είναι η πολιτική βούληση. Δεν ξέρω, αισθάνομαι άσχημα όταν ακούω τον κ. Βενιζέλο να λέει ότι είναι εμβληματικό στοιχείο για το ΠΑ.ΣΟ.Κ. Αισθάνομαι άσχημα, ξέρω και βλέπω Βουλευτές του Κόμματος της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης που το πιστεύουν. Και το ξέρω αυτό. Θέλουμε κοινή δράση μ' αυτούς τους Βουλευτές και με όλες τις δυνατότες μέσα στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. που πιστεύουν σε μια τέτοια πολιτική.

Όμως, δεν μπορεί ένας Υπουργός μέχρι πριν από λίγο καιρό, να μας λέει ότι είναι εμβληματική η κατεύθυνση για να έχουν το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα, όταν η ίδια τότε κυβέρνηση, με τον ίδιο τρόπο που θα κάνετε κι εσείς σήμερα –θα επαναλάβετε την προηγούμενη κυβέρνηση, κύριε Υπουργέ, δείτε τα Πρακτικά μήπως πείτε τα ίδια ακριβώς πράγματα– απέρριψε αυτήν την πρόταση.

Εμείς καλούμε όλους τους Βουλευτές σε συμπαράταξη, ακόμα κι αν δεν περάσει σήμερα αυτό το νομοσχέδιο, για να προωθήσουμε τέτοιου είδους κοινωνικούς στόχους.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Ο κ. Χριστοδουλάκης έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βρίσκω τη νομοθετική πρωτοβουλία την οποία παίρνει σήμερα ο Συνασπισμός μία ενέργεια η οποία είναι πολλαπλά χρησίμη πολιτικά.

Μην ξεχνάμε ότι πριν από είκοσι μήνες, πριν τις εκλογές της 7ης Μαρτίου του 2004, η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας είχε δύο μεγάλες επικοινωνιακές στοχεύσεις εναντίον του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Πρώτα απ' όλα, χρησιμοποιούσε μία απίστευτη δημιουργική ρητορεία, προβάλλοντας σε υπερβολικό βαθμό –μερικές φορές υπαρκτά, αλλά πάντα μεγαλοποιημένα– προβλήματα φτώχειας και ανισοτήτων στην ελληνική κοινωνία, έτσι ώστε να υπονομεύσει και να απαξιώσει την οικονομική πολιτική του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Σ' αυτές τις απαξιωτικές αναφορές, μάλιστα, πολλές φορές έβρισκε και μία ευρύτερη στήριξη, έτσι ώστε να μεγεθύνονται τα προβλήματα τα οποία είχε η ελληνική κοινωνία.

Δεύτερον, είχε επιδοθεί σε μία ανελέητη υποσχესιολογία θεωρώντας ότι μπορεί να λύσει όλα τα προβλήματα αμέσως. Ακόμα ηχούν οι λόγοι που ακούγονταν τότε μέσα σ' αυτήν την Αθήνα, ότι δηλαδή θα εξοικονομήσει 10.000.000.000 ευρώ από την κρατική σπατάλη που οφείλεται στη διαφθορά και τη διαπλοκή του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και θα τα χρησιμοποιήσει για να επεκτείνει το κοινωνικό κράτος, προσδιορίζοντας μάλιστα και τη μορφή που θα έπαιρνε αυτή η πολιτική με την ίδρυση Ταμείου Κοινωνικής Μέριμνας, ενώ σε ορισμένες χρονικές στιγμές, όπως στη συζήτηση κατά τον προϋπολογισμό το Δεκέμβριο του 2002 –θα θυμάστε πολύ καλά– ο τότε εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας είχε δεσμευτεί ότι θα μελετήσει και τη θέσπιση του ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος, κλείνοντας έτσι πολιτικά το μάτι στις προοδευτικές δυνάμεις της χώρας λέγοντας «να, εδώ ανοίγεται ένα παράθυρο το οποίο μπορεί να αξιοποιήσει η Νέα Δημοκρατία πολιτικά, για να υπάρξει μία ευρύτερη σύμπλευση».

Πιστεύω ότι οι είκοσι μήνες διακυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας κατέδειξαν πόσο σαθρό ήταν αυτό το διπλό οικοδόμημα. Πριν από λίγο καιρό, βγήκαν οι στατιστικές της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οι οποίες περιέχουν τα στοιχεία κοινωνικών ανισοτήτων στη χώρα μας, όπως και σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες. Τι αποδεικνύουν στα στοιχεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης; Αποδεικνύουν ότι στη διάρκεια της διακυβέρνησης του ΠΑ.ΣΟ.Κ., από το 1994 ως το 2000 και επέκεινα, παρατηρήθηκε μία σημαντική και πρωτοφανής για τα ελληνικά χρονικά μείωση των κοινωνι-

κών ανισοτήτων.

Πρώτα απ' όλα, μειώθηκαν οι περιφερειακές ανισότητες και η χώρα μας, σύμφωνα με την Έκθεση Κόκ έχει την τρίτη κατά σειρά μικρότερη περιφερειακή ανισότητα σ' ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Όσον αφορά τώρα τις εισοδηματικές ανισότητες, το 1993, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το 10% των φτωχότερων είχε ένα πολύ μικρό μέρος του εισοδήματος, ενώ το 10% των πλουσιότερων είχε δεκαπέντε φορές μεγαλύτερο κατά κεφαλήν εισόδημα.

Το 2000, αυτός ο δείκτης της ακραίας κοινωνικής ανισότητας είχε περιοριστεί σχεδόν στο μισό και είχε πέσει οκτώ φορές. Αυτό τι δείχνει; Δείχνει ότι ένα πολύ μεγάλο μέρος από τη ρητορική δημαγωγία της Νέας Δημοκρατίας περί ανισοτήτων και φτώχειας, ήταν πολιτικά κατασκευάσματα και τεχνάσματα, για να αμαυρωθεί και να απαξιωθεί το αποτέλεσμα της οικονομικής πολιτικής που ακολουθήσαμε και που μ' αυτήν την πολιτική φτιάξαμε και εμπεδώσαμε το κοινωνικό κράτος.

Μην ξεχνάμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι όταν έκλεισε η χρονιά του 2003, η Ελλάδα ήταν σε επίπεδο κοινωνικών δαπανών, ως ποσοστό του εθνικού εισοδήματος, πάνω από τον κοινοτικό μέσο όρο των δεκαπέντε. Δαπανούσαμε το 27,5% σε κοινωνικές πολιτικές, όταν ο μέσος ευρωπαϊκός όρος ήταν 26%. Και το κοινωνικό μέτωπο για μας ήταν το πρώτο μέτωπο όπου πετύχαμε τη σύγκλιση με τον ευρωπαϊκό μέσο όρο, άσχετα αν χρειάζεται πολύ περισσότερη επεξεργασία για να γίνει πιο αποτελεσματική, πιο στοχοθετημένη και καλύτερα κατευθυνόμενη η κοινωνική πολιτική για όσους έχουν πραγματικά ανάγκη και για να απαλλαγεί από πολλά φαινόμενα κατάχρησης, τα οποία εξακολουθούν να τη συνοδεύουν.

Η κοινωνική πολιτική την οποία ακολουθήσαμε, ήταν ένα σχέδιο το οποίο ήταν καθοριστικής σημασίας στην πολιτική μας. Πρώτα απ' όλα θεσπίσαμε το Ε.Κ.Α.Σ. το 1996, το πρώτο μεγάλο μέτρο στοχευμένης κοινωνικής πολιτικής με κριτήρια εισοδηματικής στάθμης.

Δεύτερον, ανεβάσαμε τις χαμηλές συντάξεις πάνω από 150.000 δραχμές της εποχής εκείνης. Επεκτείναμε τις συντάξεις του Ο.Γ.Α., επεκτείναμε τα προνοιακά και ιδιαίτερα τα αναπηρικά επιδόματα, ενισχύσαμε την οικογένεια, ιδιαίτερα την οικογένεια με τρία παιδιά, διευρύνοντας το αφορολόγητο όριο στα 20.000 ευρώ, πρωτοφανές επίπεδο για οποιαδήποτε άλλη χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ενώ καθιερώσαμε πρωτότυπα κοινωνικά προγράμματα, όπως το «Βοήθεια στο σπίτι», το επίδομα θέρμανσης και μια σειρά από άλλες κοινωνικές ελαφρύνσεις και προνοιακές επιδοτήσεις. Επεκτείναμε τις υποδομές και τις υπηρεσίες υγείας, διασφαλίσαμε τη βιωσιμότητα του ασφαλιστικού συστήματος, το οποίο τώρα ξανατίθεται σε αβεβαιότητα και ανασφάλεια.

Πάνω απ' όλα, όμως, προσέξαμε δυο κορυφαία ζητήματα κοινωνικής πολιτικής: Πρώτον, φροντίσαμε για πολιτικές επανένταξης, διότι καμία κοινωνική πολιτική δεν μπορεί να είναι αποτελεσματική, αν στο τέλος δεν έχει την προοπτική της απασχόλησης αυτού που είναι φτωχός, έτσι ώστε να μπορέσει να ζήσει με τα δικά του μέσα, με αξιοπρέπεια και χωρίς εξάρτηση. Γι' αυτό δώσαμε μεγάλη σημασία και στα προγράμματα κατάρτισης και στο εκπαιδευτικό σύστημα.

Επίσης, την ίδια περίοδο η Ελλάδα, με όλες τις δυσκολίες, υπαναχωρήσεις και προβλήματα, τα οποία κατά καιρούς υπήρξαν, ακολούθησε μια από τις πιο πετυχημένες μεταναστευτικές πολιτικές –μιλάω για το μεταναστευτικό ρεύμα των οικονομικών μεταναστών μετά το 1989– σε ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση, με την όσο το δυνατόν ταχύτερη και πιο ομαλή ενσωμάτωση –που επιδίωξαμε κοινωνικά, εκπαιδευτικά και εργασιακά– των οικονομικών μεταναστών, ενώ, ταυτόχρονα, κρίσιμα δημόσια αγαθά κρατήθηκαν σε χαμηλές τιμές. Θα αναφέρω, για παράδειγμα, την τιμή του ηλεκτρικού ρεύματος που είναι από τα φθηνότερα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, θα αναφέρω τα φθηνά εισιτήρια στις συγκοινωνίες και μια σειρά από άλλα θέματα.

Έτσι, προσπαθήσαμε να διαμορφώσουμε ένα εγγυημένο επίπεδο αξιοπρεπούς διαβίωσης με μια σειρά από υποστηρικτικές υπηρεσίες, οι οποίες πιστεύω ότι στην πράξη ανταποκρίνονται

στο στόχο τον οποίο θέτει η πρόταση του Συνασπισμού. Αν μάλιστα μετρήσουμε το οικονομικό κόστος όλων αυτών των κοινωνικών υπηρεσιών στήριξης, αυτό είναι πολύ μεγαλύτερο από το δημοσιονομικό κόστος που θα έχει το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα, ενώ δεν αποκλείεται η αντικατάσταση του συστήματος κοινωνικών υπηρεσιών στήριξης από το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα να προκαλέσει τιμολογιακή απελευθέρωση σε πολλά δημόσια αγαθά, πράγμα το οποίο θα επιβαρύνει και θα συρρικνώσει την αγοραστική δύναμη των πιο αδύναμων στρωμάτων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό θέλω ακόμα, κύριε Πρόεδρε.

Πρέπει να το προσέξουμε αυτό, διότι πάρα πολλές χώρες που έχουν σήμερα συστήματα ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος, δεν έχουν χαμηλές τιμές δημοσίων αγαθών, αλλά έχουν υψηλές τιμές δημοσίων αγαθών. Έτσι, μπορεί να δώσουμε 200 ή 300 ευρώ σ' έναν αναξιοπαθόντα, σ' ένα φτωχό, σ' έναν άνεργο, αλλά όταν του πας το εισιτήριο του λεωφορείου στα δύο και τρία ευρώ, όπως είναι σε πολλές χώρες, όταν του λες να πληρώνει τα πανεπιστήμια, όταν του λες να πληρώνει όλα τα φάρμακα, όταν του λες να πληρώνει την είσοδο στο νοσοκομείο, όταν του αυξήσεις όλο το δείκτη των βασικών κοινωνικών αγαθών, είναι δώρο-άδωρο και μάλιστα μπορώ να σας αποδείξω εύκολα ότι μπορεί να βρεθεί και σε μειονεκτικότερη θέση.

Έτσι, λοιπόν, πιστεύω ότι ενώ η πρωτοβουλία του Συνασπισμού είναι εξαιρετικά χρήσιμη για να συζητήσουμε εξονυχιστικά και με ηρεμία κρίσιμα θέματα κοινωνικής πολιτικής, ταυτόχρονα δεν πρέπει να τη θεωρήσουμε και δεν πρέπει να την αντιμετωπίσουμε σαν μια εκτροπή σε μαξιμαλιστικούς στόχους...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ολοκληρώστε παρακαλώ, κύριε Χριστοδουλάκη.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ: ...διότι αυτό το οποίο προέχει τη στιγμή αυτή –και κλείνω μ' αυτήν την πρόταση– είναι ότι θα πρέπει να οργανώσουμε την πολιτική άμυνα των προοδευτικών δυνάμεων της χώρας μας εναντίον της αποδόμησης του κοινωνικού κράτους, η οποία επιχειρείται και με τον προϋπολογισμό που κατατέθηκε και με την οικονομική πολιτική της Νέας Δημοκρατίας και με την αύξηση της φορολογίας και με την κατάργηση των αφορολόγητων αποθεματικών.

Με τη Νέα Δημοκρατία, να μην ξεχνάμε ότι όχι μόνο δεν πρόκειται να έχουμε πολιτικές ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος, αλλά ολονών το εισόδημα κινδυνεύει να είναι ελάχιστο και κανενός δεν θα είναι εγγυημένο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ, κύριε Χριστοδουλάκη.

Θα δώσω τώρα το λόγο στον Υφυπουργό κ. Γεράσιμο Γιακουμάτο.

Ορίστε, κύριε Υφυπουργέ, έχετε το λόγο.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ (Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η φτώχεια, η περιθωριοποίηση, ο κοινωνικός αποκλεισμός και η υποβάθμιση της ποιότητας ζωής αποτελούν τη μεγαλύτερη απειλή της ποιότητας ζωής, της ποιότητας του πολιτισμού και της κοινωνικής συνοχής, όχι μόνο στην πατρίδα μας, αλλά και στην Ευρώπη.

Για μας, σε μια φιλελεύθερη κοινωνία αλληλεγγύης, το κράτος πρόνοιας, η απασχόληση και η κοινωνική προστασία αποτελούν πρώτη και εθνική προτεραιότητα. Για τη Νέα Δημοκρατία και για την Κυβέρνηση του Κώστα Καραμανλή, η έννοια της κοινωνικής πολιτικής δεν ταυτίζεται απλώς και μόνο με κάποιες παροχές και ειδικά επιδοματικές –είμαστε πολύ υπέρ των ενεργητικών πολιτικών– αλλά με το σύνολο και την ποιότητα των κοινωνικών υπηρεσιών και υποδομών, που δημιουργούν ένα πλαίσιο σιγουριάς και ασφάλειας, μέσα από το οποίο ο κάθε πολίτης μπορεί να δημιουργήσει και να προοδεύσει. Για μας, η κοινωνική πολιτική είναι η πολιτική που εξασφαλίζει στον κάθε Έλληνα, στην κάθε Ελληνίδα, ίσες ευκαιρίες και υψηλού επιπέδου υπηρεσίες στην υγεία, την παιδεία και την πρόνοια. Αυτή είναι η θεωρητική πλευρά.

Ποια είναι, όμως, η πραγματικότητα; Η πραγματικότητα είναι πάρα πολύ σκληρή, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Εδώ θέλω πράγματι να επαινέσω την πρωτοβουλία του Συνασπισμού και του κ. Δραγασάκη.

Μη φεύγετε, κύριε Χριστοδουλάκη, γιατί σας αφορά το παρακάτω και θα ήθελα να είστε εδώ, όταν θα το πω. Γιατί βγάλατε το λόγο στη Χαριλάου Τρικούπη και τώρα φεύγετε.

Θέλω να επαινέσω, λοιπόν, την προσπάθεια. Η Κυβέρνηση τη βλέπει πράγματι ως σημαντική. Είναι μια προσπάθεια που αξίζει επαίνων και για το Συνασπισμό και τη Ριζοσπαστική Αριστερά, αλλά και για τον κ. Δραγασάκη προσωπικά.

Θέλω να πω, όμως, στον κ. Αλαβάνο το εξής: Ακούστηκε πολύ, κύριε Δραγασάκη, το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα της Πορτογαλίας και είπε ο κ. Αλαβάνος, μια ηλικιωμένη εξήντα πέντε ετών, η οποία δεν έχει στον ήλιο μοίρα, η οποία δεν έχει σύνταξη, τι θα γίνει; Σας ενημερώνω, λοιπόν, ότι το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα, με στοιχεία του 2004, στην Πορτογαλία για ένα άτομο είναι 151 ευρώ και 84 λεπτά, 227 για τη μονογονεϊκή οικογένεια και 455 για ζευγάρι με δύο παιδιά.

Στην Ελλάδα που δεν υπάρχει ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα, δεν υπάρχει σήμερα κανένας πολίτης που να είναι άπορος, που να μην έχει σύνταξη ή στιδήποτε άλλο, που να παίρνει κάτω από 230 ευρώ, που είναι το ελάχιστο που δίνουμε με τη σύνταξη του Ο.Γ.Α. ή της απορίας. Το ένα είναι αυτό.

Δεύτερον, άκουσα με μεγάλη προσοχή τον πρώην Υπουργό Εθνικής Οικονομίας, τον κ. Χριστοδουλάκη και ειλικρινά διερωνάμαι: Κύριε Χριστοδουλάκη, εμείς είπαμε ότι θα εξοικονομήσουμε 10.000.000.000 ευρώ από το σπάταλο διεφθαρμένο κράτος σε μια τετραετία και το κάνουμε πράξη, γιατί σε δεκαεννέα μήνες και μόνο η μείωση του ελλείμματος από το 6,6% στο 4,2%...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ: Ούτε ένα ευρώ δεν έχετε εξοικονομήσει. Ενισχύετε τη σπατάλη.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ (Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Και επειδή θέλετε αποδείξεις, κύριε Χριστοδουλάκη και έρχεστε σήμερα εδώ επικριτικός, αντί να έρθετε απολογητικός γι' αυτά τα εγκλήματα που έγιναν επί των ημερών σας ως Υπουργός Εθνικής Οικονομίας, δηλαδή αντί να απολογηθείτε για το 1.500.000 που λεηλατήθηκε από το Χρηματιστήριο με τις εννιά χιλιάδες μονάδες τις δικές σας...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ: Τι είναι αυτά τα πράγματα!

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ (Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Εγώ δεν θα σας αναφέρω στοιχεία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Παρακαλώ, όχι διακοπές.

Κύριε Υπουργέ, σε όλη τη Βουλή να απευθύνεστε.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ (Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Θα σας παρακαλούσα, κύριε Χριστοδουλάκη, να πάτε, αν δεν το ξέρετε, στα δικαστήρια της οδού Ευελπίδων. Εκεί θα δείτε σήμερα να δικάζονται για απιστία σε βαθμό κακουργήματος όλοι οι αστέρες του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Συγκεκριμένα, κύριε Χριστοδουλάκη, δικάζονται στην Ευελπίδων και οκτώ εστίες αριθμός....

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ: Εσείς πιέζετε τη δικαιοσύνη μ' αυτά που κάνετε; Δεν είναι παρέμβαση στη δικαιοσύνη αυτό;

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ (Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Θα σας απαντήσω.

Κύριε Δραγασάκη, ακούστε ποιο είναι το πρόβλημα. Δεν είναι οικονομικό, συμφωνώ. Τι κληρονομήσαμε, όμως; Όταν είπατε ότι δεν υπάρχει κράτος....

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Παρακαλώ, κύριε Χριστοδουλάκη.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ (Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Ηρεμήστε για να ακούσετε. Εδώ δεν είναι μονόλογος....

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Κύριε Υπουργέ, παρακαλώ και εσάς να απευθύνεστε σε όλη τη Βουλή και παρακαλώ να μην έχουμε οξύτητες και προσωπικές αντιπαραθέσεις.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ (Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Κύριε Δραγασάκη, μια πτυχή

του ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος είναι – και δεν λέω για την πολιτική που άσκησε το ΠΑ.ΣΟ.Κ., αλλά πρέπει να το ξέρουν οι αγαπητοί συνάδελφοι- ότι επιχειρηματίας που δικάστηκε στις 21 Νοεμβρίου, πήρε από το τραπεζικό σύστημα και από τον κρατικό κορβανά 218.000.000 ευρώ, δηλαδή 75.000.000.000 από την Αγροτική Τράπεζα, όταν το σκάνδαλο Κοσκωτά ήταν 30.000.000.000.

Επιχειρηματίας γνωστός και μη εξαιρετέος από τη Θεσσαλονίκη, πολιτικό φίλος, πήρε 78.000.000 από το τραπεζικό σύστημα. Έχει πάρει δύο αναβολές –και έχω συγκεκριμένα ονόματα- και δικάζεται στις 9 Φεβρουαρίου. Τι σημαίνει αυτό;

Κύριοι συνάδελφοι, είκοσι επιχειρήσεις που έκλεισαν την τελευταία πενταετία, απορρόφησαν από το κράτος και από το τραπεζικό σύστημα 1.000.000.000 ευρώ, δηλαδή 350.000.000.000 δραχμές. Αυτό προσπαθούμε να ελέγξουμε, κύριε Χριστοδουλάκη, αυτά είναι τα 10.000.000.000 που λέμε ότι θα εξοικονομήσουμε στην τετραετία. Αυτό μην το αμφισβητείτε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ: Εσείς έχετε αυξήσει τη σπατάλη, έχετε καταργήσει τους ελέγχους, έχετε ξεφύγει στην υγεία, παντού. Όλο επιτροπές κάνετε.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ (Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Στην Ευελπίδων να πάτε, κύριε Χριστοδουλάκη, για να δείτε τους συντρόφους σας...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ: Εσείς τώρα μ' αυτά που λέτε πιέζετε τη δικαιοσύνη;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Κύριε Χριστοδουλάκη, σας παρακαλώ!

ΤΟΝΙΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, τι είναι αυτά που λέει;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Κύριε Υπουργέ, σας παρακαλώ να μην απευθύνεσθε προσωπικά.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ (Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Είναι απληστία σε βαθμό κακουργήματος με το νέο νόμο και όχι πταίσμα, όπως το είχατε εσείς.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ: Εσείς τώρα μ' αυτά που λέτε πιέζετε τη δικαιοσύνη;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Κύριε Χριστοδουλάκη, σας παρακαλώ!

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ (Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Κύριε Χριστοδουλάκη, να πάτε στην Ευελπίδων...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Κύριε Υπουργέ, σας παρακαλώ πολύ!

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ (Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Κύριε Πρόεδρε, απαντώ πώς εξοικονομούμε τα 10.000.000.000 ευρώ.

Κύριες και κύριοι συνάδελφοι, παρ' όλο που είχαμε έως τώρα τρία Κοινωνικά Πλαίσια Στήριξης και την εισροή τεράστιων χρηματικών πόρων από την Ευρωπαϊκή Ένωση, η χώρα μας παραμένει μία από τις φτωχότερες χώρες μεταξύ των χωρών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Είναι γνωστό ότι οι ελληνικές περιφέρειες παραμένουν οι πιο φτωχές και έχουμε στα ελληνικά νοικοκυριά, όπως είπε ο κ. Αλαβάνος, δυόμισι εκατομμύρια νεόπτωχους.

Το χειρότερο, όμως, δεν είναι ότι δεν δίνουμε χρήματα για την κοινωνική πολιτική, αλλά ότι δεν λειτουργεί το κοινωνικό κράτος. Γι' αυτό, ως πρώτη προτεραιότητα, η παράταξή μας θεωρεί και δίνει βάση στην ανασυγκρότηση του κράτους. Δεν υπάρχει κράτος. Γιατί το λέω αυτό; Έχω καταθέσει στη Βουλή πίνακα, κύριε Δραγασάκη, που λέει ότι προ των κοινωνικών παροχών...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Απ' έξω τον έχουμε μάθει.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ (Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Μπράβο! Αναφέρεται μόνο το 3%. Γιατί το επικαλούμαι; Γιατί το 2004, παραδείγματος χάρη, είχαμε -εκτός συντάξεων- 16.000.000.000 ευρώ. Αυτό σημαίνει ότι, αν πήγαμε στους πραγματικά δικαιούχους, κάθε φτωχός θα είχε 6.000 ευρώ. Αυτό δεν γίνεται, κύριε Δραγασάκη. Δεν τα παίρνουν οι πραγματικά δικαιούχοι.

Ένα άλλο παράδειγμα, που ανέφερα στον κ. Βενιζέλο, αφορά

την κοινωνική ομάδα των αναπήρων. Είδατε τι έβγαλαν οι έρευνες για τους τυφλούς στην Κάλυμνο και στην Αιτωλοακαρνανία. Ο πρόεδρος της υγειονομικής επιτροπής λέει: «Ναι, είναι τυφλός, έχει άδεια ταξί και θέλει να πηγαίνει τα παιδιά του σχολείο στη Λέρο. Όμως, το παίρνει τόσα χρόνια ο φουκαράς. Τι να κάνω εγώ; Να το κόψω;». Αυτό είναι το κράτος, κύριε Δραγασάκη, που λειτουργεί σήμερα εις βάρος του πραγματικά τυφλού, ο οποίος δεν παίρνει αξιοπρεπές επίδομα, γιατί ο «μαϊμού» τυφλός, ο κομματικά εγκαθetos και αυτός που ωφελείται, σήμερα παίρνει το επίδομα της ολικής τύφλωσης. Ουκ έστιν αριθμός τέτοιων παραδειγμάτων. Έρχεται το Υπουργείο Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης να εφαρμόσει την κάρτα αναπηρίας. Είναι μία σημαντική τομή που κάνει αυτή η Κυβέρνηση, για να απαλλαγούμε επιτέλους από αυτήν την καταδυνάστευση του ελληνικού δημόσιου χρήματος.

Ποιος είναι ο σκοπός και ο στόχος; Είναι να μπορέσουμε να κάνουμε ένα κοινωνικό κράτος με αξιοπρεπείς παροχές. Για να γίνει αυτό, δύο δρόμοι υπάρχουν. Τον ένα δρόμο τον είδαμε στα είκοσι χρόνια του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Δανεικά και αγύριστα! Σύμφωνά με τα λεγόμενά τους για το δέκτι κοινωνικής προστασίας, μας έλεγαν προεκλογικά ότι το 2004 είχαμε ένα έλλειμμα 1,7%. Ο προϋπολογισμός τι αναδεικνύει; Έλλειμμα 6,6%. Τι σημαίνει αυτό; Δεν είναι στεγνοί αριθμοί, δεν είναι μαθηματικά νούμερα, αλλά είναι η ουσία της πολιτικής. Δηλαδή έχουμε πάνω από 72.000 ευρώ για κάθε τετραμελή οικογένεια. Τι σημαίνει αυτό; Ότι το 2005 αυτή η Κυβέρνηση πλήρωσε για τοκοχρεολύσια μόνο 21,8 δισεκατομμύρια ευρώ.

Ο κ. Χριστοδουλάκης μας είπε για τον Almunia. Εμείς από την τιτλοποίηση των εισφορών των χρεών του χθες, ζητάμε να πάρουμε 1.000.000.000 ως τιτλοποίηση. Δεν μας λένε, όμως, για τα 19.000.000.000 που πρέπει να πληρώνει αυτή η χώρα, δυστυχώς, ως τοκοχρεολύσια. Τι σημαίνει αυτό; Σημαίνει ότι κάθε χρόνο η Κυβέρνηση πληρώνει για το χθες όσα είναι οι μισθοί, οι συντάξεις και οι εφμερίες των γιατρών. Να, λοιπόν, ένα λαμπρό πεδίο για να μπορέσουμε πράγματι να περιορίσουμε το έλλειμμα. Ο στόχος αυτής της Κυβέρνησης είναι το έλλειμμα να πάει κάτω από το 3% το 2006, ούτως ώστε να μπορέσουμε να εξοικονομήσουμε αυτά τα δισεκατομμύρια των ευρώ από τα θαλασσοδάνεια που έχουν παραπεμφθεί στη δικαιοσύνη και σας είπα μόνο δύο παραδείγματα, το ένα των 218.000.000 ευρώ και το άλλο των 78.000.000.000.

Το δεύτερο που έχουμε, είναι οι φούσκες του Χρηματιστηρίου ως όχημα επάνω στις πλάτες των εργαζομένων. Κύριε Δραγασάκη, ξέρετε ότι φέτος πληρώσαμε μόνο για τις ομαδικές απολύσεις από τις φούσκες του Χρηματιστηρίου και τις επιχειρήσεις με τα θαλασσοδάνεια πάνω από 700.000.000 ευρώ; Γιατί; Η «ΔΑΡΙΝΓΚ» ήταν επιχείρηση με τον επιχειρηματία της; Η «ΑΝΚΕΡ» ήταν επιχείρηση; Όλα αυτά, κύριε Δραγασάκη, πληρώνονται ακριβά και γι' αυτό είπαμε στην αρχή ότι αυτή η Κυβέρνηση πρέπει να δώσει πολύ μεγάλο βάρος στην ανασυγκρότηση, για να μπορέσει να λειτουργήσει το κράτος. Το κάνουμε και γι' αυτό προχωράει.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Υποθέτω, κύριε Υπουργέ, ότι δεν υπονοείτε πως φταίω εγώ για όλα αυτά.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ (Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Όχι, κύριε Δραγασάκη, εγώ δικαιολογούμαι και απολογούμαι στη θετική πρόταση του Συνασπισμού. Επιχειρηματολογώ και σας λέω ότι αυτή η Κυβέρνηση δεν είναι εναντίον του ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος ως πρόταση. Όμως, κύριε Δραγασάκη, θα πρέπει να υπάρχει κράτος. Όταν λέω κράτος, γνωρίζει κάθε Έλληνας και Ελληνίδα τι εννοώ. Πείτε σ' έναν πολίτη ότι λειτουργεί το κράτος χωρίς γρηγορήσιο, χωρίς ταλαιπωρία, χωρίς διαφθορά και πείτε μου ποιος το πιστεύει. Αυτό το κράτος κληρονομήσαμε και πρέπει να φτιάξουμε τους θεσμούς, ούτως ώστε το κράτος να λειτουργήσει. Αυτό είναι το πρώτο.

Δεύτερον, θέλει κανείς Έλληνας πολίτης από το δικό του υστέρημα, από τον προϋπολογισμό του κράτους, δηλαδή από τα έσοδα του φορολογούμενου πολίτη, να σπαταλώνται τα χρήματα όπως σ' αυτά τα παραδείγματα που βλέπουμε σήμερα;

Θα σας πω ένα παράδειγμα, κύριε Δραγασάκη. Στον Ο.Α.Ε.Δ. κάναμε μία τομή για την ανεργία και είπαμε ότι «Όσοι θέλετε να γραφτείτε στον Ο.Α.Ε.Δ. για να έχετε μόρια ή χαρτί ανεργίας για σπουδές ή οτιδήποτε άλλο, θα πάτε σε ξεχωριστή κλίμακα». Βγάλαμε πενήντα δύο χιλιάδες. Αυτό είναι το πρώτο.

Δεύτερον, στους δεκαεννέα μήνες πιάσαμε σαράντα πέντε χιλιάδες στον Ο.Α.Ε.Δ., με τη διασταύρωση των στοιχείων, να εργάζονται και να παίρνουν και επίδομα. Αυτό, κύριε Δραγασάκη, δεν είναι εις βάρος του ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος, εις βάρος του επιδόματος ανεργίας; Δεν πρέπει να εκσυγχρονίσουμε το σύστημα; Δεν πρέπει να κάνουμε το κράτος να λειτουργεί; Δεν λειτουργεί και μιλάμε με παραδείγματα για πράγματα, τα οποία είκοσι ολόκληρα χρόνια, δυστυχώς, είχαν παραμείνει σε εκκρεμότητα.

Κύριε Δραγασάκη, πρέπει να εξετάσουμε ποιο είναι το δημοσιονομικό κόστος, ποιοι είναι οι πιθανοί δικαιούχοι. Αυτό είναι το μείζον. Πρέπει να δούμε το ύψος του εισοδήματος που είναι έλασσον, τη διάρκεια χορήγησής του και όλα τα στοιχεία.

Θέλετε να σας πω και κάτι άλλο που δεν ξέρετε; Το 1985 η κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. με Πρωθυπουργό τον αείμνηστο Ανδρέα Παπανδρέου έκανε νόμο -είναι στη διάθεσή σας- που λέει ότι, εάν κάποιος που παίρνει το επίδομα ανεργίας, κληθεί και δεν ανταποκριθεί σε δουλειά, τότε τον βγάζουμε από το σύστημα. Το ξέρετε ότι υπάρχει νόμος του κράτους από το 1985; Ψήφισαν νόμους, για να είναι εντάξει και αρεστοί στην Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά δεν τους έκαναν πράξη. Ο Σρέντερ, ο σοσιαλιστής στη Γερμανία, λέει ότι αν σε καλέσουν τρεις φορές από τον Ο.Α.Ε.Δ. για να δουλέψεις και δεν πας, τότε σε πετάω από το σύστημα. Όλα αυτά μπορούν να γίνουν μ' ένα μαγικό ραβδάκι από τη μία μέρα στην άλλη;

Την Κυριακή ήμουν στην Καστοριά. Το ξέρετε ότι το Μάιο που είχα πάει στην Καστοριά, ο Ο.Α.Ε.Δ. είχε μπακαλοτέφτερα; Αυτό συνέβαινε το Μάιο του 2005.

Και μέσα σε αυτό το διάστημα, από το Μάιο πέρσι μέχρι σήμερα, κατορθώσαμε να είμαστε σε τέτοια θέση, ώστε προχθές να εγκαινιάσουμε το νέο Κ.Π.Α.. Βάλαμε κομπιούτερ εκσυγχρονίζοντας τον Ο.Α.Ε.Δ. και δέσμευση της Κυβέρνησης είναι -διότι πρόκειται περί ενός διεθνούς διαγωνισμού που χρειάζεται περίπου ένα χρόνο, δεν γίνονται αυτά αμέσως- μέχρι τον Ιούνιο να έχουμε το προφίλ του ανέργου, καταγράφοντας παράλληλα μηχανογραφικά πλέον τον κάθε άνεργο. Τότε μόνο μπορείς να κάνεις πολιτικές.

Ποιος μπορεί να μας πει σήμερα πόσους ανέργους έχει η Καστοριά, όταν δεν έχει μηχανοργάνωση; Ποιος μπορεί να μας ενημερώσει πραγματικά για την ανεργία, όταν παραλάβαμε σε ποσοστό 17% το προφίλ του ανέργου μέσα από το Κ.Π.Α.;

Πρέπει, λοιπόν, να εκσυγχρονίσουμε, να συντονίσουμε το κράτος, έτσι ώστε να πιάνουν τόπο τα χρήματα του Έλληνα και της Ελληνίδας που φορολογείται. Τότε, λοιπόν, πράγματι θα έχει η πρόταση αυτή σημασία, θα έχει σημασία να βοηθήσουμε τους κοινωνικά αδύναμους, τις ασθενέστερες κοινωνικές ομάδες, τον πραγματικά όμως δικαιούχο, τον πραγματικά αδύναμο, γιατί είχε δίκιο όντως ο κ. Ανδριανόπουλος όταν έλεγε «Ποιος φορολογείται και γιατί φορολογείται».

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, αν μου επιτρέπεται για ένα λεπτό, διότι δεν θα δευτερολογήσω λόγω του ότι πρέπει να πάω στην επιτροπή, όπου συζητείται ο προϋπολογισμός και δεν θα είμαι σε θέση να ακούσω και τους άλλους συναδέλφους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Παρακαλώ κύριε Δραγασάκη.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Κατ' αρχήν, κύριε Πρόεδρε, θέλω να ευχαριστήσω τους συναδέλφους και τις συναδέλφισσες και ιδιαίτερα όσους μπήκαν στον κόπο να μελετήσουν αυτήν την πρόταση και να διαμορφώσουν κάποια άποψη δική τους.

Το δεύτερο που θέλω να πω, είναι ότι στην Πορτογαλία, κύριε Υπουργέ, αυτή ήταν η αρχική φάση του ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος, δόθηκε και έκτακτη αύξηση. Αλλά, εν πάση περιπτώσει, καθιερώθηκε εκεί το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα. Αλλού είναι 200, αλλού είναι 1000 ευρώ. Εμείς δεν το έχουμε καθιερώσει.

Και το τελευταίο. Εφ' όσον η Κυβέρνηση, απ' ό,τι αντιλαμβάνομαι, αρνείται, θα ήθελα να κάνω έκκληση στους δημάρχους, νυν και υποψήφιους δημάρχους. Αυτό έγινε και στη Βραζιλία. Εκεί άρχισε να εφαρμόζεται από την Τοπική Αυτοδιοίκηση. Να το μελετήσουν και εφ' όσον συμφωνούν, να το περιλάβουν στα προγράμματά τους.

Εκείνο που θέλω από σας, κύριε Υπουργέ, αν μπορείτε να δώσετε μια υπόσχεση, είναι το εξής, για να ξεκινήσει αυτή η προσπάθεια. Ο τάδε δήμος να κάνει μια πρώτη καταγραφή, μια απογραφή, για να δει ποιοι είναι οι πληθυσμοί στο δήμο του που ενδεχομένως ενδιαφέρονται για ένα τέτοιο ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα.

Η πρότασή μου είναι, αν μπορείτε να δεσμευθείτε, ότι θα χρηματοδοτήσετε τους δήμους κατ' αρχήν, έστω στο επίπεδο της μελέτης. Δηλαδή να έρθει ένας δήμος π.χ. της Ελευσίνας ή της Λάρισας, να σας υποβάλει μια πρόταση, ότι θέλει να μελετήσει, να κάνει μια απογραφή, μια καταγραφή του τοπικού πληθυσμού, για να δει τι θα κάνει με τους ακραία φτωχούς και σεις να χρηματοδοτήσετε αυτήν την πρότασή του.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ (Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Κύριε Δραγασάκη, είναι πολύ θετικό αυτό που λέτε. Σας βεβαιώνω ότι μέσω των προγραμμάτων του Υπουργείου χρηματοδοτούμε τέτοιες πολιτικές.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Όχι με ανταγωνιστικά προγράμματα.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ (Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Όχι ανταγωνιστικά. Εννών δημοτικά προγράμματα.

Για πρώτη φορά με τα Κ.Ε.Κ. και με άλλα κάναμε την Τοπική Αυτοδιοίκηση να μπορεί να παίρνει τα έργα χωρίς να πηγαίνουν σε ιδιωτικά Κ.Ε.Κ..

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδριάσή μας, αφού πρώτα ξεναγήθηκαν στην έκθεση με θέμα: «30 Χρόνια από το Σύνταγμα του 1975», καθώς και στους λοιπούς χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων, τριάντα ένας μαθητές και μαθήτριες και τρεις συνοδοί -δασκάλοι από το 6ο και το 20ο Δημοτικό Σχολείο Καρδίτσας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες)

Το λόγο έχει η κ. Τόνια Αντωνίου ως Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπος του ΠΑ.ΣΟ.Κ..

ΤΟΝΙΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η νομοθετική πρωτοβουλία του Συνασπισμού της Ριζοσπαστικής Αριστεράς είναι για μας, για το ΠΑ.ΣΟ.Κ., μια σημαντική ευκαιρία να συζητήσουμε εδώ, στο ελληνικό Κοινοβούλιο, ένα πολύ σημαντικό θέμα που αφορά πάρα πολλούς Έλληνες πολίτες, αλλά θεωρούμε ότι μέσα απ' αυτήν τη συζήτηση θα αναδειχθούν και οι διαφορετικές ιδεολογικές και πολιτικές αντιλήψεις και προσεγγίσεις που υπάρχουν μεταξύ των πολιτικών χώρων στο θέμα της κοινωνικής πολιτικής και του κοινωνικού κράτους. Και μέχρι τώρα, όπως έχει διεξαχθεί η συζήτηση, αυτό είναι ξεκάθαρο.

Είναι μια ευκαιρία, κατά την άποψή μας, να αναδείξουμε τις ιδέες και τις αξίες που μας διαφοροποιούν από τη συντηρητική δεξιά παράταξη, αλλά και να αναζητήσουμε τα σημεία στα οποία μπορούν να συγκλίνουν και να συμφωνήσουν οι δυνάμεις του ευρύτερου προοδευτικού χώρου, σημεία πρότασης και διεκδίκησης.

Σε μια εποχή που τα θεμέλια του κοινωνικού κράτους διεθνώς τρίζουν, κάτω από τα διλήμματα, είτε είναι ψεύτικα είτε υπαρκτά, που θέτει η οικονομία της ελεύθερης αγοράς και του ανταγωνισμού, όλος ο προοδευτικός κόσμος διεθνώς βρίσκεται

σε φάση αναζήτησης μιας εναλλακτικής πρότασης. Επομένως, αυτή η συζήτηση αγγίζει το σκληρό πυρήνα αυτού του προβληματισμού. Και γι' αυτό το λόγο χαιρετίζουμε την πρωτοβουλία του Συνασπισμού.

Ανεξάρτητα όμως από τις απόψεις που εκφράζονται σε μια συζήτηση και έχουν βέβαια και μια επικοινωνιακή διάσταση, ο κάθε πολιτικός χώρος έχει τη δική του ιστορία στο επίπεδο της πολιτικής πράξης. Και το λέγω αυτό, γιατί άκουσα πριν τον κύριο Υπουργό να αναφέρεται στον Ανδρέα Παπανδρέου και στις πολιτικές του ΠΑ.ΣΟ.Κ. της δεκαετίας του '80.

Πρέπει να σας πω, κύριε Υπουργέ, που πάντα απορείτε γιατί το ΠΑ.ΣΟ.Κ. όλα αυτά τα χρόνια κυβέρνησε τον τόπο, πρέπει να σας πληροφορήσω, αν δεν το ξέρετε, ότι ο ελληνικός λαός εμπιστεύθηκε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. να κυβερνήσει αυτόν τον τόπο τόσα πολλά χρόνια, γιατί ήταν ο πολιτικός φορέας στη χώρα που δημιούργησε και στηρίξε το κοινωνικό κράτος, το κράτος πρόνοιας. Διότι γνωρίζετε πάρα πολύ καλά ότι μέχρι το 1980 δεν υπήρχε ούτε η λέξη στο πολιτικό λεξιλόγιό σας «κοινωνικό κράτος», «κράτος πρόνοιας».

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ (Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας) : Υπερβολές.

ΤΟΝΙΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ : Ο κόσμος έχει και κρίση και μνήμη, κύριε Υπουργέ.

Ανάμεσα στις πολιτικές που εφάρμοσε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. από το '80 και μετά, ξεκινώντας ο Ανδρέας Παπανδρέου αυτόν το μεγάλο δρόμο το μεταρρυθμιστικό, γιατί αυτές ήταν μεταρρυθμιστικές πολιτικές, δημιούργησε την κατώτατη σύνταξη του Ο.Γ.Α. και του Ι.Κ.Α. και συντάξεις για τις οποίες κανείς μας δεν είναι ευχαριστήμενος, αλλά στο επίπεδο που έχουμε φθάσει σήμερα, κύριε Υπουργέ -και το επικαλείστε εσείς- πρέπει να πούμε ότι έγιναν με πολιτικές ΠΑ.ΣΟ.Κ. και της δεκαετίας του '90, μετά από αναθεώρηση που κάναμε του δικού σας συνταξιοδοτικού νόμου, του '90-'93, της κυβέρνησης Κωνσταντίνου Μητσοτάκη και με Υπουργό τον κ. Σιούφα. Κάναμε παρεμβάσεις για να μην είναι σε πολύ χαμηλότερο επίπεδο οι συντάξεις που παίρνουν σήμερα οι Έλληνες πολίτες, -και για τις οποίες και πάλι το τονίζω- δεν είμαστε ευχαριστημένοι.

Εμείς δημιουργήσαμε το σύστημα υγείας, ένα σύστημα που μπορούν να έχουν όλοι οι πολίτες πρόσβαση, ακόμη και οι μετανάστες. Εμείς δημιουργήσαμε το Ε.Κ.Α.Σ.. Εμείς δημιουργήσαμε το δίκτυο κατά της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού.

Αυτό το τελευταίο μέτρο ήταν ένα μέτρο που βοήθησε ανθρώπους, αλλά σίγουρα δεν βοήθησε όσους θα θέλαμε. Και βέβαια βλέπουμε ότι καθημερινά οι ανάγκες αυξάνονται και μάλιστα ανάγκες που χρειάζονται σύγχρονες παρεμβάσεις, γιατί υπάρχουν και σύγχρονα πλέον προβλήματα.

Βέβαια δεν μπορώ να μην τονίσω σ' αυτό το Σώμα και να μην πω ότι η Νέα Δημοκρατία είχε πολεμήσει λυσσαλέα κάθε έννοια κοινωνικής πολιτικής. Είχε χλευάσει τα μέτρα που είχαμε πάρει, λέγοντας ότι όλα αυτά που δίνουμε, είναι ψίχουλα. Και μετά από είκοσι μήνες ο ελληνικός λαός, κύριε Υπουργέ, αντιλαμβάνεται ποια είναι η δική σας πολιτική, διότι όχι μόνο δεν δώσατε τα 30 ευρώ στη σύνταξη του Ο.Γ.Α. και στις άλλες συντάξεις, αλλά τις μειώσατε. Κάνατε ένα σχεδιασμό για την επόμενη τετραετία, αλλά καθώς βλέπουμε από τον προϋπολογισμό που θα τον συζητήσουμε σε λίγες μέρες, θα ενημερωθεί ο ελληνικός λαός ότι δεν σας φθάνει μια τετραετία. Και ευτυχώς για τον Έλληνα πολίτη, θα σας αλλάξει, διότι πρέπει να δει ξανά πολιτικές που θα στηρίζουν το κοινωνικό κράτος.

Όμως καταφέρατε και υπαρπάξατε την ψήφο του ελληνικού λαού στις τελευταίες εκλογές, γιατί ο κ. Καραμανλής και τα στελέχη σας εμφανίστηκαν μ' ένα κοινωνικό προσώπειο, μ' ένα προσώπειο που θα χαρακτηρίζε κανείς ως σοσιαλδημοκράτη τον κ. Καραμανλή. Και άρχισε η δεξιά παράταξη στον τόπο να θυμάται τις αξίες της κοινωνικής δικαιοσύνης και της αλληλεγγύης. Για να κερδίσει, θα έλεγα, την ψήφο του ελληνικού λαού, χρησιμοποίησε και ιδέες και απόψεις και θέσεις από τον προοδευτικό κόσμο, από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και το χώρο της Αριστεράς.

Σιγά-σιγά, όμως, βλέπουμε ότι οι μάσκες πέφτουν. Οι σημερινές σας επιλογές στην οικονομία, στα εργασιακά, στα θέματα του ωραρίου, στα ασφαλιστικά και στις Δ.Ε.Κ.Ο., είναι ενδεικτι-

κές της πολιτικής, την οποία σταθερά υπηρετείτε.

Και θα έλεγα, αγαπητοί συνάδελφοι και ειδικά αγαπητοί συνάδελφοι του Συνασπισμού, που σήμερα φέρνετε την πρόταση για το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα στο ελληνικό Κοινοβούλιο, ότι είναι μία περίοδος δύσκολη, διότι βλέπουμε καθαρά τις πολιτικές της Νέας Δημοκρατίας. Σε λίγες ημέρες θα μιλήσουμε για τον προϋπολογισμό, έρχεται και το νομοσχέδιο για τις Δ.Ε.Κ.Ο.. Και βέβαια θα έλεγα ότι είναι παράδοξο να συζητάμε σήμερα για την εφαρμογή του ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος, όταν αυτή η Κυβέρνηση δημιουργεί έναν αντιαναπτυξιακό κι έναν αντικοινωνικό προϋπολογισμό με μείωση των μισθών, με μείωση των συντάξεων -μετά από πολλά χρόνια θα έχουμε πραγματική μείωση του εισοδήματος- με μειωμένους πόρους για την παιδεία, για την υγεία, για το κοινωνικό κράτος, με μείωση των πόρων για το σύστημα των κοινωνικών ασφαλίσεων και του κλάδου υγείας, που θα υπονομεύσει, κατά την άποψή μας, τα ασφαλιστικά ταμεία στο μέλλον, για να έρθουν μετά να πάρουν μέτρα εις βάρος των εργαζομένων και των συνταξιούχων, με 50% μείωση των πόρων για τα προγράμματα καταπολέμησης της ανεργίας, με υποχρηματοδότηση και αβέβαιο το μέλλον πολλών υπηρεσιών για τηστήριξη των κοινωνικά πιο ευάλωτων ομάδων σε όλη τη χώρα, όπως είναι οι βρεφονηπιακοί σταθμοί, η «Βοήθεια στο Σπίτι», η κοινωνική επανένταξη, η αποασυλοποίηση των ψυχικά ασθενών, οι δομές για τα Α.Μ.Ε.Α., τα κέντρα δημιουργικής απασχόλησης των παιδιών.

Όλα αυτά, κύριε Υπουργέ, είναι πολιτικές των κυβερνήσεων του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Όταν θα έχουμε τη δυνατότητα να μιλήσουμε στον προϋπολογισμό, θα δούμε αν και κατά πόσο στηρίζετε όλες αυτές τις δομές. Μιλήσατε πριν για τα Κ.Ε.Π. Τα Κ.Ε.Π. ήταν δημιουργία του ΠΑ.ΣΟ.Κ., τα χλευάσατε, είπατε ότι θα τα καταργήσετε και ο κ. Παυλόπουλος σήμερα πάει να στηρίξει την επανίδρυση του κράτους και την καλή λειτουργία των πολιτών σε σχέση με τη χρήση εκ μέρους τους των δημοσίων υπηρεσιών μέσω των Κ.Ε.Π.. Αυτή είναι η πολιτική σας.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ (Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Δεν μίλησα για Κ.Ε.Π.. Μίλησα για Κ.Π.Α..

ΤΟΝΙΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Είπα και για το Κ.Ε.Π.. Μην προβοκάρετε, κύριε Υπουργέ. Είπα και για το Κ.Ε.Π., μια και το αναφέρατε πριν.

Άρα, κύριοι συνάδελφοι, οι μάσκες πέφτουν. Ο προοδευτικός και κοινωνικός λόγος του κ. Καραμανλή και η πολιτική του μεσαίου χώρου ξεχάστηκε πλέον και εμφανίζεται το νεοφιλελεύθερο και το πελατειακό πρόσωπο της δεξιάς παράταξης για άλλη μια φορά. Δεν πρωτοτυπείτε καθόλου, θα έλεγα. Οι προσεκτικές σας δεσμεύσεις για ενίσχυση της περιφέρειας, για μείωση των ανισοτήτων, για την πραγματική σύγκλιση με την Ευρωπαϊκή Ένωση, πάνε περίπατο. Ο εθνικός στόχος σας πλέον -της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας- δεν είναι η μείωση της ψαλίδας των μισθών και των εισοδημάτων σε σχέση με την Ευρωπαϊκή Ένωση. Ο εθνικός σας στόχος είναι να έχουμε μεροκάματα Βουλγαρίας στην Ελλάδα, γιατί έτσι πιστεύετε ότι θα στηρίξετε την ανταγωνιστικότητα της ελληνικής οικονομίας.

Έτσι, λοιπόν, το 2005 είπατε ότι είναι έτος ανταγωνιστικότητας της ελληνικής οικονομίας και γι' αυτό φέρνετε όλες αυτές τις μεγάλες -κατά την άποψή σας- μεταρρυθμιστικές πολιτικές, οι οποίες να είστε σίγουροι ότι θα ηττηθούν. Και θα ηττηθούν από τον ελληνικό λαό, από τους εργαζόμενους, από τους συνταξιούχους, διότι βλέπουμε να δημιουργείται ένα κοινωνικό και πολιτικό μέτωπο από όλες τις δυνάμεις της εργασίας, ακόμη και από τους ανθρώπους που ψήφισαν Νέα Δημοκρατία και σήμερα βλέπουν ότι αυτές οι προσδοκίες διαψεύδονται.

Και το νομοθετικό σας πλαίσιο φάνηκε από το καλοκαίρι, είτε με το νόμο που φέρατε για αύξηση του ωραρίου των καταστημάτων, είτε για τη διευθέτηση του χρόνου εργασίας, είτε για τη μείωση των υπερωριών, με αποκορύφωμα να θέλετε αυτές τις μέρες να φέρετε το νόμο για τις Δ.Ε.Κ.Ο., ένα νόμο για τον οποίο δεν συζητήσατε με τη Γ.Σ.Ε.Ε., με τους φορείς, για να έρθετε να μας πείτε ποιες είναι οι πολιτικές σας.

Αυτός ο νόμος, κύριε Υπουργέ, καταλύει τα πάντα.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΖΑΓΟΡΙΤΗΣ: Ο ελληνικός λαός μάς ψήφισε.

ΤΟΝΙΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Ενοχλείστε, κύριε Ζαγορίτη. Δεν εκλεγήκατε μ' αυτές τις δεσμεύσεις, κύριε Ζαγορίτη και το ξεχνάτε.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΖΑΓΟΡΙΤΗΣ: Το πρόγραμμά μας ήταν αυτό.

ΤΟΝΙΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Πρέπει να ξέρετε ότι σε μια δημοκρατική κοινωνία και σε ένα δημοκρατικό πολιτικό σύστημα κρίνεται η Κυβέρνηση καθημερινά. Κι εσείς κρίνεστε και δεν μπορείτε να συνεχίσετε την ίδια πολιτική που είχατε παλιά και το ίδιο ύφος και ήθος που είχατε, ότι «αποφασίζουμε και διατάζουμε». Αυτές είναι οι πολιτικές σας πλέον. Χωρίς πολιτικό διάλογο, χωρίς κοινωνικό διάλογο, φέρντε εδώ πολιτικές που δημιουργούν τεράστιο πρόβλημα στην κοινωνική συνοχή. Φέρντε πολιτικές που αυτή τη στιγμή καταργούν τις συλλογικές συμβάσεις, ελαχιστοποιούν το ωράριο, ανατρέπουν τις μισθολογικές συμβάσεις. Η λογική σας και η πολιτική σας είναι μόνο πώς θα διορίσετε τα δικά σας παιδιά, τα «γαλάζια παιδιά». Ανοίγετε την κερκόπορτα για απολύσεις, κατά την απόλυτη βούληση του κάθε κυβερνητικού εργοδότη. Οι μισθοί των νέων εργαζομένων πλέον θα καθορίζονται από συλλογικές συμβάσεις της Γ.Σ.Ε.Ε., του ιδιωτικού τομέα, όταν θα ενταχθούν πλέον στις Δ.Ε.Κ.Ο.

Και ξέρετε, κύριοι συνάδελφοι, πώς προσπαθείτε να πείσετε τον ελληνικό λαό για όλα αυτά και να τα εφαρμόσετε; Μέσω της πολιτικής του κοινωνικού αυτοματισμού και της σύγκρουσης των γενεών. Γιατί πιστεύετε ότι οι νέοι άνθρωποι, που δεν είναι ενταγμένοι σήμερα στην εργασία, δεν μπορούν να παλέψουν, να διεκδικήσουν άλλους όρους στην εργασία και για τα ασφαλιστικά τους δικαιώματα. Έτσι, τους τελευταίους μήνες πήγατε να εφαρμόσετε πολιτικές σε διάφορες ΔΕΚΟ -το πρότυπό σας ήταν ο Ο.Τ.Ε.- και λέγατε «Αφήνουμε τους παλιούς, θα την πληρώσουν οι νέοι». Σήμερα φέρντε ένα νομοσχέδιο με το οποίο θα την πληρώσουν όλοι οι εργαζόμενοι. Και πρέπει να πούμε ότι δεν θα την πληρώσουν οι εργαζόμενοι που μέχρι τώρα είχαν μια κοινωνική ασφάλεια λόγω των χαρακτηριστικών που είχαν αυτοί οι οργανισμοί. Με το κλίμα αυτό δημιουργείτε καταστάσεις στον ιδιωτικό τομέα που σε λίγο θα είναι βάρβαρες.

Ήδη γνωρίζετε, κύριε Υπουργέ -είσασε Υπουργός Εργασίας- ότι τα πράγματα στον ιδιωτικό τομέα δεν είναι καλά. Υπάρχουν σοβαρά προβλήματα με τις συλλογικές συμβάσεις, εάν εφαρμόζονται, με τη φοροδιαφυγή, με τη μαύρη εργασία. Και αντί να βάλετε ένα λιθαράκι εδώ και είκοσι μήνες για να περιοριστούν, δυστυχώς αυξάνονται. Και με την περιρρέουσα πολιτική ατμόσφαιρα, την οποία δημιουργείτε, θα δούμε ότι τα πράγματα θα είναι πολύ άγρια και στον ιδιωτικό τομέα.

Κύριε Υπουργέ, στην τοποθέτησή σας πριν είπατε: «Τι να κάνουμε; Δεν έχουμε χρήματα. Φταίει το κακό ΠΑ.ΣΟ.Κ.». Το γνωρίζετε το κακό ΠΑ.ΣΟ.Κ., διότι πριν είκοσι μήνες ήσασταν το κόμμα της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης, διακηρύσσετε πολιτικές, λέγατε ότι θα στηρίζετε το κοινωνικό κράτος, ότι θα κάνετε όλες τις μεταρρυθμίσεις υπέρ των αδυνάτων με το να μειώσετε το πελάτο κράτος του κακού ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Είκοσι μήνες τι βλέπουμε; Βλέπουμε να δημιουργείται μία νέα γενιά συμβασιούχων, στο οποίο ήσασταν εναντίον, βλέπουμε σ' αυτούς τους είκοσι μήνες να αλληλοσπαράζονται και να υπάρχουν καταγγελίες των στελεχών σας για διοικητές των Δ.Ε.Κ.Ο., που το μόνο που έκαναν, όταν ανέλαβαν, ήταν να αυξήσουν τους μισθούς τους και να φύγουν νύχτα. Βλέπουμε, δηλαδή, αυτήν τη στιγμή εσείς να έχετε την ευθύνη σ' αυτό το χώρο. Έχουμε δει ερωτήσεις Βουλευτών του ΠΑ.ΣΟ.Κ., όπως του κ. Βερελή, που σας ζητά ακόμα τα ποινικά μητρώα των στελεχών της Δημόσιας Διοίκησης και δεν τα δίνετε. Βλέπουμε τέτοια φαινόμενα, στα οποία εσείς δεν μπορείτε να απαντήσετε. Το τελευταίο διάστημα υπάρχει μία μεγάλη πολιτική κουβέντα, πώς θα ξεπεράσετε αυτά τα προβλήματα, με ή χωρίς ανασχηματισμό.

Κύριε Γιακουμάτο, το πρόβλημα είναι βαθύτατα πολιτικό λόγω των πολιτικών σας, οι οποίες καθημερινά θα αποδοκιμάζονται, όχι μόνο από τον ελληνικό λαό, αλλά και από στελέχη σας, είτε στο Κοινοβούλιο είτε στους κοινωνικούς χώρους, όπως είδαμε χθες στις δηλώσεις των στελεχών της Δ.Α.Κ.Ε.. Ακόμα, δεν μου απαντήσατε στην προηγούμενη παρέμβασή μου για τα φαινόμενα διαφθοράς και διαπλοκής, όταν σας είπα ότι αυτήν τη στιγμή βλέπουμε -όχι τώρα, το τελευταίο χρονικό διάστημα- μια τεράστια αντιπαράθεση δύο κορυφαίων Υπουργών σας με τον Πρόεδρο

της Δ.Ε.Η., τον κ. Παλαιοκρασσά, ο οποίος καταγγέλλει στελέχη της Κυβέρνησης για διαπλοκή. Υπάρχει πρόβλημα σ' αυτήν τη μεγάλη επιχείρηση και ο Πρωθυπουργός μένει θεατής. Κι έρχεστε εσείς και λέτε ότι πρέπει να εξυγιάνουμε τις Δ.Ε.Κ.Ο., αλλά το πρόβλημα είναι οι εργαζόμενοι. Μπορείτε να μας πείτε τι θα κάνετε; Διότι εδώ αποδεικνύεται ότι, πέρα από τις νεοφιλελεύθερες πολιτικές σας, τις οποίες ξέραμε, δείχνετε και μια διαχειριστική ανικανότητα τρομερή.

Αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες, θα ήθελα να πω για την πρόταση του Συνασπισμού, ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. τη χαιρετίζει και θέλει να συζητήσει με όλο τον προοδευτικό χώρο, όπως είπα και πριν, γιατί είναι ιδεολογικό και πολιτικό το ζήτημα. Μπορεί, όπως είπε και ο κ. Ανδριανόπουλος, να το εφαρμόζουν και οι νεοφιλελεύθεροι, ο κ. Φρίντμαν το έχει εισηγήσει ως νεοφιλελεύθερος, αλλά ξέρετε πάρα πολύ καλά ότι σε πολλές χώρες αρκετές συντηρητικές κυβερνήσεις επιλέγουν να έχουν ένα ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα για μία κατηγορία πολιτών και καταργούν όλα τα άλλα δικαιώματά τους. Καταργούν όλο το κοινωνικό κράτος και λένε ότι «Εμείς έχουμε εξασφαλίσει ένα επίπεδο, άρα μπορούμε να μειώσουμε τις υπολοιπές στηρίξεις που κάνουμε στο επίπεδο του κράτους πρόνοιας».

Εμείς ως ΠΑ.ΣΟ.Κ. έχουμε ξεκάθαρη πολιτική θέση. Είναι ομόφωνη θέση του συνεδρίου του ΠΑ.ΣΟ.Κ. ότι το θέμα αυτό για μας είναι κεντρικό. Και θέλουμε όχι απλά να υπάρξει μία συζήτηση με τον προοδευτικό χώρο μέσα στο ελληνικό Κοινοβούλιο, αλλά θέλουμε και εκτός Κοινοβουλίου, στους κοινωνικούς χώρους, να συζητήσουμε μία τέτοια πρόταση.

Θα ήθελα να πω στον αγαπητό Πρόεδρο του Συνασπισμού, τον κ. Αλαβάνο, ότι δεν υπάρχουν απλώς κάποιοι Βουλευτές του ΠΑ.ΣΟ.Κ. που είναι προς αυτήν την κατεύθυνση. Το έχει πει ο Πρόεδρος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. από αυτό το Βήμα, ότι θέλει ευρύτερη συνεργασία, ευρύτερη πολιτική συζήτηση για τα μεγάλα θέματα, όπου υπάρχουν πεδία συμφωνίας, συνεργασίας. Το έχουμε αποδείξει στο παρελθόν σε πάρα πολλές στιγμές του πολιτικού βίου, μπορούμε και τώρα. Και μπορεί το ΠΑ.ΣΟ.Κ. να ανοίξει τέτοια ζητήματα γιατί είναι κεντρικά, σοβαρά.

Για την επόμενη δεκαετία, από τις καταστάσεις που επικρατούν στην Ευρωπαϊκή Ένωση και τα διαφορετικά ρεύματα και τις μεγάλες συγκρούσεις, που πρέπει να πάμε ως χώρα να κάνουμε κάτι εκεί, βλέπουμε ότι θα πρέπει εδώ να υπάρχουν πλειοψηφίες σε συγκεκριμένες πολιτικές.

Αυτές οι πολιτικές, όμως, που όλοι μας θέλουμε να είναι και ρεαλιστικές πολιτικές, πρέπει να συζητηθούν πολύ σοβαρά, διότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ως κόμμα Αξιοματικής Αντιπολίτευσης και αυριανή κυβέρνηση δεν μπορεί να δεσμεύεται και την άλλη μέρα να διαψεύδεται, όπως συμβαίνει σήμερα με την Κυβέρνηση του Κώστα Καραμανλή.

Μακριά από εμάς αυτές οι πολιτικές. Γι' αυτό χαιρετίζουμε την πρωτοβουλία σας. Συμφωνούμε απόλυτα ότι πρέπει να υπάρξει στήριξη, όχι μόνο των φτωχών, εμείς δεν βλέπουμε ότι θα πρέπει να στηρίξουμε μόνο τους φτωχούς και αυτούς που είναι εκτός πλέον του συστήματος και είναι περιθωριοποιημένοι. Θεωρούμε ότι πρέπει να απαιτήσουμε ένα ελάχιστο επίπεδο αξιοπρεπούς διαβίωσης. Δεν είναι μία εύκολη υπόθεση, το ξέρουμε. Αλλά όταν υπάρχει πολιτική βούληση, όλα μπορούν να γίνουν.

Επειδή σήμερα είναι η ημέρα κατά του AIDS, θα ήθελα να συμφωνήσω για άλλη μία φορά με τον Πρόεδρο του Συνασπισμού, τον κ. Αλαβάνο, ότι καλό θα ήταν σήμερα να υπήρχε μία πρωτοβουλία από την Κυβέρνηση και από το Υπουργείο Υγείας, μία τέτοια ημέρα για να δείξει ο πολιτικός κόσμος και την ευαισθητοποίησή του για την καταπολέμηση του AIDS. Θα συμφωνήσω ότι το πρόβλημα δεν είναι θέμα πόρων. Αν και σε αυτόν τον πρωτοπολισμό έχουμε μείωση σε 12,5 εκατομμύρια ευρώ από 15.000.000 ευρώ σε σχέση με πέρυσι, για να στηρίξουμε τη δημόσια υγεία και το Κέντρο Ειδικών Λοιμώξεων.

Αλλά σίγουρα, το πρώτο που πρέπει να κάνουμε όλοι μας, είναι να υπάρξει ενημέρωση, πρόληψη, που έχει ατονήσει. Πρέπει από αυτό εδώ το Βήμα να συγχарώ τις πρωτοβουλίες των μη κυβερνητικών οργανώσεων που προσπαθούν να ενημερώσουν τους πολίτες και καλύπτουν πολλά κενά της πολιτείας

αυτήν τη στιγμή, διότι το θέμα αφορά πάρα πολλούς νέους ανθρώπους. Και σε μας θα έπρεπε, μ' έναν τέτοιο τρόπο σήμερα, στο Ελληνικό Κοινοβούλιο, να είναι μια μέρα κατά του AIDS. Και βέβαια μπορώ να κατανοήσω ότι είναι πολύ καλές οι ημερίδες, ότι είναι πολύ καλές οι συζητήσεις, ότι είναι πολύ καλές οι εκθέσεις στη Λυρική Σκηνή, αλλά νομίζω ότι το πολιτικό μήνυμα πρέπει να βγαίνει από αυτήν εδώ την Αίθουσα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστούμε, κυρία Αντωνίου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ήθελα να καταθέσω ορισμένες πολιτικές σκέψεις, που βρίσκονται έξω από τη διαπάλη των κομμάτων, οι οποίες τάσσονται ευθέως κατά και εναντίον οποιουδήποτε δογματισμού από οποιαδήποτε πλευρά και αν προέρχεται.

Η συζητούμενη πρόταση νόμου είναι μία πρόταση νόμου, η οποία κινείται στη σωστή κατεύθυνση, αλλά δεν πρέπει να έχει τη σφραγίδα του δογματισμού. Διότι αυτή η πρόταση, όπως είπε η κ. Αντωνίου, που προανέφερε ό,τι είπε και ο κ. Ανδριανόπουλος, αν κατάλαβα καλά, είναι μία πρόταση που έχει γίνει από όλες τις δυνάμεις και από δεξιά και από αριστερά. Είναι μία πρόταση, η οποία έχει προταθεί από τη φιλελεύθερη πλευρά από το Μίλτον Φρίντμαν, αλλά και από την Αριστερά με διάφορες μορφές.

Επειδή, όπως είπα, δεν πρέπει να αντιμετωπιστεί δογματικά, θεωρώ ότι το πρόβλημα είναι σοβαρό και πρέπει με πολλή – πολλή προσοχή να το προσεγγίσουμε εμείς οι πολιτικοί από οποιαδήποτε θέση είμαστε, είτε από την Κυβέρνηση είτε από την Αντιπολίτευση και τανάπαυιν.

Θα πρέπει, επίσης, να σημειώσω ότι το θέμα του ευρύτερου κοινωνικού κράτους δεν είναι υπόθεση ούτε της Αριστεράς ούτε της Δεξιάς. Θα πρέπει να σας πω, πράγμα που θα το ξέρετε οπωσδήποτε, ότι το κοινωνικό κράτος εισήχθη από το Βίσμαρκ, έναν άνθρωπο της Δεξιάς και από το Ντισραέλι αργότερα. Και μεταπολεμικά στηρίχθηκε στην ευρύτερη συνείδηση, η οποία υπήρξε μεταξύ των δύο μεγάλων κομμάτων, της Σοσιαλδημοκρατίας και της Χριστιανοδημοκρατίας. Και για το ευρωπαϊκό κοινωνικό μοντέλο, το οποίο σήμερα υποστηρίζουμε και θέλουμε όλοι, βλέπουμε ότι υπάρχουν και φωνές μέσα στην Ευρώπη, όχι δεξιάς, οι οποίες το αντιπολιτεύονται σήμερα και προβάλλουν μία άλλη πρόταση, η οποία ίσως να φθάνει σε αποτελέσματα, τα οποία κατά την άποψη εκείνη θεωρούνται σωστά.

Και στην Ελλάδα το ίδιο συνέβη. Ελήφθησαν μεγάλα κοινωνικά μέτρα από όλο το πολιτικό φάσμα, και από δεξιά και από αριστερά. Σας θυμίζω ότι επί κυβερνήσεων Κωνσταντίνου Καραμανλή, τις δεκαετίες '50 και '60, ελήφθησαν σημαντικά και συγκλονιστικά κοινωνικά μέτρα, όπως η ίδρυση του Ο.Γ.Α. και άλλα κοινωνικά μέτρα. Επομένως, κανείς δεν μπορεί να μονοπωλήσει το κοινωνικό πρόσωπο και της χώρας και της Ευρώπης από μία και μοναδική πολιτική δύναμη, είτε από τη μία μεριά είτε από την άλλη.

Επίσης σκληρά μέτρα, αλλά αναγκαία, ελήφθησαν από αριστερές, από σοσιαλδημοκρατικές κυβερνήσεις. Το Μάστριχτ, φερ' ειπείν, είναι μία πρόταση σωστή, η οποία έγινε με πρωτοβουλία του Μιτεράν και του Ντελόρ, δύο μεγάλων πολιτικών, οι οποίοι έκριναν ότι έπρεπε στη δεδομένη στιγμή να παρθούν αυτά τα μέτρα. Και πάρθηκαν για να μπορέσει να μπει η Ευρώπη σε μία σειρά.

Τα λέω αυτά –τα οποία είναι γνωστά σε όλους- και κάνω αυτήν την παρέμβαση, όχι για κανένα άλλο λόγο, αλλά επειδή το θέμα που συζητάμε, είναι πάρα πολύ σοβαρό και θεωρώ ότι δεν χωρούν δογματισμοί και προσεγγίσεις Αριστεράς, Δεξιάς πάνω σ' αυτό. Άλλωστε μην ξεχνάμε ότι είμαστε στην περίοδο της μεταμοντέρνας εποχής, όπως τη λέμε, της εποχής του ύστερου καπιταλισμού, όπου δεξιές και αριστερές πολιτικές συχνά εμπλέκονται και έτσι διαμορφώνονται καινούργιες πολιτικές του «μεσαίου χώρου» οι οποίες χρωματίζονται από καινούργιες, συγκεκριμένες κατευθύνσεις.

Αυτά είχα να πω, έτσι γενικής κατευθύνσεως και γενικής πολιτικής και με συγχωρείτε για το χρόνο που πήρα.

Ο κ. Κουσελάς έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΣΕΛΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, θέλω κατ' αρχήν να παρατηρήσω ότι ενώ απαντήσατε και στον κ. Δραγασάκη και στον κ. Βενιζέλο και στον κ. Χριστοδουλάκη, δεν δώσατε δυστυχώς, μέχρι και τη στιγμή που μιλάμε, καμία συγκεκριμένη απάντηση στις δεσμεύσεις που σας ζήτησε ο μέχρι πριν από λίγο Προεδρεύων, ο κ. Σούρλας, ο οποίος σας ζήτησε να φύγουμε από τη γενικόλογια και να περάσουμε σε συγκεκριμένες δεσμεύσεις. Εμείς θα περιμένουμε μέχρι το τέλος της συνεδρίασης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κατ' αρχήν, σύμφωνα με τα στοιχεία της EUROSTAT –και μιλάω για πρόσφατα στοιχεία- στην Ελλάδα το 23% του ελληνικού πληθυσμού είναι κάτω από τα όρια της σχετικής φτώχειας και αυτό πριν από τις κοινωνικές δαπάνες. Το 20% του πληθυσμού είναι στα όρια της σχετικής φτώχειας μετά τις κοινωνικές δαπάνες.

Τα στοιχεία αυτά για το μέσο όρο των κρατών – μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης των δεκαπέντε, είναι 24% για το κατ' αρχήν και 15% για το μετά. Αυτό τι δείχνει; Δείχνει ότι στη χώρα μας ο δείκτης της αποτελεσματικότητας των κοινωνικών δαπανών είναι πάρα πολύ μικρός, είναι μόλις στο 13% έναντι 37,5% του μέσου ευρωπαϊκού όρου.

Αυτό σημαίνει ότι πρέπει να επανεξετάσουμε πώς λειτουργεί το όλο σύστημα. Έχω, όμως, σοβαρές επιφυλάξεις για το ποιος μπορεί να επανεξετάσει αυτό σοβαρά και θετικά, για να μην ξεθεμελιώσει τις κοινωνικές κατακτήσεις που υπάρχουν.

Αυτό που θέλω να πω, ξεκινώντας την τοποθέτησή μου, είναι ότι η πρόταση νόμου που έκανε ο Συνασπισμός, είναι μια ευκαιρία να ανοίξει μια μεγάλη συζήτηση για τη φτώχεια, τον κοινωνικό αποκλεισμό, αλλά και τα μέτρα για την αντιμετώπισή τους. Να δούμε τι έχει γίνει μέχρι σήμερα –χωρίς να μηδενίζουμε από τη μια πλευρά ούτε να θριαμβολογούμε από την άλλη- πού υστερούμε και τι πρέπει να γίνει άμεσα.

Είναι γεγονός ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. αύξησε τις κοινωνικές δαπάνες σαν ποσοστό του Α.Ε.Π., βελτίωσε τις κοινωνικές υποδομές, δημιούργησε ένα πρώτο δίκτυο κατά του κοινωνικού αποκλεισμού, θέσπισε το Ε.Κ.Α.Σ., αύξησε σε σημαντικό βαθμό τα επιδόματα ανεργίας, υλοποίησε μια σειρά από προγράμματα για τα άτομα με ειδικές ανάγκες, για την καταπολέμηση του κοινωνικού αποκλεισμού κ.λπ..

Θα μου πείτε, μ' όλα αυτά εσείς είστε ευχαριστημένοι; Κάνετε το καθήκον σας; Αναμφισβήτητο όχι. Υπάρχουν και σήμερα που μιλάμε σοβαρές ελλείψεις και προβλήματα. Βασική μας θέση είναι –και να απαντήσω έτσι και στο Συνασπισμό- και αποτελεί απόφαση του συνεδρίου μας, η διασφάλιση σε όλους ενός ελάχιστου επιπέδου αξιοπρεπούς διαβίωσης, που είναι άλλωστε και συνταγματική επιταγή.

Τα ποσά όμως για τα οποία μιλάμε, αγαπητοί συνάδελφοι, είναι αρκετά για τη διασφάλιση ενός αξιοπρεπούς επιπέδου διαβίωσης ή μήπως αποτελούν παυσίπονα για καταστάσεις ακραίας και μόνο φτώχειας; Αυτό είναι ένα από τα ζητήματα που πρέπει να συζητήσουμε.

Χρειαζόμαστε ολοκληρωμένους συνδυασμούς μέτρων παθητικής αλλά και ενεργητικής υποστήριξης των οικονομικών ασθενέστερων και φυσικά όχι κάποια φιλοδωρήματα συλλογικής απενοχοποίησης ούτε άλλοθι για να περικοπούν άλλες παροχές, ασφαλιστικά και εργασιακά δικαιώματα.

Η πρόταση που συζητάμε σήμερα, με πρωτοβουλία του Συνασπισμού, αποτελεί μία ιδιαίτερα θετική βάση, αρκεί να εξειδικεύσουμε τα προβλήματα της εφαρμογής τους. Άκουσα προσεκτικά αυτά που είπε ο κ. Γιακουμάτος, ότι πρέπει να εξετάσουμε το δημοσιονομικό κόστος, να δούμε ποιοι μπορεί να είναι οι δικαιούχοι κ.λπ..

Εγώ σήμερα θα κάνω μία πρόταση, κύριε Υπουργέ. Είναι απλώς μια ιδέα. Επειδή βλέπουμε ότι δεν πρόκειται να ψηφιστεί τη συγκεκριμένη πρόταση, μπορείτε, αν θέλετε, να εντάξετε μια πιλοτική εφαρμογή για την υλοποίησή της, στα πλαίσια του Δ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης.

Μπορείτε να επιλέξετε ένα συγκεκριμένο δήμο ή μία περιοχή, στα πλαίσια του οποίου θα αντιμετωπιστεί και θα εξεταστεί και το κόστος λειτουργίας και τα όποια λειτουργικά προβλήματα προκύπτουν. Πιστεύω ότι έτσι θα κάνουμε ένα σοβαρό και θετικό βήμα. Θα δείξετε αν πραγματικά έχετε πρόθεση να κάνετε

πράξη αυτά που λέτε ή όχι.

Σημειώνω, βέβαια, ότι το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα αρκείται στην καταπολέμηση της απόλυτης φτώχειας, ενώ η καταπολέμηση της σχετικής φτώχειας και των μηχανισμών που τη δημιουργούν, απαιτεί συνολικότερες πολιτικές ενίσχυσης του κοινωνικού κράτους, των κοινωνικών υποδομών και αναδιανομής του εισοδήματος, καθώς και νέα συζήτηση για τα εθνικά σχέδια δράσης, για την κοινωνική ενσωμάτωση.

Αν δεν κάνω λάθος, το νέο διετές εθνικό σχέδιο δράσης για την κοινωνική ενσωμάτωση βρίσκεται ακόμα εν υπνώσει. Έχει καμιά θέση το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα σ' αυτό; Θέλουμε μία απάντηση. Τι άλλες πολιτικές διαφορετικές από εκείνες του ΠΑ.ΣΟ.Κ., τις οποίες στηλιτεύατε τότε, κύριε Υπουργέ, σχεδιάζει γι' αυτά το Υπουργείο σας;

Ποια είναι η θέση του Υπουργού, το χρονοδιάγραμμα γι' αυτόν ή κάποιο άλλο τρόπο θέσπισης του ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος; Θα θέλαμε να μας ενημερώσετε. Τι κάνει το Υπουργείο στην Ευρώπη απέναντι στις απόπειρες, που υπάρχουν σήμερα, ξηλώματος του κοινωνικού πυλώνα της Λισαβόνας; Για ποια αύξηση κοινωνικών δαπανών μιλάμε σ' αυτόν τον προϋπολογισμό που καταθέσατε κι έχει ήδη ξεκινήσει η συζήτησή του στην αρμόδια επιτροπή της Βουλής;

Θα μας πείτε ότι δεν κάνετε κοινωνική πολιτική με δανεικά. Ας την κάνει τότε η Κυβέρνηση από τα χαρισμένα, από το 1.000.000.000 ευρώ που δόθηκε φέτος στις μεγάλες επιχειρήσεις και από το Φ.Π.Α. που πλήρωναν μέχρι πέρσι οι καταναλωτές και δεν κατάφερε να το εισπράξει.

Σταματήστε να αντιπολιτεύεστε τη σημερινή Αντιπολίτευση για το τι έκανε και τι δεν έκανε και πείτε μας τι όραμα έχετε για την πραγματική σύγκλιση με κοινωνική συνοχή γι' αυτόν τον τόπο. Γιατί το να αντιμετωπίζετε την πρόταση νόμου με συμπάθεια, του στιλ «συμπάθε το πόνημα, αλλά ευχαριστούμε δεν θα πάρουμε», σημαίνει ότι υπάρχει μία άλλη αντιπρόταση, υπάρχει μία άλλη λογική.

Ποια είναι, λοιπόν, αυτή η άλλη πρόταση, η άλλη λογική και τι επιφυλάσσει στους οικονομικά ασθενέστερους και σε όσους θα γίνουν από τις πολιτικές σας φτωχότεροι στο μεταξύ; Τη λογική αυτήν την είδαμε ήδη σε πολλές πτυχές της νέας διακυβέρνησης, τη βλέπουμε και πρόσφατα με την προδιαγραφόμενη εισοδηματική πολιτική της Κυβέρνησης για το 2006, με την άρνησή της να χορηγήσει το επίδομα θέρμανσης στους οικονομικά ασθενέστερους, την είδαμε σε πολλά μέτωπα. Είναι καιρός να πούμε τα πράγματα με τ' όνομά τους.

Στη νεοφιλελεύθερη λογική, απ' ό,τι φαίνεται, δεν χωράει ουσιαστική οικονομική ανάπτυξη, δεν χωράει καταπολέμηση του κοινωνικού αποκλεισμού και των αιτιών που τον δημιουργούν, δεν χωράει δίκαιη αναδιανομή του εισοδήματος, δεν υπάρχει θέση για ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα. Θα έλεγα μάλιστα πως δεν υπάρχει πλέον θέση για κανένα εγγυημένο εισόδημα, για καμία κατάκτηση των εργαζομένων, την οποία με την πολιτική που ακολουθείτε, φαίνεται ότι δεν θα πρέπει οι εργαζόμενοι να τη θεωρούν δεδομένη.

Εμείς θα κάνουμε κάθε προσπάθεια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, απέναντι σ' αυτήν την πολιτική, προκειμένου να συγκροτηθεί ένα ευρύτερο μέτωπο απ' όλες εκείνες τις δυνάμεις που πιστεύουν πραγματικά στην κοινωνική πολιτική, που θέλουν να θεσπιστεί το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα, προκειμένου να προχωρήσουμε προς τα εμπρός.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Ο κ. Λεβέντης έχει το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αναπτύχθηκε ένας πλούσιος διάλογος και ακούστηκαν εξαιρετικά ενδιαφέρουσες απόψεις. Θέλουμε να ευχαριστήσουμε όλους όσους συνέβαλαν, το Προεδρείο, τον κύριο Υπουργό και όλους τους συναδέλφους.

Να ξεκαθαρίσουμε, όμως, δύο πράγματα. Κατ' αρχήν η πρόταση νόμου του Συνασπισμού δεν φιλοδοξεί να λύσει όλα τα κοινωνικά προβλήματα της χώρας ούτε γενικά το εισόδημα όλων των Ελλήνων ούτε σήμερα ούτε αύριο.

Δεύτερον, απευθύνεται σε μία συγκεκριμένη ομάδα του πληθυσμού, αυτή που είναι η πιο αδύναμη οικονομικά, μια ομάδα η οποία είναι κάτω απ' τα ακραία όρια της φτώχειας, της απόλυτης φτώχειας, που δεν έχει στον ήλιο μοίρα, που κινδυνεύει κυριολεκτικά να πεθάνει από την πείνα, τις μέρες που έρχονται μάλιστα, που ίσως πρέπει στις γιορτές να τους σκεφτόμαστε περισσότερο αυτούς τους ανθρώπους.

Ποιοι εντάσσονται εδώ; Είναι πάνω από εξακόσιες χιλιάδες συμπολίτες μας, που ανήκουν σε διάφορες κατηγορίες. Είναι υπερήλικες χωρίς θεμελιωμένο συνταξιοδοτικό δικαίωμα, άτομα με αναπηρίες ή διάφορες χρόνιες παθήσεις, άτομα περιθωριοποιημένα, εξαρτημένοι, ψυχασθενείς, τσιγγάνοι, μετανάστες που έχουν οδηγηθεί στο περιθώριο. Βέβαια, υπάρχουν και οι άνεργοι, οι μακροχρόνια άνεργοι, που ψάχνουν απεγνωσμένα και δεν μπορούν να βρουν δουλειά.

Από διάφορες πλευρές ετέθη το θέμα ποιοι θα πρέπει να καταταχθούν. Εγώ δεν θέλω να επεκταθώ περισσότερο. Ο καθένας μας καταλαβαίνει. Ο κ. Ανδριανόπουλος είπε «Κάποιοι που έχει μετοχές, ομόλογα, αλλά δεν έχει εισόδημα στην εφορία, αυτός που θα καταταγεί;». Αυτό δεν μας απασχολεί εμάς. Εμάς μας απασχολεί ο τσιγγάνος με τα δώδεκα παιδιά, που μένει στο τσαντίρι στα Άνω Λιόσια και ο οποίος δεν έχει ούτε φως ούτε τίποτα άλλο και τα ποντίκια τρώνε τ' αυτιά των παιδιών του τη νύχτα. Αυτός μας απασχολεί.

Μας απασχολεί η ημίπληκτη γυναίκα που είναι στην Καρδίτσα, στο Μενίδι ή στην Ορεστιάδα, η οποία είναι παράλυτη, δεν έχει σύνταξη και η οποία δεν παίρνει και το επίδομα αυτό που παίρνουν άλλες κατηγορίες, κύριε Υπουργέ και το ξέρете πάρα πολύ καλά. Και θέλω να τονίσω και απ' αυτό το βήμα ότι κάθε χρόνο στην Ελλάδα έχουμε περίπου εκατό χιλιάδες εγκεφαλικά επεισόδια. Ένα μεγάλο ποσοστό χάνεται, ένα σημαντικό ποσοστό μένουν μόνιμα ανάπηροι και αυτοί οι μόνιμα ανάπηροι δεν παίρνουν κανένα επίδομα, γιατί δεν θεωρούνται ανάπηροι παρά μόνο εάν είναι παραπληγικοί ή τετραπληγικοί. Αν είναι ημίπληκτος και αν είναι και αφασικός, δεν θεωρείται ανάπηρος και δεν παίρνει επίδομα. Όλοι αυτοί, λοιπόν, πρέπει να κατοχυρωθούν.

Βέβαια στην Ευρωπαϊκή Ένωση, παρ' ό,τι το κοινωνικό κράτος βρίσκεται σε υποχώρηση, όλες οι χώρες έχουν θεσπίσει ένα ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα. Το κόμμα της Πλειοψηφίας αρέσκειται να υπενθυμίζει σε όλους τους τόνους ότι αυτό μας έβαλε στην Ευρώπη. Όμως εδώ, στο συγκεκριμένο θέμα, ούτε αυτό μας έβαλε ούτε και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. που κυβέρνησε επί πολλά χρόνια. Το κόμμα της Μείζονος Αντιπολίτευσης αρέσκειται να θυμίζει ότι αυτό είναι που δημιούργησε το πλαίσιο για τη λειτουργία του κράτους πρόνοιας στην Ελλάδα. Αυτό, όμως, το πλαίσιο για όλους ανεξαιρέτα τους πολίτες δεν το έθεσε. Άλλωστε το νοιώθουμε όλοι -το είπατε και εσείς- ότι υπάρχει ένα πρόβλημα που θα πρέπει να το αντιμετωπίσουμε.

Με την πρότασή μας για το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα, θέλουμε να υπενθυμίσουμε και κάτι που τα δύο μεγάλα κόμματα θα μπορούσαν, αλλά δεν έκαναν και που σήμερα τους δίνεται η δυνατότητα να επανορθώσουν. Το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα, όπως θα είναι πια σε όλους κατανοητό, δεν πρόκειται να εξαλείψει την ακραία φτώχεια. Μακάρι να μπορούσε να το κάνει. Απλά θα την ανακουφίσει κάπως, ώστε να μην κινδυνεύει πια κανείς να πεθάνει κυριολεκτικά της πείνας.

Το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα, αν πάμε στον Μπέρεριτζ, πρέπει να περιλαμβάνει ακόμα και τα μικρά παιδιά και τους ανήλικους και όλους όσους δεν έχουν τη δυνατότητα να επιβιώσουν με άλλο τρόπο. Είναι υποχρέωση της πολιτείας και όλων των Ελλήνων να το εξασφαλίσουν αυτό, όχι όμως μέσα από εθελοντικούς μηχανισμούς. Όσο και να σεβόμαστε τις εθελοντικές οργανώσεις, τις μη κυβερνητικές οργανώσεις, δεν είναι δική τους δουλειά, είναι δουλειά της πολιτείας.

Η ίδια η Μάργκαρετ Θάτσερ, που είναι και μούσα πολλών και μέσα σ' αυτήν τη Βουλή ένθεν και ένθεν, δεν διανοήθηκε ποτέ να το καταργήσει στη Βρετανία. Το 9,5% των Βρετανών παίρνουν αυτό το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα και είναι το 2,5% του προϋπολογισμού της Βρετανίας. Η Πορτογαλία διαθέτει το 0,23% του προϋπολογισμού της και το παίρνει το 4,2% του πληθυσμού της. Η Βρετανία διαθέτει πολύ περισσότερα και ανάλο-

για πράττουν και οι άλλες χώρες.

Εμείς, λοιπόν, λέμε ότι αυτό το εισόδημα είναι ένα αναπόσπαστο μέρος του δικτύου ασφαλείας, που ονομάζεται «κράτος πρόνοιας». Στην Ελλάδα που δεν υπάρχει ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα, η απουσία του δεν πιστώνεται εξάλλου στο φιλελευθερισμό, αφού ούτε και οι πιο ακραίοι μονεταριστές δεν αντιδρούν στην ύπαρξή του στις χώρες τους. Το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα δεν είναι ελεημοσύνη ούτε -πολύ περισσότερο- πανάκεια. Είναι απλά ένας τρόπος μείωσης της ακραίας φτώχειας, όπως είπαμε. Κανείς συνδικαλισμένος εργάτης δεν θα το χρειαστεί. Θα το χρειαστούν, όμως, πολλοί μακροχρόνια άνεργοι, πολλοί Α.Μ.Ε.Α., πολλοί άνθρωποι, όπως προείπα, από διάφορες ομάδες.

Φοβόμαστε πως για άλλο λόγο δεν το θεσμοθέτησε το λογικότατο αυτό μέτρο καμία ελληνική κυβέρνηση. Γιατί θα ήταν ένας τρόπος να αποκαλυφθούν οι κοινωνικές ανισότητες, κυριολεκτικά τα χάλια μας. Για να ισχύσει ένα τέτοιο μέτρο στην Ελλάδα, χρειάζεται μια σοβαρή καταγραφή των Ελλήνων που ζουν κάτω από συνθήκες ακραίας φτώχειας. Η κατάσταση που θα προκύψει, θα σοκάρει και θα αμφισβητήσει την εικόνα -έτσι όπως τη θέλουμε να είναι- της ευρωπαϊκής Ελλάδας. Γιατί δεν είναι το οικονομικό κόστος αυτό που εμποδίζει την Κυβέρνηση. Στο κάτω-κάτω, δεν είναι δυσβάσταχτα πολλά τα λεφτά που καλείται να πληρώσει, για να περάσει αυτό το μέτρο. Δεν είναι αδύνατον να εξευρεθεί αυτό το 0,5% του προϋπολογισμού. Βέβαια ειπώθηκε από πολλές πλευρές: «Και πού θα τα βρούμε τα λεφτά;». Πού θα τα βρούμε; Είπε ο κ. Σούρλας, ο Αντιπρόεδρος της Βουλής, νωρίτερα ότι ξεδεύτηκαν δισεκατομμύρια για τους Ολυμπιακούς Αγώνες. Εμείς θα προσθέταμε: Τα φάντομ που παζαρεύουμε τώρα ή το 80% και πάνω των κερδών, που έχουν φέτος όλες οι τράπεζες, αφήνει περιθώρια και γι' αυτούς, «της γης τους κολασμένους».

Δεν μπορούμε, όμως, να καθόμαστε με σταυρωμένα τα χέρια σε μια εποχή που η ακραία φτώχεια μεγαλώνει στη χώρα μας. Δεν μπορούμε να συμφωνήσουμε με τις παράλογες αυτές φωνές που θέλουν να γίνει ο κόσμος χειρότερος, προκειμένου οι άνθρωποι να υποχρεωθούν να επαναστατήσουν.

Τέλος, ας σημειώσουμε ότι θα πρέπει να υπάρχει και παγκόσμιο ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα, που θα πρέπει να καλύπτει και αυτά τα εκατομμύρια παιδιά που πεθαίνουν από την πείνα και τις αρρώστιες σε όλο τον κόσμο, που θα ήταν υποχρεωμένοι να το πληρώνουν οι πολίτες των ανεπτυγμένων χωρών σε όλους τους πολίτες των υπόλοιπων χωρών του κόσμου. Δεν θα γιάτραιε τη φτώχεια, θα ήταν, όμως, ένα καλό βήμα για τον περιορισμό της, θα ήταν μια αρχή. Όταν σκεφθούμε πως δισεκατομμύρια άνθρωποι δεν καταφέρνουν να έχουν ούτε ένα δολάριο την ημέρα, είναι το λιγότερο που θα μπορούσε να κάνει κανείς. Αυτό, όμως, είναι μια άλλη ιστορία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Για μισό λεπτό ζητώ την υπομονή σας, κύριε Πρόεδρε.

Εμείς, λοιπόν, λέμε ότι οι αδύναμοι που αδυνατούν να τα βγάλουν πέρα σε ακραίες συνθήκες αρρώστιας, σε μια έκτακτη κατάσταση, όπως είναι ένας βαρύς χειμώνας ή η περίοδος του καύσωνα, αυτοί κινδυνεύουν. Κινδυνεύουν άμεσα, κινδυνεύουν κυριολεκτικά να χαθούν και χάθηκαν ακόμα και μέσα στο Παρίσι χιλιάδες, πολύ περισσότερο σε άλλες χώρες, σαν τη δική μας. Υπάρχει, λοιπόν, ανάγκη διασφάλισης, για όλους αυτούς, ενός επιπέδου αξιοπρεπούς διαβίωσης. Τουλάχιστον πρέπει να ξεκινήσουμε πρώτα από τη διαβίωση. Αυτό που ζητάμε, στοχεύει στο να εξασφαλίσουμε πρώτα τη διαβίωση σε όλους ανεξαιρέτως τους Έλληνες και σε όλους τους πολίτες που ζουν σ' αυτόν τον τόπο, γιατί υπάρχουν και πολλές χιλιάδες πολιτών, μεταναστών και άλλων, που δεν έχουν καταγραφεί, όμως και αυτοί αντιμετωπίζουν τους ίδιους κινδύνους.

Υπάρχει κίνδυνος περιθωριοποίησης. Και αν γίνει αυτό, τι θα

γίνουν; Θα αδιαφορήσουν. Θα πάει στους δικαιούχους, θα πάει στους αποδέκτες το επίδομα, θα το πάρουν κάποιοι άλλοι; Νομίζουμε ότι αυτά δεν είναι θέματα που δεν μπορούν να λυθούν. Εμείς χαιρετίζουμε αυτό που ελέγχθη εδώ από όλες τις πτέρυγες, ότι αυτή η πρόταση του Συνασπισμού είναι μια θετική πρόταση, όπως το είπε και ο εισηγητής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και ο κύριος Υπουργός και το Προεδρείο, ότι συνιστά μία άριστη ευκαιρία για να ανοίξει μια δημόσια συζήτηση για τη φτώχεια και τον κοινωνικό αποκλεισμό στη χώρα μας.

Εμείς είμαστε έτοιμοι για να κάνουμε αυτήν τη συζήτηση, και ασφαλώς πολύ περισσότερα. Εμείς δεν θα πούμε «όχι», να μην πάρουν και 2.000 και 3.000 και 5.000 ευρώ μισθό το μήνα ή να μην πάρουν και 1.000 και 2.000 ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα, αλλά να πατάμε και λίγο στη γη. Αν φθάσουμε σ' αυτά τα μαξιμαλιστικά, τότε δεν πρόκειται να καταλήξουμε πουθενά.

Εμείς, κύριε Πρόεδρε, θα μελετήσουμε όλες τις εποικοδομητικές προτάσεις που έγιναν και θα τις λάβουμε σοβαρά υπόψη μας. Και νομίζουμε ότι ο διάλογος πρέπει να συνεχιστεί και με τα κόμματα και μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα, αλλά και με την κοινωνία έξω που την αφορά πρώτιστα αυτό το θέμα και είναι εκατοντάδες χιλιάδες οι συμπολίτες μας, Έλληνες και άλλοι πολίτες, οι οποίοι ζουν σ' αυτόν τον τόπο και αυτά τα ελάχιστα εγγυημένα εισοδήματα τα έχουν ανάγκη για να επιβιώσουν.

Και ένα τελευταίο που θα ήθελα να πω, είναι ότι εμείς δεν μονοπωλούμε την κοινωνική ευαισθησία. Το ότι φέρνουμε αυτήν την πρόταση εδώ, δεν σημαίνει ότι θεωρούμε ότι εμείς είμαστε και κανένας άλλος. Και άλλοι έχουν κάνει προτάσεις και τις χαιρετίζουμε και μακάρι τώρα που μπαίνει ξανά το θέμα, να συγκλίνουν όλοι. Φεύγοντας από 'δω, κύριε Υπουργέ, περιμένουμε από τις διάφορες προτάσεις που έγιναν, να έχουμε και κάτι συγκεκριμένο -εκτός από την πρόταση του Συνασπισμού έγιναν και διάφορες άλλες προτάσεις εποικοδομητικές- ώστε η Κυβέρνηση να μας πείσει ότι φεύγοντας από 'δω, θα τις μελετήσει και ότι θα βάλει μπροστά τις διαδικασίες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε Λεβέντη.

Δεν υπάρχει άλλος εγγεγραμμένος ομιλητής.

Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής της πρότασης νόμου αρμοδιότητας του Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας: «Για τη θεσμοθέτηση του Ελάχιστου Εγγυημένου Εισοδήματος και συνοδευτικών υπηρεσιών κοινωνικής υποστήριξης». Η πρόταση νόμου δεν θα τεθεί σε ψηφοφορία, γιατί εμπίπτει στις διατάξεις του άρθρου 73, παράγραφος 3 του Συντάγματος.

Έχουν διανεμηθεί τα Πρακτικά των συνεδριάσεων της Τετάρτης 2 Νοεμβρίου 2005, της Παρασκευής 11 Νοεμβρίου 2005 και της Δευτέρας 14 Νοεμβρίου 2005 και ερωτάται το Σώμα αν τα επικυρώνει.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς τα Πρακτικά των συνεδριάσεων της Τετάρτης 2 Νοεμβρίου 2005, της Παρασκευής 11 Νοεμβρίου 2005 και της Δευτέρας 14 Νοεμβρίου 2005 επικυρώθηκαν.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 15.36' λύεται η συνεδρίαση για αύριο ημέρα Παρασκευή 2 Δεκεμβρίου 2005 και ώρα 10.30' με αντικείμενο εργασιών του Σώματος κοινοβουλευτικό έλεγχο: α) συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων και β) συζήτηση της με αριθμό 21/14-11-2005 επερώτησης Βουλευτών του ΠΑ.ΣΟ.Κ. προς τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας, σχετικά με το διαγνισμό του Υπουργείου για τους Επαγγελματίες Οπλίτες (ΕΠ.ΟΠ. της Αεροπορίας), σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.